

فهرمووده

لهسايه قورئاندا

فهرمووده

لهسایه قورئاندا

ناوی نووسهر: مهروان کوردی

وهرگیڕانی: ریڤخرای ئاستانه

دیزاینی ناوهوهو بهرگ: زهردهشت کاوانی

نۆبهتی چاپ: یهکههه ۲۰۲۰

تیـراژ: ۱۰۰۰ دانـه

له بهرپوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷۲۵) ی سالی ۲۰۲۰ پیدراوه

فهرمووده

لهسايه قورئاندا

ليكوئينه وهيه كي عه قلى زمانه وانبييه بو زياتر له (۵۰) ئايه تي قورئان
لهسهر حوجييه تي فهرموودهو، (۶۰) پابه ندهكهرى عه قلى بو نه يارانى

وه رگيرانى

ريخراوى ئاستانه

نووسينى

مهروان كوردى

پيداچوونه وهو لهسهر نووسينى

زاناي عه للامه عومه ر مه سعود حه دوشى

دكتور موحه ممهد تاهير به رزنجى

پ د صالح قادر زهنگى

5

عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وَقَّاصِ اللَّيْثِيِّ قَالَ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رضي الله عنه عَلَى الْمِنْبَرِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ) ^(١).

(١) رواه البخاري في مواضع سبعة من (صحيحه):

الأول في: (١-باب: كيف كان بدء الوحي إلى رسول الله-صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم-١٥/١) رقم: (١) مع الفتح)، و(١/ ٣١ مع شرحه لابن بطال). الثاني في: (٢-كتاب الإيمان، ٤١-باب: ما جاء أن الأعمال بالنية (١٨٤/١٨٣/١ رقم: ٥٤) مع الفتح). الثالث في: (٤٩-كتاب العتق، ٦-باب: الخطأ والتسيان في العتاق والطلاق (٥/٤٦٤ رقم: ٢٥٢٩) مع الفتح). الرابع في: (٦٣-كتاب مناقب الأنصار، ٤٥-باب: هجرة النبي-صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم- وأصحابه إلى المدينة (٦٣١/٧ رقم: ٣٨٩٨) مع الفتح). الخامس في: (٦٧-كتاب النكاح، ٥-باب: من هاجر أو عمل خيراً لتزويج امرأة فله ما نوى (١٠/١٤٤ رقم: ٥٠٧٠) مع الفتح). السادس في: (٨٣-كتاب الإيمان والتدوير، ٢٣-باب: النية في الإيمان (١٣/٤٢٨ رقم: ٦٦٨٩) مع الفتح). السابع في: (٩٠-كتاب الحيل، ١-باب: في ترك الحيل (١٤/٣٤٢ رقم: ٦٩٥٣) مع الفتح). وأخرجه مسلم في (صحيحه) (٣٣-كتاب الإمارة، ٤٥-باب: قوله-صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم-) إنما الأعمال بالنية وأنه يدخل فيه العزو وغيره من الأعمال، (١٦/١٣ ص: ٥٤/٥٣ مع شرح النووي)، و(٣٣٢٦ رقم: ١٥٥-١٩٠٧ مع شرح القاضي عياض المسمى إكمال المعلم بقوائد مسلم). وأحمد في (المستدرك) (٣٠٣/١ رقم: ١٦٨: الطبعة الثانية: مؤسسه الرسالة)، وأبو داود في (سننه) (كتاب الطلاق، ١١-باب: في ما عنى به الطلاق والنيات (٢/٣٣٥ رقم: ٢٢٠١) أو: (صحيح سنن أبي داود) (٢/٤١٥ رقم: ١٩٢٧)، والترمذي في (جامعه) (رقم: ١٦٩٨)، أو: (صحيح سنن الترمذي) (٢/١٢٨ رقم: ١٣٤٤)، والنسائي في (سننه) (١-كتاب الطهارة ٦٠-باب: النية في الوضوء) (١١/٧٩٧ رقم: ٧٥) أو: (صحيح سنن النسائي) (١/٣٣ رقم: ٧٥). وابن ماجه في (سننه) (٣٧-كتاب الزهد، ٢٦-باب النية، (٣/٥١٠ رقم: ٤٢٢٧)، أو: (٢/٤١٣ رقم: ٣٤٠٥ صحيح سنن ابن ماجه للألباني -رحمه الله-)، ومالك في (موطئه برواية-محمد بن الحسن الشيباني) (ص: ٣٤١ رقم: ٩٨٣) بتحقيق: عبد الوهاب عبد اللطيف-فظهر وهم الحافظ ابن حجر في (التلخيص) (٥٥١١) حيث قال: لم يخرجه مالك في (الموطأ) -. والدارقطني في (سننه) (١-كتاب الطهارة ١٢-باب الدباغ (١/٤٦٦ رقم: ١٢٨)، -وأخرجه الحميدي في (المستدرك) (أحاديث عمر بن الخطاب رضي الله عنه عن رسول الله -صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم- ١٧/١٦١ رقم: ٢٨)، وابن المبارك في (الزهد) (ص: ٦٢/٦٣ رقم: ١٨٨)، -والخطيب في (تاريخ بغداد) (٤/٤٦٨ تحت ترجمة: رقم: ٢٢٨٦-أحمد بن عبد الرحمن، أبو العباس السقطي)، و(١٥١٦ تحت ترجمة: رقم: ٣١٩٠ -إبراهيم بن محمد بن إسماعيل، أبو إسحاق المسمعي البصري)، و(٣٤٨٩ تحت ترجمة: رقم: ٤٨٩٧-ضراز بن رافع بن رافع بن عضم، أبو عمرو الصبي)، و(١١/٣١٢ تحت ترجمة: رقم: ٦١١٥-عثمان بن عيسى، أبو عمرو الباقلائي)، وأبو نعيم في (الحلية) (٦/٣٧٤ رقم: ٨٩٨)، و(٨/٤٣ رقم: ١١٣٢٤)، -والنوو في (الأدكار) (ص: ٤/١٣ فصل في

اللَّهُمَّ طَهِّرْ نِيَاتِنَا وَاجْعَلْ أَعْمَالَنَا خَالِصَةً لِرُوحِكَ الْكَرِيمِ، حَتَّى لَا يَكُونَ فِيهَا لِأَحَدٍ سِوَاكَ حَظٌّ أَوْ نَصِيبٌ... آمِينَ آمِينَ^(١).

أَوْصَى أميرُ المؤمنينَ عليُّ بنُ أبي طالبٍ كُـمَيْلَ بنَ زيَادٍ قَائِلًا: «النَّاسُ ثَلَاثَةٌ: فَعَالِمٌ رَبَّانِيٌّ، وَمُتَعَلِّمٌ عَلَى سَبِيلِ نَجَاةٍ، وَهَمَّجٌ رَعَا^(٢) أَنْبَاعُ كُلِّ نَاعِقٍ^(٣)، يَمِيلُونَ مَعَ كُلِّ رِيحٍ، لَمْ يَسْتَضِيئُوا بِنُورِ الْعِلْمِ، وَلَمْ يَلْجَأُوا إِلَى رُكْنٍ وَثِيقٍ... وَالْعُلَمَاءُ بِأَقْوَنَ مَا بَقِيَ الدَّهْرُ، أَعْيَانُهُمْ مَفْقُودَةٌ، وَأَمْثَالُهُمْ فِي الْقُلُوبِ مَوْجُودَةٌ، هَاهُ إِنْ هَهْنَا - وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى صَدْرِهِ - عِلْمًا لَوْ أَصَبْتَ لَهُ حَمَلَةً، بَلَى أَصَبْتَهُ لَقِنَا^(٤) غَيْرَ مَأْمُونٍ عَلَيْهِ، يَسْتَعْمَلُ آلَةَ الدِّينِ لِلدُّنْيَا، يَسْتَظْهِرُ بِحُجَجِ اللَّهِ عَلَى كِتَابِهِ، وَيَنْعِمُهُ عَلَى عِبَادِهِ، أَوْ مُنْقَادًا لِأَهْلِ الْحَقِّ لَا بَصِيرَةَ لَهُ فِي إِحْيَائِهِ^(٥)، يَفْتَدِحُ الشُّكَّ فِي قَلْبِهِ، بِأَوَّلِ غَارِضٍ مِنْ شُبُهَةٍ، لَا دَا وَلَا ذَاكَ، أَوْ مِنْهُومٍ^(٦) بِاللَّذَاتِ، سَلِسُ الْقِيَادِ لِلشَّهَوَاتِ، أَوْ مُغْرَى بِجَمْعِ الْأَمْوَالِ

الْأَمْرِ بِالْإِخْلَاصِ وَحُسْنِ النِّيَّاتِ فِي جَمِيعِ الْأَعْمَالِ الظَّاهِرَاتِ وَالْخَفِيَّاتِ، اعْتَنَى بِهِ وَفَهَّرَسَهُ: مُحِبِّي الدِّينِ الشَّامِيٌّ). أو: (ص: ٥٥ رقم: ١ راجعه وخرج أحاديته: محمد محمد تامر)، - والحافظ في (المجلس) (١٨٢) من (الأمالي في تخريج أحاديث مختصر المنتهى)، وابن خزيمة في (صحيحه) (كتاب الوضوء ١٠٩-باب: إيجاب إحداث النية للوضوء والغسل) (٧٣/١/٧٤ رقم: ١٤٣/١٤٢)، ووكيع في (الزهد) (١٣/١٢/٣)، والبراء (٩٩/٩٨/١)، والبيهقي في (السنة الكبرى) (١٤٣) و(١١٢١٤ و٣٩١٥)، والبغوي في (شرح السنة) (٦/٥/١) رقم: ١-مُتَّفَقٌ عَلَى صِحَّتِهِ). انتهى من هامش: (الأربعون حديثاً في فضل السنة المحمدية) (ص: ٥/٤) لشيخنا العلامة أبي الفضل عمر الحدوشي.

(١) ذَكَرْتُ هَذَا الْحَدِيثَ فِي أَوَّلِ الْكِتَابِ تَلْبِيَةً لِيَطْلُبَ أَخُ أَرِيْبٍ وَأُسْتَاذُ لَيْبِ، حَيْثُ اسْتَدْعَانِي إِلَى ذِكْرِهِ فِي مُقَدِّمَةِ الْكِتَابِ حَتَّى نَحَاوَلَ تَصْحِيحَ النَّبِيِّ فِي مُسْتَهَلِّ أَوْامِرِنَا كُلِّهَا، نَفَعَ اللَّهُ بِنَا وَبِهِ وَجَعَلْنَا جَمِيعًا مِنَ الْمَخْلِصِينَ لَهُ وَلِدُنِيهِ، آمِينَ.

(٢) الرَّعَاعُ: الْمَتَبَّدُ الَّذِي لَا نِظَامَ لَهُ، وَالْمَقْصُودُ بِهِ: ذِنَاءَةُ النَّاسِ وَأَرَادُلُهُمْ. شَيْخُنَا الْحَدُوشِيُّ.

(٣) قَالَ شَيْخُنَا الْحَدُوشِيُّ: قَالَ الْخَطِيبُ فِي: (الْفَقِيهِ وَالْمُتَّفَقِهِ) (٥٢/١): (وَالنَّاعِقُ: الصَّائِحُ، وَهُوَ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ الرَّاعِي، يُقَالُ: نَعَقَ الرَّاعِي بِالغَنَمِ يَنْعَقُ إِذَا صَاحَ بِهِ، وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِالآيَةِ) كَمَا فِي: (كَيْفَ تَصِيرُ عَالِمًا فِي زَمَنِ النَّتِّ؟) (٦٦/٤).

(٤) قَالَ شَيْخُنَا الْحَدُوشِيُّ: قَوْلُهُ: بَلَى أَصَبْتَهُ لَقِنَا-اللقن هو السريغ الفهم، إلا أن العلم لم يطبعه على مكارم الأخلاق، فهو يستخدم وسائل الدين، لجلب الدنيا، ويستعين بعلمه على إيذاء خلق الله.

(٥) أَوْ: أَحْنَائِهِ، بِمَعْنَى: نَوَاحِيهِ.

(٦) قَالَ شَيْخُنَا الْحَدُوشِيُّ: الْمَنُومُ: الْحَرِيصُ، وَالتَّهْمَةُ هِيَ بُلُوعُ الْهَيْمَةِ، وَمِمَّا قُلْتُهُ بِالسَّجَنِ الْمَرْكَزِيِّ

وَالِدَّخَارِ، وَلَيْسَا مِنْ دُعَاةِ الدِّينِ أَقْرَبَ شَبَهًا بِهِمَا مِنَ الْأَنْعَامِ السَّائِمَةِ، كَذَلِكَ يَمُوتُ الْعِلْمُ مَمُوتٍ حَامِلِيهِ، اللَّهُمَّ بَلَى لَا تَخْلُو الْأَرْضَ مِنْ قَائِمٍ لِلَّهِ بِحُجَّةٍ، لَيْلًا تَبْطُلُ حُجَجُ اللَّهِ وَبَيِّنَاتُهُ، أُولَئِكَ هُمُ الْأَقْلُونَ عَدَدًا، الْأَعْظُمُونَ عِنْدَ اللَّهِ قَدْرًا، بِهِمْ يَدْفَعُ اللَّهُ عَن حُجَجِهِ، حَتَّى يُؤَدُّوَهَا إِلَى نَظَرَاتِهِمْ، وَيَزْرَعُوهَا فِي قُلُوبِ أَشْبَاهِهِمْ، هَجَمَ بِهِمُ الْعِلْمُ عَلَى حَقِيقَةِ الْأَمْرِ فَاسْتَلَانُوا مَا اسْتَوْعَرَ مِنْهُ الْمُتَرْفُونَ، وَأَنَسُوا مِمَّا اسْتَوْحَشَ مِنْهُ الْجَاهِلُونَ، صَحِبُوا الدُّنْيَا بِأَبْدَانٍ أَرْوَاحَهَا مَعْلَقَةٌ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، أُولَئِكَ خُلَفَاءُ اللَّهِ فِي بِلَادِهِ، وَدُعَاتُهُ إِلَى دِينِهِ. هَاهُ هَاهُ شَوْقًا إِلَى رُؤْيَتِهِمْ، وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكَ، إِذَا شِئْتَ فَقُمْ.^(١)

بِالْقَيْنِطَرَةِ فِي قَصِيدَةِ طَوِيلَةٍ - مِنْ بَحْرِ الرَّمْلِ - بِعُنْوَانٍ: (هُمُ أَقْطَابُ الرُّوَايَةِ، وَمَجْمَعُ الدَّرَايَةِ):

طَالِبُ الْعِلْمِ الَّذِي لَا شَكَّ يُرْفَعُ كُلُّ مَنْهُومٍ - بِحَقِّ - لَيْسَ يَشَع

(١) حَلِيَّةُ الْأَوْلِيَاءِ لِأَبِي نُعَيْمٍ (٧٩/١٣)، جَامِعُ بَيَانِ الْعِلْمِ وَفَضْلِهِ لِابْنِ عَبْدِ الْبَرِّ (٩٨٤/٢) بِرَقْمٍ: (١٨٧٧)، الْفَقِيهُ وَالْمَتَّقَةُ لِلْخَطِيبِ الْبَغْدَادِيِّ (١٨٢/١)، صَفْهُ الصَّفْوَةِ لِابْنِ الْجَوْزِيِّ (١٢٣/١)، تَارِيخُ بَغْدَادَ وَذِيُولُهُ (٣٧٦/٦)، تَارِيخُ دِمَشْقَ لِابْنِ عَسَاكِرَ (١٨/١٤).

تیشکێک لە سەر پێبازی وەرگێڕان

لە کۆمەڵێک شوێندا ڕەچاوی بە کوردی کردنی دەقاو دەقمان نە کردوو، چون هەندیک لەو دەستەواژە ئەدەبی و پەندانە ی که تییدا بوو ئە گەر بمانخستایە تە سەر زمانی کوردی دەبوو ڕاڤەیان بکەین و پەراویزیان بۆ دانیین، بە مەش کتیبە که درێژ دەبویە وەو لە مەبەستی نووسینە که دوور دەکەوتینە وە.

جاری وا هەیه هەندیک وتەمان کورت کردو تە وەو، یان هەندیکیمان نە هیئاو هە که بە پێویستمان نە زانیو، ییگومان دوا ی ڕەزامەندی نووسەر.

ئە گەر شتێک لە وەرگێڕاندا زیادمان کردی ت، ئەوا لە کۆتایی پەراویژە که دا ئامازە ی پێ کراو هە شێو هیه: (وەرگێڕ)، یان جاری وا هەیه راستە و خو لە مەتنە که دا شتیکمان مانا کردو وەو خستومان تە که وانە وە.

وەرگێڕانە که لە سەر چاپی یە که می کتیبە که نە کراو، بە لکو لە سەر ئەو نوسخە یە کراو هە نووسەر پێدا چوونە وە ی بۆ کردو وە بۆ چاپیک ی نوی، بۆ یە هەندیک گۆڕانکاری و زیادە ی تی دایە بە سەر ئە وە ی لە نە شری ئیحسان چاپ کراو هە.

لە ناوی کتیبە که دا وەرگێڕانی وشە ییمان نە کرد (الْوَحْيُ الثَّانِي فِي صَوِّهِ الْوَحْيِ الْأَوَّلِ) چون خوینەری کورد زمان لای ئالۆز دەبوو، ئە گەر بنووسرایە: (وہحی دووہم لە ڕۆشنایی وەحی یە کہ م).

پیشکەش کردن

ئەم هەوڵە بچکۆلەیه پیشکەشه به:

* هەموو ئەوانە‌ی سوننەت سەر دەخەن و بەرگری لێ دەکەن و وەستاوئەتەوه له
رووی نه‌یارانیدا.

* هەموو ئەوانە‌ی بەرگری له ئیسلام و موسوڵمانان و ناسنامە‌ی ئوممەتی ئیسلام
دەکەن.

* تیکرایی مامۆستا بەرپزەکانم که له ژیا‌نی زانستیم له سەرچاوه‌ی بی‌خەوشیا‌نم
نۆشی.

* بو‌ دایک و باوکی ئازیز و خیزانی ئارامگرم، خودای گەوره‌ پادا‌شتیا‌ن به چاکه
بدا‌تەوه‌و له که‌م و کورتی منیش ببوریت بەرامبەریان.

* به دانه دانەیا‌ن و تیکرایی خو‌شه‌ویستا‌نم ده‌لیم:

إِلَيْكَ كِتَابًا مِنْ مَّحِبِّ مُتِيْمٍ وَأَوْدَعْتُ فِيهِ مِنْ حِجَابِي جَوْهَرًا

پېشە کی مامۆستانان د. موحه ممه د تاهیر به رزنجی

سوپاس بو خودا، سەڵات و سەلام لە سەر پێغەمبەرمان موحه ممه د و کەس و کارو یاران یی بە تێکرا، لە پاشان:

ئەمە کتیبی دووهمە لە کتیبەکانی مامۆستا (مەروان) ی برام، دوای کتیبە بە پێزە کە ی: (الْحِجَابِ عَلَى الْبُحَارِيِّ) کە پێشە کی بو دهنووسم دوای پێداچوونە وەو ئامۆژگاری کردنی بە گۆرینی هەندیک شوین و نووسینی هەندیک پەراویزی، وە ئەو خوای گەورە پاداشتی بداتە وە خوێ رازاندووە وە بە خو بە کەم زانین (تەوازوع) ی زانایان، گوێ لە ئامۆژگاری دەگریت و کاری پێ دەکات، وە مەبەستیشی لەمە دەرکەوتنی حەق و راستییە، بەلام پێویست نییە لە سەر زمانی خوێ یی بە تەنھا، بە لکو لە سەر زمانی نە یاریشی یی بە باکە، وا گومانی پێ دەبەین زانیە کی کارکەربێ بە زانستە کە ی، بە سەر خودای گەورە وە تەزکیە ی ناکەین، وە ها گومانی پێ دەبەین و خوداش بە سە بو هەموومان و پشتیوانمانە.

ئەم کتیبە دەسکەوتییکە دەچیتە پال هەولێ هاوسەردەمییە بەرپێزەکانی، لە بەرگری کردن لە سوننەتی بەرزی پێغەمبەر ﷺ و بەیان کردنی تایبەتمەندیەکانی، وە زانراوە لەلای هەموو ژیرەکان کە شەریعەتی پیروۆز (ذِکْر) و (وَبَيَان) ه، هەرچی زیکرە بریتییه لە قورئانی پیروۆز بە یانیش بریتییه لە سوننەتی پێغەمبەری راستگۆی ئەمین ﷺ.

جا بۆیە گومان خستنه سەر ئەو بەیانە پە کخستنی بنچینە ی قورئانە، چون پێغەمبەر ﷺ نزیک ی چارە کە سە دەیه ک ژیاو، لەو ماوێ دە دا قورئانی جی بە جی دە کرد بە رهوشت و سلوک و گوفتارو رهفتاری و هەموو ئەمانە بەیان بوون.

وە تەنھا یە ک نایەت بە سە بو بێدەنگ کردنی نە یاران ی سوننە، ئەویش و تە ی خوای گەورە یە:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب: ۲۱)

ده قى ئايه ته كه رینگای رزگار بونی قه تیس کردوو له یه ك رینگه ئه ویش شوین كهوتنی پیغه مبه ر ﷺ و کردنیه تی به سه رمه شق. جا ئه وه ی سهیره نه یاران ی ئه م سه رده مه ته فسیری پیغه مبه ر ﷺ ر هت ده كه نه وه له كاتی دا رینگه ی ته فسیر به خو یان ده دن به گویره ی هه واو تیگه یشتنی نه خو شیان!

پیشه وا به یه قی ده فه رموی ت: (ئه گه ر سونه ت حوجه نه بوایه، ئه وا له وتاره كه یدا كه فی ری ئایینی ده كرن به خه لكه ئاماده بووه كه ی نه ده فه رموو: (با ئه وه ی ئاماده یه بیگه یه نیت به وه ی ئاماده نییه، چون زور كه س له وه ی پیی ده گه یه نریت با شتر تیی ده گات له وه ی بیستویه تی) (۱). وه پاشان فه رموو ده موته واتیره كه باس ده كات: (خودای گه و ره رووی كه سیك سپی بكاته وه كه فه رموو ده یه كمان لیه ده بیستی ت و، ده یگیره پته وه به و شی وه ی بیستویه تی، چون زور له وانه ی پییان گه یه نراوه با شتر تیی ده گن تا ئه وه ی بیستویه تی) (۲).

ئه وه ی تازه یه له م كتیبه دا ئه وه یه نو سه ره كه ی - خودا بیپاری ئیت - به لگه نه قلییه كان باس ده كات، پاشان به لگه عه قلییه كانی به دوادا ده هی نیت، وه له نیوان ئه م و ئه ودا بابه تیکی زانستی به پیژ هه یه، وه به زمانیکی ناسك و به رز نو سه را وه، ماموستا مه روانی نو سه ری به هیمنی و له سه ر خو یی مامه له ی کردوو له گه ل نه یاران و گومان دروستكه ران، تا وه كو رینگه یان بو رۆشن بیته وه ته م و مژیش له رووی راستییه كان لاجیت، به به كار هینانی سه رچا وه

(۱) رواه البخاری فی مَوَاضِعٍ مِنْ صَحِيحِهِ (رَقْم: ۷۰۷۸/۱۷۴۱/۱۰۵/۶۷)، و (۷۴۴۰/۵۵۵۰/۷۴۴۷) ومسلم فی: (صَحِيحِهِ) (رَقْم: ۱۶۷۸)، و ابْنُ حِبَّانَ كَمَا فِي: (الإحسانِ بترتيبِ صَحِيحِ ابْنِ حِبَّانَ) (۹۱/۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (سُنَنِهِ الْكُبْرَى- كَمَا فِي: (تُحْفَةُ الْأَشْرَافِ): ۵۰/۹)، و ابْنُ مَاجَهَ فِي (سُنَنِهِ) (رَقْم: ۲۳۳)، وَأَحْمَدُ فِي: (مُسْتَدْرِهِ) (۴۹/۳۹/۳۷/۵)، وَ (دَلَائِلُ النُّبُوَّةِ) (۵۳۹/۱) لِلْبَيْهَقِيِّ. انظرُ تَخْرِيجَهُ بِتَوْسُّعٍ فِي: (جَامِعُ بَيَانَ الْعِلْمِ وَقَضَائِهِ) (۱۸۴/۱۸۳/۱۸۴/۱) رَقْم: ۱۹۲/۱۹۳/۱۹۴، وَ (مُسْتَدِرُّ الشَّهَابِ) (رَقْم: ۱۴۱۸). مَاخُوذٌ مِنْ هَامِشِ كِتَابِ: (كَيْفَ تَصِيرُ عَالِمًا فِي زَمَنِ النَّتِّ؟) (ص: ۱۶۲۷)، لِشَيْخِنَا الْعَلَامَةِ أَبِي الْفَضْلِ عَمَرِ الْحَدَّوْشِيِّ.

(۲) دَلَائِلُ النُّبُوَّةِ لِلْبَيْهَقِيِّ (۲۳/۱).

باوهر پیکراوه کانی ته فسیر و سه رچاوه گه وره کانی سوننه ت، له گه ل نیشان دانی
 نه و په ری ریژو گه وره راگرتن بو پیشه واهه رزه کانمان. داواکارم له خوی گه وره نییه ت
 پاکی و شوینکه وتنی سوننه ت و سه رنه جامی چاک به ویش و ئیمه ش بیه خشیته .

هه ر وهك نو سه ر رای هیئاوین له وه و پیش به شیوه یه کی ریك و په یوه ندیدار
 دهنوسیته که خوینه ره که ی ماندوو نایته ، نه له زمانه که ی و نه له فکرو نه له هیئانی
 به لگه کان و ره تکرده وه ی تانه و پرونکرده وه ی ساخته یی گومان دروستکه ران،
 وه له گه ل هه موو ئه مانه ی باسم کرد هه موو هه ولکی مرویی شیاوی هه له و
 له بیرچوونه ، پاکی و بی گهردی بو ئه و که سه ی هیچی بیر ناچیت و هه له ناکات.

وه له کوئاییدا ده لیم بو خوّم و له بری ماموستا مه روانی برام: ئه گه ر
 وته کانمان راستین ئه واهه توفیق هه ر له خوی گه وره وه یه ، وه ئه گه ر هه له بن ئه واهه
 داوای لی خو شبوون له خودای گه وره ده که یین.

له ۸ موحه رهمی ۱۴۴۰ی کوچی

ریککه وتی ۱۸ ی ئه یلولی ۲۰۱۸ زاینی

قه ته ر

پېشەكى پرۆفیسۆر د.سالەح زەنگى

ئەوپەرى سۇپاس و ستایش بۆ خودا بە تەنیا، سەلات و سەلام لەسەر ئەو
كەسەى لەدوايەو پېغەمبەرىكى تر نايەت، لە پاشان:

بە دُنیاييەو قەسەى موسولمان لەگەلّ براى موسولمانى جودايە لە ھى
كەسانى تر، چون ئيمان - ئەو شتەى كە ھەموو موسولمان تيّدا بەشدارن -
واى كرووہ كە ئەم قەسەيە ئاوازدارو رېك و جوان و بې ئەملاولاو گرزى و
ئالۆزى بېت، لە يەكترى تى دەگەن بەبى ھىنانەوہى بەلگە: كە زۆر جار
مشتومر و دژايەتى و مقو مقوى لى دەكەويتەوہ، وە بە پشت بەستن بەو
ھەماھەنگى و گونجانە لەسەر ئەو بنچينەى پەيوەندىە كانيان بەھيژ دەكات
لەسەر تەبايى و يەك ريزى، وە پالنەرى ئەم تەبايى بوونە دەگەرپتەوہ بۆ ئەوہى
ئەوان وەك يەك جەستەيان لى ھاتوہ، وە زانراويشە لە جەستەيە كدا ھەندىكى
دژايەتى ھەندىكى ناكات، بەلكو ھەندىكى ھەندىكى ترى تەواو دەكات.

بەلام سەرەراى ئەوہ، ئيمان مەرؤف بوونى موسولمان بەتال ناكاتەوہو بىخاتە
جىھانىكى ترەوہ جيا لە جىھانەكەى خوى، بەلكو ھەر بە مەرؤفى دەمىنيتەوہ، بە
ئاگا دىت و بى ئاگا دەبىت، پابەند دەبىت و سەرکەشى دەكات، كارلېكەر و كارلېكراو
دەبىت، سوودبەخش و زيان بەخش دەبىت، جا بۆيە ئەو موعەررەزە بۆ دەرچوون لەو
بنچينە باسكراوہ، دەكەويتە راجيايى لەگەلّ برا موسولمانەكەى، وە ئەم راجيايىش
ئەگەر حەقىقەتى شتەكان نەگورپت و، پەيوەندىيە جوانەكان نەشيوئيت و تەلخى
نەكات ھىچ كىشەيەكى تيدا نىيە، بەلكو زۆر جار دەبىتە ھۆكارى جۆراوچورپتەى كە
ژيانى پى بەرەو پېشەوہ دەچىت و ئاوەدانى پى دىتە جى.

بەلام ئەگەر راجيايىيەكە راجيايى دژايەتى و نەفرەت بوو، ئەوا وازى لى
ناھيئرت بەبى گرنكى و بايەخ، چون بلاودەبىتەوہو زياد دەكات، وە دەبىتە ماىەى

سوتان و نوqm کردن، ئیتر ئا له ویوه شهرع دیتته ناو بو له ناودانی ئه و ترازان و په رته وازه بییه ئه و راجیاییه شیوینهره له بهر ژه وهندی تاك و کۆمه لی موسولمانان، به واجب کردنی گه رانه وه بو لای (بو لای شهرع)، به مه بهستی پارێزگاری له یهك ریزی و ئاسایشی فکریی و رۆشنبیری و ره فتاری له سه ره نجامدا.

وه له و باسانه ی که پیویسته هیچ دوو که سیك تییدا راجیا نه بن: حوجیه تی سوننه ته، ئه میش له بهر روونی ئه م حوجیه ته له لای عامه ی موسولمان پیش خه لکه تایبه ته که یان، وه داننان به م حوجیه ته داننانه به پیغه مبه رایه تی خاوه ن ره وشته بهرزه کان: موحه ممه دی کوپی عه بدولا ﷺ، وه نکۆلی کردنی نکۆلی کردنی راشکاوی پیغه مبه رایه تیه که یه تی.

وه بو مان هه یه پرسیار بکه یین: ئه گه ر سوننه ته که ی روونکه ره وه ی قورئانی پیرو ز نییه، ئیتر چی پیویستییه ک هه یه له ناردنی له بنه رته دا؟ وه چ سو دیک هه یه له فه رمان کردن به شوینکه وتنی و به ته نیا به س نه کردنی گوپرایه لی خوا ی گه وره؟ وه چ حیکمه تیک هه یه له دابه زینی قورئان به به ش به ش کراوی له ۲۳ سالدا؟ وه چ سو دیک هه یه له راست کردنه وه کانی خوا ی گه وره بو کرده وه کانی پیغه مبه ر ﷺ له قورئانی پیرو زدا ئه گه ر ره فتاره کرداری و گو فتارییه کانی حوجه نه بیته؟

ئایا زانیوته یان ده زانیت عه به سییه ت (پوچگه رایه ی) له قورئانی پیرو زدا هه بیته؟ وه بی گومان قسه که م بو موسولمانیک ی ژیره له باز نه ی فراوانی ئیسلام ییک ده گه ی نه وه.

ئه م کتیبه ی که له بهردهستی خوینهری بهر پزدا یه برای بهر پزو ماموستای لاو مه روان کوردی نووسیویه تی به دهسته کانی، راسته وخو ده چیتته خزمه ت کردنی سوننه تی پیغه مبه ره وه ﷺ به وه سف کردنی به وه ی وه حی دووه مه، وه له لایه کی تریشه وه که هه ولی رزگار کردنی کۆمه لیک له وانه ددات که که وتوونه ته گومان و دوو دلپیه وه به تارمایی ژینگه که یان ته پ و تو زاوی بوون، وه ئه م کتیبه وه که ده ستیک ی میهره بانیه که سه ری که سی سه رگه ردان شه یدا یه تی و ئا واته خوازی تی، له بهر پشت به ستنی نو سه ره که ی به کۆمه لیک ئایه تی پیرو ز که به لگه ی حوجیه تی سوننه تن، وه به دا ویدا کۆمه لیک پا به ندکه ری هینا وه به هیزی

کردوو بە شیوازیكى زانستى و مەنەهەجى و، بە گوزارشت گەلیكى بەرزو جوان، دەسا بەلكو ئەمە وەلامى پيويست بيت بۆ ئەو كەسەى پرسیارى کردووە یان دەيكات دەربارەى دەرمانى شيفا بەخش، بۆ نەخۆشى دوو دللى و مەیلان کردن دەربارەى حوجبیەتى وەحى دووهم.

وہ لە کوتاییدا نزا دەكەم بۆ مامۆستای نووسەرى لاو بە تەوفیق و دەستكەوتى زیاتر، وە داواكارم لە خودای گەورە سەوابى پى بەخشیت لە ھەر شتىك لى دەچیتە پيشەوہ یان خۆى لى دوور دەگریت، وە ھەر خۆى ئەم کارانەى بەدەستەو بە توانایە لەسەرى، سەلات و سەلام لەسەر پىغەمبەرى پىنمونى کار بیت بۆ رىگەى راست.

پ.د. سەلەح قادەر زەنگى

سەرۆك بەشى فىقە و ئوسول

بەشى شەرىعەو خويندە ئىسلامیەکان - زانكۆى قەتەر

۱۲-۱-۱۴۴۰ / ۲۲-۹-۲۰۱۸ زاینى

پێشه‌کی زانای عه‌للامه‌ عومه‌ر حه‌دوشی

سوپاس بۆ ئەو خوایه‌ی قه‌له‌می کرده‌ هۆکاری فێربوون، ئەو شتانه‌ی فێری مرۆقه‌کان کرد که نه‌یانده‌زانی، وه‌ سه‌لات و وه‌ سه‌لام له‌سه‌ر ئەو که‌سه‌ی به‌یان و تیگه‌یشتنی فێری ئوممه‌ته‌که‌ی کرد، وه‌ هه‌روه‌ها له‌سه‌ر که‌س و کار و هاوه‌لانی یه‌ت ئەوانه‌ی باشتین نمونه‌بوون له‌ نوێژو رۆژوو جیهادیان. له‌ پاشان:

به‌راستی برای نووسه‌رو ته‌دیبه‌ی به‌توانا، خاوه‌ن قه‌له‌می پر برشت، مامۆستای بانگخوازو به‌ ئاگا (مه‌روان کوردی) هه‌ر وه‌ک خوی هه‌میشه‌ی له‌ رینگه‌ لا نادات، به‌به‌ی دووژمن ناچه‌نگیت، وه‌ به‌به‌ی به‌لگه‌ گه‌توگۆ ناکات و به‌به‌ی هه‌یزیش رۆوبه‌روو نایه‌ته‌وه‌و به‌به‌ی زانسته‌ش نایه‌ته‌ پێش.

يُشِيرُ إِلَى عُرِّ الْمَعَانِي بِلَفْظِهِ كَحَبِّ إِلَى الْمُشْتَقِ بِاللَّحْظِ يَرْمُزُ^(۱)

هه‌ر وه‌ک ئەوه‌ی شاعیری ئەنده‌لوس ئیبن زه‌یدون مه‌به‌سته‌ی ئەم بویت که ده‌لیت:

لَسْنَا نَسْمِيكَ إِجْلَالًا وَتَكْرَمَةً فَقَدَرَكِ الْمُعْتَلَى عَنْ ذَاكَ يُعْنِينَا^(۲)

ئەم داهینانه‌ی له‌ دایک بووی ئیستا نییه‌، وه‌ تازه نه‌هاته‌وه‌ دنیاوه‌، به‌لکو هاوشیوه‌و وینه‌ی زۆرن که رابردوون، هه‌ر که‌سه‌یک ئەو شتانه‌ی ده‌یلیین پێی هه‌زم ناکریت با به‌چیت کتیبی (الجِنَائَةُ عَلَى الْبُخَارِيِّ)، وه‌ (الجِنَائَةُ عَلَى الشَّافِعِيِّ) و وینه‌ی ئەمانه‌ بینه‌ته‌ گۆ.

وَلِلْحُرُوبِ أَقْوَامٌ بِهَا عُرْفُوا وَلِلدَّفَاتِرِ كُتَابٌ وَحَسَابٌ^(۳)

(۱) ئاماژه ده‌کات بۆ مانا جوان و به‌رزه‌کان به‌ له‌فزی، هه‌روه‌ک چۆن خۆشه‌ویست به‌ نیگای ئاماژه ده‌کات بۆ ئەو که‌سه‌ی شه‌یدایه‌تی.

(۲) ناوت ناهێنین له‌به‌ر رێژو شکۆت، قه‌درو به‌های به‌رزت به‌ پێوستمان ده‌کات له‌ ناوه‌ینان.

(۳) بۆ جه‌نگ خه‌لکانیک هه‌ن پێی ناسراون، وه‌ بۆ په‌راوه‌کانیش هه‌ندیک نووسه‌و ژمیریار.

رۆژگار کە فیلە بە ئابرووبردنى ھەموو ئەوانەى کە بۆ رازى کردنى خەلك و لەبەر خواردن و دەرکەوتن دەنووسن، کۆمەلە نووسراوێک کە شەیتانیش ناتوانیت وەك ئەوان بنووسیت لە دان لە ئایین و زمانمان و بریندار کردنیان، کۆمەلە کتیبێک دەنووسن ئەگەر بپیوریت بە خۆلەمیش ھیشتا زۆرە لە بەرامبەرىدا، دەیانینی کە تاکی سەردەمن لە دەبەنگى و رەزاقورسى سرووشتیان، وە ھەر ئەوانیشن کە پایەکانى بریاریان بەدەستە لە زۆریك لە ولاتە عەرەبیەکاندا:

وَلَا عَرَوَ فَالْجَعْلَانُ يَجْلِبُ حَتْفَهَا شَذَا الْمِسْكِ مَهْمَا نَالَهَا فَتَبِيدُ^(۱)

دەمریت بەبۆنى خوشى گول، وە دەژى لە نیو زەلکاودا، فەساد دەنیئەو و لەسەر زەوى لەپیش چاوو گوئی بەرپرسان:

أَلَيْسَ عَجِيبًا أَنْ يُجَاهَرَ بِالْخَنَا وَبِالْفِسْقِ دَجَالٌ عَلَى عَيْنِ مَنْ رَقَبَ^(۲)

واى لى ھاتوو فەسادو خراپە لە راگەیاندمان بوو بە رپسا، وە فیتنە بە چرپە چرپ دەپیتیت و بە شەکوا دیتە بەر، وە راگەیاندى فاسد بە ھەموو جۆرەکانییەو: خوینراو بیستراو و بینراو- ھۆکارى تیکدانى عەقلى لاوازەکان.

ئاستى رۆشنبیری ئەوانەى مەروانى برامان وەلامیان دەداتەو: بە لەکەو پەلەییەکی ھینراو و پەتایەکی دارمینى دەزانم بۆ ولاتانى موسولمانان، ئەوان نازانن و ناشزانن کە نازانن، کەسیک شتیکی نەیت ناتوانیت بیبەخشیت، دکتۆریکی نەخۆشن و چارەى خەلك دەکەن، بەراقیش تاوانى بەرامبەر خوى کرد^(۳).

أَمُورٌ يَضْحَكُ السُّفَهَاءُ مِنْهَا وَيَبْكِي مِنْ عَوَاقِبِهَا اللَّيْبُ^(۴)

(۱) ھیچ سەیر نیبە چون بۆنى خوش مردنى جیعلان دەھینت و ھەر پئی بگات لەناو دەچیت. جیعلان: زیندەوهرێکی بچوو کە بخریتە نیو گولەو و راستەوخۆ دەمریت.

(۲) ئایا سەیر نیبە، کەسانیکى دەجال بە ناشکرا خراپە و تاوان بکەن بە پشچاوى رەقیبانەو؟

(۳) ھەر یەکیك لەم سیانە پەندن (وەرگیر).

(۴) کۆمەلە کارێکن کەسە سە فیھەکان پئی پى دەکەن، وە کەسە ژیرەکانیش دەگرین لە سەرفەجامە کەى.

خۆیان ھەلژنی بە سەر قەلەمی نووسین لە سەر سوننەت لە گەڵ کورتی تیروانین و تەسکی ئاسۆیان، لە کاتی کدا لە سەری لوتیان بە ولایە نایین، وە مێشکیان لە رێگە لایداو بە ئەندازە یەک ھەموو رەشیکیان لێ بوو بە خورماو، ھەموو سپیەک بە چەوری، داویانە لە رێگایەکی سەخت و دژوارو، وا گومان دەبن مێسک لە پیستی سەگ دەردەھێنرێت، وە دەستیان بە سەر بریارەکاندا گرتوو بە زۆرە ملی.

إِلَى اللَّهِ نَشْكُو أَنَّا فِي مَنَازِلٍ تَحَكَّمُ فِي آسَادِهِنَّ كِلَابٌ^(۱)

ئەم نووسراوە جوانەم ھەموو خۆیندەو بە خۆیندەوێ تیرامان و لێ وردبوونەووەو کەلک وەرگرتن، وە ئەوێ لە چاو ترازابوو راستم کردووە، وە بینیم خۆری زانستەکان و گەنجینە ی دانایی و تیگە یشتن، وە پێشەکی و پیاھەلدانی من ھیچی بۆ زیاد ناکات، چون لە خۆی گرتوو ھەرە وتە جوان و باشەکان و گورزارشتی سەماپێکەر، کە کەسی تەمەل دەھێنیتە چالاکێ و لیکێ کەسە عینادەکان دەھێنیتە خوار (خاوێن لە قەبە خالییەکان لە مانا)، وە شتانیکێ تێدایە بە (دوایی) و (خۆزگە) و (بەلکو) بە دەست نایەت.

وَإِذَا كَانَتِ النَّفُوسُ كِبَارًا تَعَبَتْ فِي مُرَادِهَا الْأَجْسَامُ^(۲)

نوسەرە کە مان لە ھەر شتێک کە دەینوسیت: داھێنان دەکات و شتانیک دەخولقینیت و ئەوێ نەبوو، تێدایە گوزارشت و بە کاربردە ی داھێنەر، رەوانبێژی و رێک بێژیەک کە بە داوا چوونی ملی ئەسپە تێژ رەوکان دەشکینیت، و ھەرە باشەکانیان لێی نزیک نابنەو تێیان دەپەرینیت، وە نیشانە یە لە رێکی و بەیان و، زیاد پەریم نە کردوو ئە گەر وتە ی بێژەری بۆ بینمەو:

وَنَحْنُ أَنَا لَا تَوَسُّطَ عِنْدَنَا لَنَا الصَّدْرُ دُونَ الْعَالَمِينَ أَوْ الْقَبْرِ
تَهُونُ عَلَيْنَا فِي الْمَعَالِي نُفُوسًا وَمَنْ خَطَبَ الْحَسَنَاءَ لَمْ يُغْلِهِ الْمَهْرُ^(۳)

- (۱) شەکوایە کە بە بۆ لای خۆدا چون لە جیبە کین، حوکمی شێرەکانی سەگ دەیکات.
(۲) ئە گەر نەفسەکان گەورەبون، ئەوا جەستەکان لە بەدی ھێنای مەبەستەکانی ماندوو دەبن.
(۳) ئێمە خەلکانێکی مامناوێمان نییە، یان ئەوێ لە پێشەووە سەردار دەبین یان دەچینە

هه ركهس بهه یزبیت دهیاتهوه، وه هه ركهس هه ولى باش بدات ده گاته مه بهست، وه هه ركهس بچینیت دهوریتتهوه، وه هه ركهس گه وره یی مه بهسته كه ی بزانیته ئه وه ی دیتته رپی لای ئاساییه، كه سی هیممهت بهرز رازی نایته به نزمی و كه می، وه ناترسیت له نارحه تییه كان، چون ئارامگرتن له سه ر قورسییه كان سوود به دوا ی خویدا دهینیت، وه رازی نایته به جگه له پله به رزه كان، وه ته ما حی نییه له شته نزمه له ناوچوو ه كان، هه ر وهك ئه وه ی شاعیر مه بهستی ئه و بووه كه وتویه تی:

إِذَا كُنْتَ فِي أَمْرِ مَرُومٍ فَلَا تَفْتَحْ مَا دُونَ النُّجُومِ
فَطَعْمُ الْمَوْتِ فِي أَمْرِ حَقِيرٍ كَطَعْمِ الْمَوْتِ فِي أَمْرِ عَظِيمٍ^(۱)

جا هه ر كه سینك گه وره یی ده ویت با خو ی بخاته مه ترسییه وه.

كه سی هیممهت بهرز نه فسی شهیدای به رزییه، سندوقیكى پر له گه وهه ر جیی بهردی تیدا نایته وهوه، دلی پر له حیکمهت جیی شتی بی نرخى تیدا نایته وهوه، وه شه ره ف پارێزگاری لی نا کریت به بی خوین، ئای له گه وره یی موته نه بی کاتیك ده لیت:

وَالهَجْرُ أَقْتَلُ لِي مِمَّا أَرَأَيْتُهُ أَنَا الْعَرِيقُ فَمَا خَوْفِي مِنَ الْبَلَلِ^(۲)

دهست بگه بهم کتیبه جوانه وه ئه ی خوینه ری به ریز، وه کار بکه به ئاموژ گارییه کانی دهیبه ته وهوه سه ركه وتوو ده بیت، سوود ده بینی و سوود ده گه یه نیت، وه بیکه به ها وه لی سه فره و ها وده می مال وهوه، توند دهستی پیوه بگه وه ددانه کانتی لی توند بکه:

نیو قه بر، بو گه بشتن به پله به رزه كان نه فسیشمان نرخى كى نامینیت (بانی دهیبه خشین)، چون هه ركهس ئافره تیكى چاك و جوان بخوازیته ماره بییه كه ی به زور نازانیت.

(۱) ئه گه ر له هه ر کارێكدا بوویت و کردته مه بهست بو خوت، ئه وا رازی مه به به شوئینك له سه رووی ئه ستیره كانه وه نه بیت، چون تامی مردن له کارێكى بچوك و هیچدا هه ر وهك تامی مردنه له کارێكى گه وره دا.

(۲) هه جركردنی كوشنده تره بو من له وه ی كه لیی ده ترسم له قه ومه كه ی، من خنكاوم ئیتیر چ باكمه له ته ربوون و له كو ی لیی بترسم؟

يُفِيدُكُمْ فِي مُقْبِلِ الْأَيَّامِ بِكُلِّ مَعْنَى رَائِقِ الْمَرَامِ^(۱)

نوسهر گفٲ راسته، ده زانیت شان له کویوه ده خوریت^(۲)، وه تیده گات له مه بهستی خه لک و ده زانیت چییان بو هه یه و چییان له سه ره، بروایان پی ده یینیت و سه رکوتیان ناکات، حه ق ده لیت و گوی نادات به وی تر.

وه له م مانایه وه ماموستاو ئه دیبی به تواناو موجهیدی سه رکه وتوو، گه وره مان سه ید قوتب - ره حمه تی خودای لی بیت - ده لیت:

أَخِي فَاْمُضِ لَا تَلْتَفِتْ لِلْوَرَاءِ طَرِيفُكَ قَدْ خَصَبَتْهُ الدَّمَاءُ
وَلَا تَلْتَفِتْ هَاهُنَا أَوْ هُنَاكَ وَلَا تَتَطَلَّعْ لِغَيْرِ السَّمَاءِ^(۳)

رپیگه ی پابه ندبوون به سونه ت و فیداکاری ترسناکه، له بهر که می ئه وانه ی ئه و رپیگه یان گرتوو، وه ده ست پیوه گرانی وه ک ده ست گرتوون به پشکووه.

ئای که جوانی وتوو:

وَمَنْ يَتَهَيَّبْ صُعودَ الْجِبَالِ يَعِشْ أَبَدَ الدَّهْرِ بَيْنَ الْحَقَرِ^(۴)

چه نده جوانه وته ی بیژهر:

كُنْ كَالصُّفُورِ عَلَى الذُّرَا تُصْغِي لَوْسُوسَةَ الْقَمَرِ
لَا كَالْغُرَابِ يُطَارِدُ الْـ جِيْفَ الْحَقِيْرَةِ فِي الْحَقْرِ^(۵)

(۱) سوودتان پی ده گه یه نیت له داهاتوودا، به گشت مانایه کی به رزو جوان که مه بهسته.

(۲) ئه مه په ندیکی عه ره بییه به کاردیت بو که سیک باش له شتیک بزانت (وه رگیر).

(۳) براهم به ره پیشه وه برؤو ئاور مه دهره بو دواوه، رپیگه که ت به خوین رهنگ کراوه، ئاور مه دهره بو ئیره ئه وی، وه مه روانه بو جگه له ئاسمان (واته جگه له خودا چاوه پی کهس مه به).

(۴) هه رکه سیک بترسیت له سه رکه وتن به سه ر چیاکاندا، ده بیت هه موو ته مه نی له نیو چاله کاندا بمیینه وه.

(۵) وه ک دال (هه لو) به له به رزاییه کان که گوی شل کردوه بو خورپه ی مانگ، نه ک وه ک قه له ره ش له نیو چالاییه کان به دوا ی که لاکه وه.

چون هیممه تی بهرز شتی کهم و نزم نابه خشیت و، قایل ناییت به شته بی
نرخه کان، وه رازی ناییت ته نیا به پله بهرزه کان نه ییت:

قُلْتُ: لِلصَّفْرِ وَهُوَ فِي الْجَوِّ عَالٍ اهْبِطِ الْأَرْضَ فَالْهَوَاءُ جَدِيدٌ
قَالَ لِي الصَّفْرُ: فِي جَنَاحِي وَعَزْمِي وَعَنَا السَّمَاءَ مَرَعَى حَصِيبٌ^(۱)

وه سه فیه دینی حیلی ده ییت:

لَا يَظْهَرُ الْعَجْزُ مَا دُونَ نَيْلِ مَنِّي وَلَوْ رَأَيْنَا الْمَنَائِيَا فِي أَمَانِينَا^(۲)

وه بارودی ده ییت:

فَأَنهَضُ إِلَى صَهَوَاتٍ^(۳) الْمَجْدِ مُعْتَلِيًا فَالْبَارُ^(۴) لَمْ يَأُو إِلاَّ عَالِي الْقَلَلِ^(۵)
وَدَعُ مِنَ الْأَمْرِ أَدْنَاهُ لِابْتَعْدِهِ فِي لُجَّةِ الْبَحْرِ مَا يُعْنِي عَنِ الْوَشَلِ^(۶)
قَدْ يَظْفَرُ الْفَاتِكُ^(۷) الْأَلْوِي بِحَاجَتِهِ^(۸) وَيَقْعُدُ الْعَجْزُ بِالْهَيْبَةِ^(۹) الْوَكْلِ^(۱۰)

پیشه و نایین جهوزی ده ییت: هه رکه سیك فکری سافی بخاته کار، نه و ده یگه نیت
به و په ری پله بهرزه کان، وه ریگری لی ده کات له رازی بوون به کهم و کوری له
هه موو دو خیکدا، وه ته بو ته بی موتنه بی ده ییت:

(۱) وتم به هه لۆ که له بهرزی ئاسماندا بوو، وه ره خواره وه دابهزه ئاسمان وشک و بی به ره، وتی:

له عهزم و باله کانماو بهرزی ئاسمانیش شویتیک بی پیتته.

(۲) بی توانایی نایته ریمان تا نه گه یینه ئاواته کانمان، وه ته گهر چی له ئاواته کانیشمان مردن ببینین.

(۳) مَقْعُدُ الْفَرَسِ، أَي: دُرَى الْمَجْدِ.

(۴) الْبَارُ: الصَّفْرُ.

(۵) قِمَمُ الْجِبَالِ.

(۶) الْوَشَلُ: الْمَاءُ الْقَلِيلُ.

(۷) الْفَاتِكُ، أَي: الْجَرِيءُ.

(۸) الْأَلْوِي، أَي: الشَّدِيدُ.

(۹) الْهَيْبَةُ، أَي: الَّذِي يَخَافُ.

(۱۰) الْوَكْلُ، أَي: الْعَاجِزُ الَّذِي إِذَا نَابَهُ أَمْرٌ لَا يَنْهَضُ فِيهِ، بَلْ: يَكِلُهُ إِلَى غَيْرِهِ. (عُلُوُّ الْهَمَّةِ) (ص: ۵۷).

وَلَمْ أَر فِي عُيُوبِ النَّاسِ عَيْبًا كَنَفْصِ الْقَادِرِينَ عَلَى التَّمَامِ^(۱)

بۆیه پېویسته له سههه کهسی ژیر بگاته ئهوپه پری ئهوهی توانای ههیه: وه ئه گهر بیټ و تهسه وری چوونه ئاسمانه کان بکریټ بۆ مروقه کان، ئهوا له خراپترین کهم و کورتی رازی بونیه تی به زهوی، وه ئه گهر پیغه مبه رایه تی وه چنگ بهاتایه به ههول، ئهوا ئهوانه ی ههولی بۆ نادهن لهوپه پری نزمیا دهتبینین، جا ئه گهر ئهوه نه بیټ، پېویسته ئهوهی ده کریټ بخوازیټ^(۲).

وترا به عیتابی: فلان کهس هیمه تی به رزه، وتی: کهوایه ئامانجیکی نییه جگه له بهههشت:

قَدْ هَيُّوْكَ لِأَمْرِ لَوْ فَطِنْتَ لَهُ فَارْبًا بِنَفْسِكَ أَنْ تَرَعَى مَعَ الْهَمَلِ^(۳)

ئیتر ئه ی خویندهری به رپژ له گه ل کتیه که جیت دهه یلم، چون تیا به تی ئهوهی شیفای نه خو شی بدات و تینویه تی بره یئینه وه، جا خوی گه وره پاداشتی خیری برای نووسه رمان بداته وه، چون هه موو ئه و شتانه ی پېشنیارم کرد وه ریگرت، وه ئه مهش له به رزی رهوشتییه تی، خودا سوودی پی بگه یه نیټ، وه به وهی نووسیویه تی، ئامین.

فَاللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَوْلِ، كَمَا نَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْعَمَلِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّكْلِيفِ لِمَا لَا نُحْسِنُ، كَمَا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعُجْبِ بِمَا نُحْسِنُ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنَ السَّلَاطَةِ وَالْهَدْرِ^(۴)، كَمَا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعِيِّ وَالْحَصْرِ^(۵).

(۱) له ناو عه بیی خه لکیدا عه بییکم نه دیوه وه ک عه بیی ئهوانه ی که توانای ته واو کردنیان ههیه (واته: باش کردنی خویان به لام نایکه ن).

(۲) انظر: (صید الخاطر) (ص: ۱۸۹/۱۹۲)، و(علو الهمة) (ص: ۵۸).

(۳) دروست کراوی بۆ شتیکی وا ئه گهر ده یزانی، نه فسی خوت به گه وره تر بگره له وهی له گه ل که مته ر خه مان بیټ.

(۴) السَّلَاطَةُ: حِدَّةُ اللِّسَانِ، وَالصَّخْبُ. وَالْهَدْرُ: كَثْرَةُ الْكَلَامِ فِي حَطَأٍ. انظر: (البيان والتبيين) (۴/۱) للجاحظ، تحقيق: عبد السلام محمد هارون.

(۵) انظر: (البيان والتبيين) (۴/۱) للجاحظ، تحقيق: عبد السلام محمد هارون.

فَاللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ،
وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَجْرَ لِقَائِهِ إِلَّا رِضَاكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ الَّذِي أَنْتَ أَهْلُهُ، وَلَكَ الشُّكْرُ الَّذِي
أَنْتَ أَهْلُهُ، وَلَكَ الثَّنَاءُ الَّذِي أَنْتَ أَهْلُهُ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ تَمَسَّكَ بِحَبْلِكَ الْمُتَيْنِ، وَاجْعَلْنِي بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى مِنَ الْمُعْتَصِمِينَ،
وَأَلْهِمْنِي مِنَ الرُّشْدِ مَا يَجْعَلُنِي مِنَ الرَّاشِدِينَ، وَمِنْ حَشِيَّتِكَ مَا يَبْلُغُنِي بِهِ مَكَانَةَ الْمُتَّقِينَ،
وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تَلْحَقُنِي بِهِ مَعَ الصَّالِحِينَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا يَجْعَلُنِي مِنَ الْمُقَرَّبِينَ، وَمِنْ
الْحُبِّ فِيكَ وَلَكَ مَا يَرْفَعُنِي إِلَى عَلِيِّينَ، وَاحْشُرْنِي بِفَضْلِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ
النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ. آمِينَ، آمِينَ. يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

تیشکیک له سه ر پښای نووسین

نه یارانې سوننه ت دژایه تییان له گه ل کتیبه کانی ته فسیرو زانایانې ته فسیر
پراگه یاندووه بانگه شه ی ژیری و زمان ده کهن بو ته فسیرکردنی قورئانی
پیروژ، وه پښکاری زانستی وا ده خوازیت که گفتوگو یان له گه ل بکه یین و
به لگه یان بو به یینینه وه به وه ی که بروایان پییه تی، جا بو یه پشتمان به ستووه
به ته فسیری زمانه وانې و نه قلی (نه و دوو بنه مایه ی که نه وان پشتیان پیی
به ستووه)، له گه ل ده رخنه تی نه م رووه له ته فسیری زانا به پښه کانه مان.

به شیوه یه کی گشتی ره چاوی کور تبری و پوختیم کردووه، له هینانې به لگه
نه قلییه کان و پروونکردنه وه یان، ورده کاری و نمونه ی زورم پشت گوی خستووه
له ترسی گه وره بوونی کتیبه که، وه هه ندیک جاریش له بهر روونی بابته که، چون
پروونکردنه وه ی شتی روون ناروونکردنیه تی.

نایه ته کانه م ریک نه خستووه له سه ر شیوازی ریک خستنی موسحه ف، به لکو
ره چاوی سیاقم کردووه زور جار، وه جار جاریش تیپراموم له و نایه تانه ی که
هاتوون له باسه که وه ده ستم به نووسین کردووه، وه یاده وه ری مرؤفیش شت پیش
و دوا ده خات، هه ندیک جاریش خیانه ت ده کات، وه به گرنگیشم نه بینیه ریک
خستنیان له سه ر شیوه ی موسحه ف چون خوینه رانی نه م کتیبه ده سته بژیر (نوخبه)
ن و نه م ریک خستنه یان لا شاراوه نیه.

هه ولم داوه به پیی توانا خو م دوور بگرم له به کاربردنی ده برینه نه ده بی و
وشه کاری له نووسین، وه به زمانیکی سه رده میانه و ئاسان نووسیومه، سه ره رای
نه بوونی هه زو ویستی خو م له سه ری^(۱)، به لام نووسه ر بو خوینه ر ده نووسی و

(۱) هه ر که سیک گرنگی بدات به هه ر جوړیک نووسین، نه و شیوازی نووسینه که ی زال ده بی ت
به سه ری، نووسه ریش شیوازی نووسینی زانایان و نه دیبانی پیشیان زال له به سه ر نووسینیوا،
نه وه ش پیویستی به سامانیکی زوری زمانی عه ره بی هه یه بو تیگه یشتن و نه مه ش ده بیته

حەزى ئەوان لایەقتەرە پىش بخرىت بەسەر حەزى خوى و ھەندىك لە خوینەرى
ھەلباردە.

ھەندىك جار دەبىنىت كە دەتگەرینمەوہ بو ھەندىك لە كتىبەكانى پىشووم،
چونكە پەيوەستە بەم باسانەوہ، جا بۆیە لىي نەقل دەكەين يان خوینەرى بو
دەگەریننەوہ، مەبەستىشمان تەنيا خواستنى زياترەو ھىچ مەبەستىكى ترمان
نیه.

پېشه کی

سوپاس بؤ خودای نېره ری قورئانی بهرده وام خوینراو، ټه و په رستراوه زاناو دانای فهرمووده ی کرد به نیگا و وه حی دووهم، وه دروودو سلاو له سهر ټه و که سه ی که ناردویه تی به باشتیرینی گوفتار، پیغه مبه رمان (محمدی پروونکه ره وه ی ټایین به وپه ری ټیکو شان، ټه و راستگ وو ده ستیا که ی راقه و پروونکر دنه وه ی کتیبه که ی خسته ټه ستوی، وه بنه ماو بنچینه که ی پته وترو دامه زراوتر کرد، وه سلاو له سهر که س و کارو هاوه لانی بیت هه لگرانی فهرمووده و هه واله کانی، وه له سهر ټوممه ته که شی به ټیکرا هه تا شه و روژ به دوا ی یه کدا بین، له پاشان:

قسه کردن له سهر سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ و گومان خسته نه سهری و له به ها هیئانه خواری، بووه به دارده ستی خه لکانیک که خوازیاری دهر که وتن و ناویانگن، ئیدی نووسراو و گوتارو کوړه کانیان پر کرده وه له و باسه به شیوه یه ک، په راو و کاغز به رگیان ناگریت.

وه قسه کردنیان له سهر فهرمووده کرده ناویشانی گشت په راویژیک و راندنه وه ی هه ر نارپه وایه ک، وه هه ولیان دا تاوه کو سوننه ت و به رگریکارانیشی بخه نه بازنه ی ټومه تی دوا که وتن، وه وه سفیان کردن به جوړه ها وته ی هه لبه ستراو که خالی و دارزاو داخوړاون له گشت به لگه یه ک، به رده وام بوون له سهر سهر لی شیواوی و سهرگه ردان بوون، روچوون له سهر که شی و لایاندا، نوقمی کویری بوون و خویمان تاوانبار کردو ده ستیان دایه قسه ی ناقولا و هه لبه ستراو دهر باره ی سوننه ت.

ټه گهر ټه وان بگه رانایه ته وه بولای که سانی پسور و شاره زاو ټیرو له زانسته نه قلی و ټه قلیبه کان، ټه و راستیبه تی سوننه تیان ده زانی و به رگریان لی ده کرد له ناشکراو په نهان، به لام ټه وان له ژیر سیبه ری سهر لی شیواوی روشتن و ټه سپی خه یالیان تاوداو، ره خنه یان گرت له کتیبه کانی فهرمووده و، ده ستیان دایه شه ری ک که شیرو رم فریایان نه ده که وت.

جا دەرکەوتنی ئەم تاقمە ئاساییە کاتیک چرای زانست و هەتاوی مەعریفەت و ڕۆی ڕوونکەرەوهکان دەکوژێنەوهو نامینن، یانی زانا ڕۆچووہکان و پیشەوایانی گفتوگۆزان، وینە ی وتارییژی ئەهلی سوننە ئیبن قوتەیبە ی دینەوہری و، حوججە ی ئیسلام غەزالی و، پیشەوای بی وینە رازی و، شە یخ و سەرخەری ئیسلام ئیبن تەمیمەو، بیجگە لەمانیش لە پیشەوایانی تر، هەموویان بەر ڕەحمەتی فراوانی هەور ئاسای خودایی بکەون.

ثُمَّ انْقَضَتْ تِلْكَ السُّنُونُ وَأَهْلُهَا فَكَانَ هَا وَكَانَهُمْ أَحْلَامٌ^(۱)

کاتیک وینە ی ئەمان لە گۆرەپانە کەبوون، جیہک نە مابوہوہ بو ہەر زەکارانی زانست، وە ہیچ بۆچونیک ی دزیو و ناریک و ہیچ دەنگیک ی خەشم لینگیراوی نکوژی لیکراو دەر نەدە کەوت، ئیلا دەتینی زانا گەلیک سەرکوتیان دە کرد بە بەلگەو گفتوگۆ، وای لی ہاتبوو نەتدەبینی تەنانەت کەسی چاوقایمیش ئەوہ ی لە سنگیدایە لە بۆچوونی لاواز بیلیت، لەترسی ڕووبەر و بونەوہ وەلامیک کە دەبیتە ھۆی ئابرووچونی زانستی و ہەلمالینی پەردە.

جا لەدوای دەرکەوتنی نہ یارانی سوننەت و برەو پیدانیان لە راگە یاندنەکان بە ئاشکراو بی شاردنەوہ، ہیچ سەیر نییە کە ہەندیک کەس شوین پیمان ہەلگرتن و شوینیان کەوتن بە شوین کەوتنیک لە سببەر زیاتر! چون بۆچوونەکان ہەرچەنە لاوازو بی بەھاو ئەرزش بیت، ہەر شوینکەوتەو چە پلە لیدەری بو ہە یە، ہەر وەک پیشەوا ئیبن قوتەیبە (۲۷۶ک) دەر بارە ی شوینکەوتوو شوینکەوتە لە نہ یارانی سوننەت دەلیت: (وردبوومەوہ لە قسە ی خوازیارانی کەلام^(۲)، بینیم شتانیک دەلین بەسەر خوداوە بە بی زانین، وە خەلکی تووشی فیتنە دەکەن بەوہ ی پی دین، وردە شت دەدۆزنەوہ لە چاوی خەلکی لە کاتیکدا چاوی خویان بەسەر گەورە داردا دەروایت، ئەوانی تر تۆمەتبار دەکەن بە ہەلە کردن لە نەقل و

(۱) پاشان ئەو سەردەمەو خەلکە کەشی ڕۆشتن، ہەر وەک ئەوہ ی سەردەمە کەو خەلکە کەشی خەبویت.

(۲) مەبەستی ہەندیک لە سەرائی موختەزیلە یە.

گێڕانەوه، بەلام بۆچونەکانی خۆیان لە تەئویل و ماناکردنی قورئان و فەرموودە تۆمەتبار ناکەن، لەکاتیئێکدا ئەوەی لە قورئان و سوننەت هەیه لە وردی حیکمەت و سەرسۆرھێنەری زمان، پە ی پێج نابریت بە: (تەفرەو، تەوھللودو، عەرەزو، جەوھەر، کەیفییەو، کەممییەو، ئەینییە)^(۱)، ئەگەر ئەوان شتە ئالۆزەکانیان ببردایەتەو لە لای زانیان، ئەوا رینگەیان بۆ رۆشن دەبویەو و رینگە چارەیان بۆ فراوان دەبوو، بەلام حەزی پلەوپایەو شوینکەوتەو، بیروباوەری ھاویران بە وتەکان، رینگری دەکات لەگەر ئەوانەو بۆ لای زانیان، وە خەلکی وەك پۆلی بالئەندەن ھەندیکیان شوین ھەندیکێ تر دەکەون، وە ئەگەر بۆیان بەدیارکەوتت کەسێک بانگەشە ی پێغەمبەراییەتی دەکات -لەگەڵ بونی زانستیان بەوہی پێغەمبەری خوا ﷺ کۆتای پێغەمبەرانیە-، یان کەسێک بانگەشە ی پەروردگارێتی دەکات، ئەوا ئەبێنن شوینکەوتەو پشتیوان ھەیه بۆ ئەم بانگەشانە)^(۲).

وہ حالەکە ھەر وەك ئەوہیە کە پێشەوا ئەبو بەکری ئیبن عەرەبی مالیکی وینای کردوہ لە پێشەکی کتیبی (العَوَاصِم) و دەلیت: (بەیداخی باتل بلاویویەوہو بەدیارکەوت، وە خەلکیش شوینکەوتە ی ھەموو ھاوارکەریکن، جودایی ناکەن لە نیوان پێشکەوتەو پاشکەوتە، کۆری رۆژن نەك باوکی پاشەرۆژیان، پشت شکینەکان ھاتە پێشەوہ بۆیان، وە لەسەروشیانەوہ پارێزەری یەك بەدوای یەك ھەیه، ئەگەر بەردەوام بوون لەسەر ئەوہی تییدان لەناو دەچن، وە ئەگەر روانیان بەرز دەبنەوہ، وە ھەموو تالییەکانی رزگار یون دەخۆنەوہو بەکاروان دەگەن، وە بۆ ھەر پشت شکینیکێ ھاتوو، پارێزەریکی داھاتوو ھەیه)^(۳).

بەلام ئەگەر زانیان و لیکۆلەران پشتیان ھەلکرد لە بابەتە سەردەمیەکان و ئەو شتانە ی کە پێویستە قسە ی لەسەر بکریت، وە تەنیا کارەکانیان کورت کردوہ لە

(۱) ئەم دەستەوازانە، ھی زانستی ژیریژی و کەلامن، پێانەسەکردنیان بە یی رۆونکردنەوہو نمونە ھینانەوہ، سویدیکی ئەوتۆی ناییت و نمونە ھینانەوہو رۆونکردنەوہش لە بابەتەکەمان دوور دەخاتەوہ، بەکورتی مەبەستی ئەوہیە حەقائقی قورئان و سوننەت بە تەنیا عەقل دەرکی پێج ناکریت.

(۲) تَأْوِيلٌ مُخْتَلَفٍ الْحَدِيثِ، (لا: ۶۱).

(۳) الْعَوَاصِمُ مِنَ الْقَوَاصِمِ لابنِ الْعَرَبِيِّ (۹/۱).

خەلکی مزگەوت و بنکەو پابەندەکان بە ئایینەو، وە هیچ کاتیکیان دانەنا بۆ ئەو بەلارێداچوانەو شتە پوچەکانیان، وە دەرەنەچوون لە مزگەوت و بنکەکانیان، تا لەم واقعە تالە بژین و هەول و کۆشش و جی دەستیان هەبێت لە وەلامی لادەران، ئەوا کاری ئەو نەیارانە ئاشکراو دیار دەبێت و قسەیان زال دەبێت و، لای عەوامیش ئەوان دەرکەوتوو دەبن و هەندیک لە خەلکە تاییبەتەکەش واگومان دەکەن ئەوەی کە ئەوان پێی هاتون، ئەو راستییەیه کە رکا بەری ناکرێت و گومانی لێ ناکرێت و پێویستە خەلکی شوینی بکەوێت، سەرەرای بونی هەلە لە گشت خالیکیان.

جا ئا لەبەر ئەو هەستەو بینینی چۆلی مەیدان لە کتییەک لەسەر بەلگەیی بوونی سوننەت، بەشیوازیک کە نەیارانی سوننەت قەبولی بکەن^(۱)، وە خاوەن گومانیش ملکەچی ببێت، لەبەر هەماهەنگی بەلگەکانی لەگەڵ رێبازی ئەوان، پشتم بە خودای گەورە بەست بۆ داخستنی ئەم دەرگایەو پرکردنەوێ ئەم پێویستییه، وە دەستم کرد بەم مەبەستە بەرزە دوای داوای تەوفیق و کۆمەکی و خستنه سەر رێگەى رێک و دروست لە بەخشەرى گشت بەخشەکان.

لەسەرەتای دەست بە کاربوم بە چەسپاندنی ئەم باسە قەچیکم پێش دەخست و ئەوی ترم دوا دەخست، هەندیک لە باسەکانیم کۆکردەووەو کاریکی کەم لەسەر کرد، پاشان وەستام لە نووسین لەترسی گەورەیی کارەکەو ترسناکی، پاشان جاریکی تر دەستم تێدایەووەو شتم بۆ کۆدەکردەووەو لێدوانم لەسەر دەدا، لەگەڵ کارکردنم لەسەر کتیبی: (الْجَنَائَةُ عَلَى الشَّافِعِيِّ)، پاشان وەستام لە تەواوکردن و ئامادەکردنی بۆ چاپ.

بەلام هەندیک لە دۆستان خواستی تەواوکردنیان خستەو دەلم بە پێداگری زۆریان و جەختکردنەو لەسەر گرنگییه کەى جار لەدوای جار، وە بە راشکاوی وتی: (ئەمە پێویستی کات و، وە زەرورەتی سەر دەمە، ناکرێت بەلاو بەنریت یان دوابخریت.

(۱) کتیب زۆر نووسراوە سوپاس بۆ خودا، بەلام نووسەرەکانیان تاییبەتیا نەکردووە بە بەلگەى زمانەوانی و پابەندکردنی عەقلی بە شیوێهە کە کارەکە بیخوایێت، بەلام لە باسەکانی ترو وەلامی گومانەکان زۆریان نووسیووە ئینکاری کارەکانیان ناکەم و، هەر یەکیکیان بۆ من وەک مامۆستایە کە خودای گەورە پاداشتی خێریان بداتەو.

بۆیه دهستم کردهوه به نووسین و ریکخستن و تهواوکردنی، دوا ی گهرا نهوه لای خودای گهورهه داوا ی کۆمهکی و بهردهوامیتی و نیاز پاکی، له گه ل مانهوهی ئهوهی که لئی دهترسام و خۆم لئی دهپاراست.

بهلام خودای گهوره مامۆستامان شیخ موحه ممه د بهرزنجی و مامۆستای بهرپرز دکتۆر ساله ح زهنگی بۆ کتیبه که نارد - خودای گهوره پاداشتیان بداتهوهه دامهزراویان بکات - تاوهکو پیداچوونهوهی بۆ بکهن، سه ره پای بوونی کاروباری زۆر و سه رقالییان رازی بوون به پیداچوونهوهی، ئه و رهزامه ندیبیهی ئهوان هانی دام و هه ندیک له ترس و دلهر اوکیی که م کردمهوه له بهرامبه ر ته فسیری که لامی خودا، چونکه هه له له گه ل شارهزایی و لیژانی ئهوان ریک راست دهیتهوهه، راستی گه شه دهکات و سه رکهوتوو دهییت، به ویستی خودا. وه هیچ شتیکم نییه که روهپروی ئهوانی بکه مه وه جگه له دیریکی ئیبن رۆمی که وتویه تی:

سَيَشْكُرُ رَبَّ النَّاسِ مَا قَدْ فَعَلْتَهُ
بِنَا بَادِنًا وَالرَّبُّ لِلرَّبِّ أَشْكُرُ^(۱)

ههروهها ئهوهی که ئه بو ته مام وتویه تی:

أَشْكُرُ نِعْمِي مِنْكَ مَشْكُورَةً
وَكَافِرُ النِّعْمَاءِ كَالْكَافِرِ^(۲)

وه له دوا ی ئهوانیش زاناو عه للامه شه یخ عومه ر مه سعود حه ددوشی، خستینییه ژیر فەزل و چاکه یه وه به خویندنه وه یه کی وردو ئامۆژگاری کارانه و، به هره مه ندی کردین به سه رنجه بهرزو، راستکردنه وه قه شه نگ و، زیاده به به هاکانی، خودای گهوره به ره که تی خۆی به سه را برپژیت و سو ده کانی هه می شه به ردهوام بکات و، خوانی زانسته که ی بۆمان فراوان بکات.

(۱) په روهردگاری خه لکی پاداشتی ئه وه ت ده داته وه که له گه ل ئیمه ت کردوو له بێشدا، وه خودا بۆ چاکه له هه موو که س سوپاسگوزار تره (سوپاسی خودا به پاداشتی خیره).

(۲) سوپاسی ئه و به خششانه ده که م که هه تن به سه رمه وه، ئه و که سه ی نکۆلی به خشش بکات، هه ر وه کو کافره.

ئەم کتیبە جیاوازتر نووسراوه له کتیبەکانی تر که لەم باسه نووسراون، چونکه له باره ی بهرگری کردن له سوننهت و وهلامی گومانهکانی سهری نه نووسراوه، به لکو به شیوهیهکی تر نووسراوه که بریتیه له دهرحون له بهرگری کردن بو خانە ی گومان خستنه سەر بناغه و به لگهکانی موخالیف، وه ناچار کردنیان به بهرگری کردن له بنه ماو بناغه لاوازهکانیان، له باره ی که مکردنه وهی به های فهرمووده و لیهینانه خواره وهی.

وه کۆمه لێک به لگه ی یه کلاکه ره وه م هیناوه له سه ر به لگه یی بونی سوننهت، له ئایه ته قورئانییه کان و لیکۆلینه وه یان به لیکۆلینه وه یه کی زمانه وان ی عه قلی، چونکه نه یاران برۆیان به جگه له م دوو بنه مایه نییه و به شتیکی دی قایل نابن بو ته فسیرکردنی که لامی خودا، جا بو یه قسه کان ئاراسته کراون له و روگه وه که ئه وان برۆیان پییه تی و به به لگه ی ده بینن، ئه و ئایه تانه شی که هینراوته وه زیاد له (۵۰) ئایه تن، پاشان به دوایا هه ندیک پابه ندکه ری عه قلی هاتون که ناچار یان ده کات به داننان به به لگه یه تی فهرمووده و وهرگرتنی و، هاتنی به و شیوه ی که وتراوه به بی ده ستکاری، ئه وانیش (۶۰) دانهن.

دان ده نیم به وه ی، که له ترس و خه جاله تیدا بووم کاتیک بینیم رووم کردوته ته فسیری که لامی خودا، له بهر نه بونی ئامرازه کان و ئه هلییه ت بو ئه و باسانه و کورتی ده ست و مه چه کم تییدا و ترس له وه ی که خامه کم له حه ق و راستی بترازی ت.

ئه گه ر پیویستی زۆر بو ئه و باسه و خالی بوونی کتیبخانه کان له دانراویکی له و شیوه یه نه بایه، ئه و تاکه هه نگاویکیشم نه ده ناو بستیک له وه ها کاریکی ترسناک نه ده چومه پیشه وه، وه له م کاته دا بلاوم نه ده کرده وه، چونکه ماره یی و پیویستی ئه و کاره م نییه و برۆاشم وایه که نووسه ر هه رچه نده کتیبه که ی تۆکه م بکات، هیشتا هه ر حه سره تی ده مینیه وه وه ی چاپ بوونی و ئاواته خوازه ئه وه ی گۆرپایه و ئه وی تری لادابا، وه ئه وه ی بسرپایه ته وه و ئه وی تری به کارنه بردایه، به شیکی بسرپایه ته وه و به شیکی زیاد کردایه، وه ره نگه جوانترین هه ستیک

لەم بارەییەوه ئەوەییت کە ئەدیبی بەتوانا (عەبدوڕەحیم بیسانی) نووسەری سەلاحەدینی ئەیوبی و وەزیرەکە ی نامە دەنوسیت بۆ (عیمادی ئەسفەهانی) و داوای لیبوردن دەکات لەوەی چەند رەخنەییەکی لێ دۆزیوتەوهو دەلیت: (شتیک بۆ من هاتووتە پیش، نازانم بۆ تۆش هاتوو یان نا؟ وا من هەوالت پێدەدەم لەبارەییەوه: ئەویش ئەوەیە دیومە کە هیچ مرۆفیک نانوسیت لە رۆژیک، ئیلا لە بەیانییەکە ی دەلیت: ئەگەر ئەوەی گۆرپیا باشتربوو، ئەگەر زیادکرا با چا دەبوو، ئەگەر ئەوەی پیش خستبا لە پیشتربوو، وە ئەگەر ئەوەی واز لێ هینابا جوانتربوو، وە ئەمە لە گەورەترینی پەندەکانە، وە بەلگەییە لەسەر ئەوەی کەم و کورتی بەسەر هەموو بەشەرێکەوه بالاییە^(۱).

ئیدی تکام وایە کە موەفق بویتەم بۆ حەق و راستی لە هینانی بەلگەکان و هینانەوهیان، لە گەل پابەندکردنی نەیارانەوه بە بەلگە ی دروستی عەقل، وە زمانحالیشم لە نووسین و کوکردنەوه لەم بارەییەوه ئەم وتەییە:

مُتَشَبِّهًا بِعَسَى وَعَلَّ لَعَلَّهُ أَنْ أَدْرِكَ الرَّكْبَ الَّذِي قَدْ سَارَا^(۲)

جا ئەمەش کتیبەکەییەو نووسرا، تەنیا پشتەم بەخودای گەورە قایم بوو هەر لەوم فریا خواستوو، وە هەر داواش لەو دەکەم کە دامەزراو و پێ جیگیرم بکات، وە هەول و ماندوووبونیشم بکاتە مایە ی رەزای خۆی، وە داوای لێ دەکەم کە بەهۆییەوه رۆوی پیرۆزی خۆی نیشانی من و هەلگرانی سوننەتیش بدات لە رۆزی دوايي، بە هاوئێتی سەرداری دروستکراوان پێغەمبەری هیدایەت محەمەد ﷺ تا خۆر بدرەوشیتەوهو کوتر لەسەر دارەکان بلاوینەوه، ئامین.

(۱) كَشْفُ الظُّنُونِ عَنْ أَسَامِي الْكُتُبِ وَالْفُنُونِ لِحَاجِي خَلِيفَةَ (۱/۱۴)، وە شەيخ (محەمەد صديق حەسەن خان)یش لێوەی نەقل کردوو لە: (أَبْجَدِ الْعُلُومِ) (ص: ۵۲)، و: (الْحَطَّةُ فِي أَخْبَارِ الصَّحَاحِ السَّنَةِ) (ص: ۳۲).

(۲) چاولەشویین و دەست گرتوو بە (دەسا) و (بەلکو)، تاوەکوو.. بگەم بەو کاروانە ی کە رۆشتن.

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

نووسینی : مه‌پوان کوردی

سلیمانی / توی مه‌لیک

م ۲۰۱۸/۴/۱۲ - هـ ۱۴۳۹/رَجَب/۲۶

که‌مێک پێش نوێژی به‌یانی

alkurdi.marwan@gmail.com

جوړ و تاقمه کانی نه یارانې سوننه ت

ئهو كه سه ی سهیری میژووی نه یاران و رته كه رهوه کانی سوننه ت بکات له كوڼ و نویدا، ده بینیت كه ئه وان چهن بهش و پولینکن و به یهك شیوه نین، وه دابهش دهن به سهر چهند به شیک بهم شیویه:

۱- كو مه لیک تی کرای فهرمووده کان رت ده که نه وه، و انابینن فهرمووده وهرگیریت و ده لین: قورئانمان به سه.

۲- به شیکیان فهرمووده ی ئاحاد^(۱) رت ده که نه وه وهرینا گرن، و انابینن بیجگه له موته واتیر^(۲) به لگه بییت، ئه مانیش دابهش دهن به سهر دوو جوړدا:

یه که م: فهرمووده ی ئاحاد وهرنا گرن نه له بیرو باوهرو عه قیده، نه له بابه ته شرعی و فیهیه کان^(۳).

دووه م: له کاروباری عه قیده وهرینا گرن، به لام له حوکه شرعی و بابه ته فیهیه کان وهریده گرن^(۴).

(۱) ئهو فهرمووده به كه كهس گنراویه تیه وه.

(۲) ئهو فهرمووده به كه كو مه لیک گنراویانه ته وه، به ئه نذازه به كه عه قل قه بولی نییه ئه وان كو کبن له سهر درؤ تییدا.

(۳) ئه م بوچوونه هی هندیك له نه یارانې سوننه ته له م سه رده مه.

(۴) ئه م بوچوونه هی موخته زیله و جمهوری ئه شاعیره به، به لام ئه مان وه سف نا کرین به نه یاری سوننه ت و به شیویه کی گشتی ریژی سوننه تیان گرتوه (ریژگرتنی سوننه ت لای ئه شعهریه کان زیاتره تاوه كو موخته زیله) جا هندیکیان به بی مه رج رته تی ده که نه وه هندیکیان مه رج داده نین، بو زانینی ئه م ورده کاریانه بگه رینه وه: *الفصول في الأصول للجصاص (۶۳/۳)* بوچوونه کان باس ده کات و ته رجیح ده دات به پیی توانا، *المُعْتَمَدُ لِأَبِي الْحُسَيْنِ الْبَصْرِيِّ الْمُعْتَزَلِيِّ (۱۳۸/۲)* هندیکی لیوه نه قل ده که یین له کو تایی کتیبه که مان له باسی خه بهری ئاحاد به ویستی خودا، *الْفَقِيْهُ وَالْمُتَّفَقُ لِلْحَطِيبِ الْبَغْدَادِيِّ (۲۷۹/۲)*، وه ئیبن حمیش گفتوگو ی جوانی هیئاوه له: *(الإحکام في أصول الأحكام) (۱۱۹/۱)* به باسیکی تاییه ت.

۳- کۆمه‌لیک ته‌نھا ئه‌وانه وهرده‌گرن که له قورئاندا باسکراوه، ئیتر لیڤه‌هه‌موو یاساو ته‌شریعیکی سوننه‌ت ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، وه‌ ئه‌مه‌ رای چه‌ند زانایه‌کی ئوسولیشه .

۴- کۆمه‌لیکی تر به‌ ویستی خۆی چی بوی وهریده‌گریت و چیشی نه‌ویست ره‌تی ده‌کاته‌وه‌هه‌واو ئاره‌زوی خۆی ناوناوه‌پیوانه‌ی عه‌قلی .
وه‌ له‌ نیوان ئه‌م کۆمه‌لانه‌ هه‌ندیکی تریش دروست ده‌بن .

پېشه کیه ک ده رباره ی ده لاله ت و جوړه کانی

زانراوه که بو ټیگه یشتن به شیوه یه کی دروست له روی به لگه ی ټه و ټایه تانه ی ده یانه یینه وه، پیوستمانه بزاین ده لاله ت چیه و جوړه کانی چین، جا بویه هندی کی باس ده که یین به کورتي له لای زانایانی لوزیک (ژیریژی).

پیناسه ی (الدّالّة) له زمانی عه ره ی:

جه وه ره ی ده لیت: «الدّلیل: ما یُسْتَدَلُّ بِهِ. والدّلیل: الدّال. وقد دَلَّ عَلَى الطَّرِيقِ يَدُلُّ دَلَالَةً وَدِلَالَةً وَدُلُولَةً، وَالْفَتْحُ أَعْلَى»^(۱).

واته: (الدّلیل) ټه وه یه که ده کریته به لگه. وه ههروه ها، ټه و شته یه که ده تگه یه نیته مه به ست و بو ت رون ده کاته وه، وه ده وتريت: (وقَدْ دَلَّ عَلَى الطَّرِيقِ يَدُلُّ)، واته: رپگای نیشان دا، نیشانی ده دات^(۲)، (دَلَالَةً وَدِلَالَةً وَدُلُولَةً)^(۳).

وه خاوه نی (تاج العروس) ده لیت: (وَدَلَّ عَلَيْهِ يَدُلُّ دَلَالَةً، وَيُثَلِّثُ^(۴))، اقْتَصَرَ ابْنُ سَيْدِهِ عَلَى الْكَسْرِ، وَذَكَرَ الصَّاعِقِيُّ الْكَسْرَ وَالْفَتْحَ، قَالَ: وَالْفَتْحُ أَعْلَى. وَدُلُولَةً بِالضَّمِّ)^(۵).

وه پیناسه که ی له زاراوه ی زانایانی لوزیک (المنطق)، وه ک جورجانی پیناسه ی کردوو وه ده لیت: «هِيَ كَوْنُ الشَّيْءِ بِحَالَةٍ يَلْزَمُ مِنَ الْعِلْمِ بِهِ الْعِلْمُ بِشَيْءٍ آخَرَ»^(۶).

(۱) الصّاحُ لِلجَوْهَرِيِّ (۱۶۹۸/۴)، يَجُوزُ فِي الْكَلِمَةِ وَجْهَانِ آخِرَانِ وَمَصْدَرٌ مُقَارِبٌ مِنْهَا، كَمَا جَاءَ فِي كَلَامِ الْجَوْهَرِيِّ. وَقَدْ أَنْكَرَ ابْنُ دُرَيْدٍ الْفَتْحَ فِيهَا وَقَالَ بَأَنَّ الْفَتْحَ: حِرْفَةُ الدَّلَالِ، كَمَا فِي: (الْمُحْكَمِ وَالْمُحِيطِ الْأَعْظَمِ لِابْنِ سَيْدِهِ) (۲۷۱/۹).

(۲) (يَدُلُّ) بُو داهاتوو (المضارع).

(۳) ټه مانه هه موو چاوگن بوی.

(۴) یانی: به فه ته وه زه مه وه که سره ش ده خوینریته وه (الدّالّة، الدّالکة، الدّالّة).

(۵) تاج العروس للزبيدي (۴۹۷/۲۸).

(۶) التّعريفات للشرفيف الجرجاني، (ص: ۱۰۴)، ط: دار الكتب العلميّة.

واته: بوونی شتیکه به شیوه‌یه‌ک که زانست پیی، زانست به شتیکی تر به دوا‌ی خۆیدا ده‌ه‌یی‌ت.

بنچینه‌ی ئەم پیناسه‌یه پیناسه‌که‌ی (فُطْبُ الدِّينِ الرَّازِيِّ) یه، له کتیبی (شَرْحُ الشَّمْسِيَّةِ)^(۱).

وه (گه له نبه‌وی) یش پیناسه‌یه‌کی نزیک‌ی له‌وه‌ی پيشوو کردوو ه که ده‌لیت: (كَوْنُ الشَّيْءِ بِحَيْثُ يَحْصُلُ مِنْ فَهْمِهِ فَهْمٌ شَيْءٍ آخَرَ)^(۲).

واته: بوونی شتیکه به شیوه‌یه‌ک، به تیگه‌یشتنی ئەو تیگه‌یشتنی شتیکی دی دیته کایه‌وه.

رافه‌ی ده‌سته‌واژه‌کانی پیناسه‌که:

شتی یه‌که‌م که باسکراوه: بریتییه له‌وه‌ی که گوزارشت ده‌کات (الدَّالُّ).

شتی دووهم: بریتییه له‌و شته‌ی که گوزارشتی لیکراوه (المَدْلُولُ).

که ده‌لیت: (يَلْزَمُ) وه‌ها ده‌خوازیت، مه‌به‌ست پیی خواستنی عه‌قلییه، واته عه‌قل وا ده‌خوازیت (اللُّزُومُ الْعَقْلِيُّ).

که ده‌لیت: (يَحْصُلُ) دیته‌جی. مه‌به‌ستی هاتنه‌جی و دروست بوونه له زیه‌ندا (الحُصُولُ الدُّهْنِيُّ).

(۱) شُرُوحٌ وَحَوَاشِي الشَّمْسِيَّةِ، (۱/۱۷۴)، الطَّبَعَةُ الْأُولَى بِالْمَطْبَعَةِ الْأَمِيرِيَّةِ - ۱۳۲۳هـ - ۱۹۰۵م.

(۲) الْبَرْهَانُ لِلْكَانِبِيِّ مَعَ حَاشِيَتِي الْعَلَامَتَيْنِ الْبَنْجَوِيَّيْنِ وَابْنِ الْفَرْدَاغِيِّ (ص: ۲۳).

جۆرهکانی (الدَّالَّة):

دهلاله سی جۆری ههیه له لای زانیانی لۆژیک^(۱)، ئەوانیش:

الأول: الدَّالَّةُ الْمُطَابَقِيَّةُ (دَلَالَةُ الْمُطَابَقَةِ): هِيَ دَلَالَةُ اللَّفْظِ عَلَى تَمَامِ مَا وُضِعَ لَهُ.

ئەم جۆرهی دهلاله ئەوهیه که گۆ (لَفْظ) ه که گوزارشت بکات له تهواوی ئەو مانایه ی بۆی دانراوه. وهك گوزارشت کردنی وشه ی (مروّف) له: (الْحَيَوَانُ النَّاطِقُ) زیندهوهری بیرکهروهه (ئاژهلی گویا)یه^(۲). ئەم پرستهیه دهکریتته وهلام بۆ پرسیری که سیک: (ئایا مروّف چیه؟) تۆش له وهلامدا دهلیت: زیندهوهریکی بیرکهروهه (ئاژهلی گویا)یه.

الثاني: الدَّالَّةُ التَّضْمِينِيَّةُ (دَلَالَةُ التَّضْمِينِ): وَهِيَ دَلَّةُ اللَّفْظِ عَلَى جُزْءٍ مَعْنَاهُ.

ئەم جۆرهی دهلاله بریتییه له دهلاله تکردن و گوزارشتی وشه له سهه به شیکێ ماناکه ی. واته به شیک له مانای له فزه که، وهك دهلاله تکردنێ وشه ی مروّف له سهه (الْحَيَوَانُ)، یان (النَّاطِقُ)، یان شتیکی تر بیجگه له م دوانه، چونکه وشه ی مروّف زۆر شتی تر له خو ده گریت، وهك: جو له، خواردن، خواردنه وه.. جا زیندهوهری و بیرکردنه وه به شیکن له مانای مروّف، واته: مروّف ئەم دوانه ش له خو ده گریت.

الثالث: الدَّالَّةُ الْإِلْتِزَامِيَّةُ (دَلَالَةُ الْإِلْتِزَامِ): دَلَالَةُ اللَّفْظِ عَلَى أَمْرٍ خَارِجٍ عَنِ الْمَعْنَى الْوَضْعِيَّةِ الْإِلْتِزَامِ لَهُ.

ئەم جۆرهی دهلاله بریتییه له گوزارشت و دهلاله ت کردنی وشه له سهه شتیکی دهره کی له مانای سهه ره کی وشه که، وهك دهلاله ت کردنی وشه ی مروّف له سهه (زانست)، یان (فیرونی نووسین)، یان جگه له م دوانه^(۳).

(۱) مه بهست لپی دهلاله ی له فزی وهزعییه، مه بهست له له فز تهوهیه، که گۆیهو ئیشاره نییه به نمونه. وه مه بهست له وهزعی تهوهیه که مه عنهوی و تهبیعی نهییت، بگه پرته وه بۆ مانا، یان بۆ سروشت.

(۲) مه بهست له (النُّطْق) قسه نییه، به لکو توانای بیرکردنه وهیه.

(۳) بۆ زیاتر وهرگرتن له سهه ئەم باسانه دهتوانن بگه پرته وه بۆ: شُرُوحٌ وَحَوَاشِي الشَّمْسِيَّةِ،

ئه خزه ری هه ر سح جوره كه ی ده لاله ی كو كرده ته وه له (السَّلْمُ الْمُرَوِّقِ) دا به دوو بهیت و ده لیت^(۱):

دَلَالَةُ اللَّفْظِ عَلَى مَا وَافَقَهُ يَدْعُونَهَا دَلَالَةَ الْمُطَابَقَةِ
وَجُزْئِهِ تَصْمُنًا وَمَا لَزِمَ فَهُوَ التِّزَامُ إِنْ بَعَقَلَ التِّزِمَ

(دَلَالَةُ اللَّفْظِ عَلَى مَا وَافَقَهُ): ده لاله تی له فر له سه ر ئه وه ی كه ها وتایه تی . (يَدْعُونَهَا دَلَالَةَ الْمُطَابَقَةِ): پیی ده لاین: ده لاله ی موتابه فه، اته: ها وتا و موتابیقی یه كن. (وَجُزْئِهِ تَصْمُنًا): وه به شیکی پیی ده لاین ته زه موم، اته ده لاله ت کردنی له سه ر به شیکی شته كه پیی ده لاین: ده لاله ی ته زه موم. (وَمَا لَزِمَ فَهُوَ التِّزَامُ): وه ئه وه شی كه لازمه بو ی پیی ده لاین ده لاله ی ئیلتزام. (إِنْ بَعَقَلَ التِّزِمَ): ئه مه مه رجه بو ده لاله ی ئیلتزام كه ده بی ت ئیلتزامی عه قلی بی ت نه ك عورفی، اته: عه قلی ئه وه ده لاله ته بخوازی ت، نه ك عورف.

زیاتر جه خت له سه ر ده لاله ی یه كه م و دووه م ده کری ت لای جمهوری زانایانی لوژیک، به لام ده لاله ی ئیلتیزام به و شیویه نییه چونکه ئه وه ی گوزارشتی لی ده کات نه ژمیردراوه و سنوردار ناکری ت، هه ر وه ك پیشه وا غه زالی له: (مِعْيَارُ الْعِلْمِ)^(۲) ناماژه ی پیداره.

(۱۷۴/۱) وَمَا بَعَدَهَا، تَهْدِيبُ الْمَنْطِقِ وَالْكَلَامِ لِلتَّفْتَاذَانِي، (ص: ۱۷۰)، وَمَا بَعَدَهَا، حَاشِيَةُ مُلَّا عَبْدِ اللَّهِ عَلَى تَهْدِيبِ التَّفْتَاذَانِي، (ص: ۳۸) وَمَا بَعَدَهَا، حَاشِيَةُ الْجَوْرِيِّ عَلَى الشَّمْسِيَّةِ (ص: ۶۵) وَمَا بَعَدَهَا، الْبَرْهَانُ لِلْكَلْبَنَوِيِّ مَعَ حَاشِيَتِي الْعَلَامَتَيْنِ الْبُنْجَوِيَّيْنِ وَابْنِ الْقَرْدَاغِيِّ (ص: ۲۳) وَمَا بَعَدَهَا، حَاشِيَةُ الصَّبَّانِ عَلَى شَرْحِ الْمَلَوِيِّ عَلَى السَّلْمِ (ص: ۱۴۸)، وَمَا بَعَدَهَا، نَتِيجَةُ الْمُهْتَمِّ لِلدَّمَنْهَوْرِيِّ بِتَوْضِيحِ السَّلْمِ وَإِيضًا حِ الْمُبْهَمِ لِلدَّمَنْهَوْرِيِّ (ص: ۱۳۱)، وَمَا بَعَدَهَا، شَرْحُ بَحْرِ الْعُلُومِ لِلْكَهْنَوِيِّ (ص: ۲۲۲) وَمَا بَعَدَهَا.

(۱) يُنْظَرُ: نَتِيجَةُ الْمُهْتَمِّ لِلدَّمَنْهَوْرِيِّ بِتَوْضِيحِ السَّلْمِ وَإِيضًا حِ الْمُبْهَمِ لِلدَّمَنْهَوْرِيِّ (ص: ۱۳۱)، وَمَا بَعَدَهَا. (۲) مِعْيَارُ الْعِلْمِ فِي الْمُنْطِقِ لِلْعَزَالِيِّ، (ص: ۴۳-۴۴) ت: أحمد شمس الدين، ط: دار الكتب العلمية، الطبعة الأولى ۱۴۳۴هـ.

ته تبیق کردنی هه ر سی جوړه که ی ده لاله له سه ر بابه تی لیکۆلینه وه که مان

ده بی بزاین که زۆرینه ی ئایه ته کانی قورئانی پیروژ که هاتون، له سه ر به لگه یه تی فهرمووده له جوړی یه که من، پاشان جوړی دووهم، وه که مینه یه کیان له جوړی سییه من، فهرموون له گه ل نمونه بو هه رسیکه یان:

ده لاله ی یه که م: خودای گه وره ده فهرمویت:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾﴾ (الأعراف: ١٥٧).

ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ر به لگه یی بونی سوننه ت و ته شریع بونی، چون هه لاکردن و هه راکردن به لگه ی ته شریع و خو یان ته شریع، که وایه به لگه یه له سه ر حوجیه تی سوننه ت و واجبی تی شوینکه وتنی وه ک سه رچاوه یه کی ته شریع به ده لاله ی موتابه قه.

ده لاله ی دووهم: خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٣﴾﴾ (النجم: ٣- ٥)

ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ر حوجیه تی سوننه ت به ده لاله ی ته زه ممونی، چونکه وته (نطق) ی پیغه مبه ر ﷺ له باره ی ئایینه وه هه م قورئان له خو ده گریت هه م سوننه ت، وه له دوواتریش به یانی زیاتر دیت له سه ر ئه م بابه ته.

دەلالەى سېيەم: خواى گەورە دەفەرمووت:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نُزَلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ ﴾ (الحجر: ٩)

لەم ئایەتە پەرۆزە دەلالەتى حوجیەتى سوننەت هەیه بە دەلالەى ئیلتیزام، چونکە پاراستنى قورئان وا دەخوازیت کە ئەو زمانەشى پێى هاتووە پیاڕیزریت، جا ئە گەر زمانەکە بچیتە نیو بەلینى پاراستن، ئەوا پاراستنى سوننەت لەپیشترە بچیتە ناویەو، وە درێژەى ئەم باسە لە دوایدا دیتە بەردەستان بە ویستی خودا^(١).

دەکریت ئەم ئایەتە پەرۆزە بخریتە نیو جوړى دووهم لە جوړەکانى دەلالە.

(١) زۆرینەى راقەکارانى قورئان (ئە گەر هەمووشیان نەبن) تەفسیری (الذکر)یان بە قورئان کردوو، ئە گەر چی وشەى (الذکر) بەچەندین مانا هاتووە لە قورئانى پەرۆز، بەهەر حال دەلین: ئەو وەرە گرین لەم ئایەتە کە خودای گەورە بەلینى پاراستنى سوننەتى داو وەک شوینکەوتەى قورئان، چون بەیانى قورئان پێویستە بۆ تیگەیشتنى قورئان، بەلام خودای گەورە بەلینى پاراستنى سوننەتى داو کە فەرموویەتى: ﴿ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ ﴾ (القیامة: ١٧) خوداش زانترە. (د. موحەممەد بەرزنجى).

جوړی ئه‌و به‌لگانه‌ی که له قورئان هاتوون له‌سه‌ر حوجیه‌تی سوننه‌ت

ئهو ئایه‌تانه‌ی که هاتوون له‌سه‌ر حوجیه‌تی سوننه‌ت له قورئانی پیرۆزدا، چه‌ندین جوړو به‌شن، جا لیره‌دا هه‌ولم داوه به‌پیی زانیاری که‌م و تیگه‌یشتنی کورتم هه‌ندیگ له‌و ئایه‌تانه‌ کۆکه‌مه‌وه بو هه‌ر جوړیگ له‌و جوړانه، وه بانگه‌شهی ئه‌وه‌ش ناکه‌م که هه‌موو ئایه‌ته‌کانم کۆکردوونه‌ته‌وه، ئهو جوړانه‌ی که هاتوون به‌م شیویه‌ن:

١- ئهو ئایه‌تانه‌ی که حوجیه‌تی سوننه‌ت و واجییتی شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ روون ده‌که‌نه‌وه له‌و شتانه‌ش که له‌قورئاندا نیه، به‌روون کردنه‌وه‌یه‌کی وه‌ها که جگه له‌که‌سیکی ده‌مارگیری توند‌ر‌ه‌و ر‌ه‌تی ناکاته‌وه.

٢- ئهو ئایه‌تانه‌ی که روونکه‌ره‌وه‌ی ئه‌وه‌ن که وه‌حی خودایی له‌ده‌ره‌وه‌ی کتیبی ئاسمانییش هه‌یه، هه‌روه‌ک له‌کتیبه‌ ئاسمانییه‌کاندا هه‌یه، به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که نه‌یارانی سوننه‌ت بۆی ر‌ۆشتوون، له‌قه‌تیس کردنی وه‌حی له‌قورئانی پیرۆزدا.

٣- ئهو ئایه‌تانه‌ی که سوننه‌ت ته‌نیا ده‌که‌نه‌وه به‌ته‌شریح و یاسادانان، وه‌ئاماژه‌که‌ری ئه‌وه‌ن که پیغه‌مبه‌ر ﷺ مافی ته‌شریح و یاسا دانانی هه‌یه.

٤- ئهو ئایه‌تانه‌ی که روونکه‌ره‌وه‌ی ئه‌وه‌ن که: فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی خودایه‌و ته‌شریح و یاسای ئه‌و کوت و موت ته‌شریحی خودایه، ئه‌گه‌ر چی له‌قورئانییدا نه‌هاتیبت ئه‌و ته‌شریعه.

٥- ئهو ئایه‌تانه‌ی که پیوستمان به‌روونکردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ بو روونکردنه‌وه‌ی ماناکانی.

٦- ئهو ئایه‌تانه‌ی که پیوستمان به‌هۆکاری دابه‌زینه‌کانیه‌تی بو زانینی ماناکه‌ی.

٧- ئهو ئایه‌تانه‌ی که به‌ئاشکرا ئاماژه‌ ده‌که‌ن به‌پیوستیه‌تی روونکردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

٨- قورئانی پیرۆز ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات که سوننه‌ت پارێزراوه.

جۆری یه کهم له به لگه قورئانیهکان: نهو ئایه تانه ی که ئاماژن به واجیبه تی شوینکه وتنی پیغه مبه ر ﷺ لهو شتانه شی که له قورئاندا نههاتوو

ئایه تی یه کهم: (ئایه تی: ٤٧-٥٠) له سوهره تی نور:

خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿ وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥٓ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ ﴾ (النور: ٤٧-٥٠)

* خودای گه وره له م ئایه ته پیرۆزانه دا روونی ده کاته وه که ئیمان به خوای گه وره، گوپرایه لی کردنی ده خوازیت له فه رمان و ریگریه کانی وه جیبه جی کردنی شه ریعه ته که ی، وه ههروه ها ئیمان به پیغه مبه ری خوا ﷺ هه مان شت ده خوازیت، وه خوای گه وره نه فی ئیمانی کردوو (یانی ئیمانی نییه) له وانای پشت ده که نه فه رمانی خوداو فه رمانی پیغه مبه ره که ی، به نه فیبه کی جه خت لیکراو به به پیتی (الباء) خستنه سه ر خه به ری (مَا)، هه ر وه ک فه رمووی: (وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ) وه نه یفه رموه: (وَمَا أُولَئِكَ مُؤْمِنِينَ)، چون نه فی ئیمانه که له شیوازی یه کهم (وه ک له ئایه ته که هه یه) به هیزتره تاوه کو دووه م، بویه به و شیویه دابه زیوه.

* وه پاشان خوای گه وره روونی ده کاته وه که پشت کردنیان له فه رمانی خوداو فه رمانی پیغه مبه ر ﷺ سته می گه وریه، ههروه ک ده فه رمویت: (أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ).

* له م ئایه تانه ی تر که دین له هه مان سوهره ت، وینه که رووتر ده بیته وه به ویستی خودا.

نایه تی دووم: (نایه تی: ۵۱-۵۲) له سورته ی نور:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۱﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۵۲﴾﴾ (النور: ۵۱-۵۲).

ده لیم: له م دوو نایه ته پیرۆزه دا نه یینییه کی شاراوو و ناما ژیهه کی ورد هه یه بو حوجیهه تی سوننه ت، خو ی له م چهنه د خاله دا ده بیینیته وه:

۱- نامرازی هه سیری تی دا به کاربراهه (أَذَاةَ الْحَصْرِ)، شه مه ش مانای هه واله که وا لی ده کات: وته ی موسولمان هه چ شتی که نییه که سه ریچی پیغه مبه ریته ﷺ، وه به هه یه شیوه یه ک بو ی نیه سه ریچی بکات و پیچه وانهی وته و ره فتاری شه ویته، چون رسته که به (إِنَّمَا) ده ست پیکراوه، واته: شه که سه موسولمان نیه که شه و کاره ده کات، یان: وته ی موسولمان و پیشه ی موسولمان نییه وه ها وته و کاریک.

۲- خودای گه وره سه رکه وتن و سه رفرازی گری داوه به گوپراهلی خو ی و گوپراهلی پیغه مبه ره وه ﷺ، هه ره وک له کو تایی نایه ته که دا هاتوه، جا شه گه ر گوپراهلی هه ردو وکیان واجب نه بیته چون سه رفرازی و سه رکه وتنی دنیا و دوا رۆزی پیوه به ند ده کریته؟ جا پاداشتی سه ریچی کار جودایه له پاداشتی گوپراهلی، ئیتر پیمان نالین: هه یه خه ساره تمهن دی و تیا چونیک هه یه له جگه له هه رامکراوه؟ که وایه سه ریچی کردنی پیغه مبه ر ﷺ له کاروباری ئابین قه ده غه کراوه به هه موو شیوه یه ک^(۱). ره نگه بوتریته: په یوه ندی شه م نایه ته چیه، به فهرمووده وه؟ سهیری خالی دا هاتوو بکه.

۳- خودای گه وره سه رنجی که سه ژیره کانی راکیشاوه بو خالیکی ورد کاتیک گوپراهلی خو ی له گه ل گوپراهلی پیغه مبه ر ﷺ ی پیکه وه باسکردوه و کو ی کردونه ته وه که فهرمویه تی: (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، به لام کاتیک باس دینه

(۱) به مه فهومی موخاله فه ده لاله ت ده کات له سه ر شه وه ی که هه رکه س سه ریچی پیغه مبه ر بکات شه و به هیلکا چوه، ئیتر لیژه وه گوپراهلی کردنی واجبه (د. ساله ح زهنگی).

سه‌ر عیبادهت و ته‌قوا، ناوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ لیده‌کاته‌وه‌و ده‌فهرمویت: (وَيَحْشَأَنَّ اللَّهَ وَيَتَّقَهُ)، چون عیبادهت ته‌نیا بۆ خودا ده‌کریت و پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیچ مافیکی تییدا نییه. ئایا پیمان نالین: ئە‌گەر گوێ‌پرایه‌‌لیکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئایین و ته‌شریح نییه‌و شوینکه‌وتنی پێویست نییه و گوێ‌پرایه‌‌لی ته‌نیا بۆ خودایه، بۆچی خودای گه‌وره له گوێ‌پرایه‌‌لی و تاعهت ناوی پیغه‌مبه‌ری خودای هیشتوه‌ته‌وه‌و لای نه‌بردوه‌و، وه‌ک له باسی عیبادهت لای بردوه‌و؟! وه‌لامه‌که رپونه بۆ که‌سیک خاوه‌ن ژیری بی‌ت و ده‌مارگیری کوێ‌رانه‌ی نه‌بی‌ت.

ئایه‌تی سییه‌م: (ئایه‌تی: ١) له سو‌ره‌تی نه‌فال:

ئهم ئایه‌ته‌ش وه‌ک ئایه‌تی پێشوه‌و له به‌لگه‌بونی، هه‌ر وه‌ک خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (الأنفال: ١)

خ‌ودای گه‌وره ته‌نیا باسی خ‌ویی کردوه‌و بۆ ته‌قوا، چون عیباده‌ته‌و که‌س‌یش مافی عیبادهت بۆکردنی نییه جگه له خ‌وی نه‌بی‌ت، وه ئە‌گەر گوێ‌پرایه‌‌لیش ته‌نیا بۆ خ‌ویباو بۆ پیغه‌مبه‌ریش ﷺ نه‌بایه، ئە‌وا بی‌گومان ناوی له‌گه‌ل خ‌وی نه‌ده‌هینا له گوێ‌پرایه‌‌لی و لایده‌برد، هه‌روه‌ک ده‌بینین له ته‌قواکه لایبردوه‌و.

ئایه‌تی چواره‌م: ئە‌و ئایه‌تانه‌ی که وشه‌ی (حکمه‌ی) تی‌دا هاتوه‌و:

له قورئانی پیرۆزدا له چه‌ندین شوێندا ناوی قورئان هینراوه‌و له پالیدا باسی شتی‌ک کراوه بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ناوی (الحکمة) وه، ئایا هیچ نه‌هینییه‌ک و ئاماژه‌یه‌کی تی‌دایه؟ یان ده‌لاله‌ت له شتی‌ک ده‌کات؟ هه‌ر وه‌ک ده‌بینین له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزانه هاتوه‌و:

﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة: ١٢٩)

﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ١٥١)

﴿وَأذْكُرَنَّ مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ (الأحزاب: ٣٤)

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (الجمعة: ٢)

لهم ئایه ته پیرۆزانه و جگه له ئه مانه ش که هاتون، ئایا له پشت ئه مه وه هیچ
نهینیه که هه یه؟ وه ته فیسیری چییه؟

ئه ئیین: هه شتیک بوتریت له ته فیسیری (الحکمة)، بیجگه له سوننه ت، قه بول
کرا و نییه، له بهر هوکار گه لیک، له وانه:

یه که م: ئه م جوړه خیتابه وینه ی ختابه کانی تری قورئانه که هاتوو له باسی
واجبیتی گویرایه لی خوی گه ووه و پیغه مبهه ﷺ و گریدانی هه یه کیکیان
به وی تره وه، وه ک و ته ی خوی گه ووه: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ آل عمران.

وه هه روها هاتوو له چه ندين ئایه تی دی له سوپه تی جیا جیا وه ک: (النساء: ٥٩)
و(الأنفال: ٢٠) و(النور: ٥٤) و(محمد: ٣٣).

زانراوه لای که سی راقه که ری قورئان که ئوسلوب و شیواز رپوئیکی گه ووه ی
هه یه له ته فیسیری ئایه تیک و لیکدانه وه ی، بو یه ناکریت به لاهه نریت و پشتگوی
بخریت. وه ئه م دوو شیواز (أسلوب) هه ش، هه یه کیکیان له وی دی ده چیت، له ده لاله ت
و مه به ست، بو یه یه که م به دووه م ته فیسیر ده کریت، مادام مه به ست به (گویرایه لی)

له و ئایه تانه له گه ل گویرپایه لی خوی گه و ره، گویرپایه لی پیغه مبه ر ﷺ بیت، به و شیوه ش ده بیت ئە و حکمه یه سوننه ته که ی بیت، هه ره وک چون گویرپایه لیه که ی گری دراوه به گویرپایه لی خوداوه، به و شیوه یه ش سوننه ته که ی گری دراوه به قورئانه وه.

دووهم: وشه ی (الحِکْمَة) له گه ل قورئاندا پیکه وه هاتوون به حه رفی عه تف، وه عه تفیش بو جوداییه، وه جوداییش وا ده خوازیت، که حکمه شتیکی جیاوازیت له قورئان، لیروهه پرسیار ده که یین: چ شتیکه مافی ئە وه ی هه یه ئە و هه موو جاره یه که به دوا ی یه که بیت له گه ل قورئان، جگه له وته ی ئە و که سه ی که رونه که ره وه یه ته ی؟

سییه م: خودای گه و ره ئاماژه به وه ده کات که (حِکْمَة) ی دابه زاننده و پیغه مبه ریش ﷺ خه لکی فی ر ده کات، وه که ده فه رمویت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳).

ئیدی نازانم چ شتیکه مافی ئە وه ی هه ییت که خودا دایه زینیت به وه حی و پیغه مبه ریش ﷺ خه لکی فی ر بکات، بیجگه له سوننه ته ی پیغه مبه ر ﷺ؟ وه پیغه مبه ر ﷺ بوچی خه لک فی ر ده کات ئە گه ر شه ریعت نه ییت؟

هه ر بو یه پیشه وا شافیعی ده رباره ی ئە م ئایه تانه ده فه رمویت: (خودای گه و ره (کتاب) ی باسکردوه که قورئانه، وه باسی (حِکْمَة) شی کردوه، گویم لیبووه له وانه ی که له ئایینیان رازیم له زانایان فه رمویه ته ی: (حِکْمَة) سوننه ته ی پیغه مبه ره ﷺ، وه ئە مه له وه ده چییت که وتویه ته ی خوداش زانتره، چون باسی قورئان کراوه به دواشیا حکمه هاتوه، وه خوداش باسی ئە وه ده کات که منه ته ی خوی به سه ر دروست کراوه کان ده کات به فی رکردنی قورئان و حکمه، بو یه دروست نییه بوتریت حکمه شتیکه بیجگه له سوننه ته ی پیغه مبه ر ﷺ.

چون ئە و حکمه یه گری دراوه به قورئانه وه، وه خوداش گویرپایه لی پیغه مبه ره که ی واجب کردوه، وه شوین که وتنی فه رمانیسی پیویست کردوه له سه ر خه لکی،

بۆیه دروست نییه به وتهیهك بوتريت واجبه، ئیلا قورئان نه بیته، پاشان سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ، له بهر ئه وه ی باسمان کرد که خودا ئیمان به پیغه مبه ره که ی گریداوه به ئیمان به خوی.

ئیت سوننه تی پیغه مبه ریش ﷺ، رونه ره وه ی قورئانه له دهقه تایبه ت و گشتیه کانی (العُموم، وَالْخُصُوص). پاشان حیکمه ی گریداوه به قورئانه وه به دوا یا هیناویه تی، وه ئه م مافه شی نه داوه به هیچ یه کیك له دروستکراوه کانی بیجگه له پیغه مبه ر ﷺ^(۱).

ئایه تی پینجه م: (ئایه تی ۳-۵) به سورته تی نهجم:

خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۗ عَالِمُهُ غَبِيٌّ﴾ (النجم: ۳-۵)

زانایانی ته فسیر راجیاوازن له لیكدانه وه ی ئه م ئایه ته، هه ندیکیان فه رمویانه تایبه ته به قورئانی پیرو زو ته زکییه ی قورئانه له وه ی که وه حییه و سوننه ت ناچیتته چوارچیوه ی ئه م ئایه ته وه، هه ندیک ی تریان فه رمویانه: ئایه ته که به شیوه یه کی گشتگیر باسی نوتق و قسه ی پیغه مبه ر ﷺ ده کات، ئه مه ش وته کانیان له سه رچاوه کانیه وه.

کۆمه لی یه که م: رایان وایه که تایبه ته به قورئانی پیرو ز، پیشه وا ته به ری ده فه رمویت: (خودای گه و ره ده فه رمویت: موحه مه د گۆی به م قورئانه نه کردوه له هه واو هه وه سی خویه وه، به لکو وه حییه و له لایه ن خودا وه بۆی ره وانه کراوه)^(۲). وه ئه م ته فسیره ی داوته پال پیشه وای ته فسیر قه تاده^(۳).

(۱) الرَّسَالَةُ لِلشَّافِعِيِّ، ص: (۷۸-۷۹).

(۲) تَفْسِيرُ الطَّبْرِيِّ (۲۲/۴۹۷)، ط: مَوْسَسَةُ الرَّسَالَةِ.

(۳) تَفْسِيرُ الطَّبْرِيِّ (۲۲/۴۹۸)، ط: مَوْسَسَةُ الرَّسَالَةِ.

زۆر زانای تریش هاوران له گه ل ئەم ته فسیره، له وانه^(١): (الإمام مكي بن أبي طالب القيسي (ت:٤٣٧هـ)^(٢)، وَالزَّمَخَشَرِيُّ (ت:٥٣٨هـ)^(٣)، وَابْنُ الْجَوْزِيِّ (ت:٥٩٧هـ)^(٤)، وَالرَّازِيُّ (ت:٦٠٦هـ)^(٥)، وَالْبَيْضاوِيُّ (ت:٦٨٥هـ)^(٦)، وَالنَّسْفِيُّ (:٧١٠هـ)^(٧)، وَابْنُ جُرَيْجٍ (ت:٧٤١هـ)^(٨).

كۆمه لی دووهم: رایان وایه که گشتگیره وه موو نوتق و گۆیه کی پیغه مبهری خۆشه ویست ﷺ ده گریته وه، ههم قورئان ههم سوننه ت.

پیشه و قورتوبی ده فهرمویت: (گۆی پیغه مبهر ﷺ له بۆچونی خۆیه وه دهرناچیت، به لکو وه حییه له خوی په روهرد گاره وه، چون له دوایه وه ده فهرمویت: (إِنَّ هُوَ الْأَوْحَىُّ يُوْحَىٰ)).. وه له ئایه ته که دا ده لاله تی ئه وه ش هیه که سوننه ت وه ک وه حیی دابه زینراوه (قورئان) له کاری کردندا)^(٩).

پیشه و ئه بو حه ییانی ئه نده لوسی ده فهرمویت: (هیچ نوتقی کی نییه پیغه مبهر ﷺ له هه واره، یانی له هه وای نه فسی و بۆچونی خۆی، به لکو وه حییه له لایه ن خودا وه بۆی ره وانه ده کات)^(١٠).

(١) رهنگه هه نديک که س واگومان ببا که ئه و زانایانه، بر رایان به وه نییه که فهرمووده وه حییه وه له لایه ن خودا وه هاتوه بۆ پیغه مبهری خۆشه ویست (سه لات و سه لامی خوی له سه رییت)، وه ها گومانیک زۆر دووره له واقیعه وه چون هه موویان له ده یان شوین باسی حوجیه تی سوننه تیان کردوه.

(٢) الهدایة إلى بلوغ النهایة للإمام مكي (٧١٤٢/١١).

(٣) الکشاف للزمخشري (٧١٤٢/٤).

(٤) زاد المسیر لابن الجوزي (١٨٤/٤).

(٥) مفايخ الغیب (٢٣٦/٢٨)، ئەمه ته فسیریک ی ئایه ته که یه وه له ته فسیریک ی تر ده فهرمویت: فهرمووده ش ده چیتته ناویه وه.

(٦) تفسیر البیضاوي (أنوار التنزیل) (١٧٥/٥).

(٧) تفسیر النسفي (مدارك التنزیل) (٣٨٩/٣).

(٨) تفسیر ابن جزي (التسهیل لعلوم التنزیل) (٣١٦/٢).

(٩) تفسیر القرطبي (الجامع لأحكام القرآن) (٨٥/١٧).

(١٠) البحر المحیط لأبي حيان (٩/١٠).

وہ پیشہوا ئیبن قہیم دەفەرمویت: (فەرمووی: {وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ} واتە: نوتقی ئەو لە ھەواوە نیە، نەیفەرمووە: {وَمَا يَنْطِقُ بِالْهَوَىٰ} واتە: نوتقی ئەو بە ھەوا نیە، چون (نوتقی ئەو لە ھەواوە نیە) بەھێزترە، لەبەر ئەوەی لە خۆی دەگریت کە: نوتقی ئەو لە ھەواوە سەرچاوە ناگریت، وە ئەگەر نوتقەکە ی لە ھەواوە سەرچاوە نەگریت چۆن بە ھەوا قسە دەکات؟ جا بۆیە ھەردوکیانی لەخۆگرت: ھەم نەفی ھەوا لە سەرچاوەکە ی، ھەم لە خودی خۆی.

ئیتەر نوتق و قسە ی ئەو بە حەقەو سەرچاوەکە ی ھیدایەت و ڕێنمونییە، نەک لادان و سەرلێ شیواوی، وە پاشان فەرمووی: {إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ}، راناوەکە ی گەراندووتەو سەر ئەو چاوەگە زانراوە ی کە لە کردارەکە دایە^(۱)، واتە: نوتق و قسە ی ئەو تەنیا وەحییەو بۆی رەوانە دەگریت. وە ئەمە جوانترە لە وتە ی ئەوانە ی کە راناوەکە دەگەریننەو بۆ سەر (القرآن)، چون گشتگیرە بۆ نوتقی، چ بە قورئان چ بە سوننەت ھەمووی وەحییەو بۆی رەوانە دەگریت^(۲).

ئیبین کەسیر دەلیت: {وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ}، واتە: ھیچ وتەیک نالیت لە ھەواو مەبەستی خۆیەو، {إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ} واتە: تەنھا ئەو دەلیت کە فەرمانی پیکراوە، دەیکە یەنیت بەخەلکی بەو پەری تەواوی و تیرو تەسەلی، بەبێ ھیچ زیادو کەم کردنیک. لە عەبدوڵای کوری عەمرەو ھاتوو فەرموویەتی: من ھەموو شتیکم دەنوسییەو کە گوتم لێ دەبوو لە پیغەمبەری خوا ﷺ دەمویست لەبەری بکەم، پیاوانی قورەیش ڕیگریان لیکردم و وتیان: تۆ ھەموو شتیکی دەنوسییتەو کە لە پیغەمبەری خوی ﷺ دەبیستی لە کاتی کدا پیغەمبەریش ﷺ مروقەو قسە دەکات لە کاتی تورەیدا. ئیتەر دەستم ھەلگرت لە نووسین، وە ئەو ھەم بۆ پیغەمبەر ﷺ گیرایەو، فەرمووی: بنووسە سویند بەو کەسە ی گیانی منی بە دەستە، لە من نەھاتووتە دەری بیجگە لە حەق و راستی^(۳).

(۱) مەبەستی لە راناوی (ھو)یە لە ئایەتەکە، وە لە چاوەگە زانراوەکەش مەبەستی ئەو یە کرداری (یَنْطِقُ) چاوەگە ی دەردەھینین بۆ ئەو ی ئەو راناوی (ھو)ی بۆ بگەرینینەو.

(۲) التَّبَيَّنُ فِي أَقْسَامِ الْقُرْآنِ لِابْنِ الْقَيِّمِ (ص: ۲۴۷).

(۳) تفسیر ابن کثیر (۴/۴۴۳-۴۴۴)، ط: دار طیبە للنشر والتوزيع.

وه ئەمەش بۆچونی کۆمەلییکه له زانایانی ئوسول، ههروهک مهزههبی ئامیدییهو به راشکاوی دهلیت: (دهقی قورئان وا ئەخوازیت که هه ر شتیکی وتییت له لایهن خوداوه وتوتی) (۱).

له راستیدا ههردوو ته فسیرهکه دروستن له رویه کهوه، بۆ ته فسیری یه کهم هیچ گومانیک هه لئاگریت که ئایه ته که بۆ ته زکییهی قورئانه که له لایهن خوداوه هاتوه.

وه بۆ ته فسیری دووه میس به هه مان شیوه دهچیته نیو ئایه ته کهوه ئە گه مه به ست پیی نوتق و قسه ی پیغه مبه ری خواییت ﷺ له باره ی ئایینه وه، چون ئایه ته که ده لاله ت له نوتقی پیغه مبه ر ﷺ دهکات ده باره ی ئایین، وه تاییه تی نه کردوو به قورئانه وه هه یچ ریگه یه ک نییه بۆ تاییه ت کردنی به قورئانه وه، به لکو ته زکییه یه کی گشتگیره بۆ ئەوه ی که له پیغه مبه ری خواوه هاتوو ﷺ له باره ی ئایینه وه، قورئان بی ت یان سوننه ت، ههروهک پیشه وا به غه ویش ئاماژه ی پێداوه فه رمویه تی: {إِنَّ هُوَ} نوتقی پیغه مبه ر ﷺ له ئایین (وتراویشه به قورئان)، (إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى): وه حیه له خوی گه وره وه بۆی ره وانه کراوه (۲).

وه عه لامه ی موفه سیر (خازن) یش له وه جه ی کدا فه رمویه تی: (وتراوه نوتقی پیغه مبه ر ﷺ له ئاییندا وه حیه له خوداوه بۆی ره وانه کراوه) (۳).

وه پیشه وا ئیبن حه زمیش ده فه رمویت: (خوای گه وره ده باره ی پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فه رمویت: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ - إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)، به وهش پشت راست بوته وه که وته ی پیغه مبه ر ﷺ ده باره ی ئایین هه مووی وه حیه) (۴).

وه به مه ش ته فسیری دروست ده زانی ت بۆ ئایه ته پیروژه که وه، فه رموون له گه ل رو نکرده وه ی زیاتر: هه ندیک ده لین: رانوی (هو) ده گه رپته وه بۆ قورئان (۵)،

(۱) الإِخْكَامُ فِي أَصُولِ الْأَحْكَامِ لِلْأَمْدِيِّ (۷۷/۲)، وه له چه ندين شوئنی تر: (۸۸/۲)، (۳۳/۳).

(۲) تَفْسِيرُ الْبَغَوِيِّ (مَعَامُ التَّنْزِيلِ) (۴۰۰/۷)، ط: دار طيبة للنشر والتوزيع.

(۳) تَفْسِيرُ الْحَازِنِ (بَابُ التَّأْوِيلِ) (۲۰۳/۴).

(۴) النُّبْدَةُ الْكَافِيَةُ لِابْنِ حَزْمٍ (ص: ۲۹).

(۵) پيشتر وته ی پيشه وا ئیبن قهیم باسکرا له وه لامی ئەم بۆچوونه.

یانی به تهنیا تهزکییه ی قورئان کراوه که له ههواوه نییه، وهله گه ل قورئاندا وهحییه کی تر نییه، به لام ئەم وتهیه رەت دەکریتتهوه له بهر دوو خال:

یه کهم: له ئایه ته که دا به هیچ شیوهیه ک باسی قورئان نه هاتوو و تاوه کو راناوه که ی بو بگه رپیتتهوه، ئیتر چۆن وشه ی (النُّطْقِ) یان گوپری به (الْقُرْآنِ)، ئەمه ش پێویستی به به لگه یه بو کورت کردنه وه ی نوتق و تایبه تکردنی به قورئان، وه هیچ که سیکیش ناتوانیت وه جهیکی زمانه وان ی بو بدۆزیتتهوه مه گه ر به زۆرو به ته که لوف.

دووهم: ئایه ته که به ره های ی هاتوو له نه فی کردنی ههوا له نوتق و قسه ی پیغه مبه ر ﷺ، وه نوتقی ئەویش دوو جوړه:

۱- ئەوه ی قسه ی پیکردوه له کاروباری دنیا.

۲- ئەوه ی قسه ی پیکردوه ده باره ی ئایین.

جا یه که میان ئایین و ته شریع نییه و پێویستی به وه نییه وه حی بیت له لایه ن خوداوه، فه رمانیش تییدا تهنیا بو ری نیشاندا نه، نه ک واجب بوون، به لام دووه میان یان قورئانه یان سوننه ت، جا هه ردوکیان وه حییه و له لایه ن خوداوه یه، وه ئایه ته که ش گشتگی ره وه هه ردوکیان له خو ده گریت بو نه فی ههوا هاتنه ناویه وه.

ئه گه ر بلیت: ئایه ته که گشتگی ره بو هه موو نوتقی ک چ دینی بیت یان دنیایی. ده لیم: ئەمه عه قل و واقع ره تی ده کاته وه چون پیغه مبه ری خوا ﷺ مرؤف بوه و سیفاتی مرؤفی تی دایه وه ک ته واوی مرؤفه کانی تر، نا کریت هیچ شتی ک نه کات به سیفه تی مرؤقبونه که ی، وه عه قل ریگه به وه نادات.

وه ئە گه ر بلیت: ئایه ته که هاتوو بو به راته تی قورئان له ههوا به تهنیا به ی سوننه ت. ده لیم: ئەمه پێویستی به به لگه یه که قسه که ت بسه لمینیت، وه هیچ به لگه یه کی وه هاش به رده ست نییه وه ک باسکرا.

رای دروست ئەوه یه بلیت: نوتق دوو جوړه: دینی و دنیایی، یه که م له دهره وه ی ئایه ته که یه و دووه می ش هه ندیک ی قورئانه و هه ندیک ی سوننه ت، وه ئایه ته که ش هاتوو بو به راته تی هه ردوکیان له ههوا.

ئەو گشتگیریهی له (وَمَا يَنْطِقُ) ههیه ههردوکیان ده گریتهوه، چون (يَنْطِقُ) کرداری داهاتوه (الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ)، وه (عَنِ الْهَوَى) جارو مه جرون و تهعه لوق دههستن به (يَنْطِقُ)، وه بهمهش ماناکه ی وهای لیدیت: (مَا يَصْدُرُ نُطْقُهُ عَنِ هَوَى مِنْ نَفْسِهِ)، واته: نوتقی ئەو له نه فسی خۆیهوه سهراوه ناگریت.

جا بۆیه زانای زمانهوان ئەبولبهقای که فهوی ده لیت: (سهرئهنجام قورئان و فهرمووده یه کانگیرن له وهی ههردوو وه حین له لایهن خوداوه، به بهلگه ی: (إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى...))^(۱). پاشان خاله کانی جیاوازیبونی قورئان له گه ل فهرمووده باس ده کات.

ئیتتر ئەوه کییه ده توانیت تهزکییه ی خودای گه وه بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ رهت بکاته وه، کاتیک پیی فهرمووه نوتقی ئەو له باره ی ئایینه وه وه حیه له لایهن خوداوه، وه کییه رهخه ده گریت جگه له نه یارانی سونهت؟

ئایهتی شه شه م: (ئایهتی: ۳۳) له سوره تی موحه ممه د:

خودای گه وه ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا ءَعْمَلَكُمْ﴾ (محمد: ۳۳)

خودای گه وه له م ئایه ته پیروزه دا رینمونی بهنده کانی ده کات بۆ ئەوه ی که گوێرایه لی پیغه مبه ره ﷺ واجبه، چون خۆی فه رمانی پیکردوه، وههروه ها سه ریچی خۆی و سه ریچی پیغه مبه ره که ی، یان سه ریچی یه کیکیان، هۆکاری به تال بوونه وه ی کردوه کان و پوچهل بوونه وه ی کوششه کانه، وه خودای گه وه کرداری (أَطِيعُوا) ی دووباره کردوته وه، هه م بۆ گوێرایه لی خۆی هه م بۆ گوێرایه لی پیغه مبه ره ﷺ، بۆ ئەوه ی ئامازه به وه بکات، که ئەو دوو گوێرایه لیه جیاوازن، بۆ خودا گوێرایه لیه که هه یه که گوێرایه لی قورئانه و، بۆ پیغه مبه ریش ﷺ گوێرایه لیه که هه یه که گوێرایه لی سونه ته که یه تی، ئە گه ر وانه با خودا ده یه رموو:

(۱) الْكَلِمَاتُ لِأبي الْبَقَاءِ، ص: (۷۲۲).

(أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ)، وەبە هیچ شیوێهێك لە قورئاندا گوێرایه‌لی تاییه‌ت نه‌ده‌هات
بۆ پیغه‌مبەر ﷺ، هه‌روه‌ك ده‌بینین له‌ چه‌نده‌ها تاییه‌ت به‌و شیوێهێه.

وه‌ پرسیا‌ره‌كه‌ش لی‌ره‌ ئه‌وه‌یه‌: ئه‌گه‌ر گوێرایه‌لی پیغه‌مبەر ﷺ تاییین نه‌ییت،
چۆن ئه‌و سزا سه‌خته‌ هه‌یه‌ له‌ سه‌رپیچی کردنی‌دا؟

ئایه‌تی ده‌وتهم: (ئایه‌تی: ۶۳) له‌ سو‌ره‌تی نور:

خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لَوْ أَدَّأ فَلَیْحَذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿النور: ۶۳﴾

ئه‌گه‌ر وردیینه‌وه‌ له‌م ئایه‌ته‌و تی‌رامییین لی‌ی ده‌بینین كه‌ خودای گه‌وره‌
ئاماژهی به‌وه‌ داوه‌، كه‌ وته‌ی پیغه‌مبەر ﷺ جیاوازه‌ له‌ وته‌ی مرۆفه‌کانی دی
و ده‌مانترسینی له‌وه‌ی كه‌ به‌چاویکی گه‌وره‌ سه‌یری نه‌كه‌ین، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ نا
به‌لكو ئاماژهی داوه‌ كه‌ سه‌رپیچی کردنی سزای دنیاو دوا‌رۆژ به‌دوای خۆیدا
ده‌ییت، وه‌ ئه‌م قه‌رینه‌نه‌ش واده‌خوازن، كه‌ سونه‌تی پیغه‌مبەر ﷺ جوداییت
له‌ وته‌ی زانیان و، ئیجتهدای موجته‌هیدان و، ته‌فسیری ته‌فسیركه‌ران، به
پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌یارانی سونه‌ت ده‌ییلین.

ئایا ئه‌مه‌ ترسینه‌ر نیه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی كه‌ نكۆلی فەرموده‌کانی ده‌كه‌ن و
لایان وایه‌ ئیجتهداییکی مرۆییه‌و جیاوازیه‌ك نیه‌ له‌ نیوان فەرموده‌كان و وته‌ی
مرۆفه‌کانی دی؟

ئایه تی هه شتەم: (ئایه تی: ۸۰) له سورە تی نساء:

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ (النساء: ۸۰)

ئەم ئایه ته وهك خۆر دده ره وشیتته وه، وه له سه روی مانگه وه به له روونی و دیاریدا، وه هیچ وته یه کی بو ئەوانه نه هیشته وه ته وه که ده لێن: مه به ست له گوێرپایه لی پیغه مبه ر ﷺ، گوێرپایه لی قورئان بیته وهك نه یارانی سوننه ت ده یلێن، ئەوا تانه یه له سه ر ئوسلوب و ره وان بیزی قورئان، چونکه ئایه ته که به و مانایه ی که بلی: (گوێرپایه لی پیغه مبه ر ﷺ له قورئاندا گوێرپایه لی قورئانه) زیاده یه ك ناداته که سی بیسه ر.

چۆن گوێرپایه لی قورئان گوێرپایه لی خودا نیه له کاتی کدا زانراوه که خودا ناردویه تی؟ بو هیچ که سی کی ژیر هه یه گومانی له وه هه بیته که گوێرپایه لی په یام گوێرپایه لی په یام نیزه؟ تا قورئانی پیروژ باس له وه بکات، جا ئەم هه واله هیچ سویدی کی زیادی تیدا نیه ئە گه ر به وشیه به بیته نه یارانی سوننه ت ده یلێن، وه ئەمه ش له ره وان بیزی و هیزی به یانی قورئان ده هی نیته خواره وه په نا به خوا.

وه ته فسیری راست و دروست ئە وه یه که گوێرپایه لی پیغه مبه ر ﷺ له وه ی که ده یه نیته له شه ریه ت له ریگه ی سوننه ته وه، ئەوا وه حی په ره ورد گاره و گوێرپایه لی کرد نیشی گوێرپایه لی خودایه، وه خودا روونی کرده ته وه که گوێرپایه لی پیغه مبه ر ﷺ له گوێرپایه لی خودا وه یه، وه پارێزگاری له لادان و پی خلیسکان و هه لدی، به سترا وه ته وه به گوێرپایه لی سوننه ته وه، وه پارێزگاری نیه به بی سوننه ت، وه سوننه ت وهك که شتی نوح وایه، هه رکه س له گه لی روشت رزگاری ده بیته و هه رکه سیش لی لادا و دژی بوو، ئەوا له نیوان شه پوله کان تیاده چیت، خودا هه موو لایه کمان پارێزیت.

ئایهتی نۆیهم: (ئایهتی: ۳۶) له سورتهی ئەحزاب:

خودای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ (الأحزاب: ۳۶)

لهم ئایهتهدا پروونکردنهوهیهکی شیفا بهخش دهبینین له باسی حوجیهتی سوننهت، وه ههروهها خودای گهوره هیچ عوزریکی نه هیشتوووه بۆ ئه وه کهسهی بریارو فهرمانی پیغه مبهه ﷺ رته دهکاتهوهو نکۆلی لی دهکات، وه ئهوان هه لێژاردنیکی تریان نیه له کاتیکدا پیغه مبهه ﷺ فهرمان به شتیکی دهکات، وه خودای گهوره بریاری گومرپیهتی داوه بهسه ر ئه وه کهسهی ملهوپری دهکات و گهردن کهچ ناکات بۆ بریارهکانی پیغه مبهه ﷺ، وه سی دانه تهوکیدى به کاربردوو، ئهوانیش: (قَدْ) ی خستوهته سه ر کردارهکه، وه مه فعلی موتهلهقی هیناوه، وه سفی گومرپیهتیه کهشی کردوو بهوهی که گومرپیهتیهکی ئاشکرایه وه فهرمویهتی: (فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا)!

ئایا پرسیار ناکریت: ئه م گشته تهوکیده بۆچی له م وته کورتهدا؟

ئایهتی دهیهم: (ئایهتی: ۱) له سورتهی حوجورات:

خودای گهوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الحجرات: ۱)

خودای گهوره له م ئایهته پیرۆزه رینمایمان دهکات که پیش پیغه مبهه ری خوا نه کهوین له وته و گهت و تیکرایی کاروبارهکانمان، وه پیشکهوتنی پیغه مبهه ﷺ به وته پیش هه موو شتیکی دهچیتته نیو ئه م ئایهتهوه، چون عهقل و عادهت واده خوازیت که ریزت له کهسیکی گرت، وتهی خوت پیش نه خه ی بهسه ر وتهی نهودا، چ جای ئه وه کهسه پیغه مبهه رییت؟ ههروهها له لایهکی تریشه وه کۆتایی ئایهتهکه به باسکردن و پیشخستنی سیفهتی بیستن (سه مع) هاتوو، بهسه ر

زانست (عیلم)دا، ههروهك خواى گهوره ده فەرمویت: (إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)،
وه ئەمەش ڕوونه بۆ كه سێك كه وردیتهوه و خاوهن ژیری بیت.

نازانم دواى ئەمە ئیتر كییه جورته تی ئەوه بكات كه مامه له له گهله و ته كانی
پیغه مبهری خوا ﷻ بكات، وهك وتهی مروقه كانی دی؟!

ههروهها پێشهوا ئیبن قهیم باسی ئەمەى کردوه و ورده کاریه کی جوانی
تیدا کردوه و ده فەرمویت: ئە گەر خواى گهوره نه هی کردوه له پێشكه وتن به سه
پیغه مبهردا ﷻ، ئیتر چ پێشكه وتنێك گه وره تره له پێش خستنی عه قله به سه
ئهو هی كه پێی هاتوو؟ چه ندین زانای پێشین فەرمویانه: هیچ مه لێن، تا ئەو
ده لێ، هیچ شتیك مه كه ن تا ئەو فەرمان ده كات. وه زانراوه ههركه سێك عه قلی
خۆی یان عه قلی جگه له خۆی پێش بخات به سه ره ئەوهی كه ئەو پێی هاتوو،
ئهو ئەو كه سه سه ریچ چیا كارتین كه سه بۆ ئەو پیغه مبهره، وه نا قولاً ترینیانه له
پێشكه وتن به سه ریدا، وه ئە گەر خودا ریگری کردییت له بهرز کردنه وهی دهنگیان
به سه ره دهنگیدا، ئەبێ حالی بهرز کردنه وهی عه قلیان به سه ره وتهی پیغه مبهری
خوا و ئەوهی پێی هاتوو چۆن بیت؟

وه زانراوه به یه كلایی هیچ كه سێك له سه رده می خۆیدا ئەوهی نه کردوه، جگه
له بیباوه ران و دوور و وان، هه ره ئەوانه ن كه خودای گهوره به رهنگار بوونه وهیانی
گیراوه ته وه به عه قله بۆ چونه كانیان، وه ئەو به رهنگار بوونه وهش بوته میراتی
هاوشیوه كانیان^(۱).

ئایه تی یانزه یه م: (ئایه تی: ۲) له سوهره تی حوجورات:

خودای گهوره ده فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ
أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ (الحجرات: ۲)

(۱) الصّواعقُ المرسله (۳/۹۹۷).

سویند به خوا ئەم ئایه ته پیست و دل دەلهرزینیت، جهسته و لاشه دههژینیت، وه کهسی ژیر حوجیه تی فەرمووده ی لی وهرده گریت، چون ئە گهر بهرزکردنه وهی دهنگ له مه قامی بهرزیا کرده وه پوچه ل بکاته وه، ئیتر ئە بیح حالی پشت کردنه وته و کرده کانی به تیگرا و کیشانی به دیواردا چی بیت، ههروه که ئە وهی نه یارانی سوننه ت دهیکهن؟

پیشه وا ئیبن قهیم پیشکه وتوو له وهر گرتنی ئەم مانایه وه ده فەرمویت: (ئە گهر بهرزکردنه وهی دهنگیان به سه ر دهنگیدا هوکاری پوچه لکردنه وهی کرده وه کانیان بیت، ئە بیح پیشخستنی بو چون و عقل و زهوق و سیاست و مه عریفه تیان به سه ر ئە وهی پیی هاتوو چی بیت نایا ئە مه له پیشتر نیه کرده وه پوچه ل بکاته وه؟) (۱).

وه ههروه ها ده فەرمویت: (خودا هو شدار ی داوه به ئیمانداران له به تالبونه وهی کرده وه کانیان به هو ی بهرزکردنه وهی دهنگیان و ئاشکرا کردنی ههروه که چون له ناو یه کتردا دهیکهن، له کاتی کهدا هه لگه رانه وه (ریدده) نیه و تاوانیکه و کرده وه به تال ده کاته وه بی ئە وهی خاوه نه که ی هه ست بکات، ئە بیح چ گو مانی ک ببه ین به و که سه ی وته و رپبازی خه لکانیک پیش وته و رپبازی پیغه مبه ره ﷺ ده خات، نایا ئە وه کرده وه که ی پوچه ل نه کرده وه وه هه ست ناکات؟) (۲).

ههروه ها ئیمامی ئە بو مه نسوری ماتوریدی له ته فسیری ئایه ته که دا ده فەرمویت: (وه بنچینه ی ئە مه لای ئیمه له وته ی خودا: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا**..)، واته: ئە ی ئە وانە ی ئیمانتان هیناوه بزائن که دروست کردن و فرمان هه ر بو خودایه، هه یچ کاریک، یان وته یه که، یان کرداریک، یان برپاریک، یان نه هی کردنی ک پیش مه خن، جگه له فرمانی خودا و پیغه مبه ره که ی ﷺ، وه جگه له وهی که رپگراییان لی کرده وه، بو یه شوین فرمانی بکه ون و به ره قیسی بگرن به سه ر خو تانه وه، له کاتی کهدا ئیوه دانتان به وه ناوه که دروست کردن و فرمان هه ر بو ئە وه، فرمان و رپگریه کانی بپاریزن، سه رپیچی خو ی و پیغه مبه ره که ی

(۱) إِعْلَامُ الْمُؤَقَّعِينَ لِابْنِ الْقَيْمِ (۴۱/۱).

(۲) الْوَابِلُ الصَّيْبُ لِابْنِ الْقَيْمِ (ص: ۱۱).

مه‌که‌ن، له هه‌چ شتی‌ک له ئە‌م‌رو نه‌هی، وه له هه‌موو فه‌رمانی‌ک به وته یان کرده‌وه یان قه‌زاوت یان ب‌پ‌یار، یان سه‌ر‌ب‌رین، یان شت گه‌لی‌کی تر^(۱).

ئایه‌تی سیانزه: (ئایه‌تی: ۶۱) له سو‌ره‌تی نی‌ساء:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا﴾^(۶۱)
(النساء: ۶۱)

ئه‌گه‌ر وردی‌نه‌وه ده‌ب‌ین‌ین خ‌وای گه‌وره با‌سی دوو شتی کردووه، ئه‌وانی‌ش: ئه‌وه‌ی که خدا دایه‌زان‌دووه (قورئان)، وه‌ه‌روه‌ها با‌سی ئه‌و شته‌ش ده‌کات که لای پی‌غه‌مبه‌ره ﷺ که بری‌تی‌ه له سو‌ننه‌ت، پاشان له کو‌تایی ئایه‌ته‌که با‌سی ئه‌وه ده‌کات که کیش‌ه‌که لای دل نه‌خو‌شان و دوور‌وه‌کان له‌سه‌ر دووه‌مه، چون ئه‌وان ر‌استه‌وخ‌و واز له‌قورئان ناه‌ین‌ن، بو‌یه خ‌وای گه‌وره دووه‌می تاییه‌ت کردووه به‌باس، هه‌ر وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: (رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ)، دوور‌وو‌ان ده‌ب‌ینی پشتت تی‌ده‌که‌ن به پشت تی‌کردن!

پیشه‌وا ئی‌بن ته‌یمی‌ه ده‌فه‌رمو‌یت: (خودای گه‌وره پ‌رونی کردووه‌ته‌وه که هه‌ر که‌س بانگ ب‌کریت بو‌ گه‌رانه‌وه بو‌ لای خودای گه‌وره پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی، به‌لام پشتی کرده پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ئه‌وا که‌سی‌کی دوور‌وه)^(۲).

ئه‌م وته‌یه به‌ره‌هایی نی‌ه، ره‌نگه ئه‌و که‌سه به‌هانه‌یه‌کی هه‌بی‌ت، ئه‌گه‌ر فه‌رمووده‌که‌ی ره‌ت کرده‌وه به‌هو‌ی هه‌واو ئاره‌زوو یان به‌که‌می زانی ئه‌وا له‌وانه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌نه‌زانین ره‌تی کرده‌وه یان فه‌رمووده‌که‌ی لا جی‌گ‌یر نه‌بوو، ئه‌وا ئایه‌ته‌که‌ی به‌سه‌ردا جی به‌جی ناییت، وه ره‌نگه مه‌به‌ستی پیشه‌وا ئی‌بن ته‌یمی‌ه‌ش هه‌ر ئه‌مه‌بی‌ت، خوداش زان‌اتره.

(۱) تَفْسِيرُ الْمَاتَرِيدِيِّ (تَأْوِيلَاتُ أَهْلِ السُّنَّةِ) (۳۲۲/۹).

(۲) الصَّارِمُ الْمَسْلُوبُ لِابْنِ تَيْمِيَّةَ (ص: ۳۷).

هەر وهها پێشهوا ئیبن قهیم ته فسیریکی به پیزی ئهم ئایه تانه ی کردوووه رێکیخستوون کاتیک ده فهرمویت: (پشت کرده ئه وهی پیغه مبه رﷺ هیناویه تی و ئاوردانه وه بۆ جگه له سونه تی کردوووه به حه قیقه تی نیفاق، ههر وهك حه قیقه تی ئیسانی دانه له پیغه مبه رﷺ کردن به حه کهم و نه بوونی هیچ دوودلیه که له بریاره کانی و ته سلیم بوونی به و په ری رازی بوون و خوشحالیه وه، ئه مه حه قیقه تی ئیمانه، وه ئه و پشت تیکردنه ش حه قیقه تی نیفاقه.

پاشان خوی گه ووه هه والی داوه ده رباره ی سزای ئه وانه ی پشت هه لده کهن له گه رانه وه بۆ لای و رازین به بریاری که سیکی تر جگه له و کاتیک ده فهرمویت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابْتَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ (النساء: ٦٢)، هه والی داوه که ئه و پشت هه لکردنه له گه رانه وه بۆ لای هۆکاره تا به لایان توش بیته به وهی کردوویانه، وهك له ئایه ته که ی تر دا ده فهرمویت:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ٦٣) (١).

ئایه تی سیانزه یه م: (ئایه تی: ٧) له سوره تی حه شر:

خوای گه ووه ده فهرمویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر: ٧)

ئه گه ر ئه م ئایه ته مان وه رگرت له سه ر گشتگیریه که ی، ئه وا ده لاله ت ده کات له سه ر حوجیه تی سونه ت، چون هه موو ئه و شتانه له خو ده گریت که پیغه مبه رﷺ پێی دیت له بابه تی ئایین وهك هه لال و حه رام، یان له کاروباری دنیا (له بابه تی دابه ش کردنی ده سته که وته کانی جهنگ)، به لام نه یارانی سونه ت ره خنه ده گرن و ده لێن: ئه م ئایه ته تاییه ته به، ده سته که وته کانی جهنگ و دابه ش کردنیه وه، هیچ په یوه ندیه کی به سونه ته وه نیه.

(١) مُخْتَصَرُ الصَّوَائِقِ الْمُرْسَلَةِ (ص: ٥٤٦).

بهوه وهلام ددهرینهوه که: ئهوهی جیگیره لای موسولمانان و جمهوری زانایان، که کار به گشتگیری ئایهت دهکریت، نهک تایبهتیتی هوکارهکهی (العِبْرَةُ بِعُمُومِ اللَّفْظِ لَا بِخُصُوصِ السَّبَبِ).

بههر حال ئه گهر نهیارانی سونهت وایان پی خو شبوو، ئهو ئایهته ناکهینه بهلگه و نایهینینهوه، بهلام وهلامیان چیه، بو ئایهتهکانی پيشوو، یان ئهو ئایهتانهی تر که له جوړهکانی تردا دین؟

ئایهتی چواردهیهم: (ئایهتی: ٦٥) له سورهتی نساء:

خودای گهوره دهفرمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ٦٥)

ئهم ئایهته دهلالهتی راشکاو تی دایدیه لهسهر ئهوهی که سونهت ئایین و شهریعهته، چون خودای گهوره سویندی خواردوه و نه فی ئیمانی کردوه لهوه کهسهی ملکهچی فرمانی پیغمبهر ﷺ ناییت و ناگه پیتنهوه بو، نهک ههر ئهوهنده بهلکو به مهرجی گرتوه که گهراشهوه لای فرمانی پیغمبهر ﷺ هیچ دوو دلی و نارازی بووینک له دلیا نهییت بهرامبهر بریارو فرمانهکهی، ئیتر ئه بی رهتکردهوهی وتوه کردهوهکانی و ئاورنه دانهوه بو یان چون بییت؟

پیشهوا ئیبن قهیم ههمان شت دهفرمویت و نهیارانی سونهتی پیوه پابه ند دهکات و دهلیت: (واجبیتی بهحه کهم گرتنی پیغمبهر ﷺ، لهناونه چووه به وهفات کردنی، بهلکو جیگیره دوی وهفاتیسی ههر وهک کاتی ژیان، وه بهحه کهم گرتنی تایبهت نیه به بابهته کردارییهکان به بی بابهته زانستییهکان^(١) ههر وهک لاریکان دهیلین.

خودای گهوره ئهم ههوالهی دهستییکردوه به سویندیکی جهخت لیکراو به نه فی له پیشیهوه^(٢)، وه سویندی خواردوه لهسهر نهمانی ئیمانیا ن تا دهگه پیتنهوه

(١) مهبست له کردارییهکان، عیباداته، وه له زانستییهکانیش بیروباوهر.
(٢) ئهمه یهکیکه له شیوازهکانی جهختکردن له ههوال له زمانی عهه بیدا.

سهر بریاری پیغمبهر ﷺ له و شتانه ی که تییدا ناکوکن له وردو درشتی دین، فرع و ئەسلی، پاشان به وەندە بەسی نە کردوو بە لکو دەبیت بچوکتین شتیش له دلیاندا نە مینیت، وە پاشان گەردنیان که چکەن بو فرمانی .. وە موسولمانان هەموو کوکن لەسەر ئەوێ که گەرانه وە بو لای، گەرانه وە یه بو لای خوی له کاتی ژیانیدا، وە کوکن لەسەر ئەوێ که واجبیتی ئەم گەرانه وە یه به وە فاتی نە وە ستاوه، وە ئە گەر فهرمووده ئاحادو مۆتە واتیرەکانی زانستی یه قینی نە دەن بە دەستە وە ئەوا ئەم گەرانه وە یه هیچ رویه کی نیه (هیچ مانایه کی نیه) (۱).

ئایه تی پانزە یه م: (ئایه تی: ۱۱۳) له سورە تی نساء:

خودای گەوره دە فهرمویت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿۱۱۳﴾

(النساء: ۱۱۳)

ئەم ئایه ته زۆر روون و ئاشکرایه له مەر حوجیه تی فهرمووده، چون خودای گەوره باسی فهرمووه که دوو شتی دابه زاندوه، یه کیکیان: قورئانه، ئەوی تریان، بریتیه له حیکمه. ئەو حیکمه یه چیه که خودا دایه زاندوه؟ وە گومان ناکەم هیچ شتیکی هەبیت شیایوی ئەو دەبیت که له گەل قورئاندا بیت و خودای گەوره بفهرمویت: ناردویه تی به وە حی. جگه له سوننه تی بهرز (ئەوێ که له و کەسه وە دیت که قورئانی بو دابه زیوه).

وە ئەم ئایه ته دەبیته ته فسیرکەری ئەو ئایه تانه ی که وشه ی حیکمه ی تی دایه، وەک باسمان کرد له شوینی خوی، وە روونکردنه وە که لیڕه زۆر روونه چون خودای گەوره ئاماژه دەکات که ئەم حیکمه یه شتیکی جودایه له قورئان و دەشفه رمویت که ئەم حیکمه ی دابه زاندوه ئەک ته فسیرو ئیجتهدای پیغمبهر ﷺ (۲).

(۱) مُخْتَصَرُ الصَّوَاعِقِ الْمُرْسَلَةِ (ص: ۵۴۵).

(۲) کاتیک دەلین: پیغمبهری خوا - سەلات و سەلامی خودای لە سەر بێت - مافی ته شرعی هیه، مانای وا نیه که به رهایی سهرپشکه له ته شریح، به لکو ته شریعه کی له ریگه ی

پیشه‌وا ئیبن قهیم ده‌فهرمویت: (خودای گه‌وره دوو وه‌حی دابه‌زاندوته سهر پیغه‌مبهره‌که‌ی، وه ئیمان پیهینان و شوینکه‌وتنیان و کاریک‌کردنیانی پیویست کردوو له‌سهر ئیمانداران، ئه‌و دوانه‌ش: کیتاب و حکمه‌ن، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (النساء: ١١٣). واته: خودای گه‌وره کیتاب و حکمه‌ی بو‌ت دابه‌زاندوه. وه ده‌فهرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ (الجمعة: ٢). واته: ئه‌و په‌روه‌د‌گاره‌ی که له نیو نه‌خوینده‌واره‌کان پیغه‌مبهره‌یکی له‌خویان بو‌ ناردوون. تاوه‌کو ده‌فهرمویت: ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (الجمعة: ٢). واته: کیتاب و حکمه‌یان فی‌ر ده‌کات. وه خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَأَذَكَّرَتْ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ (الأحزاب: ٣٤). واته: یادى ئه‌وه بکه‌نه‌وه که له‌ماله‌کانتانا ده‌خوینرته‌وه له ئایه‌ته‌کانی خوداو حکمه^(١).

وه‌حیکمه بریتیه له سونه‌ت به یه‌ک ده‌نگی سه‌له‌ف، وه ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبهر ﷺ هه‌والی پیداو له خوداو ئه‌وا واجبه به‌راست دانان و باوه‌ر پیبونی، هه‌روه‌ک په‌روه‌د‌گار هه‌والی پیداو له‌سهر زمانی پیغه‌مبهره‌که‌ی، وه ئه‌مه بنه‌مایه‌کی جیگیره لای موسولمانان، ته‌نیا که‌سیک نکۆلی لیده‌کات که له‌وان نیه، وه پیغه‌مبهریش ﷺ ده‌فهرمویت: ﴿إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾^(٢). واته: قورئانم پیدراوه‌و، وینه‌ی قورئانیش له‌گه‌لیا^(٣).

وه‌حیه‌وه‌یه، یان خودای گه‌وره مافی ته‌شریعی پی داوه‌ ده‌پیاریزیت له‌هه‌له له هه‌ر شتی‌ک به‌یوه‌ستبیت به‌گه‌یاندنی ئایینه‌وه.

(١) ئایه‌ته‌که خیتابه بو‌ خیزانه‌کانی پیغه‌مبهری خوا (درودی خوی له‌سه‌ریت).

(٢) هَذَا الْحَدِيثُ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي: (سَنِهِ) ٣٤٥/١٢ رَقْم: ٤٥٨٠- مَعَ عَوْنِ الْمُعْبُودِ، وَصَحَّهٗ الْأَلْبَانِيُّ فِي: (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) ٨٧٠/٣ رَقْم: ٣٨٤٨ كِتَابِ السَّنَةِ، بَاب: لَزُومِ السَّنَةِ، وَالتَّرْمِذِيُّ فِي: (جَامِعِهِ) ١٣٣/١- مَعَ الْعَارِضَةِ كِتَابِ الْعِلْمِ، بَاب: نَهَى عَنْهُ أَنْ يُقَالَ عِنْدَ حَدِيثِ النَّبِيِّ ﷺ وَقَالَ: (هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ)، وَصَحَّهٗ الْأَلْبَانِيُّ فِي: (صَحِيحِ سُنَنِ التَّرْمِذِيِّ) ٣٣٩/٢ رَقْم: ٢١٤٦، وَابْنُ مَاجَهَ فِي مَقْدَمَةِ: (سُنَنِهِ) ٦/١ رَقْم: ١٢) بَاب: تَعْظِيمِ حَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحِيهِ وَسَلْمِ وَالتَّغْلِيظِ عَلَى مَنْ عَارَضَهُ، كَذَا فِي: (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ) ٧/١ رَقْم: ١٢، انْتَهَى مِنْ كِتَاب: (كَيْفَ تَصِيرُ عَالِمًا فِي زَمَنِ النَّتِّ؟) (ص: ٢٣٣٦) لِشَيْخِنَا أَبِي الْقَضْلِ عُمَرَ الْحَدُّوشِيِّ.

(٣) الرُّوحُ لِابْنِ الْقَيْمِ (ص: ٧٥).

ئایه تی شانزهیم: (ئایه تی: ٥٩) له سورته ی نساء:

خودای گهوره ده فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَذُكُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ (النساء: ٥٩)

ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ر نه یاران ی سونه ت له چه ندی ن رپگه وه به ته فسیری عه قلی که به رده وام ئەوان بانگه شه ی بو ده کن، ئەوانیش:

١- خوی گهوره گوپراهلی خویی و پیغه مبه ری ﷺ گری داوه پیکه وه و وشه ی (أَطِيعُوا) ی بو هه ردووکیان به کاره ی ناوه، به لام دواتر که گوپراهلی کاربه ده ست و پیغه وایانی موسولمانان دیته ئاراهه وشه ی (أَطِيعُوا) ی لیده کاته وه و ته نها عه تفی ئەکاته سه ر گوپراهلی زاتی پاکی خویی و نیژدراوه که ی.

له مه شه وه بو مان به دیار ده که ویت که گوپراهلی خوی ره هایه و له گشت کات و ساتیکدایه. وه گوپراهلی پیغه مبه ره که شی ﷺ له گشت کاروباری ئایین و هه رام و هه لال و روونکردنه وه ی شه ریه عه ت و..، به بی شوینکه وتنی له هه موو شتیکی دونیادا چونکه ئەوه بیان وه حی نیه، دوا به دوا ی ئەوانیش له پله ی سییه م گوپراهلی کاربه ده ستانی موسولمانان دیت که گری دراوه به وه ی فه رمان به چاکه بکه ن و ته نها له چاکه دا گوپراهلیان ده کریت و بو یان نییه شتیکی له ئایین زیاده که م بکه ن.

ئەم ورده کاریه هه ر گیز له نه یاران ی سونه ت ناوه شیته وه وه په ی پی نابهن، چون قسه کردن له باره ی ئایین و ته فسیر کاری ئەوان نیه، باشتره بو خویان له وه مه ی دانه پاشه کسه بکه ن.

٢- خوی گهوره به مه رحی گرتوه گه رانه وه له کاتی ناکوکی بو لای خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ له سه ر هه ر که سیک که خوی به ئیماندار ده زانیت، دیاره که گه رانه وه بو لای خوی گه وره واته گه رانه وه بو قورئان، ئە ی گه رانه وه بو لای پیغه مبه ری خوا دوا ی وه فات ی چی مانایه کی هه یه بیجگه له سونه ت؟!

٣- خۆی گهوره گهپانهوی بۆ لای خۆیی و پیغه مبه ره که ی کرده مه رج، ئە گه ر بیټ و برپاره کانی پیغه مبه ر ﷺ وه حی نه بیټ و ته نها ئیجه تها دی خۆی بیټ بۆ چی گه پانه وه بۆ لای ئە وی کرده ها وده می گه پانه وه بۆ لای خۆیی و کاربه ده ستانی له و گه پانه وه یه ده رکردو فه رموی: (فَرَدُّهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ) له کاتی کدا کاربه ده ستانی ش توانای ئیجه تها د کردنیان هه یه؟!

وه لاما مه کی زۆر روونه چون ئە وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده یلیټ له باره ی ئایینه وه وه حیه و له خۆیه وه قسه ناکات، به پیچه وانه ی کاربه ده ست و خه لیفه ی موسولمانانه وه که ئیجه تها د ده کهن وه ک جگه له خۆیان و ده پیکن و هه له ش ده کهن.

پیشه وا شافیعی ئاماژه ی به وه داوه کاتی ک ده فه رمویټ: (فه رمانیان پی کرا وه گو پرایه لی کاربه ده سه کانیان بکه ن، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی پی کردو وه، نه ک گو پرایه لیه کی ره ها، به لکو گو پرایه لیه کی هه لا وێردکرا و (ئیسیتیسنا ی) له وه ی که هه یانه و له سه ریانه ^(١)، وه فه رمویه تی: ﴿فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٗ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ (النساء: ٥٩). واته: ئە گه ر ناکۆکی که وته نیوانتانه وه، ئە وا بگه ری نه وه لای خۆی گه و ره و پیغه مبه ره که ی) ^(٢).

وه پیشه وا (ئیبین هه زم) یش به هه مان شیوه ده فه رمویټ ده باره ی کاربه ده ستان: (ئه وان نه وه له دوای نه وه ئە وه ده گه یه نن که پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی هاتو وه، وه بۆیان نیه له خۆیان وه شه تی ک بلین) ^(٣).

٤- له دوای ئە مانه هه مووی ئە گه ر گه پانه وه بۆ لای پیغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی ژیا نی و بۆ لای فه رمووده کانی شی دوای وه فاتی وه حی نه بیټ و ئایین نه بیټ و فه رمانی خۆی گه و ره نه بیټ، چون خۆی گه و ره ده ی کاته مه رجی هه بونی ئیمان و به نه بونی ئە و گه پانه وه ش که سه که ئیمان له ده ست ده دات، هه و ره کو ده فه رمویټ:

(١) واته: گو پرایه لی له چاکه و، له و شتانه ی که حه قی تیدا ده پیکن.

(٢) الرَّسَالَةُ (ص: ٨١).

(٣) الإِحْكَامُ فِي أَصُولِ الْأَحْكَامِ (١٠/١).

﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾؟! ته گهر مهرج نه ما (گهرانه وه که)، ئەوا به مهرجگهراو نامینه (ئیمان)^(۱).

جا بویه پیشه وایین قهیم ده فهرمویت: (خودا فهرمانی کردوو به گوپرایه لی خوئی و گوپرایه لی پیغه مبه ره که ی، وه کرداره که ی دوباره کردوو ته وه (أَطِيعُوا)، تا ئەوه بگه یه نیت که گوپرایه لی پیغه مبه ری خوا ﷺ واجبه به سه ره خوئی، به بی ئەوه ی عهرز بکریت به سه ر قورئاندا، وه ئە گهر فهرمانی کرد ئەوا گوپرایه لی واجبه ده بیت به ره های، ئیتر ئە گهر فرمانه که ی له قورئاندا هه بیت یان نا، چونکه ئەو قورئانی پیدراوه وینه ی قورئانیش (له ته شریع) له گه لیا.

وه فهرمانی نه کردوو به گوپرایه لی کاربه دهستان به سه ره خوئی، به لکو کرداری (أَطِيعُوا) ی سرپوه ته وه، وه گوپرایه لی ئەوانی له گوپرایه لی پیغه مبه ره ﷺ داناوه، تا ئامازه بیت به وه ی ئەوان گوپرایه لی ده کرین به شوینکه وتنی پیغه مبه ره ﷺ، هه ره یه کیک له وان فهرمانی کرد به گوپرایه لی پیغه مبه ره ﷺ ئەوا گوپرایه لی واجبه، وه هه ره یه کیک یان فهرمانی کرد به پیچه وان ه ی ئەوه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ هیناویه تی، ئەوا هیچ گوپرایه لیه که نیه بو ی، هه ره وه که به سه حی ی هاتوو له پیغه مبه ره وه ﷺ، که فهرمویه تی: (لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ). واته: گوپرایه لی نیه بو هیچ دروستکراویک له سه ریچی دروستکهر. وه هه ره ها فهرمویه تی: (إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ)، واته: گوپرایه لی کردن ته نیا له چاکه دایه)^(۲).

ئایه تی ده فده یه م: (ئایه تی: ۹) له سو ره تی نه حقاف:

خودای گه وه ده فهرمویت: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (الأحقاف: ۹)

(۱) بنه مایه کی نوسولی یه، ده لیت: (إِذَا فُقِدَ الشَّرْطُ فُقِدَ الْمَشْرُوطُ).

(۲) إِعْلَامُ الْمُوقَّعِينَ لِابْنِ الْقَيْمِ (۳۸/۱).

ئەم ئایەتە روونی دەکاتەووە که پێغەمبەر ﷺ هیچ شتیکی نەکردوووە له خۆیەووە، وە فەرمانە ئایینیەکانی هەموو بە فەرمانی خۆی گەورەو وەحی بوون، چون ئەو ئوسلوبە بو حەسرە (واتە جگە له فەرمانی خۆدای نەفەرمووە)، وە له گەڵ ئەوەش بە مۆتەواتیری هاتوووە که پێغەمبەر ﷺ شتایکی کردوووە که له قورئاندا نەهاتوون، وە فەرز گەلێکی ئەنجام داوە وەك: نوێژ، پۆژوو، دەست نوێژ، حج و، جگە له مانەش، وە وردەکاریەکی له قورئاندا نەهاتوووە سوننەت پێی هاتوووە.

وە پرسیارە که لێرەدا ئەوێه: ئایا نەیارانی سوننەت بروایان بەم ئایەتە هەیه؟ بێگومان بروایان پێهتی ئە گەر موسولمانبن، باشە ئیتر لێرەو ئەووە جیگیر دەکەین که پێغەمبەری خوا ﷺ، هیچ شتیکی ناکات و نالیت له بواری ئایین ئیلا بە وەحی نەبیّت.

ئایا ئەم شتانەو وێنە ی ئەمانەش له عیبادات و ئەحکام باسکراون له قورئان و تێیدان؟ نەخێر باس نەکراون و نین بە هاودەنگی خاوەن ژیریەکان، کهوایه لێرەو پێویستە دان بنیین بەوێ که سەرچاوهیهکی تەشریح و وەحیهک هەیه له دەرەوێ قورئانی پیرۆز، که ئەویش سوننەتی دەرەوشاوهیه.

ئایەتی هەژدەهیم: (ئایەتی: ٣١) له سورەتی ئالی عمران:

خودای گەورە دەفەرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران: ٣١)

ئەم ئایەتە دەلالەتیکی روون و بەیانێکی دەرەوشاوهی تێدایە له سەر حوجیهتی سوننەتی بەرز، چون خۆی گەورە بو خۆشەویستی خۆی و لێخۆشبونی تاوانەکان شوینکەوتنی پێغەمبەر ﷺ بە مەرج گرتوو، هەر وەك ئایەتە که بە رستهی مەرجیی هاتوو، وە پاشان وەلامی مەرحە که ئەمەیه: (يُحِبُّكُمْ اللَّهُ)، وە هەر وەها: (وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ)، جا ئە گەر شوینکەوتنی پێغەمبەر ﷺ شەریعەت و ئایین نەبیّت، ئەوا خۆشەویستی پەروردگار پێوێ گری نادریت و ئەم شوینکەوتنەش ناییتە بە لگە ی خۆشەویستی خودا، وە ناشییتە مایه ی لێخۆشبون.

وه ئه وهشی که زیاتر ئه م مانایه روون ده کاته وهو ده بیته به لگه ی ئه م ته فسیره،
وته ی خوی گه وره یه دوابه دوی ئایه تی پیشوو که ده فه رمویت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا
اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ (آل عمران: ۳۲).

واته: بلی: ئیوه شوین خوداو پیغه مبه ر ﷺ بکه ون، به راستی خوی گه وره بی
باوه رانی خۆش ناویت. ئه م ئایه ته واجیبتی گوپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ به یان ده کات،
وه پشت هه لکه ران ده ترسینیت به کوفرو ده رچوون له ئوممه تی ئیسلام، وه هه موو
ئه وهش له بهر ئه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ ریگای گه یشتن به خوی گه وره ی روون
کردوو ته وهو، به یانی عیبادات و جوړه کانی و ئادابه کانی کردوو له و شتانه ی که
له قورئاندا باس نه کراون، یان باسکراون گشتی، وه زانین و تیگه یشتنه که ی له
سوننه ت وه رده گیریت، وه ئه گه ر به نده وازی له سوننه ت هیئا، ئیدی چۆن خودا
ده په رستیته؟ چۆن پیی ده گات و لیی نزیک ده بیته وه؟

ئایه تی نۆزده یه م: (ئایه تی: ۹۲) له سوره تی مایده:

خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا
فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ (المائدة: ۹۲)

ئه م ئایه ته ش وه ک ئایه ته کانی پیشوو به لگه یه له سه ر شوینکه وتنی پیغه مبه ر
ﷺ له وته کردوه کانی، چونکه خوی گه وره دوو گوپرایه لی باسکردوو هه
یه کیکیانی گری داوه به وی ترپانه وه به شیویه کی زۆر دیار له جو دایی کردن
له نیوان ئه و دوو گوپرایه لیه، هه روه ک خوی گه وره له گه ل ناوی پیروزی
خوی باسی گوپرایه لیه کی کردوو هه فه رمویه تی: (وَأَطِيعُوا اللَّهَ)، وه له گه ل
ناوی پیغه مبه ر که شی ﷺ گوپرایه لیه کی باسکردوو هه فه رمویه تی: (وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ)، جا ئه گه ر گوپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ ته نها بو ئه وه بیته که پیی هاتوو
له قورئان به ته نیا، ئه وکات بو نه یارانی ئیسلام هه بوو په خنه بگرن له په وان بیتری
قورئان، چونکه په وان بیتری: هیئانی قسه به گوپره ی حال ده خوازیت له کورتی
و درپژیدا، وه په وان بیتری له درپژکردنه وهو زیاد له سه ر روشتندا نیه ئه گه ر

خوازیاریك نه بیټ بۆی، چ جای کار بگاته ئه وهی زیادهیهك هه بیټ که بیټه هۆی هه له تیگه یشتن (په نا به خوی گه وره)؟! چون وتهی خوی گه وره: **(وَاطِيعُوا الرَّسُولَ)**، ئامازهیه به بوونی گوپراهیه لیه کی تر جگه له گوپراهیه لی خوی گه وره.

بۆیه باسکردنی گوپراهیه لی خوی گه وره گوپراهیه لیه کی تر له گه لی، جودایی ده خوازیت له نیوان ئه و دوو گوپراهیه لیه، وه نه گه ر گوپراهیه لی پیغه مبه ری **خوای** ته نیا بۆ ئه و شتانه بیټ که له قورئاندا هاتوه، ئه وه ره وانتره و ابوو بو تریت: **(وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ)**، به بهی دووباره کردنه وهی گوپراهیه لی.

وه ئه م ئایه ته ش ده لاله ت له سه ر ئه وه ده کات:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٓ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

(النساء: ٥٩)، هه روهك پیشتەر ئامازه مان بۆ کرد له شوینی خویدا، سو پاس بۆ خوی گه وره.

زۆر ئایه ت هه ن له م جۆره له قورئانی پیروژدا، هه زم نه کرد ئه م جۆره له وه دریتتر بکه مه وه، چون جۆری تر زۆر ماون، هه روهك له سه ره تایی کتیبه که ئامازه مان پیی دا، وه خوازیاری حه ق یه ک به لگه ی به سه بۆ هه ر جوړیک، پشتیوان هه ر به خوی گه وره یه، وه هه ر ئه ویشه به نده کانی له سه رشوړی ده پاریت.

جۆری دووم له بهلگه قورئانیهکان: کۆمهله ئایهتیک دهلالهت دهکن لهسهر بوونی وهحی له دهرهوهی کتیب

نهیارانی سوننهت نکۆلی ئهوه دهکن که وهحی ههیهت بۆ پیغمبهران له نیو جگه له کتیبی ئاسمانی، وه تهنیا برۆیان به وهحی ههیه له کتیبدا، وه ئهمهش زۆر روونه له قسهو نووسینیاندا، وه ههرکس بایهخی دایهت به بابهتهکانیان و بۆی روانییهت ئهوه دهزانیهت، وه ئهم وتهیه دهکنه بههانه بۆ گهیشتن به دهرهجامیک، ئهویش: کورت کردنهوهی وهحی له قورئان و ئینکاری کردنی له فەرموودهکانی پیغمبهر ﷺ دا.

وه لهم باسهدا ئهم بنچینهیان ههلهوههشینهوهو چهندین ئایهت دههینین له قورئانی پیرۆز، وه ههلهیهی ئهم وتهیان و دووری تهسهورکردنیان بۆ راستیهکان دهخهینه روو به ویستی خوای گهوره.

ئایهتی یهکهم: (ئایهتی: ۷۷) سورتهی ئاها:

کهسی خوینهر له قورئانی پیرۆزدا دهبینیهت که خوای گهوره فرمانی کردوه به پیغمبهرهکانی به کۆمهلیک فرمان و شتانیکیشی لی قهدهغهکردون، لهکاتیکدا ئهو فرمان و نههیانه له قورئانی پیرۆزدا نین و باسیان نیه، ههر وهک خوای گهوره دهربارهی پیغمبهر موسا -سهلامی لهسهریهت- دهفرمویهت:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ
يَبْسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا فِتْنًا ۗ﴾ (طه: ۷۷)

جا تو ئهو فرمانه له تهوراتدا نابینیت، مه گهر به شیوهی گێرانهوه نهیهت دواى جیبهجی کردنی فرمانه که.

ئایهتی دووم: (ئایهتی: ۶۷-۷۱) له سورتهی بهقره:

خودای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُرُوجًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فافعلوا ما تؤمرون ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْفَنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾﴾ (البقرة: ۶۷ - ۷۱)

لهم ئایهته پیروزانهدا دهلالهتی زۆر پروون ههیه لهسهه ئهوهی که وهحی خودایی ههیه بو پیغهمبهران له دهرهوهی کتیبهکانیان، ههروههک دهبینین که گهلهکهی موسا، دهیگه ریئنهوهو پرسیماری لیدهکهن جار لهدوای جار تا سیماتی مانگاکه پروون بکاتهوه، وه پیغهمبهه موساش -سهلامی خوای لهسهه ریئت- ههوالیان پی دهدا له خوای گهورهه جار لهدوای جار، وه له گهل ئه مهش خیتابی خوای گهوره له گهل پیغهمبهه موسا باس نهکراوه له کتیبه دابهزینراوهکه، وه ههوالدانه کهشیان به راسته وخو بووه، یان به ریگهیهک له ریگهکانی وهحی.

ئایهتی سییهم: (ئایهتی: ۵۱-۵۳) له سورتهی شورا:

خودای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّا لَنَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطٍ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾﴾ (الشورى: ۵۱ - ۵۳)

ئەگەر وردبینهوه ئەم ئایەتە ئەوا پەي دەبەین بە چەندین نەینی وەحی پەروردگار، لە گەل زانینی جوړه کانی، لە ئایەتی یەکه مدا خودای گەوره باسی ئەوه دەکات که برپارو فەرمانه کانی دەنیرت بە چەندین رینگه: یان ئەوهیه بهرینگه ی وەحی راسته و خو، ئەویش یان لە رینگه ی خهوه دەبیت، یان لە پشت پەردهوه، وهك قسه کردنی لە گەل پیغه مبه ر موسا و گوئی له وتە ی خودا بووه به شتانیك به بی ئەوه ی له تەوراتدا هاتبیت، وه ئەم دوو جوړه تەواو سەریح و راشکاوان لە سەر ئەوه ی که وەحی له دەرەوه ی کتیبیش دەبیت.

وه رینگه ی سییه میش ئەوهیه فریشتە ی وەحی دەنیرت، وهك دە فەرمویت: **(أَوْرِسِلْ رَسُولًا فَيُوحِي بِلَاذِنِهِ مَا يَشَاءُ).**

لەم ئایەتە پیرۆزەدا خودای گەوره باسی چەندین جوړ و شیوه ی وەحی دەکات، ئەمەش هەر وهك ئەوهیه که گیر دراو تەوه له پیشهوا زوهریه وه که پرساری لیکراوه دەر باره ی وەحی، ئەویش فەرموویه تی: وەحی ئەوهیه که خودا دەنیرت بۆ یه کیك له پیغه مبه رانی و له دلیدا جیگیری دەکات و ئەویش قسه ی پیده کات و دەینوسیت، ئەمەش پیی دەوتریت که لامی خودا، وه هەندیک له وهحیش نه قسه ی پیده کات و نه دەینوسیت بۆ کهس، وه نه فەرمانیش دەکات به نووسینه وه ی، به لام پیغه مبه ر باسی دەکات بۆ خه لکی و پروونی ده کاته وه که خودا فەرمانی پی کردوو به خه لکی بگه یه نیت^(۱).

وه پیشهوا رازی ورده کاریه کی جوانی کردوو ده لیت: (نه هاتوه بۆ هیچ مرفیک که خودا قسه ی لە گەل بکات مه گەر به سی شیوه نه بیت: یان ئەوهیه به شیوه ی وەحی که ئیلهام و خستنه دل، یان له خه ودا هەر وهك خودا وەحی کرد بۆ دایکی موسا، وه لە گەل ئیبراهیم به سەر برینی منداله که ی، وه له مواهیده وه هاتوه: خودا زه بوری نارد بۆ داود له دلیه وه.

وه یان ئەوهیه وتە ی خو ی بدات به گویدا به بی واسته یهك، هەر وهك ئەوه ی وتە ی خو ی دا به گوئی پیغه مبه ر موسا به بی واسته و ناویشی لیناوه وەحی، هەر وهك دە فەرمویت: ﴿فَأَسْمِعْ لِمَا يُوحَىٰ﴾ ﴿١٣﴾ (طه: ۱۳).

(۱) الإِثْقَانُ لِلْسُّبُوْطِيِّ (۱/۱۶۰)، مُعْتَرِكُ الْقُرْآنِ لِلْسُّبُوْطِيِّ (۲/۲۶۵).

وه یان ئەو هیه خودا نیردراویک بنیریت له فریشته کان بو لای پیغمبهره که^(۱).
 وه پیشهوا به غهوی ده فهرمویت: .. هه ندیک له وه حی ئەو هیه که جبریل دهیهنیت،
 وه هه ندیک تری فریشتهی تر دهیهنیت، وه هه ندیک تری فریشته قسه دهکات
 له گهڵ پیغمبهره که به فرمانی خودا، وه هه ندیک تری فریشته دهیهنیت و
 دهیخاته دلێوه، وه هه ندیک تری نهینیه له نیوان خودا و نیردراوه که ی، وه هه والی
 پی نه داوه به که سی تر، وه هه یه تی که هه والی پێداوه، وه ئەمه دوو جوړه: هه یه تی
 فرمانی پیکراوه به نووسینه وهی که قورئانه، وه هه یه تی فرمانی پی نه کراوه
 بنووسریتته وه بخوئیریتته وه (له نوێژدا)^(۲).

نایه تی چوارهم: (نایه تی: ۴۱) له سوره تی یوسف:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَصْحَبِي السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
 وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ
 ﴿يوسف: ۴۱﴾

له م نایه ته ده بینین که پیغمبهر یوسف هه وال ده دات له بابه تیکی غه یبی
 به وپه ری دلنیا ییه وه که روو ده دات له داها تویه کی نزی کدا، وه ئەم هه وال هه
 هیچ باس و خوا سیکی نیه له کتی یکی نیردراوا، وه له گهڵ ئەوه شدا به
 دلنیا ییه که وه به که سه که ده لیت که ئەو دلنیا ییه به بی وه حی سه رچاوه ناگریت،
 وه ئەمه ش به لگه یه کی قسه بره له سه ر ئەوه ی وه حی له ده ره وه ی کتی ییش
 ده ییت بو پیغمبهران، واش نابینم که سیک هه ییت نکولی ئەمه بکات، مه گه ر
 هه وه سبازیک هه واو ئاره زوی پیش هه موو شتی ک بخت.

(۱) مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ (۶۱۱/۲۷).

(۲) شَرْحُ السُّنَّةِ لِلْبَغَوِيِّ (۳۲۴/۱۳-۳۲۵)، عَلَي حَدِيثٍ: (۳۷۳۹).

ئایهتی پینجهم: (ئایهتی: ۱۰۲) له سورتهی سافات:

خودای گهوره ده فەرمویت: ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَئُ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَتَابَتِ أَعْمَالُ مَا تُوْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٢﴾﴾ (الصافات: ۱۰۲)

ئەم ئایهتە بەلگهیه له سەر بوونی وهی له دهره وهی کتیب، هەر وهک ده بینین خوی گهوره فەرمان دهکات به خوشه ویستی خوی (ئیهراهم) به سه برینی کورپی گوپراهیله خوی (ئیسماعیل) له خه ونداو ئەم فەرمانهش له هیچ کتیبیکدا بوی رهوانه نهکراوه، به لکو له ریگه ی خه ونه وه بووه، جا ئەمه ده بیته به لگه له سەر نه یاران که وهی قهتیس ده کهن له کتیبدا.

وه هه ندیک له نه یاران سونهت نکۆلی ئەم فەرمانه ده کهن و ده یچوینن به شانوو ده لێن: ئەمه راست نه بووه خودا فەرمانی نه کردوه به وهها شتیکی و ته نیا خه ونیک بووه بهس، گفتوگۆی ئەم باسه مان کردوه له کتیبی (الجنایة علی الشافعی)، به پیوستی ده زانم لیرهش به یهینینه وه، ئەمه ده قه کهیه تی: (خودای گهوره ده فەرمویت:

﴿فَبَشِّرْهُ بِعَلِيمٍ حَلِيمٍ ﴿١١١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَئُ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَتَابَتِ أَعْمَالُ مَا تُوْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٢﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١١٣﴾ وَنَدَيْنَاهُ أَنِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١١٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١١٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٨﴾ سَلَّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١١٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾﴾ (الصافات: ۱۰۱-۱۱۱).

له ئایهته کان چه ندين رووی تیدا به بو وهلامی ته فسیره بی به لگه کهی ئۆزۆن^(۱)، ئەوانیش:

(۱) خاوهن کتیبی (تاوانی بوخاری، تاوانی شافیعی، تاوانی سیبه وهیه)، نووسه وهلامی

یه کهم: پیغه مبهر ئیسماعیل باوکی به هه له نه خسته وه وهک ئه وهی ئۆزۆن وههمی کردووه، به لگو خهونه که ی باوکی به راست خسته وه وه له بهره دهستی وهستا به وپه پری دامه زراویه وه، هه وهک خودا ده فره مویت: (وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ).

دووهم: خهونه که له خودا وه بووه وه حیه، چون خودای گه وه مه دحی ئیبراهیم دهکات له سه ره جی به جی کردنی و ده فره مویت: (قَدْ صَدَقَتِ الرَّءْيَا).

سێیه م: خودای گه وه پادا شتی به چاکه دانا وه له به رامبه ره کاره که ی و (ئیبراهیم) یش وه سف دهکات به چاکه کار، وهک ده فره مویت: (إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ)، ئایا که سی ژیر ناپرسیت: پادا شتی چاک له به رامبه ره چیدا یه؟

چوارهم: خودای گه وه باسی خهونه که دهکات، که تا قی کردنه وه بووه ده فره مویت: (إِنَّ هَذَا لَهُوَ أَلْبَتُّؤُ الْمُنِينُ)، جا ئه گه ره خه ونیکی راست و وه حی نه بویت چون ده بیته تا قی کردنه وه؟!

پینجه م: خوی گه وه سه لامی لیده دهکات له به ره به جی هینانی خهونه که وه ده فره مویت: (سَلَّمْ عَلَیْ إِبْرَاهِيمَ)، ئایا ئه مه به لگه ی راستیه تی کاره که وه فره مان پیکردنی نیه له لایهن خودا وه؟

شه شه م: خودای گه وه باسی پادا شته که ی ئیبراهیم دهکاته وه وه جه ختی لیده کاته وه جاریکی تر، که ده فره مویت: (كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ)، چون تا قی کردنه وه که قورسه وه هه موو که س تییدا ده رنا چیت، وه دووباره کردنه وه ی باسی پادا شتیش ده لاله تی حه قیقه تی دیمه نه که به هیزتر دهکات.

هه وته م: خوی گه وه شایه تی ئیمانی بو ده دات، چون له و تا قی کردنه وه یه پرزگاری بوو، تا قی کردنه وه یه که سه برینی منداله که یه تی که دوی چاوه روانیه کی زۆرو ته مه نیک پیی به خشراوه، وه ئیستا دوی گه وه بونی فره مان ی سه برینی پیده کریت، بویه شیاوه خودای گه وه بفره مویت: (إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ).

ئایه تی شه شهم: (ئایه تی: ۲۷-۲۹) له سوره تی مومنینون:

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۗ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُّعْرِفُونَ ﴿۲۷﴾ فَإِذَا أَسْتَوَيْتِ أَنْتَ وَمَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي بَخَسَنَا مِنَ الْقَوْرِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾ وَقُلْ رَبِّ أُنزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنزِلِينَ ﴿۲۹﴾﴾ (المؤمنون: ۲۷ - ۲۹)

ئەم ئایه تانه وهك ئایه ته كانی پيشوو به رهوانی باسی بوونی وه حی ده كه ن بو
پيغه مبه ران له دهره وهی كتيب، وهك ده بينين خودای گه وره خيتابی خوئی له گه ل
پيغه مبه ران نوح به وه حی وه سف ده كات و فه رمانی پیده كات به دروست كردنی
كه شتیه كه، پاشان پيی ده لیت كه چی بكات دواى لافاوه كه به بی ئه وهی له
كتیبا باسی لیوه كرايیت.

ئایا ئەمە بوونی وه حی نیه بو پيغه مبه ران له دهره وهی كتيب؟

ئایه تی ده وتم: (ئایه تی: ۱۲۴) له سوره تی نالی عیمران:

خودای گه وره ده فه رمویت:

﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آئِلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ ﴿۱۲۴﴾﴾ (آل عمران: ۱۲۴)

ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ر ئه وهی كه وه حی هاتوو بو پيغه مبه ر ﷺ له دهره وهی
قورئان، چون ئەم هه واله هه واییکی غه ییبیه له باره ی په یمانیکی په روهر دگاره وه،
ده ییت پيغه مبه ر ﷺ له خودای وه رگرتیبت به رپگه یه كه له رپگه كانی وه حی، وه
ئەم به لیئنه ی خوای گه وره ش له قورئاندا باس نه كرابوو پيش ئه وهی كه پيغه مبه ر
ﷺ هه والی دا له باره یه وه.

ئایهتی ههشتهم: (ئایهتی: ۱۸۷) له سورتهی بهقره:

خودای گهوره ده فهرمویت: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ...﴾ (البقرة: ۱۸۷)

ئهم ئایهته به لگهیه کی یه کلاکه ره وهیه له وهی که وه حی و ته شریع له دهر وهی قورئاندا هه بووه، چون خوی گهوره به شیویه که له قورئاندا باسی دروستی چوونه لای خیزان ده کات له شهوانی ره مهزان که پیشتر قه دهغه کراوه، وه که خوی گهوره ده فهرمویت: (لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ)، وه به تاییهت: (فَالْآنَ بَشِرُوهُنَّ).

وه ئهم قه دهغه کردنهش نایینین له قورئاندا، به لکو له سه زاری پیغه مبه ره ﷺ قه دهغه کراوه، به وه حی دووهم.

ههروه که له سه حیخی بوخاری هاتووه له بهرائی کوری عازبه وه: (لَمَّا نَزَلَ صَوْمٌ رَمَضَانَ كَانُوا لَا يُفْرَبُونَ النِّسَاءَ رَمَضَانَ كُلَّهُ، وَكَانَ رِجَالٌ يَخُونُونَ أَنْفُسَهُمْ). فَانزَلَ اللَّهُ: {عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ} (البقرة: ۱۸۷) ^(۱).

واته: کاتی که رۆژووی ره مهزان دابهزی، ئهوان نزی که نه ده بوونه وه له خیزانه کانیان سهراپای ره مهزان، وه پیاوانیکیش خیانه تیان له نه فسی خویان ده کرد (به وهی سه ریپچیان ده کرد). خودای گهوره ئهم ئایهتهی ناره خواره وه: [خودای گهوره ده زانیته که ئیوه خوتانتان بو ناگیریت و (خیانهت له نه فسی خوتان ده کهن) تۆبهی لیوه رگرتن و لیتان خوش بو].

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۲۵/۶)، بِرَفْعٍ: (۴۵۰۸).

ئایهتی نوپەم: (ئایهتی: ۲۷) له سورەتی فەتح:

خودای گەوره دەفەرمویت: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾
(الفتح: ۲۷)

ئەم ئایهتە بەلگەیه لەسەر بوونی وه‌حی له دەرەوه‌ی قورئان، چون پێغه‌مبەر ﷺ به‌لێنی سەرکه‌وتنی دا به‌هاوه‌لانی به‌پشت به‌ستن به‌وه‌خه‌ونه‌ی که‌بینی بوو (خه‌ونی پێغه‌مبهران وه‌حی و راستین).

هەر وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌پێشه‌وا به‌یه‌قی ده‌فەرمویت: (وه‌حی به‌په‌رتوک جبریل ده‌یه‌ینا له‌لایه‌ن خودای گه‌وره‌وه‌، وه‌له‌خه‌ونیشدا هه‌ر وه‌ک خودا فەرموویه‌تی: (خودای گه‌وره‌ خه‌ونی پێغه‌مبەرکه‌ی به‌راست خسته‌وه‌: ده‌چنه‌ مزگه‌وتی هه‌رامه‌وه‌ به‌ویستی خودا به‌بێ هیچ ترس و دله‌راوکیه‌ک) (فه‌تح: ۲۷). وه‌ئهمه‌ش ئه‌وه‌بوو که‌پێغه‌مبەر ﷺ بینرا له‌خوده‌یبیه‌ چوه‌مه‌که‌که‌له‌گه‌ل هاوه‌لانی به‌بێ ترس و هه‌ندیکیان به‌سهرتاشراوی و هه‌ندیکی تریان به‌قژ کورتی، هاوه‌لان له‌کاتی ئازهل سهربرینی پێغه‌مبەر ﷺ له‌خوده‌یبیه‌ پێیان وت: ئه‌ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ خه‌ونه‌که‌ت کوانی (چی لیهات)؟ خودای گه‌وره‌ش ئەم ئایه‌ته‌ی ناردە خواره‌وه‌: (خودای گه‌وره‌ خه‌ونی پێغه‌مبەرکه‌ی هێنایه‌ جێ به‌حه‌ق) (فه‌تح: ۲۷). تا وه‌ی که‌ده‌فەرمویت: (وه‌له‌پێش چوه‌نه‌ مزگه‌وتی هه‌رامیش سهرکه‌وتنیکی گه‌وره‌ی پێبه‌خشین)، مه‌به‌ستی سهربرینه‌ له‌خوده‌یبیه‌، پاشان گه‌رانه‌وه‌وه‌ خه‌یبه‌ریان فه‌تح کرد، وه‌پاشان عومره‌ی به‌جێ هێنا، وه‌ئهمه‌ش بوو به‌به‌دیهاتن و هاتنه‌جێ خه‌ونه‌که‌ی له‌سالی داها‌توو^(۱).

(۱) الأسماء وَالصَّفَاتُ لِلنَّبِيِّ (۱/۴۹۴)، عَلَى حَدِيثٍ: (۴۲۳).

ئایه تی ده یه م: (ئایه تی: ۷۸-۷۹) له سورته تی ئه نبیا:

خودای گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمْرُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿۷۸﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۷۹﴾﴾ (الأنبياء: ۷۸ - ۷۹)

ئهم ئایه ته به لگه یه له سه ره هاتنی وه حی له ده ره وه ی کتیبی دابه زینراو، چون بریاره که ی سوله یمان له کتیبکی دابه زینراو دا نه بووه، وه له گه ل ئه وه ش خوی گه و ره ده باره ی ده فه رمویت: (فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ)، واته: ئیمه سوله یمانمان تیگه یاند، جا لیره وه ده زانین که ئه و تیگه یاندنه وه حی بووه له لایه ن خوداوه، چون خودای گه و ره ده یداته پال خوی، وه ئه گه ر ئه و تیگه یاندنه له لای خوداوه بیت ئه و هیچ گومانیک نیه له عیسمه ت و پارێزراویه که ی، وه ته نه ها ئه و عیسمه ته ش به سه بو ئه وه ی به سه لمیت وته ی پیغه مبه ران حوجه یه له م باسانه دا.

ئایه ته کان له م بواره وه زۆرن، وه ئهم ئه ندازه یه به سه بو که سیك بیه وی شوین حه ق و راستی بکه ویت، وه هینده به سه بو خشل که مل بگریت^(۱)، وه ته و فیه ق هه ر لای خودایه .

(۱) به ندیککی عه ره بیه .

جۆری سببیم له بهلگه قورئانیهکان: کۆمهله نایهتیک که دهلالهت لهوه دهکهن سوننهت تهشریعهو، پیغمبهر ﷺ مافی تهشریعی ههیه

نهیارانی سوننهت لایان وایه که پیغمبهر ﷺ مافی تهشریعی نیه و سوننهت به سهراوهی یاسادانان ههژمار ناکریت، وه هیچ کرداریک له کردارهکانی پیغمبهر ﷺ یان وتهیهک له وتهکانی وهسف ناکریت بهوهی تهشریعه.

بهلام ئیمه به پیچهوانهی ئهوهوه بروامان وایه که خوی گهوره مافی تهشریعی و یاسادانانی داوه به پیغمبهر ﷺ، وه ئهوه تهشریعیکی ههیه به ویستی خودا، ههر وهك چۆن خودا تهشریعی ههیه، وه لهم باسهدا لهوه دهوین به بهلگهکانی قورئانی پیروزو لیکۆلینهوهیان لهم جۆره که بریتیه له داننان به حوجیهتی سوننهت و تهشریعی بوونی.

نایهتی یهکهم: (نایهتی: ۲۹) له سورتهتی تهوبه:

خودای گهوره دهفرمویت: ﴿ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ (التوبة: ۲۹)

شاردراوه نیه لای هیچ خاوهن ژیرییهک که قورئانی پیروز به زمانی عهههبی هاتوه، جا پیویسته رهچاوی زمانی عهههبی و ریساکانی بکریت لهکاتی تهفسیرکردنیا، چون پیویسته بو تهفسیری ههر دهقیک رهچاوی ئهوه زمانه بکریت که پئی هاتوه تا تهفسیرهکه تهفسیریکی دروست و ریک بیت.

ئهگهر ریسا زمانیهکانمان جیبهجی کرد بو ئهه نایهته ئهوا دهبینین که پیغمبهر ﷺ مافی شت ههراکردنی ههیه وهك چۆن خوی گهوره شت ههراهم

دهکات، چون جیگیره له زمانى عه ره بیده: (الْعَطْفُ يَقْتَضِي الْمُعَايَرَةَ)^(۱)، واته: عه تى بۆ جوداییه، یان عه تى جودایی ده خوازیت.

له ریگه ی ئەم عه تى وه ده زانی که خودای گه و ره مافی ته حریم کردنی بۆ خوی باسکردوو، عه تى ته حریمیکی تریشی کردوو ته سه ر بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ، وه ئەم شیوازه وا ئە خوازیت، که ته حریمی دووهم جوداییت له وه ی یه که م.

نومنه به که ده هیئینه وه بۆ نزیک کردنه وه تیگه یشتنی ئەم ریسیه وه ده لیین: (جَاءَ مُعَلِّمٌ وَمُهَنْدِسٌ)، واته: مامۆستایه که و ئەندازیاریک هات. جا ئە گه ر ئیمه وتمان (مامۆستا) یه که، پاشان (ئه ندازیار) مان عه تى کرده سه ری، ئەم ئوسلوبه واده خوازیت که سی دووهم که هه لگری پیشه ی (ئه ندازیاریتی) جوداییت له که سی یه که م، که هه لگری پیشه ی (مامۆستایه تی) یه.

هه ر له بهر ئەمه یه پیشه وا رازی به ره حمه تیبت ده فه رمویت: (وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ): دوو وه جهی تیدایه: یه که م: ئەوان ئەو شتانه حه رام ناکه ن که له قورئان و سونه تی پیغه مبه ره ﷺ حه رام کراوه...^(۲).

ئایه تی دووهم: (ئایه تی: ۱۵۷) له سوره تی ئاعراف:

خودای گه و ره ده فه رمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الأعراف: ۱۵۷)

(۱) فتح القدير لابن الهمام (۲۰/۱۰)، والكوكب الدرّي للإسنوي، ص: (۳۹۷)، والبحر المحيط للزركشي (۳/۳۲۴)، و إرشاد الفحول (۱/۳۴۴)، وحاشية العطار على شرح المحلي على جمع الجوامع (۱/۴۹۵)، مَقَاتِيحُ الْغَيْبِ لِلرَّازِي (۳/۵۸۸)، عه تى خاس له سه ر عام به ده ره له م ياسايه.

(۲) مَقَاتِيحُ الْغَيْبِ لِلرَّازِي (۱۶/۲۵).

ئەم ئایەتە پیرۆزە تەواو کەرو تەفسیر کەری ئایەتە کە ی پێشوو بە شێوەیەکی زۆر روون و ئاشکرا، چون خۆی گەورە بەیانی دەکات کە ئەو جیاوازیە ی نەیارانی سوننەت دەیکەن لە نیوان (نەبی) و (رەسول)، جیی ناییتەو لە ژێر هیچ بنەماو رێسایەکی قورئانی.

ئەوان دەلین: موخەمەد دوو سیفەت هەلە گریت، سیفەتی پە یامبەریتی (رەسول)، ئەمە بریتیە لە قورئانی پیرۆزو گە یاندنی، وە لێرەدا مە عسومە. بەلام لە سیفەتی (نبوت) دا ئیجتیهاد دەکات و دەگریت هەلە بکات و بۆی راست بگریتەو.

بەلام دەیینین خۆدای گەورە هەردوو سیفەتە کە ی پیکەو کۆکردوو تەو لە ئایەتیکداو لە یە کارد، کە ئەویش (تەشریح و ئە حکامە) (حەلالکردن و حەرامکردن)، لە گەل (لادانی قورسی و بارگرا نیە کە لە سەر ئوممە تانی تر هەبوو).

ئایەتی سییەم: (ئایەتی: ۱۵۸) لە سورەتی ئەعراف:

خودای گەورە دە فەرمویت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۸﴾ (الأعراف: ۱۵۸)

ئەم ئایەتە ئەو جیاوازی کردنی نەیارانی سوننەت هەلە دەو شینیتەو، چون خۆی گەورە هەردوو سیفەتی نبوت و ریسالە کۆدە کاتەو لە یە کاتدا، وە ئە گەر ئەم تە فریقەش رەت کرایەو ئەوا نیو ی گومانە کە یان هەلە دەو شینیتەو، وە لە ئایەتە کانی پێشوو بە لگە ی راشکاو (الدلیل الصریح) هەبوون لە سەر ئەو ی پیغە مبەر ﷺ بۆی هە یە تە شریح بکات.

لەر استیدا ئەم سە ئایەتە بەسن بو رەت کردنەووە هەلۆشاندنەووەى وتەى نەیارانى سوننەت و ئەوانەى کە دەلێن سوننەت تەشریح نیه، جا بوێه پێشهوا شەوکانى دەلێت: (بزانە کە هەموو ئەوانەى قسەیان وەرگیراوه لەزانایان کۆکن لەسەر ئەوێ سوننەت سەربەخۆیه لە تەشریحى ئەحکام و وەك قورئان وایه لە حەلالکردنى حەلال و حەرامکردنى حەرام)^(۱).

و هەر وهه دهلیت: (وه لاسل جیگیربوونی حوجیه تی سوننەت و سەربەخۆبوونی له تەشریح، پێویستیه کى دینیەو تەنیا کەسێک نکۆلی لیدەکات کە هیچ بەشیکى له ئیسلام نیه)^(۲).

(۱) إِرْشَادُ الْفُحُولِ لِلشُّوْكَانِيٍّ (۹۶/۱).

(۲) إِرْشَادُ الْفُحُولِ لِلشُّوْكَانِيٍّ (۹۷/۱).

**جوړی چوارم له بهلگه قورئانیهکان: کوّمه له نایه تیک له سر نهوی که
فهرمانی پیغمبر ﷺ فهرمانی خوی گورهو، ته شریعی تیشریعی
نهوه:**

لیږدها کوّمه لیک نایه ت نه قل ده کن که پیغمبری خوا ﷺ به راست ده خاته وه
له ته شریع و برپاره شریعه کانیداو به ته شریع و برپاری خوی گوره ی له قه له م
ده دات، وه هر نه ویش فهرمانی پیداوه و ته شریعی کردوه، وه نه مه ش نه وه
ده رده خات که وه حی کورت نه کراوه ته وه له قورئاندا به ته نها، به لکو سه چاوه یه کی
تری وه حیمان هه یه، که سونه تی پاکی پیغمبره ﷺ.

نایه تی یه کم: (نایه تی: ۵) له سوره تی حشر:

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً
عَلَىٰ أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيْحَزِي ٱلْفَٰسِقِيْنَ ﴿۵﴾ (الحشر: ۵)

نه نایه ته به لگه یه له سر نهوی که وته کردوه ی پیغمبره ﷺ که په یوه سته
به نایه نه وه ته شریعه و له لایه ن خوای گوره وه یه، چون خوی گوره فهرمانی
پیغمبره ﷺ به برپنی خورماکان داناوه له جی فهرمانی خوی و ریگه پیدانی،
ههروه ده فهرمویت: (فَبِإِذْنِ اللَّهِ)، واته: به فرمان و رازی بوونی خوای
گوره بووه.

هیچ که سیک ناتوانیت نکولی له ده لاله ته به هیزه بکات، مه گره که سیکی
ده مارگیری هیچ له بارا نه بوو، چون خوی گوره نه م برپاره ی له قورئاندا
نه ناردوه، به لکو به ریگه یه کی تر ناردوه تی نه ویش نه وه یه که پی ده لیین
وه حی دووه م.

هه ندیک له نه یاران هه ولیانداوه نیزن له وته ی خوی گوره: (فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيْحَزِي ٱلْفَٰسِقِيْنَ) ته فسیر بکن به نیزنی که ونی، واته: خوی گوره

ویستویه تی وهك قه دهر، نهك وهك شه ریعته و ریگه ی پیج بدا، یانی شه وهی که پروویداوه خودا فرمانی پیج نه کردووه. وهك خاوه نی (تاوانی بوخاری) و هه ندیکه تر ئەم قسه یه ده کهن، به لام هه ر به م ئایه ته قسه که یمان پوچه ل کرده وه.

ته فسیره که یان زۆر دووره له راستی و ته فسیره کی به تاله، چون کو تایی ئایه ته که ره تی ده کاته وه، کاتیک ده فره مویت: **[وَلِيْحْرِي الْفَلْسِقِيْنَ]**، واته: خوی گه وه فرمانی پیج کرد تا جوه کان سه رشۆر بکات.

بۆ پرسیار که ریك هه یه پرسیار بکات له نه یارانی سونه ت و په خنه یان لیبگریت: باشه ئە گه ر به رازی بوونی خوی گه وه نه بووه و ریگه پیدانه که به واتای قه دهره، ئە ی بۆچی خودای گه وه کاره که ده کاته مایه ی سه رشۆری جوه کان و لامی ته علیل (که بۆ هوکاره) ده خاته سه ر کرداره که **[وَلِيْحْرِي الْفَلْسِقِيْنَ]**؟!

پیشه و رازی ده فره مویت: (گیڕ دراوه ته وه کاتیک پیغه مبه ر ﷺ فره مانی کرد به برین و سوتاندنی خورماکان، وتیان: ئە ی موحه ممه د تۆ وه ختی خۆی ریگریت ده کرد له خراپه کاری له سه ر زهوی، باشه چیه برینی خورما و سوتاندنی؟ ئە مه ش له سه ر دلی ئیمانداران قورس بو، ئیتر ئە م ئایه ته دابه زی.

وه مانا که ی: خوی گه وه ریگای داوه به مه، تاوه کو رقی بیج باوه ران توندتر بییت، وه شاه و هه سه ر تیان چه ند قات بییت به سوتانی خو شه ویسترین مالیان له لایه ن دوژمنه کانیانه وه)^(۱).

وه پیشه و نالوسی ده فره مویت: (برینه وه یان و هیشته نه وه یان، به فره مانی خودای گه وره بووه که پیتانی گه یاندوه له ریگه ی پیغه مبه ره که یه وه)^(۲).

نا لیروه ده رک به وه لامی ئە و پرسیاره ده که ین: بۆچی زانیانی ته فسیر پیکوایانه و ده پیکن، وه نه یارانی سونه ش هه له یان کرد و هه له ده کهن.

(۱) مَفَاتِيْحُ الْغَيْبِ (۵۰۵/۲۹).

(۲) رُوْحُ الْمَعَانِي لِلْأَلُوسِيِّ (۲۳۷/۱۴).

ئایه تی دووم: (ئایه تی: ۱۴۲-۱۴۳) له سورته تی به قهره:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلِهِمُ
الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلِ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۴۲﴾
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ
يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۴۳﴾ (البقرة: ۱۴۲ - ۱۴۳)

ئەم ئایه تانه هەر وهك هه وره بروسكه وایه بۆ نه یارانى سوننه ت، چون پیغه مبه رﷺ به بر وادارانى فهرموو: خودای گه وره قیبله ی گۆریوه، وه ئەم حوکمه له قورئانى پیروز هیچ باسیکی نه بوو، جا ئە گهر وته ی پیغه مبه رﷺ له ئاییندا حوجه نه ییت، ئەوا هاوه لان شوین پیغه مبه رﷺ نه ده که وتن راسته وخۆ، به لکو داواى ئایه تیکیان لیده کرد (به پیوه رى نه یارانى سوونه)، به لام ئیمانداران ئەوه یان نه کرد چون ده یانزانى فهرمایشته کانی پیغه مبه رﷺ ئایینه و خیرا شوینی که وتن بی چۆن و چون، وه ئەوانه ی که ره خنه یان گرت بریتى بوون له هاوه ل بریارده ران و دوور ووان به ته نیا!

وه ههروه ها ده بینین خودای گه وره حوکمه که ده داته پال خۆی، له گه ل ئەوه ی که له قورئانیش باس نه کراوه، وه ده فهرمویت: (وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي
كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ)، واته: ئیمه
ئەو قیبله یه مان دانه نا که تو له سه ریتى ئیلا له بهر ئەوه نه ییت که بزانیان (تاقیبیان
بکهینه وهو بۆ خویشیان ده رکه ویت) کى یه شوین پیغه مبه ر ده که ویت، وه کیش
پشت هه لده کات). وه ههروه ها ده بینین خودای گه وره ئەم بریاره ی کردوو به
تاقیکردنه وه ههروه ک دیاره له رووکه شی ئایه ته که، وه دوا به دواى ئەوه ش ئامازه
به وه ده کات، که ئەو تاقیکردنه وه یه زۆر قورسه مه گهر بۆ که سیك که خودا
هیدایه تی داوه.

پاکی و بیگەردی بو خودا چەندە خەلك هەن كە بانگەشەى ئىسلام دەكەن
و لەم تاقىكردنەوهیە رزگاریان نەبوو لەم رۆژگارەى خۆماندا؟ هەر خوای
گەورهیە پشت و پەنا.

جۆری پینجەم لە بەلگە قورئانیەکان: کۆمەڵە ئایەتیکە پێویستمان بە تەفسیری پێغەمبەرە ﷺ بۆ زانینی ماناکە ی

نەیارانی سوننەت دەلێن: لە گەڵ قورئاندا پێویستمان بە شتیکی تر نیە، هەر بۆیە هەستاوێ بە رەت کردنەوه ی سوننەت و ئەو هەوالانە ی پیمان گەشتوو ه لە پێغەمبەر ﷺ و هاو لەانیەوه، بەبی بایە خدان بەوه ی کە زۆر ئایەت هەیه ماناکە ی نازانین بەبی تەفسیری پێغەمبەر ﷺ، هەر وە ک چۆن کۆمەڵیک وشە ی قورئان هەیه زانینی ماناکە ی مەحاله بەبی پشت بەستن بە راقە ی پێغەمبەر ﷺ، لێرەدا کۆمەڵیک نمونە دەخەینە روو بە ویستی خوا ی گەوره، خوداش هەر بۆخۆ ی تەوفیقی رێگای راست دەدات.

ئایەتی یەكەم: (ئایەتی: ۳۸) لە سورەتی مائیدە:

خودای گەوره دەفەرمویت: ﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا تَكْلًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (المائدة: ۳۸)

ئە گەر سەیری ئایەتە کە مان کرد دەبینین باسکردنی دەست و فەرمانکردن بە برینی مو تلەق و رەهایە، و ئە گەر بروانین بۆ رووکەشی دەفە کە دەلالەت دەکات لە برینی تەواوی دەستە کە، بەلام سوننەتی پێغەمبەر ﷺ باسی کردوو ه و روونی کردوو تەوه کە لە مەچە کدا دەبرد ریت، وە جیبە جی کردنی هاو لەانیش لەسەر ئە مە هاتوو ه، جا ئە گەر نە گەر پێنەوه بۆ تەفسیری پێغەمبەر ﷺ و جیبە جی کردنی هاو لەان ئەوا مانای ئایەتە کە نازانین و لێی تینا گەین وە ک خۆ ی.

بەلام نەیارانی سوننەت لە مرۆدا ئینکاری برین دەکەن بە هەموو شیو هیه ک و برویان پێی نیە، وە لە کتیبی (الجنایة علی الشافعی) گفتو گو مان لە گەڵ کردوون و بە پێویستی دەزانم لێرەدا بیهینم و نەنگی و دووری ئەم تەفسیرە بخەینە روو، چون ئەم بۆچونە زۆر دەهین ریت و دەبریت و ئەملاولای پیدە کریت

له لایهن نه یاران ی سوننه ته وه، وتوومه: (دهرباره ی مانای (الْقَطْع) له قورئاندا ده لئیم: ئەم وشه یه له قورئاندا به زۆر مانا هاتووه، له وانه: (بریندارکردن و، مهنع کردن..). به ناو نوێگه ران و وهه ندیک له بی دینه کان و نه یاران ی سوننه ت له سه ر مانای (الْقَطْع) ده لئیم: ئەوه یه که کاریک بدۆزیته وه بۆ که سی دز تا واز بینیت له دزی، وه به مهش ریگری دزی لئیده کهیت (مهنعی ده کهیت)، وه مانا که ی ئەوه نیه دهستی بپریت، یان مانا که ی بریتیه له بریندارکردنیک ی بچوک، ههروهک ئەوان ده لئیم.

له وه لامی ئەم ته فسیره تازه یه به چه ند خالیک ده لئیم:

۱- سیاقی ئایه ته که ته فسیریک ده خوازیت جودا له ته فسیری ئەوان، چون ئایه ته که به م شیوه یه هاتووه:

﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (المائدە: ۳۸)

خوای گه وه ده فه رمویت (الْقَطْع) بریتیه له عقوبه و سزا (نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ)، باشه چون دۆزینه وه ی کار ده بیته عقوبه و سزا؟ ئیتر لیره وه بۆ مان ده ره که ویت لاوازی و له رزۆکی ته فسیره که یان. وه ههروه ها ته فسیرکردنی (الْقَطْع) به بریندارکردن دیسانه وه سیاقه که ره تی ده کاته وه ته فسیریک ی ناجیگیری دووره، چون خوای گه وه باسی عیززه ت و گه وه یی خو ی ده کات دوای (الْقَطْع)، باشه چون باسی عیززه ت و گه وه یی خودا له گه ل برینیک ی بچوک و ناسکدا یه ک دیته وه، له گه ل ئەوه ی بابای دز هه ره شه یه بۆ سه ر پایه کانی کۆمه لگا؟!

وه ئە گه ر بلین: (العَزِيزُ)، به کاردیت، بۆ کاربه جیی و ته واوکردنی، پینان ده لئیم: به م شیوه ش هه ر ته فسیره که لاوازی بی کرۆکه، چون کابرای دز بوته مایه ی تیکدانی کۆمه لگه یه ک به تیکراو بلاوکردنه وه ی ترس و بیم تییدا، ئیتر چون کاربه جییه تی بریتیه له برینیک ی ساده و ساکار؟!

۲- ته فسیرکردنی (الْقَطْع) به برین، وهرمان گرتوو له پیش خۆمان به موته واتیری، به بیج گه پانهوه بو کتیبی ته فسیر و فهرمووده، وه ئەم ته واتورهش به لگه یه له لای نه یاران و هه موو ژیره کان.

۳- ئەمه داده نریت به موته واترێکی عه مه لی که موسولمانان جیبه جیان کردوه سه رده م دوا ی سه رده م له کاتی حوکمی ئیسلامیدا، وه ئەمهش حوجه یه هه ر وه ک نه یارانی سونه ت نوێژکردن و رۆژوو گرتنیان به مه وه لام دده نه وه، ده لێن: به ته واوتوری عه مه لی وهرمان گرتوو له پیش خۆمانه وه نه ک له کتیبه کانی فهرمووده، ئیتر نازانم ئیستا بو ره تی ده که نه وه؟

۴- وته ی پیغه مبه ر ﷺ: (سویند به خوا ئە گه ر فاتیمه ی کچی موحه مه د دزی بکر دایه ده ستیم ده بری). به لگه یه کی زۆر به هیزه له سه ر ئە وه ی که (الْقَطْع) به واتای برین دیت، چون ئەو له مه قامیکدایه وا ئە خوازیت باسی توندترین بکات نه ک ئاسانه ترین، ئایا نابینی ئە گه ر بیوتایه: (سویند به خوا ئە گه ر فاتیمه دزی بکر دایه ده ستیم بریندار ده کرد به برینیکی بچووک)، یان بیوتایه: (سویند به خوا ئە گه ر فاتیمه دزی بکر دایه کارێکم بو دده و زیه وه مه نعم ده کرد له دزی)، ئەوا ره وانبیزان پیی پیده که نین -حاشا له پیغه مبه ر ﷺ- چونکه ئەو ره وانبیزێکی زمانزان بووه.

ئایه تی دووم: (ئایه تی: ۲۳) له سووره تی نساء:

خودای گه وه ده فه رمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ إِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾﴾ (النساء: ۲۳)

له م ئایه ته پیرۆزهدا خودا باسی ئەو ئافره تانه دهکات که دروست نیه هاوسەرگیرییان له گه لدا بکریت به شیوه ی ته فسیل، پاشان له ئایه تی دواتردا ده فهرمویت بیجگه له مانه هه مووی جه لاله:

﴿ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَجَلٌ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكَ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ ﴾ (النساء: ۲۴)

به لام لیژدها پرسیاریک دیته پیشه وه: بوچی هه موو ئوممه ت سه ده له دوا ی سه ده کوکن له سه ر جه رامی کو کردنه وه ی ئافره ت له گه ل پوری، یان میمکیدا؟ وه لامه که روونه: له بهر ئەم فهرمووده ی پیغه مبه ره ﷺ که هاتوه له هه ردوو کتیبی سه حیح، له ئەبو هور په رپه وه خوا ی لی رازیییت: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (لَا يُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا، وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا)^(۱).

واته: ئافره ت کو نا کریتته وه له گه ل خوشکی باوکیدا، یان له گه ل خوشکی دایکیدا. ئایا ئەمه ته شریعیکی ئاشکرا نیه که له قورئانی پیرۆزدا باس نه کراوه، یان ته خسیس کردنی عامیکی قورئان؟ به هه ر یه کیك له م دوانه پیویستمان به فهرمووده و حوجیه تی هه یه، بو تیگه یشتنی قورئانی پیرۆز.

ئه گه ر نه یاری سوننه ت دانی نا به م حوکمه دا ئەوا ده بیت ملکه چییت بو سوننه ت، یان بریاری گو مراه تی ئوممه ت بدات له سه رده می پیغه مبه ره وه ﷺ تا وه کو سه رده می ئەم پرۆمان، ئە گه ر ئەمه شیان کرد ئەوا هیچ عیسمه ت و پارێزراویه ك نامینیته وه بو قورئان له نیوان ئوممه تی کدا که گو مراه گو مراه که ربووه به درێژایی هه زاو چوار سه دو ئەوه نده سال.

ته نیا ئەم وته یه به سه بو په کخستنی نه یارانی سوننه ت و گو مانه کانیا ن چون رینگا ده کاته وه بو گو مانه خستنه سه ر پارێزراوی قورئان، چونکه قورئان هاتوه

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۱۲/۷) بِرَقْمٍ: (۵۱۰۹)، وَمُسْلِمٌ (۱۰۲۸/۲) بِرَقْمٍ: (۱۴۰۸).

بۆ ئیمه له رینگه ی ئەوانهوه، ئیتر ئەگەر ئەوان گومرا بن، ئای له دلخۆشی دوژمنانی قورئان و ئیسلام و هاوێلان به وینە ی ئەم جوړه بانگه شه زیانبه خشه پوتانه.

خودای گهوره خو ی تهو فیه ددهات بۆ راستی و هیدایه تدهره بۆ رینگای راست.

ئایه تی سییه م: (ئایه تی: ۱۱) له سو رته تی نیساء:

خودای گهوره ده فه رمو یت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ (النساء: ۱۱)

ئەم ئایه ته واجیبه تی میرات و حه قی میرات به ران روون ده کاته وه به شیوه یه کی گشتی، له گه ل ئەوه ی ئیمه هه موو ده زانی ن که سو کاری پیغه مبه ران میرات نابهن، وه مال و سامانه که یان ده کر یته خیر و نادر یته که س و کاریان وه ک میرات، ههروه ک هاتوو ه له دایکی ئیمان داران عایشه وه: أَنَّ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ تُوِّفِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَرَدْنَ أَنْ يَبْعَثَنَّ عُثْمَانَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ يَسْأَلَنَّهُ مِيرَاثَهُنَّ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لَا نُورَثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً) ^(۱).

واته: کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ وه فاتی کرد، خیزانه کانی عوسمانیان ناره لای ئەبو به کر داوای میراتیان کرد، عایشه فه رمووی: ئایا پیغه مبه ر ﷺ نه یفه رموو: میرات جی ناهیلین، ئەوه ی جیمان هیشت ده کر یته سه ده قه.

ئایا ئەمه ته خسیس نه بۆ عامی کی قورئانی و ئوممه تیش وه ریان گرتوو هه قه بولیان کردوو ه، وه خیلافی شی له سه ر نه بووه تا ئە مرؤمان؟ به لام هیه ج سه یر نه ئە گه ر نه یارانی سوننه ت بین و ئە مه ش ره ت بکه نه وه له به ر ئەوه ی له گه ل هه وایان به ک ناگر یته وه ^(۲).

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۱۵۰/۸) بِرَقْمٍ: (۶۷۳۰)، وَمُسْلِمٌ (۱۳۷۹/۳) بِرَقْمٍ: (۱۷۵۸).

(۲) له م فه رمووده ی پیشوو هه لو یستی کی زۆر سه رسو ره ی نه رو دیندارانه ی دایکی ئیمان داران عایشه ده رده که ویت، که فه رمووده ی پیغه مبه ر (سه لات و سه لامی له سه ری ت) ناشاری ته وه وه ده یگه یه نیت

ئایه تی چوارهم: (ئایه تی: ۱۹۶) له سورته تی بهقه ره:

خودای گه وه ده فه رمویت: ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلُقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۗ﴾
(البقرة: ۱۹۶)

ئهم ئایه ته موجه له و پبویستی به رپوونکردنه وهیه، له بهر ئه وهی نه ئه ندازه ی رپوژوو، نه خپرو، نه نوسوک نازانین چیه، جار ی ههر له بنه رپه تدا نوپژ خوی چیه؟ نوسوک چیه؟ ئوممه ت له کو ی به یان و رپوونکردنه وهی ئهم شتانه ی وه رگرت؟ به بی گومان هه موو کو کین له سه ری و له فه رمووده مان وه رگرتوه نه وه له دوای نه وه.

له سه حیجی موسلیمدا له عه بدولای کوری مه عقیله وه هاتوه فه رموویه تی: قَعَدْتُ إِلَى كَعْبٍ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: { فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ } (البقرة: ۱۹۶)؟ فَقَالَ كَعْبٌ: نَزَلَتْ فِيَّ، كَانَ بِي أَذًى مِّن رَّأْسِي، فَحَمَلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالْقَمْلُ يَتَنَازَرُ عَلَى وَجْهِ، فَقَالَ: (مَا كُنْتُ أَرَى أَنَّ الْجَهْدَ بَلَغَ مِنْكَ مَا أَرَى أَتَجِدُ شَاءً؟) قُلْتُ: لَا، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: { فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ }، قَالَ: (صَوْمٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، أَوْ إِطْعَامٌ سِتَّةِ مَسَاكِينَ نِصْفَ صَاعٍ، طَعَامًا لِكُلِّ مَسْكِينٍ)، قَالَ: فَنَزَلَتْ فِيَّ خَاصَّةً، وَهِيَ لَكُمْ عَامَّةٌ^(۱).

واته: دانیشتم لای که عب له کاتی کدا له مزگهوت بوو، پرسیارم لیکرد ده رباره ی ئهم ئایه ته: (فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ) (بهقه ره: ۱۹۶). واته: فیدیه یان له سه ره له رپوژوو یان خیر یان سه رپین. که عب وتی: دابه زیوه له سه ر

ئه گه رجی له زبانی دنیایی خوشبیت و مه حرومی بکات له میرات، خودای گه وه تی لپ رازیبیت ئه ی راستگو ی کچی راستگو. ئه مانه هه لگری فه رمووده کان و گه یه نه رین.

من، سهرم نازاری هه بوو، بردمیانه لای پیغه مبهه ﷺ و ئه سپی داباریبویه سهه دهه و چاوم، فهرمووی: نه مزانیوه بارگرانیت گه شتوته ئه وهی که دهییمنم، ئایا و لاخیک شک ئه بهیت - بو سهه برین-؟ وتم: نه خیر. ئیتر ئه م ئایه ته دابه زی (فَدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ). فهرمووی: پوژووی سی پوژ، یان خواردنی شهش فه قیر به نیو ساع خواردنی هه هه ژارینک. فهرمووی: دابه زیوه له سهه من به تاییهت و بو ئیوه شه به گشتی.

ئایهتی پینجهه: (ئایهتی: ۲۲۲) له سوهرهتی بهقههه:

خودای گه وه ده فهرمویت: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدَىٰ فَأَعْتَزِلُوا
النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ
حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۲۲۲﴾ (البقرة: ۲۲۲)

ئه م ئایه ته پیرۆزه پیویستی به ته فه سیری پیغه مبهه ﷺ، چون که سی بیسهه دهه کیرت له فه زمانه که به رهایی تی بگات به خو به دوور گرتن له ئافهت له کاتی سوهری مانگانه و له گه لی دانه نیشیت و نه خوات و، بگره ههه به چیهته دهه وه له مال!

به لام پیغه مبهه ری خوا ﷺ بو ی روون کردوینه ته وه که دوور گرتن له سهه رجیی مه به سه ته به ته نیا، ههروهک له ئه نه سه وه هاتوو که یه هود ئه گهه ئافهتیک بکه و تاییه ته سوهری مانگانه وه له گه لی نانیان نه ده خوارد، وه له گه لیان کونه ده بو نه وه له مالیکدا، ئیتر هاوه لانی پیغه مبهه ریش ﷺ په ساریان کرد له پیغه مبهه ﷺ، وه خوی گه وه رهش ئه م ئایه ته ی نارده خواره وه: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ). واته: په ساری سوهری مانگانه ت لیده کهن، بلی: ئه وه نازاری که وه دووره په ریژی بگرن له ئافهت له کاتی سوهری مانگانه. تا کو تایی ئایه ته که. پیغه مبهه ری خواش ﷺ فهرمووی: (اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ) واته: هه موو شتی بکهن ته نیا نیکاح (سهه رجیی نه ییت)^(۱).

(۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ (۲۴۶/۱)، بَرَقَم: (۳۰۲).

ئە کریت بوتریت کۆتایی ئایه ته که ئەم مانایه هەلده گریت، وه ئیمه ته فسیره که مانا وەرگرتوو له ئایه ته که نهک له فهرمووده. بەلێ له ئایه ته که دا ئەو مانایه ههیه، بهلام ئەو مانایه به دیار ناکه ویت مه گەر دوا ی روونکردنه وه که ی پیغه مبه ر ﷺ، چون ئایه ته که فرمانی کردوو به خۆبه دوورگوتن به رههایی، وه باسکردنی خۆ به دوورگرتن له سه رجیپی که باسکراوه فرمانه که ته قید ناکات و له موته له قی و رههایی ده ری ناکات، چون زیاتر له عه تفی خاس له سه ر عام ده چیت، تاوه کو ته قیدی موته له ق، جا به وهش که سی موخاته ب وا تینه گات که فرمان به خۆ دوورگرتن له ئافره ت له و کاته دا خۆ دوورگرتنه به هه موو مانا کانی خۆ دوورگرتن، وه سه رجییش به تابه ت ده چیته نیو مانای فرمانه که وه، وه ئەمه ش هاوشیوه ی وته ی خوی گه وره یه:

﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۹۸)

ئەمه ش له جوړی عه تفی خاسه له سه ر عام، وه ناکریت و ناچیته عه قله وه جبریل و میکال له فریشته کان بکریته ده ره وه، کاتیك عه تفمان کرده سه ر (وَمَلَائِكَتِهِ)، به لکو خوی گه وره تابه تی کردوونه ته وه له بهر تابه ته مندییه ک، یان به هو ی دژایه تی خه لکانیکه وه بو ئەو دوانه له نیو فریشته کان.

ئایه تی شه شه م: ئەو ئایه تانه ی وشه ی (الصواری تیدایه):

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ (۷۳)

(الأنعام: ۷۳)

وه ده فه رمویت: ﴿وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَمَعَّاهُمْ جَمْعًا﴾ (الكهف: ۹۹)

وه ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ (طه: ۱۰۲)

دهبینین که وشه ی (الصُّور) له قورئاندا چه ندین جار باسکراوه^(۱)، وه ماناکه ی نازانین مه گهر له ریگه ی ته فسیری پیغه مبهروه^(۲)، ئایا نه زانینی مانای وشه یه که ئەم هه موو جار هه تیبیت نایته تانه به سه ر کتیبی خوی گه وره وه؟ هه موو ئوممه ی ئیسلامیش کوکن له سه ر ته فسیری ئەم وشه یه به بی خیلاف، باشه ناوتریت ئەم کو راییه له کو یوه هات؟ ئایا سه رچاوه که ی سوننه ت نیه؟

بیگومان سوننه ت ئەم مانایه ی روون کردووه ته وه وه که هاتووه له عه بدولای کوری عه مره وه فهرموویه تی: قَالَ أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الصُّورُ؟ (قَالَ قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ)^(۳).

واته: ده شته که یه وتی ئە ی پیغه مبهری خوا^(۴) صور چیه؟ فهرمووی: قهرنیکه (وه که بوق) فوی پیا ده کریت.

وه زور وشه ی تر هه یه که به بی ته فسیری پیغه مبهر^(۵) ماناکانی نازانریت، وه که باسکراون له کتیبه کانی غه ربی قورئان و زانسته کانی قورئان، به لکو هه ندیک له زانایان کتیبی تاییه تیان له سه ر ته فسیری پیغه مبهر^(۶) نووسیوه، وه: (تَفْسِيرُ ابْنِ أَبِي حَاتِمٍ) و (تَفْسِيرُ عَبْدِ بْنِ حُمَيْدٍ) و (تَفْسِيرُ ابْنِ مَرْدَوَيْهِ) و (تَفْسِيرُ الطَّبْرِيِّ)، وه بیجگه له م کتیبانه ش، وه هه روه ها له کتیبه کانی سوننه، بایکی تاییه ت ده بینن له سه ر ته فسیری پیغه مبهر^(۷) و فهرمووده کانی تاییه ت به ته فسیری تیدا باس ده که ن، هه رکه س زیاده ی بویت ده توانیت بگه ریته وه بو ئەو کتیبانه .

(۱) باسکراوه له: (المؤمنون: ۱۰۱)، (النمل: ۸۷)، (یس: ۵۱)، (الرؤم: ۶۸)، (ق: ۲۰)، (الحاقه: ۱۳)، (التبأ: ۱۸).

(۲) رواه أحمد في المسند (۵۳/۱۱)، برقم: (۶۵۰۷)، والدارمي في السنن (۱۸۴۴/۳)، برقم: (۲۸۴۰)، وأبو داود في السنن (۲۳۶/۴)، برقم: (۴۷۴۲)، والترمذي في الجامع (۱۹۸/۴)، برقم: (۲۴۳۰)، وغيرهم وهو صحيح.

پەخنە یەکی نە یاران: ئە گەر فەرموودە تەفسیری قورئان دەکات، بۆ مانای ھەندیک ئایەت نە زانراوہ؟ یان بۆچی تەفسیریکی پێغەمبەرمان نیە بۆ ھەموو قورئان؟

ئەم پرسیارە خاوەنی کتیبی (جِنَائَةُ الْبُخَارِيِّ) ییش کردویەتی و بەردەوامیش نە یارانى سوننەت دووبارەى دەکەنەوہ، وە ئەوہى لەوئى وتوومەو لیژە دەپھینمەوہ: (پرسیار دەکات: ئایا فەرموودەکان تەفسیری قورئان دەکەن؟ پاشان وەلام دەداتەوہ: نەخیر تەفسیری قورئان ناکات و پروونی ناکاتەوہ ھەر وەک زانایانیش جەختی لێدەکەنەوہ.

دەلیم: ئەو زانایانە کین کە ئۆزۆن باسیان دەکات؟ خۆزگە ناوی یەکیکیانی بردباو باسی کردبا، ئە گەر چی بەبى سەرچاوەو ناوی چاپخانەو سالی چاپیش بوایە، ھەر وەک ریباز و مەنھەجى زانستى ئەوہ.

بەلئى باسى نەکرد و باسیشى ناکات، چون ھەموو زانایان ئەو مەبەستەى ئەو رەت دەکەنەوہ لە تیکرای رپچکەو مەزھەبە فیقھیەو بیروباوەرپیەکان.

خاوەنى ئەم قسەى لە بەرامبەر دوو ھەلژاردەى سێھەمى بۆ نیە: یان ئەوہیە بلت: زۆرینەى ئایەتە قورئانیەکان روون و ئاشکران و پئویست بە تەفسیری پێغەمبەر ﷺ ناکات، وە ھەر شتیک روونکردنەوہو تەفسیری پئویست بوویت تەفسیر کراوہ، مەگەر شتیک خودای گەورە ویستیتى بیھیلتەوہ لەبەر ھیکمەتیک.

یان ئەوہیە بلت: شتانیک ھەن پئویستیان بە تەفسیر بووہو پێغەمبەرىش ﷺ تەفسیری نەکردوہو، ھەر وەک بەراشکاوی ئەمەى وت و نمونەى کیشى بۆ ھینایەوہ، وە ئەمەش کوت و مت گومراییە.

پاشان به لگه ده هیئتیه وه بو و ته که ی و ده لیت: من داوای یه ک سورته ده کهم له قورئانی پیروز، ئایه ته کانی سه دی تپه پرا ندییت و له سه رتا تا کو تا لی کد راییتیه وه له لایهن پیغه مبه ره وه ﷺ.

ده لیم: ئای که سه یره وها داوایه ک؟ بوچی قورئانی پیروز کتیبی سیحرو شه عه زه یه تا پیویستی به ته فسیری ئایه ته کانی بیت له لایهن پیغه مبه ره وه ﷺ ئایه ت ئایه ت؟ یان کتیبی ته لسه مه و ره مزه وه ک ئاقیستای زه رده شتییه کان تا پیویست به کردنه وه ی ره مز بکات؟

ئایا وته ی خوای گه وه ی نه دیوه که ده فه رمویت:

﴿الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝﴾ (یوسف: ۱-۲)

یان وته ی که ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ (القمر: ۲۲)

ئه گه ر وردیته وه له وته ی خوای گه وه: ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، ئه وا ده زانیت که خوای گه وه به زمانیک ناردویه تی عه ره ب و جگه له عه ره بیش لی تیده گه ن له وانیه ی که عه ره بی زانیک ی باشن، ئه گه ر نا خوای گه وه نه یده فه رموو: (ده سا به لکو ئه وان تی بگه ن)!

وه هه روه ها ئه گه ر وردیته وه له وته ی خوای گه وه: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ﴾. واته: (ئیمه قورئانمان ئاسان کردوه)، ئه وا ده بینیت که قورئان له وه په ری پروویدایه و پیویستی به ته فسیرکردنی پیغه مبه ره وه ﷺ نه ئایه ت ئایه ت^(۱).

وه هه روه ها له حیکمه تی نه بوونی ته فسیری پیغه مبه ری خوا ﷺ بو هه موو قورئان یان بو سورته تیکی به ته واوی، له وه دایه که قورئان وها بمیئتیه وه بو

(۱) ئایه ته کانی قورئان له موحه ماتن و ماناکانی دیارن، جگه له هه ندیک ی نه بیت که موته شایه هه و زانیان ماناکانی ده زانن.

هەموو سات و سەردەمیك و تاییبەت نەكریت بە سەردەمیكی دیاریكراو، وە ئەگەر تەفسیریکی پیغەمبەر ﷺ هەبوایه، ئەوا واجب دەبوو هەموان شوینی بکەون و لێی لاندەن، ئیتر كج دەیویرا دواى ئەو تەفسیری قورئان بکات؟ وە ئەمەش رەتکەرەوی ئەو مرونەت و گونجاویە دەبوو کە قورئانی پێ وەسف دەکریت، چون دواى ئەو کەس بۆی نەبوو لە تەفسیری قورئان قسە بکات.

پاشان ئۆزۆن بۆ سەلماندنی و تەكەى بەلگەیهك دەهینیتەووە دەلیت: (ئەبو بەکر لەم ئایەتەدا: (وَفَاكِهَةٌ وَأَبًا) مانای (وَأَبًا) ی نەزانیوە).

دەلیم: کاتیك لە سوننەتدا مانای (وَأَبًا) نەهاتوو، ئەو نەگەیهنیت ئیتر فەرموودە بەیانی قورئانی پیروژ ناکات، چونکە ئەگەر مانای ئەم وشەیهشی بکراو بە دنیاییەو ئۆزۆن وشەیهکی تری دەهینا و ئیوت ئەى ئەمەى بۆ تیا نیە و تەفسیر نەکراو، وشە وشە تاوێکو ناچار هەموو وشەکانی قورئان ئەبوایه لە فەرموودەدا باس بکرایە لەبەر خاتری چاوی کالی ئۆزۆن، ئیتر بێ گۆیدانە ئەوێ کە ئەمە تەنھا درێژدادریەو پیغەمبەریش ﷺ بۆ ئەمە نەهاتوو، بەلکو کاری زۆر لەپێشەو ئەیت پێیان رابگات نەوێک دانیشیت، (۷۷۴۳۹) وشەى قورئان پروون بکاتەووە و ئەوکات ئۆزۆن ئەهاتەووە ئیوت باشە ئەم هەموو فەرموودەیه چۆن گەیشتە ئیمەو کى دەلیت راست و دروستە؟!

ئەم وشەیه شتیك نیە کە هیندە شاراوہیبت و پیویست بە راقەو لیکدانەو بکات، بەلکو لەناو عەرەبدا بەکارهاتوو زانیویانە، ئیتر پێشەو ئەبوەکر^(۱) رەزای خواى لیبیت کاتیك وەلامى نەداوئەو، ئەو عادتى ئەوان بوو بە پیچەوانەى خەلکی ترەو بوون و حەزیان بە قسە نەکردوو نەیانویراو لە کەلامى خواى گەرە قسە بکەن و هەموو شتیکیان نەوتوو سەرەپرای بوونی زانستیشیان پێ، نەک وەکو خەلکی ئەمرو راست و ناراست تیکەل ئەکات لەبەر خاتری ئافەرینیك و بۆ ئەوێ پێ بوتریت نووسەریکی چاکە گوێی لینیە ئەگەر ئایینەکەشى بفرۆشیت.

(۱) هەندیک دیدەنە پال پێشەو عومەر.

ئه گهر نووسهر بگه پرایه ته وه سهر سه رچاوه کان و چاویکی پيدا بگه پرایه
ئهوا مانای وشه ی (وَأَبًا) ی زۆر به باشی ئه زانی و ئه یینی که پيشهوا ئیبن
عه عباس خوی لی رازییت فهرمویه تی: (مَا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِمَّا تَأْكُلُ النَّاسُ
وَالْأَنْعَامُ)^(۱). واته: ههر شتی که زهوی ده پروینیت و مرووف و نارهل دهیخوات.
وه ههروهها له شیعی عه رهیشدا زۆر هاتوه^(۲)، وهك:

لَه دَعْوَةٌ مِّمُّونَةٌ رِيحَهَا الصَّبَا بِهَا يُنْبِتُ اللَّهُ الْحَصِيدَةَ وَالْأَبَا

وه ههروهها:

جَدْمَنَا قَيْسٌ وَنَجْدٌ دَارُنَا وَلَنَا الْأَبُّ بِهِ وَالْمَكْرَعُ

بۆ سوودی زیادتر دابه شکرده که ی ئیبن عه عباس بۆ ته فسیر ده خمه روو،
وه ههروهها راقه ی ده کهم به و شیوه ی لای زانیان جیگیره، پيشهوا ته بهری له
ئیبن عه عباسه وه ده گه پریته وه^(۳) که فهرمویه تی: ته فسیر چوار جوړه:

۱- جوړیکیان عه ره ب به زمانه که بیان دهیزانن.

۲- جوړیکیان که پۆزش بۆ هیچ که سیک نیه نه زانییت پیی.

۳- جوړیکیان زانیان دهیزانن.

۴- جوړیکیان ته نیا خودا دهیزانییت.

یه کهم: پيشهوا زهر که شی ئه م دابه شکرده دهینیت و پاشان راقه ی دهکات و دهلیت: (ئه م
دابه شکرده دروسته، ئه و جوړه ی که عه ره ب دهیزانییت ئه وه یه ده گه پریته وه بۆ زمانه که بیان

(۱) عمدة الحفاظ للسَّمِينِ الْحَلَبِيِّ (٤٦/١)، ت: د. محمد التنوحي، دار عالم الكتب، ط: ١، ١٤١٤ هـ.

(۲) البحر المحيط لأبي حيان الأندلسي (٤٠٥/١٠)، ت: صدقي محمد جميل، الناشر: دار الفكر - بيروت
الطبعة: ١٤٢٠ هـ، والكشاف للزمخشري (٧٠٥/٤)، دار الكتاب العربي - بيروت، - الطبعة: الثالثة - ١٤٠٧ هـ.
هـ. والدرر المصون للسَّمِينِ الْحَلَبِيِّ (٦٩٤/١٠)، ت: الدكتور أحمد محمد الخراط، الناشر: دار القلم،
دمشق.

(۳) تفسیر الطبري (٧٠/١)، ط: هجر.

له ئیعراب و زمانهوانی، وه پێویسته لهسه ر کهسی ته فسیرکه ر ماناو وشه کاری زمان بزانی ت و ئەمه پێویست نیه لهسه ر قورئان خوین، وه ئەوهشی که لهباسی ئەحکام و فیههه و له باسی بیروباوه ر نیه، بهیتیک دوو بهیته شیعر بهسه بکریته بهلگه بۆی، بهلام ئەوهی له بیروباوه ر دایه ئەوهنده بهس نیه، بهلکو دهی ت ماناکه زۆر باوی ت لهزمانی عه ره بی و شاعیران به کاریان بردی ت به شیوهیه کی بهربلاو، وه دهباره ی ئیعرابیش هه رجییه کی که بیته مایه ی گۆرینی مانا پێویسته لهسه ر موفه سیرو قورئان خوینیش فی ری ببن، تا کهسی موفه سیر بگاته زانی نی حوکمه کان و کهسی قورئان خوینیش پارێزراوی ت له هه له (اللّٰحْن)، وه ئەوهشی که مانا نه گۆرپ ت له ئیعراب پێویسته لهسه ر قورئان خوین بیزانی ت تا پارێزراوی ت له هه له، بهلام پێویست نیه لهسه ر موفه سیر تا بگاته حوکمه شه رعیه کان، بهلام نه زانی پێی که م و کورتیه بۆ هه موان.

ئه گه ر ئەمه جیگه ر بوو بزانه که هه ر ته فسیری ک بۆ ئەمه بگه رپ ته وه پێویسته لهسه ر موفه سیر تییدا بهستی ت تا ده گات پێی له زمانی عه ره ب، وه ره وا نیه بۆ هیه چ کهسی ک ته فسیری قورئانی پیرو ز بکات جگه له کهسی کی زانا نه بی ت به زمانی عه ره بی، وه ئەندازهیه کی که م تییدا بهس نیه، چون ده کری ئەو وشه یه دوو مانای هه بی ت و ئەم یه ک دانه یان بزانی ت.

دووهم: ئەو ته فسیره ی که پۆزش نیه بۆ هیه چ کهسی ک نه یزانی ت، ئەمیش ئەوهیه که راسته وخۆ بهیستی نی لی تی ده گه ی ت، وه ک ئەو ئایه تانه ی ئەحکامه شه رعیه کان و بهلگه کانی ته وحیدیان لهخۆ گرتوو، وه هه ر وشه یه کیش که یه ک مانای دیار بیه خشی ت و جگه له و مانایه شتی کی تر لهخۆ نه گری ت و بزانی ت که ئەوهیه مه بهسته که ی خودا، وه ئەم جو ره ئالۆزو تی که ل نای ت له لای کهس و خه لک هه موو ده زانن مانای ته وحید چیه له وته ی خوی گه وره: (فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، که ئەو هیه چ هاوبه شی کی نیه له په رستن و هه ر به وشه کانی دا ده زانی ت، چون زانراوه له لای هه موو کهس.

سێیه م: ئەو ته فسیره یه که ته نه ا خودا ده یزانی ت، ئەمیش وه ک بابه ته غه یییه کان و ئەو ئایه تانه ی باسی قیامه ت و دابه زینی باران و کۆرپه له و ته فسیری رۆح و پیته په چراوه کانی سه ره تای سو په ته کانیان لهخۆ گرتوو. وه هه ره ها هه ر ئایه تی کی

موتەشاییه، هیچ ریگهیهك نیه بو ئیجتهدا کردن له ته فسیره کیدا، ئیلا مه گەر به یه کیک له م سى ریگهیه: نه سیکى له سه رییت له قورئان، یان پروونکردنه وهی پیغه مبه رﷺ، یان ئیجماعی ئوممەت هه ییت له سه ر ته فسیره که ی، ئە گەر یه کیک له م سیانه نه بوو، ئەوا ده زانیین ئەو شته ئەوهیه که خوی گه وره نه یویستوو ه بزانییت و زانسته که ی ته نها لای خۆیه تی.

چواره م: ئەو ته فسیره ی ده گه ریته وه بو ئیجتیهادی زانیان، ئەمیش ئەوهیه که زۆر جار وشه ی (التأویل) ی بو به کار ده هیئن، وه ته ئویلش بریتیه له لادانی له فز بو ئەو مانایه ی که بۆی ده گه ریته وه، که سی موفه سیر نه قلکه ره، وه که سی ته ئویلکار حوکمه شه رعیه کان ده رده هیئیت، وه موجه له کان به یان ده کات و عامه کان ته خسیس ده کات.

وه هه ر وشه یهك دوو مانا یان زیاتر هه لگرت، دروست نیه بو بیجگه له زاناکان ئیجتیهادی تیدا بکه ن، وه پیویسته له سه ر زاناکانی ش پش به به لگه کان به سه تن، وه بو هیچ کامی کیان نیه به ته نیا پش به بو چوونی به سه ستیت، وهك پروونکردنه وه ی رابورد^(۱).

وه شه یخمان عومه ر حه ددوشی -خودا بیپاریزیت- ئەم جوړانه ی ته فسیری کۆ کردوو ته وه ده فه رمویت^(۲):

وَقَسَمَ التَّفْسِيرَ حَبْرُ الْأُمَّةِ	كَمَا أَتَى لِأَوْجُهٍ أَرْبَعَةٍ
وَجَهٌ دَرْتُهُ الْعَرَبُ مِنْ خِلَالِ	كَلَامِهَا الْمُتَّسِعِ الْمَجَالِ
ثُمَّتْ وَجَهُ ظَاهِرٌ لَا يُعْدَرُ	بِجَهْلِهِ شَخْصٌ كَمَا قَدْ ذَكَرُوا
وَأَخَرٌ يَعْلَمُهُ عَلِيمٌ	وَأَخَرٌ اخْتَصَّ بِهِ الْعَلِيمُ ^(۳)
أَوْ: مَا جَرَى مَجْرَى الْعُيُوبِ كَحَبْرٍ	أَشْرَاطِ سَاعَةِ الْوَقَائِعِ الْكُبْرِ
وَمَا مِنَ الْقُرْآنِ دُوْا اشْتَبَاهِ	فَالرَّاجِحُ الْوَقْفُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ

(۱) البرهان للزركشي (۲/۱۶۴-۱۶۶)، و لكلامه بقیة و تتمه لمن اراد الرجوع إليه كاملاً، تركته خوفاً من التطويل.

(۲) يُنظَرُ: (نَشْرُ الْعَبِيرِ) (ص: ۱۲۶)، الآيات: (۴۸۴-۴۸۹).

(۳) مه به سستی له (علیم) زانیانه، وه له: (العلیم) یش خوی گه وره.

جۆرى شه شهم له به لگه قورئانیه کان: کۆمه له ئایه تیک پیویستمان به هوکارى هاتنه خواره ویهانه، بو زانینى مانا کانیان.

نه یارانى سونهت ده لاین: قورئانمان به سهو له گه لیدا هیچ شتیکی ترمان ناویت، وه ئهم قسه یه شیان کردووته هوکار بو رهتکردنه وهی هه موو سونهت، به بی تاوردانه وه بو ئه وهی که پیویستمان به روونکردنه وهی پیغه مبه ره ﷺ و، ئه و دوخه یه که ئایه ته که ی تیدا دابه زیوه.

جا له م جۆره یان هه ندیک ئایهت نه قل ده که یین که مانا که ی نازانریت به دیاریکراوی، یان به شیک له مانا که ی ئیلا دوای زانینى هوکارى هاتنه خواره وه که ی نه ییت.

ئایه تی یه که م: (ئایه تی: ۳) له سوره تی نه حریم:

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِذْ أَسْرَ الْتَمَّيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأُكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَمِيدُ﴾ (التحریم: ۳)

ئهم ئایه ته ده لالهت ده کات له سه ره حوجیه تی سونهت به دوو ده لاله ی روون، ئه وانیش:

یه که م: خوی گه وره له سه ره زمانی پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فه رمویت: (نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَمِيدُ)، واته: (خودای زانای کارزان هه والی پیدام). له وه لامی یه کیک له خیزانه کانیدا، جا ئه وهی سه رنج راکیشه لی ره دا ئه وه یه که ئهم هه واله له قورئاندا باس نه کراوه، ئه مه شه به لگه یه له سه ره ئه وهی ریگه یه کی تر هه یه پیغه مبه ره ﷺ وه حی بو دیت لییه وه له ده ره وهی قورئانی پیروۆ.

دووهم: ئەم ئایه ته ته فسیره که ی نازانریت، مه گەر له رێگه ی هۆکاری دابه زینه که یه وه نه ییت، وه ئەمه ش له کتیبه کانی فەرمووده و ته فسیردایه، جا ئەگەر نه یاران بیان هوی کتیبه کانی فەرمووده و ته فسیر له ناو بدهن، ئەوا هه ولی له ناودانی ته فسیری چه ندين ئایه تی قورئان ده دن، چون ئیمه پێویستمان به ته فسیری پێغه مبه رﷺ و ئەو دۆخه یه که ئایه ته که ی تیدا دابه زیوه، بۆ ئەوه ی بگه یین به ته فسیری کی راست و دروست.

له راستیدا، ئەوه نه یاران، خراپه یان کردوه له گه ل قورئانی پیرۆز به رته کردنه وه ی ئەو فەرموودانه، ئیتر ئەوان هه ست بکه ن به سه ره نجامی کاره که یان یاخود نا.

ئایه تی دووم: (ئایه تی: ۱۸۸) له سورته ی ئالی عیمران:

خودای گه وره ده فەرمویت:

﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُجِبُونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (آل عمران: ۱۸۸)

ئەگەر ورد بینه وه له م ئایه ته ئەوا خۆمان له به رامبه ر کێشه یه کی گه وره ده بینینه وه، ئەویش ئەوه یه: هه ر که سیك هه ز بکات ستایش بکریت له سه ر کرده وه کانی ئەوا ده چیته دۆزه خه وه، وه ئەم کێشه یه ش ناره ویتته وه تا هۆکاری دابه زینه که ی نه زانین، به لام ئەگەر هۆکاره که مان زانی دوا ی ئەوه کێشه یه ک نامینیت و ده ره ویتته وه، هه ر وه ک مه روانی خه لیفه له لای بوو به کێشه و ئیبن عه بباس بۆی روون کرده وه، وه ک هاتوه له بوخاری و موسلیم: عه لقه مه ی کورپی وه قاس هه والی داوه، که مه روان به ده رگاوانه که ی وت: برۆ ئەی رافیع بۆ لای ئیبن عه بباس و بلی: ئەگەر هه موومان دلخۆشبین به وه ی پێیمان دراوه، وه پێمان خۆشبوو سوپاس بکرین له سه ری و سزا بدرین، ئەوا هه موومان سزا ده درین. ئیبن عه بباس فەرمووی: ئەمه چ په یوه ندیه کی به ئیوه وه هه یه (یانی ئیوه ناگریتته وه)، پێغه مبه رﷺ جوله که ی بانگ کردو

پرسیاری لیکردن دهرباره ی شتیک، ئەوانیش شاردیانه‌وهو شتیکی تریان پی وت، وه داوایشان کرد که پیغمبەر ﷺ سوپاسیان بکات دهرباره ی ئەوهی پیمان وتوو، وه دلخۆشبوون به‌وهی شاردیانه‌ته‌وه، پاشان ئیبن عەبیاس ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: [وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ] آل عمران: ۱۸۷ هه‌روه‌ها ئەمه تا ده‌فهرمویت: [يَفْرَحُونَ بِمَا أُوتُوا وَيَجُوبُونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا] (۱).

جا لیروه ده‌زانین که ئایه‌ته‌که دهرباره ی که‌سیک ده‌دویت که حالی وه‌کو حالی یه‌هوده، یان حالی وه‌کو حالی دو‌ورووانه له‌م‌رووه‌وه، وه گشتگیر نیه بو هه‌رکه‌سیک که‌هز بکات سوپاس بکریت.

ئایه‌تی سییهم: (ئایه‌تی: ۴۰) له‌ سو‌رته‌ی ته‌وبه:

خودای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِلَّا تَتَصَوَّرُهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة: ۴۰)

ئه‌گه‌ر له‌رێگه‌ی فهرموده‌وه نه‌ییت چۆن زانیمان ئەوه‌که‌سه‌ی له‌گه‌ل پیغمبەر ﷺ بووه، ئەبو به‌کر بووه؟ وه زانینی ئەمه زۆر گرنکه چون‌خوای گه‌وره وه‌سفی ده‌کات به‌وه‌ی هاوه‌لی پیغمبەر ﷺ بووه، وه هه‌روه‌ها پیغمبەر ﷺ ده‌فهرمویت: خوای گه‌وره له‌گه‌لیانایه، جا چۆن که‌سیک خوای له‌گه‌ل‌داییت هه‌ل‌ده‌گه‌رپه‌ته‌وه له‌ ئایین، وه‌ک‌ر‌افیزه‌ ده‌لین؟

وه هه‌روه‌ها جی‌گی‌ربوونی ئەمه گرنکه بو چه‌سپاندنی خزمه‌تی ئەبو به‌کر به‌ ئیسلام و هه‌ل‌گرتنی نار‌ه‌حه‌تی و ئازار له‌ پیناو هه‌ل‌گرتنی نامه‌ی پیروزی ئیسلام و به‌رگری کردن له‌ پیغمبهری خوا ﷺ.

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۴۰/۶) بَرَقْم: (۴۵۶۸)، وَمُسْلِمٌ (۲۱۴۳/۴) بَرَقْم: (۲۷۷۸).

ئایه تی چوارهم: سه ره تای سورته تی عه به سه:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ۝۱۱ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۝۱۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يُزَكَّىٰ﴾ (عبس: ۱ - ۳)

ئه گهر له رینگه ی هوکاره کانی دابه زینه وه نه بیته چون مانای ئهم ئایه تانه ده زانین؟ به لکو چون ده زانین ئهو که سه ی که پیغه مبهری خوا ﷺ پشتی لی هه لکردوو که کی بووه؟ وه چون هوکاری پشت هه لکردنه که ی بزانین؟ وه ئهم دۆخه چی بووه چی تیدا کردووو چیروکه که ی چی بووه؟.

بۆمان هاتوو له هیشامی کوری عورووه، ئه ویش له باوکیه وه، له عاتشه وه فهرمویه تی: أَنْزَلَ: [عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ] (عبس: ۱) فِي ابْنِ أُمِّ مَكْتُومِ الْأَعْمَى، أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَجَعَلَ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَشِدْنِي، وَعِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ مِنْ عُظَمَاءِ الْمُشْرِكِينَ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعْرِضُ عَنْهُ وَيُقْبِلُ عَلَى الْآخِرِ، وَيَقُولُ: (أَتَرَى مِمَّا أَقُولُ بَأْسًا؟) فَيَقُولُ: لَا، فَفِي هَذَا أَنْزَلَ^(۱).

(عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ) دابه زی بو (ئیبین ئومی مه کتوم) ی نایینا، هاته لای پیغه مبهری ﷺ و ئه یوت: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ رینماییم بکه، وه لای پیغه مبهری خوا ﷺ پیاویک له گه وره ی موشریکان هه بوو، ئیتر پیغه مبهری خواش ﷺ پشتی تی کردو و رووی کرده ئه وی تر، وه ئه یوت: ئایا کیشه یه که ده بیینی له وه ی من ده یلیم؟^(۲) وتی: نه خیر. ئایه ته که له سه ره ئهمه دابه زی.

(۱) رواه مَالِكٌ فِي الْمَوْطِئِ (۲/۲۸۳)، بِرَقْمٍ: (۶۹۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ (۵/۴۳۲)، بِرَقْمٍ: (۳۳۳۱)، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَأَبُو يَعْلَى (۵/۴۳۱)، بِرَقْمٍ: (۳۱۲۳)، وَابْنُ حَبَّانَ (۲/۲۹۳)، بِرَقْمٍ: (۵۳۵).

(۲) پیغه مبهر سه لات و سه لامی له سه ریته، به موشریکه که ی فهرموو: هیچ کیشه یه که ده بیینی له وه ی ده یلیم له ته وئید و ته نیا په رستنی خودا.

ئایه تی پینجهم: (ئایه تی: ۱۱۵) له سوره تی به قهره:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَشَرٌّ وَجْهُهُ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۱۵)

ئه گهر ئه م ئایه ته بخوینینه وه به بی زانینی هوکاری دابه زینه که ی ئه وه ی لیده خوینینه وه که روو بکهینه هه ر جیه که له کاتی نوێژدا کیشه ی نیه وه هه موو لایه که هه ر قیبله یه، به لام که هوکاری دابه زینه که یمان دیت، ئه وکات ده زانین که به ره های نیه، به لکو بو که سی که توانای رووکردنه قیبله ی نیه، ههروه که له ئیبن عومه ره وه هاتوو ده فهرمویه تی: (كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ تَطَوُّعًا حَيْثُمَا تَوَجَّهَتْ بِهِ وَهُوَ جَاءَ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ) ثُمَّ قَرَأَ ابْنُ عَمَرَ، هَذِهِ الْآيَةُ: { **وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ** } (البقرة: ۱۱۵) الْآيَةُ. فَقَالَ ابْنُ عَمَرَ: (فَفِي هَذَا أَنْزَلْتَ هَذِهِ الْآيَةَ) (۱).

واته: پیغه مبه ر ﷺ نوێژی سونه تی ده کرد له سه ره و لاخه که ی هه رچون بر و شتایه، ئه وه له مه ککه وه ده ر و شت بو مه دینه، پاشان ئیبن عومه ر ئه م ئایه ته ی خوینده وه: (**وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ**). وه ئیبن عومه ر فهرمووی: ئه م ئایه ته بو وینه ی ئه م حاله دابه زیوه.

داره قوتنی له جابری کورپی عه بدو لاوه به سه نه دیکی پچراو ده گیر پته وه که فهرمویه تی: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَرِيَّةً كُنْتُ فِيهَا، فَأَصَابَتْنا ظِلْمَةٌ فَلَمْ تُعْرِفِ الْقِبْلَةَ، فَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنَّا: قَدْ عَرَفْنَا الْقِبْلَةَ هِيَ هَاهُنَا قِبَلَ الشَّمَالِ فَصَلُّوا وَخَطُّوا خَطًّا، وَقَالَ بَعْضُنَا: الْقِبْلَةُ هَاهُنَا قِبَلَ الْجَنُوبِ وَخَطُّوا خَطًّا، فَلَمَّا أَصْبَحُوا وَطَلَعَتِ الشَّمْسُ أَصْبَحَتْ تِلْكَ الْخُطُوطُ لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ، فَلَمَّا قَفَلْنَا مِنْ سَفَرِنَا سَأَلْنَا النَّبِيَّ ﷺ عَنْ ذَلِكَ فَسَكَتَ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ { **وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَشَرٌّ وَجْهُهُ** } (البقرة: ۱۱۵) أَي: حَيْثُ كُنْتُمْ (۲).

(۱) رواه مسلم (۴۸۶/۱)، برقم: (۷۰۰)، والترمذي (۲۰۰/۵)، برقم: (۲۹۵۸)، واللفظ له.

(۲) رواه الدارقطني في السنن (۶/۲)، برقم: (۱۰۶۲).

قال شيخنا عمر الحدوشي - جزاه الله عنا خيرًا -: (فائدة: يتبعني أن تعلم أن الإمام الدارقطني - رحمه الله

واته: پیغمه مبهری خواﷺ سربیه کی نارد منیشی تیا بووم، تاریکایی داها ت و قیبله نه ده زانرا، هه ندیکمان وتیان: قیبله مان زانی ئالی ره وه یه له با کوره وه، نو ئیزیان کردو خه تیکیان کیشا، وه هه ندیکمی ترمان وتیان: قیبله لی ره وه یه له باشور وه خه تیکیان کیشا، که به یانی بویه وه و خور هه لات، هه موو خه ته کان ئاراسته یان بو جگه له قیبله بوو، که گه راینه وه له سه فه ره که مان، پرسیارمان کرد له پیغمه مبهر خواﷺ ده رباره ی ئه مه، ئه ویش بیده نگ بوو، وه خوی گه و ره ئه م ئایه ته ی دابه زاندا: {وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوْا فَشَمَّ وَجْهُهُ} (البقرة: ۱۱۵).

ئایه تی شه شه م: (ئایه تی: ۱۵۸) له سوره تی به قه ره:

خو دای گه و ره ده فه رمو ی ت: ﴿إِنَّ الْأَصْفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۵۸)

رووکه شی ئه م ئایه ته وا دیاره که سه عی نیوان سه فاو مهروه واجب نیه و موباحه، چون دهسته واژه ی (فَلا جُنَاحَ عَلَيْهِ) واجیبتی لینا خو ئیریتته وه هه رگیز مه گه ر به قه رینه وه، وه له گه ل ئه وه ش موسولمانان تیکرا له سه ر ئه وه ن که سه عی نیوانیان واجب و ده بیت بکری ت، وه هه موو ئوممه تیش له سه ر ئه وه کو که به بی هیچ جیاوازیه ک له نیوانیان.

خو ئه گه ر بی ت و ده ست بگرن به رووکه شی ئایه ته که وه به بی زانی نی هو ی دابه زینه که ی و ها تنی به م شی وه خیتابه، ئه وا ده که وینه نیو ئه م کی شه یه وه هه له له ئایه ته که تیده گه ی هه ر وه ک روویدا له عورو وه پرسیار ی کرد له دایکمان

تَعَالَى لَمَّا صَنَّفَ كِتَابَهُ: (السُّنَنَ)، فَصَدَّ فِيهِ تَجْمَعُ الْمَرْوِيَّاتِ الْغَرِيْبَةُ لِتُعَلَّمَ، وَقَدْ نَبَّهَ عَلَى هَذَا جَمَاعَةٌ مِنْ أَهْلِ هَذَا الشَّانِ، مِنْهُمْ: شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى - فِي: (مَجْمُوعِ الْفَتَاوَى) (۱۶۶/۲۷) قَائِلًا: (وَعَايَهُ مَا يُعْزَى مِثْلَ ذَلِكَ - يَعْنِي: حَدِيثًا مَوْضُوعًا - إِلَى كِتَابِ الدَّارِقُطِيِّ وَهُوَ قَصْدٌ بِهِ غَرَابُ السُّنَنِ؛ وَلِهَذَا يَرَوِي فِيهِ مِنَ الضَّعِيفِ وَالْمَوْضُوعِ مَا لَا يَرَوِيهِ غَيْرُهُ وَقَدْ اتَّفَقَ أَهْلُ الْعِلْمِ بِالْحَدِيثِ عَلَى أَنَّ مُجَرَّدَ الْعَزْوِ إِلَيْهِ لَا يُبِيحُ الْإِعْتِمَادَ عَلَيْهِ)).

عائیشه له بارهیهوه، ههر وهك هاتوو له بوخاری و موسلیم له زوهریهوه، له عورهوه دهفهرمویت: پرسیارم کرد له عائیشه و یم وت: ئایا نابینی وتهی خوی گهوره: **(إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا)**، سویند بهخوا هیچ کیشهیهك نیه لهسه، كهسێك تهواف نهكات له نیوان سهفاو مهروه، عائیشه فهرمووی: شتیکی زۆر خراپت وت تهی برازاكه، ته گهر بهو شیویه بویه كه تو دهلیت ئهوا دهیغهرموو: **(أَنْ لَا يَطَّوَّفَ بِهِمَا)** ^(۱)، وه ئهه ئایهته دابهزیوه لهسه تهسار چون تهوان پیش تهوهی موسولمان ببن تههللیهیان دهکرد بو (مهناات)ی تاغوت، كه دهیانپهرست له لای (موشهلهل) ^(۲)، کاتیک كه موسولمان بوون پرسیان له پیغهمبهر ﷺ کرد دهربارهی تهوهو وتیان: تهی پیغهمبهری ﷺ ئیمه ههست به شهرمهزاری دهکهین له تهواف کردن له نیوان سهفاو مهروه، ئیتر خودای گهوره ئهه ئایهتهی نارد هوارهوه: **(إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ)** (البقرة: ۱۵۸)، تا کو تایی ئایهته که ^(۳)، عائیشه فهرمووی: پیغهمبهری ﷺ تهوافی نیوانیانی داناوهو، هیچ کهس بو ی نیه وازی لیبهینیت) ^(۴).

یانی تهوان ههستیان به شهرمهزاری کردوه لهوهی لهویدا تههللیه بکهن، چون لهویدا پیشر تههللیه کراوه بو بتهکان، بویه ئایهته که بهو شیویه هاتوه دهفهرمویت: (هیچ شهرمهزاریه کی تیدایه نیه)، نهك وهها لی تیبگهین که سهعی نیوان سهفاو مهروه نهکردنی ئاساییه!

(۱) به زیادهی (لا)، دواي (اَنْ).

(۲) مهناات: بتیکی مهشهوری سهردهمی نهفامی بووه. موشهلهل: ناوی بهرزاییه که له قودهید).

(۳) یانی تهوان ههستیان به شهرمهزاری کردوه لهوهی لهویدا تههللیه بکهن، چون لهویدا پیشر تههللیه کراوه بو بتهکان، بویه ئایهته که بهو شیویه هاتوه دهفهرمویت: (هیچ شهرمهزاریه کی تیدایه نیه)، نهك وهها لی تیبگهین که سهعی نیوان سهفاو مهروه نهکردنی ئاساییه!

(۴) رواه البخاری (۱۵۷/۲)، برقم: (۱۶۴۳)، ومسلم (۹۲۹/۲)، برقم: (۱۲۷۷).

ئایهتی حوتهم: (ئایهتی: ۱۱۸) له سورەتی تەوبە:

خودای گەوره دەفەرمویت: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾
(التوبة: ۱۱۸)

ئە گەر هۆکاری هاتنه خواروه وەرنه گرین چۆن مانای ئەم ئایهته بزانی، وه چۆن بزانی ئەو سیانه کی بوون؟ وه چیان کردو له چی دواکهوتن؟ وه چیان پیکرا تا زهویان له بهر تهسك بویهوه؟ چیرۆکه که باسی که عیبی کورپی مالیک و دوانی تره که له غه زوهی ته بون دواکهوتن، ته وای چیرۆکه که باسکراوه له سه حیچی بوخاری و موسلیم^(۱).

ئایهتی ههشتهم: (ئایهتی: ۹۳) له سورەتی مائیده:

خودای گەوره دەفەرمویت: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (المائدة: ۹۳)

ئەم ئایهته ماناکه ی روون نیه، ئە گەر هەر تیبی بگهین به بیج هۆکاری دابه زینه که ی، چون نازانی مه بهست چیه له (طعموا)، وه بوچی تاوانیان له سه ره نیه؟ گومانی تیدا نیه ده که وینه هه له وه ئە گەر ماناکه ی نه زانی، هەر وه ک چۆن قودامه ی کورپی مه زعون و عه مری کورپی مه عدی یه کریب که وتنه هه له وه و ئایهته که بیان لیکدا یه وه به جگه له مانای خۆی چون ماناکه یان نه زانی.

به لام ئە گەر هۆکاره که یمان زانی ئەوا مه بهسته که به ته وای روون ده بیته وه، ههروهک هاتوه له سه حیچی بوخاری و موسلیم، له ئە نه سه وه که فەرموویه تی:

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۳/۶)، بِرَقْمٍ: (۴۴۱۸)، وَمُسْلِمٌ (۲/۴) (۲۱۲۰)، بِرَقْمٍ: (۲۷۶۹) وَاللَّفْظُ لَهُ.

من ساقی خه لکی بووم له مالی ئەبو ته لحه، وه مه بی ئەوان لهو رۆژهدا سرکه ی تری بوو، پیغه مبهری خواﷺ فهرمانی کرد به بانگ کهریک بانگی ده کرد: بزانی که مه ی حه رام کرا. ئەبو ته لحه پیی وتم: برۆ بیرپێژه، ئیتر رۆشتم پرستم، مه ی له کۆلانه کانی مه دینه ده رۆشت، هه ندیک وتیان: خه لکانیک کوزران و مه ی له سکياندا بوو! ئیتر خوی گه وه ئەم ئایه ته ی نارده خواره وه: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوا). واته: ئەوانه ی که بر وایان هینا وه کرد وه ی چاکیان کرد وه، تاوانیان له سه ر نیه لهو شتانه ی خوار دیوانه و خوار دیوانه ته وه^(۱).

لیره وه ده زانی که مه به ست له ئایه ته که ئەوانه یه که مه بیان خوار دوه ته وه پیش هه رام بوونی، جا ئە گه ر هۆکاری دابه زیمان واز لیه ینا ئەوا نا گه ی به مانای حه قیقی، هه روه ک چۆن رویدا بو قودامه ی کوری مه زعون.

ئایه تی نۆیه م: (ئایه تی: ۲۲۳) له سوهره تی به قه ره:

خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿نِسْأَوْكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة: ۲۲۳)

رووه که شی ئایه ته که هه لالی چونه لای ئافره ت له پاشه وه ده رده خات، چون وته ی خوی گه وه: (فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ)، وای لی تیده گه ی که هه لاله به هه موو شیوه یه ک، به لام ئە گه ر بگه ریینه وه بو هۆکاری دابه زینه که ی ئەوا ئەو گومانه ده ره ویتنه وه مانا مه به سه ته که به دیار ده که ویت، هه روه ک هاتوه له بوخاری و موسلیم، له جابه روه که فهرمویه تی: جوه کان ئەیانوت ئە گه ر پیاو له داوه بچیته لای خیزانه که ی ئەوا منداله که ی خیل ده رده چیت، ئیتر ئەم ئایه ته دابه زی: {نِسْأَوْكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ} (البقرة: ۲۲۳)^(۲).

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۱۳۲/۳) بِرَقْمٍ: (۲۴۶۴)، وَمُسْلِمٌ (۱۵۷۰/۳) بِرَقْمٍ: (۱۹۸۰).

(۲) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۲۹/۶) بِرَقْمٍ: (۴۵۲۸)، وَمُسْلِمٌ (۱۰۵۸/۲) بِرَقْمٍ: (۱۴۳۵).

هه نديك له هاوه لان مانای ئەم ئايه تەيان ږوون كړووه تەوه به ږوون كړدنه وه يه كی به سوود، له وانه ئيبن عه عباس وتويه تی: ئەم كۆمه له له ئەنساږ بته پته رست بوون، له گه ل جوله كه كه خاوه ن كتيب بوون (ته وړات)، وایان ده بينی كه جوله كه فه زليان به سه ريان ه وه هه يه له زانستدا، بويه له زور كړدوه كانيان چاويان ليده كړدن، وه خوی ئەهلی كتاب و ابو كه نه چنه لای ئافره ت ته نيا له سه ر لا نه يیت، به م شيوه ش ئافره ت زياتر شار دراوه ده يیت، وه ئەم كۆمه له ی ئەنساږ ئەم كړداری جوله كه يان وه رگرت، وه كۆمه له ی قورپه شيش ئافره تيان ده كړدوه به كړدنه وه يه كی ناقولا، وه چيژيان ليده بردن له پيش و دواو به پالكه وتنه وه، وه كاتيک كۆچبه ران هاتنه مه دينه پياويكيان هاوسه رگيري كړد له گه ل ئافره تيكي ئەنساږ، ويستی ته وه ی له گه لدا بكات به لام رپگري ليكرد و وتی: ئيمه ی ئەنساږ دينه لامان به يه ك شيوه وه له سه ر لا ئيتر ته وه بکه يان ليم دوور كه وه، كاره كه يان گه وره بوو تا گه يشته وه به پيغه مبه ر ﷺ، وه خوی گه وره ش ئەم ئايه ته ی نارده خواره وه: [سَأَوْكُم حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنِّي سِنْتُمْ].^(۱) واته: له پيش و دواو له سه ر لا، وه مه به ستی ئەندامی زاوژي ميينه يه^(۱).

هه ر بويه پيشه وا شاتي دواي هه نديك نمونه له سه ر گرنگی هو كاره كانی دابه زين ده فه رمويت: (ئهمه رولي هو كاره كانی دابه زين له ناساندنی مانا كانی قورئان، به شيوه يه كه ئە گه ر بيت و تهو هو كاره نه ميئن، تهوا مانا كانی قورئان نازانريت به شيوه يه كی تايبه ت، بي تووشبوونی چه ندين گریمانوه كيشه)^(۲).

نمونه له م بواره دا زورن و به وه نده به سی ده كه م، وه له وتی پيشه وا سيوتی نمونه ی تر ديت، له گه ل سووده كانی هو كاره كانی دابه زين^(۳).

(۱) رواه أبو داود (۲۴۹/۲)، برقم: (۲۱۶۴)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْمَعْجَمِ الْكَبِيرِ (۷۷/۱۱)، برقم: (۱۱۰۹۷)، وَالْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ (۲۱۲/۲)، برقم: (۲۷۹۱) وَصَحَّحَهُ وَوَافَقَهُ الدَّهْلِيُّ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي السُّنَنِ الْكُبْرَى (۳۱۷/۷)، برقم: (۱۴۱۰۷) ..

(۲) الموافقات للشاطبي (۱۵۲/۴).

(۳) له سووده كانی هو كاره كانی دابه زين: ده زانين كام ئايه تانه مه ككين و كامانه ش مه دهنی، وه ئەمه ش زور پيوسته بو زانینی ته فسیری دروست، وه هه روه ها له ريگه يه وه ميژووی دابه زینی

جا هەر له بهر گرنگی ئەم باسه و کاریگه‌ری له سه‌ر تیگه‌یشتنی قورئانی پیرۆز، ده‌بینین زانایان گرنگیان به‌م باسه داوه و چه‌ندین کتییی تایبه‌تیان له سه‌ری نووسیوه، سیوتی ده‌فهرمویت: (کۆمه‌لیک له زانایان تایبه‌تیان کردووه به‌ نووسین: کۆنترینان عه‌لی کورپی مه‌دینی مامۆستای (بوخاری)یه^(۱)، وه له دیارترینان: کتییبه‌که‌ی واحیدی^(۲)، هه‌رچه‌نده‌ که‌م و کورتی تیا‌یه، وه‌ جه‌عبه‌ری پوختی کردووه‌ته‌وه‌و ئیسناده‌کانی لابردووه^(۳)، وه‌ هیچی له‌ سه‌ر زیاد نه‌کردووه. وه‌ هه‌روه‌ها شه‌یخی ئیسلام ئیبن حه‌جهر کتیییکی نووسیوه^(۴)، به‌لام به‌ ده‌ست نووسی ماوه‌ته‌وه‌و وه‌ فاتای کرد و به‌ ته‌واوی پیمان نه‌گه‌یشتووه، وه‌ منیش کتیییکی پڕو پوخت و ریکم تیدا نووسیوه که‌ وینه‌ی نه‌نووسراوه، ناوم ناوه: (لُبَابُ النُّقُولِ فِي اَسْبَابِ النُّزُولِ)^(۵).

وه‌ زۆریکی تر له زانایان تیدا نووسیویانه، وه‌ک ئیبن جه‌وزی، وه‌ هه‌روه‌ها زۆریکیش له زانایانی سه‌رده‌م نووسیویانه تیدا، خودا له هه‌موویانی وه‌رگریت.

تایه‌ته‌کان و شوئنی دابه‌زینه‌که‌یان ده‌زانین، وه‌ ئەمانه‌ش پۆیستیه‌کی زۆریان تیدا‌یه، به‌ تایه‌ته‌ له‌و باسانه‌ی که‌ حوکمه‌که‌یان ته‌ده‌روجی تیدا‌یه، تا بزانیان کامیان به‌ پێشدا‌بووه کامیان دواتر. (۱) هه‌ندیک له زانایان ده‌لین: کۆنترین که‌س تیدا نووسیویه‌تی مه‌یمونی کورپی مه‌ه‌رانه، سالی (۱۱۶) یان (۱۱۷) کۆچی وه‌ فاتای کردووه.

(۲) کتییی: (اَسْبَابُ النُّزُولِ).

(۳) کتییی: (عَجَائِبُ النُّقُولِ فِي اَسْبَابِ النُّزُولِ).

(۴) کتییی: (العُجَابُ فِي بَيَانِ اَلْاَسْبَابِ).

(۵) الإِتْقَانُ لِلسُّيُوطِيِّ (۱/۱۰۷).

په خننه یه کی نه یاران: ئایا هوکاره کانی دابه زانندن بهرگی میژوویی بوون ناکات به بهری ده قدا؟

خاوهنی کتیبی تاوانی بوخاری ئەم پرسیاره ی کردووهو کردویه تیه باسیکی کتیبه که ی و له وی وه لأم داوه ته وه، به پیوستم زانی بیهینم له گه ل هه ندیک زیادهو له سه ر وه ستان، وتوومه:

گرنگی هوکاره کانی دابه زانندن و زانیان بو ئەوه یه هاوکاربن له ته فسیره که ی و بزانی ت له چی زرو فی کدا دابه زیوه نه وه ک به سه ر کیدا دابه زیوه، ئە گه ر بی ت و جه خت له خودی که سه کان بکریتته وه ئەوا ئە ییته ده قیک ی میژوویی به لام ئە گه ر جه خت له بارو زروف و حاله که بکریتته وه هه رگیز نایته ده قیک ی میژوویی، به لکو هه ر ئەو بارو زروفانه یه و دووباره ده بنه وه ئیمه ش ئە مرؤ پیوستمان پیمان ئە یی ت.

ههروه ها هه ولدان بو نه هیشتنی هوکاری دابه زانندن یاخود مناسه به ی دابه زانندن، له هه ولکی فشول زیاتر نیه، چونکه چه ندین ئایه تی قورئانی پیروژ هه یه که زور راشکاوه له و بابه ته، ههروه کو:

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (المجادله: ۱)

ئایا ئەم بانگه شه ی ئوزون راسته وخو دژ ی ئەم ئایه ته ی قورئانی پیروژ نییه و راسته وخو پیچه وانه ی نییه که له کاتیکدا ئیمه هوکاری دابه زینی ئایه ته که مان ئەوی و به دوایدا ده گه رین؟ هه ر له یه که م بیستندا ئەمانه وی بزانی ن ئەو ئافه ته کییه که له باره یه وه ده فرمویت: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ ههروه ها میرده که ی کی بوو؟! هه رچه نده زانی نی ئەو که سانه ی که له باره یانه وه ئایه ته که هاتووه شتیکی لاهه کیه له چاو زانی نی ئەوه ی که روویدا له نیوانیان

و بوچی هاته لای پیغه مبهەر ﷺ و چی وتهیه کی پی وتبوو، ئەمه سیفەتی تیکرای مروّقه کاتیک باسی رووداویکی بو دهکریت خیرا دهیهویت بزانیّت ئەو کهسه کییه که له رووداوه کهدا باسکراوه.

به هەر حال گریمان پیوستان بهوه نهبوو بزانیّن کهسه که کییه، به لام ئەتوانین به بی ئەوهی بزانیّن که ئەو وتهیه چیه وا شه کوای حالی خو ی کردووہ لی ئایه ته که مان له لا روونیّت و لی تیبگهین؟ نایا به بی زانینی رووداوه که ئیمه له کو ی بزانیّن (الظّهار) مانای چیه و باسی چ حوکمیکه؟

ئەمه تهنها نمونیه که و له قورئانی پیروژدا له و بارهیه وه، و نمونە زۆره که پیوستانه هوکاری دابهزینه که ی بزانیّن بو سوود وەرگرتن له دهرهینانی حوکمه کانی، وه کو:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ
وَأَيْلَتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ
إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا
مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾﴾ (التوبه: ٦٥-٦٦)

باشه نایت ئیمه بزانیّن ئەوانه چیان وت وا کافر بوون و له کویدا ئەو قسانه یان کردووہ کی بوون؟!

ههروهها ئەو بانگه شانه ی که دهکریت له سه ر ئەوه ی هیچ مونسه به وه هه ماهه نگیه که نه هیلریت له نیوان قورئانی پیروژ و دابهزینه کانی، سه ره رای ئەوه ی دابرینی قورئانی پیروژه له واقع و نه هیشتنی ئەو په یوه ندیه به تینه یه که هه یه تی به ژانی خه لکیه وه، تانه یه کیشه دینه سه ر قورئان چونکه ئەبیّت ئەو قورئانه که دادبهزیت کو مه لیک ئایه تی تیدا بیّت باس له و واقعیه بکات که تیدا دابهزیوه و، هه مان واقعیش ئەمرو دووباره بیته وه و حالی ئیمه و ئەوان له زۆر شتدا هاوبه شه، ئە گه ره وه هاش نه بیّت ئەوا رهنه دینه سه ر به هاو گرنگی دهقه پیروژه کانی، ههروهها چه ندین ئایه تی قورئان ئەم بانگه شه یه ی ئوژون و هاوشیوه کانی رهنه ده کاته وه وه کو:

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلَةِ ۗ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ ﴾ (البقرة: ۱۸۹)

﴿ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ ﴾ (البقرة: ۲۱۵)

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۗ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ ۗ ﴾ (البقرة: ۲۱۷)

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۗ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْلَعٌ لِلنَّاسِ
وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ أَعْتَقُوا ۗ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۗ ﴾ (البقرة: ۲۱۹)

﴿ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ۗ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ
الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۗ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ ﴾ (المائدة: ٤)

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۗ ﴾ (الأعراف: ۱۸۷)

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۗ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۗ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۗ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ ﴾ (الأنفال: ١)

[يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا] (النازعات: ١)

بهراستی جینگای شهرمه ودها بانگه شهیهک له دوای بینینی ئەو هه موو
ئایه ته که هه ماههنگی ته وای له گه ل زروفه که دا هه بووه!!

پیشهوا سیوتی وهلامی ئەوانه دهداته وه که ده لاین گرنگی نیه له زانینی
هۆکارهکانی دابه زانندن، دهقه کان دهکاته دهقیکی میژووپی، وه چه نندین سوودی
زانینیان باس دهکات، له گه ل وتهی زانایان له سهری و ده لیت: (که سیک گومانی

بردوووە کە سویدیك نیه لە ژێر ئەم زانستەدا (هۆکارەکانی دابەزین) چون دەچیتە چوارچۆیە میژوو، بە هەڵەدا چوو، چون چەندین سوودی هەیه:

لەوانە: زانینی حیکمەتی تەشریح و هۆکاری هاتنی.

لەوانە: تاییبەت کردنی حوکم پێی، لەلای ئەوانە ی کە رایان وایە، حوکم تاییبەتە بە هۆکار^(۱).

لەوانە: لەفزه کە عام و گشتگیرە، بەلگە هەیه لەسەر تەخسیسی، ئەگەر هۆکارە کە ی بزانریت، ئەوا هۆکارە کە تاییبەت دەکریت لەسەر شتانیکی تر، چون هۆکارە کە بە شیوہیەکی یەکلایی دەچیتە نیو مانای ئایەتە کەو، دەرکردنی بە ئیجتہاد یاساغە، هەرۆک قازی ئەبو بە کر ئیجماعی لەسەری گێراو تەووە لە کتیبی (التقریب)، ئیتر ئاوپ نادریتەووە بۆ وتە ی ئەو کەسە ی خۆی جودا کردوو تەووە بە پەوای بینووە.

لەوانە: زانینی ماناو لابردنی کیشە (لە تیگە یشتنی ئایەتە کە)، واحیدی دەلیت: ناکریت تەفسیری قورئان بکریت، بە بی زانینی چیرۆک و هۆکاری دابەزینە کە ی.

ئیین دەقیقی عید دەلیت: زانینی هۆکار پێگایەکی بەهێزە بۆ تیگە یشتنی ماناکانی قورئان.

ئیین تەیمیە دەلیت: زانینی هۆکاری دابەزین، یارمەتی دەرە بۆ تیگە یشتنی ئایەت، چون زانینی هۆکار بۆ دانراو بەدوای خۆی دەهینێ (ئەو شتە ی کە هۆکارە کە ی بۆ دانراو)...

لەوانە: لادانی گومانی حەسر، هەرۆک شافیعی دەلیت دەربارە ی وتە ی خوای گەورە: (قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا)^(۲): کاتیک کافران ئەو دە ی خودا

(۱) پایەکی لاوازە بە شیوہیەکی گشتی.

(۲) درێژە ی ئایەتە کە: (قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ أَوْ

هه لالی کردبوو هه پرامیان کردبوو، وه ههروهه ها ئه وهی هه لال بوو هه پرامیان کردبوو، وه ئه وان دژایه تی و ته هه ددایان ده کرد، ئیتر ئه م ئایه ته ش هاته خواره وه له سه ر هه مان ریچکه وه وه ک ته هه ددایه ک بو ئه وان، وه ک ئه وهی به فرمویت: هه یچ شتی ک هه لال نیه، ته نیا ئه وه نه بیته هه پرامتان کردوه، وه هه یچ هه پرامیک نیه، ته نیا ئه وه نه بیته که هه لالتان کردوه، هه ر وه ک ئه وهی که سی ک بلیت: (ئه مرۆ شیرینی مه خو). تۆش پی ده لیت: (ئه مرۆ هه یچ ناخۆم جگه له شیرینی)! وه مه به سه ته که: نه فی کردن و جیگیر کردن نیه له هه قیقه تدا^(۱)، به لکو وه ک ئه وهی که خودا فه رمویتی: هه یچ شتی ک هه پرام نیه جگه له وهی ئیوه هه لالتان کردوه له مرداره وه بوو، گوشتی به راز، وه ئه وهی که ناوی جگه له خودای لیبراه. مه به سه تی هه لالیتی جگه له مانه نیه^(۲)، چون مه به سه ته که جیگیر کردنی هه پرامه، نه ک جیگیر کردنی هه لال.

ئیمامی هه ره مه ین ده فرمویت: ئه مه له وه پری جوانیدایه وه ئه گه ر شافیعی ئه مه ی نه وتبایه، ئه وا به ره واما ن نه ده یینی سه ریچی کردنی مالیک له کورت کردنه وه وه سه ری هه پرامکراوه کان له و ئایه ته دا.

وه له وان: زانینی ناوی ئه و که سه ی ئایه ته که ی له سه ر دابه زیوه، دیاری کردنی نادیاریک. مه روان وتی: ئایه تی (وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أَفْ لَكُمْ) له سه ر عه بدوره حمانی کوری ئه بو به کر دابه زیوه، تا وه کو عایشه وه لامی دایه وه وه هۆکاری دابه زینه که ی بو روونکرده وه^(۳).

دَمَا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِعَیْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَإٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ (نه نعام: ۱۴۶). واته: من هه یچ شتی ک نایینم هه پرامکرایته له سه ر که سی ک بخوات (له وهی وه حیم بو کراوه) بیجگه له مرداره وه بوو، یان خوینی رژاو، یان گوشتی به راز، به راستی ئه مانه پیسن، یان شتی ک بو بیجگه له خودا سه رپرایته، وه ئه گه ر هه ر که سی ک ناچار بوو که بیخوات به یی سنور کیشان ئه وه به راستی په روه ردگارت لیبورد وه به به زه ییه.

(۱) مه به سه ته که ته هه ددایه (وه رگی).

(۲) یانی وای لی بخوئیرته وه ئیتر هه موو شتیکی تر هه لاله (وه رگی).

(۳) الإِتْقَانُ لِلْسُّبُوطِيِّ (۱۰۷/۱-۱۱۰).

ئیمامی شاتبی له کتیبی (المُؤَافَقَات) وتهیه کی زۆر جوانی فهرمووه ده لیت: (زانینی هوکاره کانی دابه زین پیویسته بو ههرکه سینک خوازیاری زانسته کانی قورئان بیت، وه به لگهش له سه ره ئه مه دوو شته:

یه که م: زانسته کانی مه عانی و به یان^(۱)، که به هو یانه وه ئی عجازی نه زمی قورئان ده زانیت سهره پای زانینی مه به سه کانی قسه ی عهره ب، جا ئه م زانسته نهش له سه ره زانینی چه ند حالیک به نده، ئه وانیش: حالی خودی قسه که، حالی خاوه ن قسه، که سی قسه ئاراسته کراو، یان هه موویان پیکه وه، وه یه ک قسه ش جاری وا هه یه تیگه یشتنه که ی جودا ده بیت به هو ی دوو حاله وه، یان به هو ی دوو که سه وه که قسه که ی ئاراسته کراوه، یان به هو ی شتانیکی تره وه، وه ک (ئیس تفهام) که له فزه که ی یه کی که^(۲)، وه چه ندین مانای هه یه له وانه: (ته قریر)^(۳)، (ته ویخ)^(۴)، وه جگه له مانه ش. ههروه ها (ئه مر) که مانای: (ئیباحه)^(۵) و (ته هدید)^(۶) و (ته عجز)^(۷) و چه ندین مانای تری هه یه، جا ئه وه ی ئه م مانایانه روون ده کاته وه کو مه لیک شتی

(۱) دوو زانستی به لاغهن (وه رگپر).

(۲) مه به ستی له وه ی له فزه که یه کی که، یانی یه ک له فزی ئیس تفهام به نمونه، نه ک هه موو ئیس تفهام یه ک له فزی هه بیت، بو نمونه (هَل) یه ک له فزه چه ندین مانای هه یه.

(۳) ئه م جو ره ئیس تفهامه بو ته قریره، واته: بو بریاردان و و قه راردانی که سی به رام به ره که دان بنیت به وه هه واله ی تو له سه ره شیوازی پرسیار کردووته، وه ک وته ی خوا ی گه وره: (أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ). واته: نایا خودای گه وره به س نیه بو به نده کانی؟ به لام مه به ست لی: خوا ی گه وره به سه بو به نده کانی. وه ههروه ها: (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ). واته: نایا من پهروه دگارتان نیم؟ به لام مه به ست پیی ئه وه یه که پهروه دگارتانم.

(۴) ئه م جو ره ئیس تفهامه بو سه ره نهشت و سه ره کو نه کردنه، وه ک وته ی خوا ی گه وره: (أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا). واته: نایا زهوی خوا ی گه وره فراوان نه بوو هه جره تی تیدا بکه ن؟ ئه مه ته نیا پرسیار نیه، به لکو سه ره نهشته.

(۵) وه ک وته ی خوا ی گه وره: (كُلُوا وَاشْرَبُوا).

(۶) وه ک وته ی خوا ی گه وره: (اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ)، و (وَاسْتَفْزِرُوا مَنِ اسْتَطَعْت).

(۷) وه ک وته ی خوا ی گه وره: (فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ).

دەرەكین^(۱)، وە كرۆكەكەى ئەوویە كە حال و بارو دۆخەكان دەخوازن، وە ھەموو حالێك ناگوێزیتەو، وە ھەموو قەرىنەھە كیش نالکین بە وتە نەقلکراوھەكەو، جا ئەگەر ھەندیک لەو قەرىنەھە كە گوزارشت دەكەن نەما، ئەوا تىگەيشتنى ھەموو رپستەكە یان ھەندیکى دەروات، جا زانینى ھۆکارەكانى دابەزىن لایەرى ھەموو ئەم كیشانەھە، وە گرنگیەكى زۆریان ھەبە بۆ تىگەيشتنى قورئان بى ئەملاو لا، زانینى ھۆکارى دابەزىن یانى زانینى ئەو شتەى كە حال دەبخوازیت. وە ھەر لەمەوہ خالى دووھمیش دیتە دەر:

دووھم: نەزانینى ھۆکارەكانى دابەزىن دەمانخاتە گومان و كیشەو، دەقە رپوونكراوھەكان (موبەییەن) دەكات بە موجمەل تا راجیایى دروست دەبیت، ئەمەش گومانى كیشمەكیشمى لیدەكەوئیتەو.

ئەوہى كە ئەبو عوبەید لە ئىبراھىمى تەمىمى ھەبە گىراوئیتەو ئەم مانایە رپوون دەكاتەو كە فەرموویەتى: شەویك پيشەوا عومەر بە تەنباو لە گەل خۆى ئەدواو ئەبوت. چۆن ئەم ئوممەتە ناكۆك دەبیت، لە كاتىكدا پىغەمبەرەكەیان بەكەو، قىبلەكەشيان بەك؟ ئىتر ناردى بە شوین (ئىبن عەبباس) داو وتى: چۆن ئەم ئوممەتە ناكۆك دەبیت، لە كاتىكدا پىغەمبەرەكەى بەكەو قىبلەكەشى بەك؟ ئىبن عەبباس وتى: ئەى پيشەواى برواداران ئىمە قورئان دابەزى لەسەرمان و خویندمانەو، وە زانىمان بۆچى دابەزىو، لەدواى خۇمان خەلكانىك دین قورئان دەخویننەو بەلام نازانن بۆچى دابەزىو، ئىتر راپى خویانى تیدا بەكار دەبەن، وە ئەگەر راشیان بەكار برد جیاواز دەبن، وە ئەگەر جیاوازیش بوون شەر دەكەن، عومەر زەجرى كرد و دوورى خستەو، (ئىبن عەبباس) یش رۆشت، وە عومەر بىرى لەوہ كردهو كە وتى، ئىتر ناردیو بە شوینیاو پى وت: ئەوہى وت دووبارەى بکەرەو بەسەرما. دووبارەى كردهو بەسەریا، عومەر وتەكەى زانى و پى سەرسام بوو^(۲).

(۱) یانى لە دەرەوہى دەقەكەو.

(۲) الموافقات للشاطبي (۴/۱۶۸-۱۶۶).

لە گەڵ ئەوەی رابورد لە قسەو لیکۆلینەوێ زانستی، بە لگەیه کی عەقڵی
 ھەیه لە سەر ئەوەی کە ھۆکارەکانی دابەزین دەقەکانی قورئان ناکەنە دەقی
 میژوویی، ئەویش ئەوھیه کە ئیئەمە بۆ ھەموو ئایەتیک ھۆکاری دابەزینمان نیە،
 وە ئەو ئایەتانی کە ھۆکاری دابەزینیان ھەیه زۆر کەمن بە بەراورد لە گەڵ
 ئەوانە ی نیانە، وە ئەو ئەندازەھیش کە ھۆکاری ھەیه گونجاوہ بۆ بارودۆخی
 ئیئەمە، ھەرەک گونجاوہوہ بۆ بارودۆخی ئەوان، وە نکۆلی ئەوہش ناکریت کە بەو
 ئەندازەھە ھاوہەشی ھەیه لە نیوان سەر دەمی ئەوان و سەر دەمی ئیئەمە، برۆاشم نیە
 ھیچ کەسیکی ژیر ھەیت بلیت: گوزەرائی ئەوان لە گەڵ ھی ئیئەمە جودابوہ سەد
 لە سەد، وە زۆر حال و گوزەران و بارودۆخ وەک خۆی ماوہتەوہ بەبێ گۆران،
 وە ئە گەر ھەندیک وینە ی گۆراپیت لە شوینیک یان نەماپیت، ئەوا لە چەندەھا
 شوینی تر ھەیه و ماوہتەوہ بەبێ گۆران، ئیتر بۆیە برۆابوون بە ھۆکاری دابەزین
 بۆ تەفسیری قورئان، میژوویی بوونی دەق ناخوایت، خۆی گەورەش زانترە.

تەنھا ھۆکاری دابەزین نا، بە لکو ھەندیک ئایەت ھەیه پێویستی بە زانیی
 دۆخ و گوزەرائی عەرەبە بۆ تەفسیریکی راست و دروست، ھەر وەک وتە ی
 خۆی گەورە:

﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ
 وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (١٨٩)

(البقرة: ١٨٩)

وہ وتە ی دەبارە ی (النسیء): ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ
 يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا وَيَحْرِمُونَهُ عَامًا لِيُؤْطِئُوا
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (التوبة: ٣٧)

وہ ھەرەھا ئیئەمە ئەو پەری پێویستمان بەو زمانەھە کە بۆمان گواستراوہتەوہ
 لە رینگە ی ئەو زانایانەوہ، وە ئە گەر ھات و پشتمان کردە ئەو زمانەو بەلامانەوہ

نا، ئەو کات ڕووبه‌ڕووی کێشه‌ی گه‌وره‌ ده‌بینه‌وه له ته‌ فسیرکردنی چه‌نده‌ها ده‌ق،
بو‌ نمونه‌ ته‌ گه‌ر پشتمان کرده ئەو زمانه‌، ته‌ فسیری ئەم ئایه‌ته‌ چۆن ده‌بیته‌^(۱):

﴿وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّا لِيَرْبُوْا فِيْ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا
آتَيْتُمْ مِنْ زَكٰوٰةٍ تُرِيْدُوْنَ وِجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ﴾ (الروم: ۳۹)

(۱) ئەم ئایه‌ته‌ ده‌چیتته‌ چوارچێوه‌ی ته‌ فسیری پیغه‌مبه‌ر (سه‌لآت و سه‌لامی خوای له‌سه‌ریته‌)
له‌ گه‌ل ته‌ فسیری هاوه‌لان.

جۆری چهوتهم له بهلگه قورئانیهکان: کۆمهله ئایهتیک بهراشکاو ی باسی گرنگی روونکردنهوهی پیغمبهر ﷺ دهکهن:

نهیارانی سوننهت نکۆلی ئهوه دهکهن که پیغمبهر ﷺ قورئانی پیروژ روون بکاتهوه و به تهفسیری ئه و رازی نابن، وه به هیچ وتهیهکی ئه و بهسه ر قورئانهوه رازی نابن و وا دهبینن که قورئان پیوستی به تهفسیرو روونکردنهوه نیه، لهوهو پیش ئه م قسهیهمان پوچهل کردهوه به بهلگه ی قسه ههلهنگر، وه ئهوهی دهمانهویت لیره دا باسی لیه بکهین و روونی بکهینهوه، باسی پیوستی قورئانی پیروژه بو روونکردنهوهی پیغمبهر ﷺ به شایهتی قورئانی پیروژ خوی.

ئایهتی یهکهم: (ئایهتی: ۶۴) له سورتهی نهل:

خودای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي اٰخْتَلَفُوا فِيهِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (النحل: ۶۴)

ئه م ئایهته پیروژه بهلگهیهکی روونه لهسه ر حوجیهتی سوننهت، به شیویهک که بچوکتترین گومان ههلهنگریت، وه ههروهها وهلامی نهیارانی سوننهت ده داتهوه له قسه ناقولاکهیان له مه ر جدایی کردن له نیوان نهبی و رهسول، گوایه پیغمبهر ﷺ له مهقامی رهسولیهت ته نیا قورئان ده گهیه نیت، بهلام له مهقامی نبهت ئیجتهد دهکات و ته گهریشی ههیه ههله بکات و بوی راست ده کریتهوه، وه له م سیفته ده مه عسوم نیه.

بهلام ئایهته که زور به ئاشکرا ئهوه روون دهکاتهوه که پیغمبهر ﷺ به کردارو گوفتاری قورئان روون دهکاتهوه، بو ئهوهی راجیایی لابات له تیگهیشتنی ئایهتهکان و تهفسیر کردنیان، وه ته گهر بیت و پیغمبهر ﷺ ته نیا موجهه هیدیک بیت وهک موجهه هیدانی تر، ئیتر سوودی ئه م به یانه چیه بو لادانی راجیایی؟ وه ههروهها چۆن ئیجتهدای ئه وه له لبرێردراو و پهسه ند ده بیت بهسه ر ئهوانی تر دا؟

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ده‌رگای ئیجه‌هاد کراوه‌یه تا رۆژی دوایی تاوه‌کو زانایان قسه بکه‌ن له به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکی و بابه‌ته سه‌رده‌مییه‌کان؟

ئایه‌تی دووم: (ئایه‌تی: ۱۰۵) له سو‌ره‌تی نساء:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾ (النساء: ۱۰۵)

ئه‌گه‌ر خوازیا‌ری چه‌ق سه‌یری ئه‌م ئایه‌ته بکات به‌ چاوی هیدا‌یه‌ت و دلێکی به‌ ئاگاوه، ئه‌وا له رینگه‌یه‌وه ده‌زانیت سونه‌ت حوجه‌یه، چون خوای گه‌وره دوای ئه‌وه‌ی باسی دابه‌زاندنی قورئان ده‌کات، دابه‌دوای ئه‌وه باسی حوکم و برپا‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌یداته پال خۆی و، به‌وه وه‌سفی ده‌کات که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌یه‌وه خودا نیشانی ده‌دات و ده‌فه‌رمویت: ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ﴾، بۆ ئه‌وه‌ی حوکم بکه‌ی له نیوان خه‌لکی به‌وه‌ی خودا نیشانت ده‌دات.

جا ئه‌مه‌ش زۆر روونه له‌وه‌ی که برپاره‌که له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌یه‌یه با له قورئانیشدا باس نه‌کرا‌یت و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیفه‌رمویت، ئایا ئه‌مه به‌لگه‌ نیه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سونه‌ت له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌یه‌یه و ئایین و شه‌رعه؟

ئایه‌تی سێهه‌م: (ئایه‌تی: ۴۴) له سو‌ره‌تی نه‌حل:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النه‌حل: ۴۴)

ئه‌گه‌ر وردبیته‌وه له‌ وته‌ی خوای گه‌وره: ﴿لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾^(۱). ئه‌وا کیشه‌که ده‌ره‌وێته‌وه و په‌رده له‌سه‌ر دل لاده‌چیت ئه‌گه‌ر شتێک گه‌ردی گرتبیت به‌رامبه‌ر سونه‌ت، چون به‌یان و روونکردنه‌وه به‌ زیاد خسته‌نه سه‌رو راقه‌ی زیاده‌تر

(۱) بۆ ئه‌وه‌ی روونی بکه‌یته‌وه ئه‌وه‌ی که دابه‌زیوه بۆیان.

دهییت، له گهڵ ئە حکامیەک که له قورئاندا نهییت، وه ئە گەر وا نه باو راسته وخۆ خه لکی تیگرا له په یامی خودا تیگه یشتبان، ئیتر خودا پیغه مبهری نه ده ناردو ته نیا کتیبی بو رهوانه ده کردن و به یانه که شی نه ده دایه پیغه مبهر ﷺ وه که له ئایه ته که باسکراوه.

جا بو یه ئەم ئایه ته له به هیژترین و پروونترینی ئایه ته کانه له سه ر حوجیه تی وتهو کرداری پیغه مبهر ﷺ و به ته شریع گرتنی بریاره کانی له و شتانه ی که له ده ره وه ی قورئان، چون خوی گه وه ده فه رمویت: قورئانی ناردوو تا پیغه مبهر ﷺ پروونی بکاته وه، باشه پرسیار ناکریت: پیغه مبهر ﷺ به چی پروونی ده کاته وه؟ گومانی تیدا نیه به وتهو کرده وه ته قیری، وه ئە مه ش پیی ده وتریت سونه ت.

هه ر له بهر ئە مه یه پی شه وا سه معانی له ته فسیری ئەم ئایه ته ده فه رمویت: (پیغه مبهر ﷺ پروونکه ره وه ی وه حی بو، وه زانیان فه رموویانه: پروونکردنه وه ی قورئان له سونه تدایه) (۱).

وه له به هیژترین به لگه کان له سه ر ئە وه ی که ئەو به یانه ی باسکراوه له ئایه ته که دا سونه ته و قورئانی پیروژ نیه، سیا قی ئایه ته که یه، وه که ده بینین خوی گه وه باسی ئەو کتیبه ده کات که دایه زاندوو ده فه رمویت: (وَالزُّبُرُ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ)، پاشان ده فه رمویت: (لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ)، به دیار (زاهیر) نه که به رانا و نه یفه رموو: (لِتُبَيِّنَهُ لِلنَّاسِ)، تا زیاتر ده لاله ت بکات له وه ی ئەو به یانه قورئان نیه، چون له ئیسمی زاهیردا جودایی زیاتر ده ره که ویت وه که ئە وه ی له رانا ودا هه یه.

(۱) تَفْسِيرُ السَّمْعَانِيِّ (۱۷۴/۳)، ط: دار الوطَن.

ئایه تی چوارهم: (ئایه تی: ۱۸۷) له سورته تی ئالی عیران:

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
تُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾ (آل عمران: ۱۸۷)

ئهم ئایه ته به لگه ی حوجیه تی سوننه تی تیدا یه، چون ئهم به یانه گشتگیره و
دوو جوړ به یان له خو ده گریت: به یانیکیان واجبی پیغه مبه رانه، وه به و شیویه
که باسکراوه له ئایه ته کانی قورئانی پیروز، وه باسی جوړه کانی به یان و وه حی
په روه رد گارمان کرد له وه و پیش.

وه به یانی دووهم: بریتیه له به یانیکی تایبهت به زانایان، وه ئهم به یانه
شوینکه وته یه بو به یانی پیغه مبه رانه و ئهو ریگانه ی که ئیجته هادو ته فسیری
ئهمانی لی دروست ده بیته.

ئایه تی پینجم: (ئایه تی: ۱۶۴) له سورته تی ئالی عیران:

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ
رَسُولًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (آل عمران: ۱۶۴)

ئهم ئایه ته زور پروونه له وه ی پیغه مبه رانه تایبهتمه ندیه کی تری هه یه به دهر
له گه یاندنی وشه کانی قورئانی پیروز، چون خوی گه وره له ئه رکه کانی
پیغه مبه رانه باسی خویندنه وه ی وشه کانی قورئانی کردوه (يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ)،
پاشان باسی سی کاری تر ده کات، ئه وانیش: پاککردنه وه ی دل و دهر و نیان
(وَيُزَكِّيهِمْ)، وه پروونکردنه وه به یانی قورئانی پیروز: (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ)، وه هه روه ها فیژکردنی حیکمه (فه رمووده) وه ک رابورد له وه و پیش!

باشه ناوتریت پیمان: پیغه مبهری خواﷺ به چی تهزکیه مان دهکات؟ یان چۆن و به چی قورئانمان فیّر دهکات؟ یان ههر حیکمه خۆی چیه؟ وه به چی فیّرمان دهکات. خۆ ئه گهر کتیبه کانی فهرمووده مان به لاره نا چۆن ئه و وانانه ی پیغه مبهرمان ﷺ دهستکهویت له باره ی فیّرکردنی قورئان و حیکمه وه که له کاتیکدا بو ئه وه رهوانه کراوه؟!

ئایهتی شهشم: (ئایهتی: ۴) له سورهتی ئیبراهیم:

خودای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (إبراهيم: ۴)

ئه گهر ورد بینه وه له م ئایهته پیروژه ئه و دهبینین خوی گهوره باسی هۆکاری ناردنی پیغه مبهران بو گه لان به زمانی خویان دهکات، وه ک دیاره (لام) ی تهعلیلی به کار بردوه دهفهرمویت: (لِيُبَيِّنَ لَهُمْ)، واته: بو ئه وه ی په یامی خودایان بو روون بکاته وه.

لیروه بو مان دهره کهویت که کاری پیغه مبهران کورت نه کراوته وه به گه یاندنی وشه کانی قورئان و وازیین له روونکردنه وه ته فسیری پیویست، وه ک نه یاران ی سوننه ت گومان ده بن.

ئایهتی حهوتهم: (ئایهتی: ۱-۲) له سورهتی بهینه:

خودای گهوره دهفهرمویت: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۗ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾ (البينة: ۱-۲)

ئه دوو ئایهته زۆر روون به روونی خۆر له چیشهنگا، چون خوی گهوره وهسفی پیغه مبهر ﷺ دهکات، به روونکه ره وه (الْبَيِّنَةُ)، که ئیسمی فاعيله و به مانای روونکه ره وه ی حق و راستی دیت، جا ئه گهر وهسفی بکریت به م سیفهته،

دهیبت ههستیت به کاری روونکردنهوه، ته گینا ئەم وهسفه بهتال و لهغوه (پهنا بهخوای گهوره).

دهکریت نهیارانی سونهت بلین: (الْبَيْتَةُ)، وهسفه بۆ قورئان نهک بۆ پیغه مبهه ﷺ. دهلیین: ئایهته که زۆر روونه لهوهی که وشه ی (الْبَيْتَةُ) وهسفه بۆ پیغه مبهه ﷺ، به دوو قهرینه، ئەوانیش:

یه کهم: خودای گهوره (الْبَيْتَةُ) ی روون کردووه ته وه به وتهی خو ی: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ)، جا (رَسُولٌ) یان به دهله له (الْبَيْتَةُ)، یان خه به ره بۆ موبته دهئیکی هه زفکراو و ته قدیره که ی (هِيَ رَسُولٌ)، وه ئەم جومله ئیسمیه ش له موبته داو خه به ره که ی حالن بۆ (الْبَيْتَةُ) و روونکه ره وین، له سهه رپیسای زمانه وان ی: (الْجُمْلُ بَعْدَ الْمَعَارِفِ تَكُونُ أَحْوَالًا)^(۱). واته: رسته له دوای ناسراو ده بنه حال.

جا له سهه ره یه کیك له م دوو ته قدیره، بهینه بریتیه له پیغه مبهه ﷺ.

دووهم: خوای گهوره ده فره مویت تهو بهینه یه په راو ده خوینیتته وه: (يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً)، ئەبج هیچ عاقلیک هه بیبت بلیت: قورئان قورئان ده خوینیتته وه؟

(۱) قَالَ الْإِمَامُ الْعَلَمُ ابْنُ هِشَامٍ فِي: (مُعْنِي اللَّيْبِ) (ص: ۵۶۰): (يَقُولُ الْمُعْرَبُونَ عَلَى سَبِيلِ التَّقْرِيبِ: الْجُمْلُ بَعْدَ النَّكِرَاتِ صَفَاتٌ وَبَعْدَ الْمَعَارِفِ أَحْوَالٌ).

ئایا لە قورئاندا ھەموو شتیەک باسکراوە؟

نەیاران ھەندیک ئایەت دەکەنە بەلگەو دەلێن: قورئانی پیرۆز ھەموو شتیکی تێدایەو لە گەڵ ئەودا پێویستمان بە شتیکی تر نیە، وە ئەم ئایەتە پیرۆزە لەو ئایەتانیە کە زۆرتەین جار دەیبینین لە نووسراوەکانیان:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ
لِّلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ۸۹)

واتە: ئیمە ئەم کتیبەمان دا بە زاندووێ تا ھەموو شتیەک ڕوون بکاتەوێو بییەتە مایە ی ھیداتەت و موژدە بۆ ئیمانداران.

ئەم ئایەتە پیرۆزەو جگە لەمەش دەکەنە بەھانە بۆ ڕەتکردنەوێ سوننەت و دەلێن: پێویستمان بە سوننەت نیەو قورئانمان بەسە بە تەنیا.

دەکریت بلێت: لەوێو پێش زانیمان کە خوای گەرە لە قورئانی پیرۆز باسی حوجیەتی سوننەتی کردوو، ھەر وەك ئایەتەکانی پێشوو دەلالەتیان لەوێ کرد، وە ھەر وەھا عەقلیش ڕیاری لەسەر ئەوێ دەدات، بەلام چۆن تەفسیری ئەم ئایەتانیە بکەین کە ڕووکەشەکی بەسبوونی قورئانەو، ھەموو شتیکی بەیان کردوو؟

دەلیم: ئەم تەفسیرە قەبولکراو و وەرگیراو نیەو واقع نکۆلی لێدەکات و، ئەوان خۆشیان دان دەنێن بە پوچەلبوونەوێ، چۆن؟ ئەگەر ویستت دلنیا بییەتەوێ لە و تەکەم ھەر یەکیک لەوانەت دی کە ئایەتەکی و تەفسیر کرد کە لە قورئاندا ڕوونکردنەوێ ھەموو شتیەک ھەیە، پێی بلی: ئایا لە قورئاندا ھەموو زانستە گەردوونی و مەرویی و ھەموو زانستەکانی دی ھەیە؟ بێگومان دەلێت: نەخیر ئایەتەکە بە شیوہیەکی ڕەھایی نیەو مەبەستی شەریعەتە.

پێی بلی: چۆن وت ئایه ته که (خاص) هو به چ شتیك ته خسیست کرد؟ وه به چ شتیك زانسته مرویی و گهردوونیه کانت دهر کرد، له کاتیكدا (لِكُلِّ شَيْءٍ) گشتگیره بۆ هه موو شتیك؟

جا به ههر شتیك وه لامت بداته وه، پێی بلی: ئایا به هیتر ههیه له ته خسیسی قورئان به قورئان، له کاتیكدا دهیینین خودای گهوره مافی ته شریع و یاسادانان و به یانی داوه به پیغه مبه رﷺ، له چه ندين ئایهت وهك باسکرا؟

گومانی تیدا نیه که خوای گهوره مه بهستی هه موو کاروباره کانی ئایین نیه به وردو درشتیه وه، چون خوای گهوره پیغه مبه ری ناردوووه بۆ به یانی شه ریعهت و ته فسیر کردنی قورئان و روونکردنه وهی به وتهو کرده وه ته قیری، وه نه گهر له قورئاندا هه موو شتیك هه بیته ئیتر ناردنی پیغه مبه رﷺ له پای چی؟

وه ههروهها نهو ئایه تهی که له دوا ی ئه م ئایه ته وه دیت، نهو رهوون ده کاته وه که شتانیکی نا دیار هه ن پێویستیان به روونکردنه وهیه، ههر وهك ده فهرمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۹۰)

ئه م وشانه ی که به کاربراه هه موویان رهوون و دیار نین و پێویستیان به رهوونکردنه وه دیاری کردنه، (عهدل و ئیحسان)، چیه که خودا فهرمانی پیده کات؟ وه (فه حشاو مونکه رو به غی) چیه که ره یگری لیده کات؟ وردکاری و پیناسه ی ئه مانه چین؟ چون عه قله کان جودان له تیگه یشتن و بریاردان له سه ری، چون یهك شت تو به دادپهروه ری و عه دلی دهیینیت و من له لام وایه نه و په ری سته مه^(۱).

وه ههروهها نه فس هه میشه مه یلی بۆ لای خو ی ههیه و، نه وانی تری به لاوه گرنگ نیه تا مافیان بداتی، جا بۆیه ئه م وشانه پێویستیان به ره یكخستن و

(۱) بگه ره ره وه بۆ سه ره تای کتیبی (الجنایة علی البخاری)، له و ی باسیك دانراوه له سه ره عه قل و نه قل گرنگه بخو ئیتر ته وه، وه به کوردیش کتیبی (ده ریای تاوان)، هه ردوو ک چاپکراون.

سنووردار کردنه، تا ږیځگه ی هه وه سبازان نه دات هه واو ئاره زووی خو یانی تی بخلیسکیښن، جا بو یه پو ییستان به به یانیکی خوداییه و ئه ویش له سوننه تدا یه .

وه ده کړیت ئایه ته که وا مانا بکه یین که له قورئانی پېرۆزدا به یانی هه موو شتیځ هه یه به ده لیلی ته زه ممونی^(۱)، خودای گه وره فرماني به شو یڼکه وتنی سوننه ت کردووه، جا هه ر شتیځ سوننه ت ږوونی بکاته وه وه ک ئه وه یه قورئان ږوونی کردییته وه، وه هه ووه ها فرماني به شو یڼکه وتنی ئیجماع و قیاس کردووه، جا هه ر شتیځ ئیجماع یان قیاس ږوونی بکاته وه، ئه وا قورئان ږوونی کردووه ته وه به واسته، هه ر وه ک پېشه وا ږازی ئاماژه ی پېدا وه^(۲).

وه ئایه تیکی تر هه یه که نه یاران ده یکه نه به لڼگه له سه ر ئه وه ی که قورئان هه موو شتیکی باسکردووه، ئه ویش وته ی خوی گه وریه:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أَمْثَلُكُمْ مَا قَرَّبْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام: ۳۸)

واته: هېچ ئاژه لیک نیه (یان هېچ شتیځ) نیه به سه ر زه ویدا ږوات، وه هېچ بالنده یه که نیه به ئاسماندا ږوات، ئیلا وه ک ئیوه پڼکه اتون له چه ند گه ل و هو زیک، ئیمه له و کتیبه دا هېچ شتیځمان واز لینه هی ناوه، پاشان ئه وان بو لای خودا ده گه ږینه وه.

پېشه وا ږازی دوو وته ده گوازیته وه له ته فسیری ئایه ته که وه ده لیت:

(وته ی یه که م: مه به ست لیبی له و حولمه حفوزه (که پاریزراوه له عه رش و ئاسمانه کان)، که هه موو شتیکی له خو گرتووه له سه ر حالی دروستکراوه کان به شیوه یه کی توکمه . وه ک پېغه مبه ر ﷺ ده فرمویت: (جَفَّ الْقَلَمُ مِمَّا هُوَ كَائِنٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ)^(۳) . واته: قه لهم وشک بوته وه به وه ی که ده بی تا ږوژی دوا بی .

(۱) له سه رته ای کتیبه که پیناسه مان کرد.

(۲) تَفْسِيرُ الرَّازِي (مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ) أَوْ: (التَّفْسِيرُ الْكَبِيرُ) (۲۰/۲۵۸).

(۳) هُوَ جَزْءٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسِ الْمَشْهُورِ: (احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ..)، رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْنَدِ (۱۸/۵)، ږرځم: (۲۸۰۳)، و ابن أبي عاصم في السنة (۱/۱۳۷)، ږرځم: (۳۱۵)، وَعَبَّرَهُمَا وَهُوَ صَحِيحٌ.

وتهی دووهم: مهبهست لی (الکتاب) قورئانه، وه ئەمه دیارتره، چون (ئهلیف و لام) ئەگەر چوونه سەر ناویکی تاک، ئەوا ئەو ناوه دهگهڕیتهوه بۆ ئەو شتهی که ئاشنایه لهوه پێش^(۱)، جا ئەو کتیبهشی که موسولمانان ئاشنان پێی بریتیه له قورئان، بۆیه پێویسته مهبهست له (الکتاب) قورئان بیت.

ئەگەر ئەمه جیگیر بوو بۆ که سیک ههیه پرسیار بکات: چون خودای گهوره دهفهرمویت: (مَا قَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ)، له گهڵ ئەوهی زۆر وردهکاری زانستی پزیشکی و حساب، وه وردهکاری زۆر زانستی تری تیا نیه، وه وردهکاری ریچکهو مهزهبهه فیهی و بیروباروهیهکان و بهلگهکانیانی تیدا نیه؟

وهلامه کهی ئەوهیه: وتهی خوی گهوره: (مَا قَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ)، ئەبیت تایبهت بیت به باسکردنی ئەو شتانهی که زانییان واجبه، وه ئەم تهخسیسهش له دوو رووه دهزانریت:

یه کهم: وشه ی (التَّفْرِيطِ)، له نهڕکردن و جیگیرکردندا (نَفِيًا وَإِثْبَاتًا) تهنیا بۆ ئەو شتانهیه که واجبه باسکردنیان، چون که متهرخمی و کهم و کورتی (التَّفْرِيطِ وَالتَّقْصِيرِ) نادرته پال که سیک که شتیکی نه کردووه واجب نیه، وه ئەم وشهیه (التَّفْرِيطِ) کاتیک به کاردیت که که متهرخم بوبیت له باسکردنی ئەو شتهی پێویسته^(۲).

دووهم: هه موو ئایه تهکانی قورئان به دهلاله ی موتابهقه یان تهزه موون یان نیلتزام^(۳)، دهلالهت ده کهن که مهبهست له ناردنی ئەم کتیبه روونکردنه وهی ئایین و ناسینی خوداو حوکمهکانیهتی، جا ئەگەر ئەم قهیده بزانیرت له هه موو قورئان، ئەوا ئەو موتلهق و رههاییه داده بردریته سەر ئەم موقه یه ده^(۴).

(۱) به شیوهیه که ئەو وشهیه به کار هات، یه کسه ر بیرو نه ندیشه یان بجیته لای ئەو شته.

(۲) یانی قورئانی پیروژ هه ر شتیکی پێویستی رونی کرده ته وه به یانی کردووه به کورتی، ئیتر ئەوی تریشی داوته سوننهت، هه ر وه ک مه تن ته نیا شوینی باسکردنی پێویستی هه کانه و، ئەوی تری وازی لی ده هیتریت بۆ شه رح.

(۳) له سه ره تایی کتیبه که باسی هه ر سی جو ره که رابورد.

(۴) مهبهست له قهید: (زانینی ئەوهیه که قورئان بۆ باه ته شه رعیه کان هاتووه)، مهبهستی شی

وه ئه وهی که ده لئین: قورئان هه موو شتیکی تیدا نیه ده باره ی ئه سل (بیروباوه ر) و فهرع (فیقه)، ده لئین: بیروباوه ر هه مووی باسکراوه به و په رپی روونی و ئاشکرای، چون به لگه بنچینه ییه کانی هه مووی باسکراون، وه وته ی ریچکه و مه زه به کان و بوچوونه کانیان پیوست نیه، وه هه رچی بابه تی فیهی و ئه حکامیشه ده لئین: زانایان دوو بوچونیان هه یه:

یه که م: قورئان ده لاله تی له وه کردووه که ئیجماع و خه بهری ئاحادو قیاس حوجه یه له شه ریهت، جا هه ر شتیکی ئه م سیانه ده لاله تی لیکهن، ئه وا ئه و شته له قورئاندا باسکراوه له حه قیهتا^(۱) .. واحیدی ده لئیت: گپرداوه ته وه له فهرمووده که ی ئه و کریکاره ی که زینای کرد: باوکی به پیغمبه ر ﷺ ی وت: دادوه ری بکه له نیوانمان به کتیبی خودا، ئه ویش فهرمووی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَاقْضِيَنَّ بَيْنَكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ). واته: سویند به و که سه ی که گیانمی به دهسته دادوه ری ده که م له نیوانتان به کتیبی خودا. پاشان بریاریدا به قامچی لیدان (جهلد) و دوورخسته وه بو کریکاره که و، ره جم کردنی ئافره ته که ئه گه ر دانی پیدا نا^(۲).

پاشان واحیدی ده لئیت: جهلد و دوورخسته وه له قورئاندا نین، وه ئه مه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی هه ر شتیکی پیغمبه ر ﷺ بریاری له سه ر بدات، وه ک قورئان وایه.

وه ده لئیم^(۳): ئه م نمونه یه حه قه، چون خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿لَتَبِينَ لِلنَّاسِ مَا نَزَلَ إِلَيْهِمْ﴾ النحل: ۴۴، هه ر شتیکی پیغمبه ر ﷺ روونی بکاته وه ده چینه ژیر مانای ئه م ئایه ته، به م نمونه روون ده بیته وه کاتیک قورئان ده لئیت: ئیجماع و خه بهری ئاحاد و قیاس حوجه یه، ئیتر هه ر شتیکی جیگیر بیته به یه کیک له م

له موته لئق و ره هایه ئه وه یه که ده فهرمویت (قورئان هه موو شتیکی تیدایه)، جا ئه م موته لئقه داده برینه سه ر موقه یه ده که و ماناکه وه های لی دئیت: (قورئان هه موو شتیکی له باره ی ئاین تیدا باسکراوه)، چوئن هه موو شتیکی باسکردووه؟ پاش که میکی تر روونی ده کاته وه.

(۱) چون قورئان ئیقراری ده لیه که ی کردووه.

(۲) چون ئافره ته که هاوسه رداربووه.

(۳) پیشه وا رازی.

سې ریگه یه ئەوا به قورئان جیگیر بووه، وه لیږه شه وه مانای وته ی خوی گه وره: (مَا قَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ) دروست و بی کیشیه، وه جمهوری شهرعناسانیش ئەم وته یان سه رختووه..^(۱).

وه پێشهوا شه وکانی ده لیت: (مانای ئەوه ی قورئان روونکهره وه ی هه موو شتی که، ئەوه یه که روونکردنه وه ی زۆرینه ی حوکمه کانی تیدایه، وه ههروه ها ئەوی تری خستوته ئەستوی سوننه ت و فه رمانی پی کردوون شوین پیغه مبه ره که ی ﷺ بکه ون له وه ی ده یه ینیت له حوکمه شه رعیه کان و گوێرا په لی بکه ن، هه ر وه ک هاتووه له و ئایه تانه ی ده لاله ت له وه ده که ن، وه به سه حیجی هاتووه له پیغه مبه ره وه ﷺ فه رموویه تی: (إِنِّي أُوتِيتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ)^(۲).

وه ههروه ها ئەم ئایه ته ده که نه به لگه:

﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ یوسف: ۱۱۱

ده لێین: ئەم ئایه ته نا کریته به لگه بو مه به سه ته که یان، چون دوو شیوه ته فسیر هه لده گریت:

یه که م: ئایه ته که له کۆتایی سوپه تی (یوسف) هاتووه دوا به دوای کۆتایی هاتنی چیرۆکه که ی، وه خوی گه وره له سه ره تایی سوپه ته که ئاماژه به وه ده کات، که له چیرۆکی ئەواندا په ند هه یه و ده فه رمویت: (لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ)، به مه ده رده که ویت، که ئایه ته که باس له چیرۆکی پیغه مبه ره یوسف ده کات، وه پاشان خوی گه وره ده فه رمویت: (مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ)، واته: ئەوه ی بو تان ده خوێنریته وه ورده کاری کتیه ئاسمانیه کانی تره.

(۱) تفسیر الرازی (۱۲/۵۲۶-۵۲۸).

(۲) فتح القدير للشوكاني، ص: (۲۲۴/۳).

دووهم: ئەو هیه که مەبەست لێی قورئانی پیرۆزه، وه ئە گەر مەبەستیش پێی قورئان بێت، ئەوا ته فسیرو لیکدانەوهی وهك ئایه ته کانی پێشووه، ته و فیکیش هەر لای خوای گه ورهیه.

ده کریت ئەوان به رپه رچی وه لامه که مان بده نه وه بلین: مادام له قورئاندا هاتوو هه که روونکردنه وهی گشت شتیکی تێدایه، له رووکه شی ئایه ته که لانا دهین و ته فسیری ده کهین له سه ر رووکه شه که ی. قورئان هاتوو هه که کتیبیکی ئایینی بێت و هه موو ئایین له خو بگریت، وه کتیبیکی ئەندازیاری یان هەر یه کیکی تر له م زانستانه نیه، تا له خو یان بگریت.

له وه لامدا ده لێن: هەر ده بی له رووکه شه که ی لادن و لاشتان داوه به لام هه ست ناکه ن، چون ئایه ته که به رپه راییه کی گشتی هاتوو هه، ئە گەر به رپه راییه وهرت گرت ئەوا داده رپێته سه ر هەر شتیکی که وشه ی (شیء) ی بو به کار بێت ئیتر دنیایی بێت یان دینی.

وه هه روه ها ئەم بانگه شه یه رپه تراویه به ده قی قورئانی پیرۆز، چون خوای گه وره له باسی ته ورا تیشدا باسی ئەوه ده کات که ورده کاری گشت شتیکی تیا یه وه ده فه رمو ی:ت.

﴿ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمَرَ قَوْمَكُمُ بِأَخْذِهَا بِحَسَنٍ سَاءُ لِمَنِ الْمَسْجِدُ وَالْمُؤْمِنِينَ ﴾

الأعراف: ١٤٥

ئایا هیچ که سیك هیه بلیت: ته ورا ت هه موو شتیکی تیا یه، له گه ل ئەوهی خوای گه وره چه سپاندویه تی که موسا سه لامی له سه ربیته وه حی بو هاتوو هه له ده ره وهی ته ورا ت؟!

وه هه روه ها ئەم ته فسیره پێچه وانە ی ئەو هه موو ئایه ته یه که رابورد له وه وپیش له باسی حوجیه تی سوننه ت، وه پێویسته له سه ر ئەوانه ی ئەم ته فسیره ده که ن ته و فیک بکه ن له نیوان ته فسیره که یان و ئەم گشته ئایه ته.

جۆری هه شتم له به لگه قورئانیه کان: قورئان ئامازه دهکات که سوننهت

پاریزراوه:

به دلنیا بیه وه سه لماندنێ ئه وه ی که سوننهت پاریزراوه له لایهن خوداوه، له به هیترین به لگه ی حوجیه تی سوننه ته، چون ئه گهر ئه وه سه لما ئیتر هیچ گومانیک نامینیته وه له وه ی که قورئانی پیروژ پیوستی به فهرمووده یه^(۱)، چون ئه گهر ئایین و شرع نه با هیچ پیوستیه ک نه بوو له پاراستنیدا.

ته نیا سوننهت نا به لکو بروامان وایه خوی گه وه پاراستنی زمانی عه ره بیه ی له ئه ستۆ گرتووه، وه ئه گهر ئه وه پاراستنه خوییه نه با ئه وا هیچ شوینه واریکی ئه م زمانه نه ده مایه وه له گه ل ئه م هه موو شه ره تونده خویناویه ی که له دژی راگه یه تراوه، به درێژی سه دان سال و تا ئیستاش هه ر به رده وامه، به لام سه ره رای ئه وه ئه م زمانه مایه وه به سه نگینی و جیگیری و، جوانی و قه شهنگی رووخسارو ناوه پوکی^(۲).

چهند نایه تیک پیکه وه ده لاله تی پاریزراوی سوننهت ده کهن:

خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحج: ۹

ئه م نایه ته پیروژه و ئه وانه ی تریش که دین له به هیترینی به لگه کان له سه ره حوجیه تی سوننهت، چون خوی گه وه به لینی پاراستنی قورئانی داوه، وه ئه وه پاراستنه ش هه ر شتی که ده گریته وه که په یوه ست بیته قورئان و تیگه یشتیه وه

(۱) کاتیک ده لینی: قورئان پیوستی به فهرمووده و زمانی عه ره بیه، مه به ستمان خودی قورئان نیه، به لکو مه به ستمان پیی تیگه یشتنه لی، وه تیگه یشتنیش بو ئیمه ده گه ریته وه له تابه تمه ندی ئیمه یه.

(۲) میژوو و شیوازی ئه م جهنگه مان باسکردوه له کتیبی (رَفَعِ الشَّجْوَةَ عَنِ اللَّعَةِ وَالنَّحْوِ)، وه پاشان له کتیبی (الْحِجَابَةُ عَلَى سَبَّوْنِهِ) هیناومه.

وهك زمانى عه ره بى، چون ناتوانين له قورئان تىبگهين به بى ئەو زمانه، وه ئيمه له ئەمرودا دهيينين كه ناتوانين له دهقه كو نه كانى هه موو زمانه كان تىبگهين، مه گهر بخريته پيش كه سيك كه پسپوره له زمانه كو نه كان، وه چه ندين جار ئاماره مان به مه داوه به لگه مان هينا وه ته وه به نووسينه كانى شكسپير، يان جيفرى چاوسهر كه كه سيكيش ئينگليزى بزائيت له نووسينه كانيان تينا گات له سه رده مى خو مان.

به لام زمانى عه ره بى وه ها نيه و زانراوه، هيچ ده قيك له دهقه كانى نيه لى تينه گهين هه رچه نده ميژووه كه شى زور كون بيت، وه به راستى ئەمه به لگه ي پاراستنى خودايه بو قورئانى پيرو ز چون زمانه كه ي پاراستوه.

وه سوننه تيش پيش هه موو شتيك ده چيته نيو ئەم به لينه ي خواى گه و ره وه، چون قورئان پيوستى پيه تى، وه خوداي گه و ره روونكر دنه وه ي خستوه ته ئەستوى سوننه ته وه، وهك ده فه رمويت.

﴿ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

يَنْفَكُرُوا ﴾ النحل: ٤٤

وه ههروه ها ده فه رمويت: ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي

أَخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ النحل: ٦٤

وه ئە گهر ورديينه وه له ئايه ته كانى سو په تى قيامه، زور به روونى پاراستنى خواى گه و ره بو سوننه ت دهيينين، خواى گه و ره ده فه رمويت:

﴿ لَا تَحْرُكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنْعَقْ

قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴾ القيامة: ١٦ - ١٩

جا ئە گهر تويزهر سه ير بكات به چاوى دلى و ورديينه وه له م ئايه تانه، ئەوا ده ليت: خواى گه و ره به لينى پاراستنى سوننه تى داوه له ئەستوى گرتوه، چون خواى گه و ره باسى كو كردنه وه و پاراستنى ده كات و ده فه رمويت: ﴿ إِنَّ عَلَيْنَا

جَمَعَهُ، وَفَرَّأَهُ،، وه دواى ئەو كۆكردنه وهیه باسى شتیكى تر دهكات، ئەویش
رپوونكردنه وهیه تی و ده فەرمویت: **(ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيِّنَاتَهُ)**.

جا پرسیار لێردا ئەوهیه: ئایا خودای گهوره له کوی قورئانی رپوون کردووه ته وهو
ئەو رپوونكردنه وهیه له کوییه؟ ئایا خودای گهوره له ئایه ته کانی پێشوو نه یفه رموو
به پیغه مبه ره کهى ﷺ که ئەوه قورئان رپوون ده کاته وه؟ ئایا نه یفه رموو حیکمه تی
دابه زاندووه بۆ سه ر پیغه مبه ره ﷺ؟ ئەمانه به لگهن له سه ر ئەوه ی که به یانی قورئان
به فەرمووده یه.

ئە گەر ئەمه جیگیر بوو بزانه که خوی گهوره به لینی پاراستنی سونه تی
داوه له گه ل قورئانی پیرۆز، چون ئەو رپوونكردنه وهیه ئە گەر پێویست بی
ده بی ت بیپاریژیت، وه ئە گەر نه یاران بلین: ئەو به یانه پێویست نیه، بۆچی خودا
ناردویه تی؟ ئایا له پێشتر نیه وازی لیبه یتریت چون پێویست نیه؟

وه ئە گەر پێویست نه بی ت و له قورئاندا باسکرایت و خوداش بیداته پال
خوی، ئایا نایته تانه له سه ر زاتی پاکی خودا (په نای پی ئە گرم)؟

وه ئە گەر بلین: ئەو به یانه پێویسته، ئەوا وا ده خوازیت بلین پارێزراوه و حوجه یه
چون قورئان پێویستی پێیه تی.

هه ر له به ر ئەمه یه زانایانیش فەرموویانه خوی گهوره سونه تی پاراستووه،
وه ك پێشه وا ئیبن هزم ده فەرمویت: (خودای گهوره ده فەرمویت: **إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
الدُّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ**)، وه ده فەرمویت: **(قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ
الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ)**، وه هه والیداوه که وته ی پیغه مبه ره ﷺ هه مووی وه حیه،
وه وه حیش به بی گومان (الدُّكْرَ، ه) وه (الدُّكْرَ) یش پارێزراوه به ده قی قورئان،
به مه ش راسته (بوتریت) وته کانی پیغه مبه ره ﷺ هه مووی پارێزراون به پاراستنی
خوی گهوره و هه یچی له ناو ناچیت، چون شتیك خودا بیپاریژیت یه کلایه که
رپگایه ك نیه بۆ له ناوچونی^(۱).

چۆن خۆی گەورە سوننەتی پاراستوو

لەگەڵ ئەم ھەموو فەرموودە لاوازو ھەلبەستراوەدا؟

ھەندیک کەس پاراستنی سوننەت بە نەبوونی فەرموودە ی لاوازو ھەلبەستراو تیگەشتوون، بەلام ئەم تیگەشتنە ریک و دروست نیە، چون مەبەست لە پاراستنی فەرموودە مانەووە گەشتنیەتی بەوانە ی تەکلیفیان لەسەرە، نە ک پاراستن بە مانای نەبوونی تەنگ و چەلمەیتت لە ریکایدا، وە ئەگەر ئیمە وھا تیگەشتین لە مانای پاراستن، ئەوا پاراستنی قورئانیش دەکەوێتە مەترسیەو، چون ریکچکە لاریکان بە کاریان ھیناوە بۆ مەبەستی خۆیان و لە مەبەستی خۆی لاینداو، بەلکو خەلکانیک ھەن بانگەشە ی نەمانی ھەندیک ئایەتی دەکن، بەلکو زیاد بەسەر ئەووە تیااندا یە بانگەشە ی نەمانی سۆرەتیک دەکن بە تەواوی^(۱)!

کەوا یە مانای دروست و تەواو بۆ پاراستنی خودا بۆ قورئان بریتییە لە مانەووە گەشتن و بە زایە نەچوونی، وە بۆ سوننەتیش پاراستن بریتییە لە مانەووە گەشتن و جودا کردنەو ی راست لە ناراست تیداو تیکەل نەبوونیان، وە نەکەوێتە باریکەو جودایی نەکریت لە نیوان سەحیح و زەعیفیدا.

وہ پاراستنی سوننەت لە دوو وینەدا خۆی دەبینیتەو، ئەوانیش:

یەکەم: خودای گەورە خەلکانیک دروست دەکات بۆ ھەلگرتن و کۆکردنەووە نووسینەووە گەیاندن و جیاکردنەو ی، ھەر وە ک پرسیاریان کرد لە ئیبن موبارەک: ئەم فەرموودە ھەلبەستراوانە ھەییە؟ فەرمووی: (تَعِيشُ لَهَا الْجَهَابِدَةُ)^(۲). واتە: کەلە زانای بلیمەت بۆی دەژی.

(۱) مەبەست لئی شیعەکانە، بەلام ھەموو شیعە بروایان وھا نیە.

(۲) الْكَامِلُ فِي ضَعْفَاءِ الرِّجَالِ لِابْنِ عَدِيٍّ (۱/۱۹۲)، وَفَتْحُ الْمُغِيثِ لِلَسَّخَاوِيِّ (۱/۳۱۹).

به لای خوی گهوره که له زانای بلیمه تی بو سوننه تی پیغه مبهه ﷺ فراهه م هینا له گشت کات و شوینیک تا ئەم رۆژ گاره ی ئیستامان، ئەوه جابری کوری عبداولایه یه ک مانگ ریگه ده بریت به ره و میسر بو فەرمووده یه کی پیغه مبهه ﷺ ^(۱).

وه نمونه یه کی ترو گه شتیکی دریزی تر له لایه ن ئیبن دهیله میه وه که له فه له ستینه وه ده روات بو تائف بو فەرمووده یه ک که له عمیری کوری عاسه وه بیستویه تی ^(۲).

وه ئیبن عه بباس ده لیت: پیم ده گه یشته که فلانه کهس له هاوه لانی پیغه مبهه ﷺ فەرمووده ی لایه، ئە گه ر بمویستایه ئە منارد به شوینیا، تاوه کو بیت و فەرمووده که م بو بگیڕیته وه، به لام ئە چوم له به رده م ده رگای ماله کهیدا خوی قه یلوله م ده کرد تا کاتیك ده رچیت و فەرمووده که م بو بگیڕیته وه ^(۳).

سه عیدی کوری موسه ییبه ^(۴) ده یفه رموو: له بهر خاتری یه ک فەرمووده چه نده ها شه و و رۆژ ده رۆشتم ^(۵).

وه پیشه وای فەرمووده ئە بو موحه ممه دی مه روه زی ده لیت: له بهر به دوا داچونی فەرمووده پینج جار میزی خوّم خواردوه ته وه ^(۶).

(۱) رواه أحمد (۴۳۱/۲۵)، برقم: (۱۶۰۴۲)، وجاء في بعض الروايات أنه رَحَلَ إِلَى مِصْرَ.

(۲) القَدْرُ لِلْفَرَيَّابِيِّ (ص: ۷۵).

(۳) جَامِعُ بَيَانِ الْعِلْمِ وَقَضَلِهِ لِابْنِ عَبْدِ الْبَرِّ (۳۹۳/۱)، برقم: (۵۶۸).

(۴) به موسه ییبه و موسه ییبه هاتوه.

(۵) جَامِعُ بَيَانِ الْعِلْمِ وَقَضَلِهِ لِابْنِ عَبْدِ الْبَرِّ (۳۹۵/۱)، برقم: (۵۶۹).

(۶) تَارِيخُ بَغْدَادَ لِلْحَطِيبِ (۵۷۱/۱۱)، برقم: (۵۳۵۱)، ت: بشار، وَالْمُنْتَظَمُ لِابْنِ الْجَوَازِيِّ (۳۶۳/۱۲)، وَتَارِيخُ دِمَشْقَ لِابْنِ عَسَاكِرَ (۱۰۹/۳۶)، وَتَارِيخُ الْإِسْلَامِ لِلدَّهَبِيِّ (۲۱۴/۲۱)، ت: دميري، وَالْبِدَايَةُ وَالنَّهَائَةُ لِابْنِ كَثِيرٍ (۶۶۶/۱۴)، ط: هجر. ئە گه ر که سیک گه رمای بکوژی بیابان و کو ت بوون تییدا بو ماوه ی چه ندين رۆژ بیینته پیشچاوی خو ی، ئە و کاره ی لا سهیر ناییت.

ئەمە ی کردووە بە ھۆی نەبوونی ئاوو ناچاربوونی بو ئەم کارە، ھەر وەك خەتیبی بەغدادی^(۱) و ئیبن کەسیر^(۲) ئاماژیان پێداوە.

وہ سو فیان دە گێریتەوہ کہ مەسروق و ئەبو سەعید ھەردوو سەفەریان کردووہ لە پیناویەك پیت^(۳).

فەرموودەناسی ئەسبەھان پێشەوا (ابن المُقَرِّی) دەلیت: چوار جار رۆژھەلات و رۆژئاوا گەرپاوم، وە رۆشتم بو نوسخەکە ی موفەزەلی کور ی فەزالە حەفتا مەرحەلە^(۴)، وە ئە گەر بخویم بەردەمی نانەوا یەك بە کولیرە یەك نایەویم^(۵).

وہ ھەر وەھا بوسری کور ی عوبەیدوللا دەلیت: سوار ئەبووم بو ولاتیک لە ولاتەکان بو بیستنی یەك فەرموودە^(۶).

بەرستی ئەوان ھەموو شتیکیان فرۆشت و دنیا یان تەلاقدا سی بەسی، لەبەر رازی بوونی خودای گەر وەرە نزیکبوونەوہ لە خو شەو یست ﷺ لە رۆژی قیامەت، بە کو کردنەوہ ی فەرموودەکان و بەرگری کردن لی، ئەوہ تا ئیبن و عویەنە لە شو عەوہ دە گێریتەوہ کہ فەرموویەتی: ھەر کەسیك بەدوای فەرموودە بگەریت موفیس و بی پارە دەیت، تەشتەکە ی دایکم فرۆشت بە حەوت دینار^(۷).

(۱) تَارِيخُ بَغْدَادَ لِلْحَطِيبِ (۵۷۱/۱۱)، بَرَقْم: (۵۳۵۱)، ت: بشار.

(۲) الْبِدَايَةُ وَالنَّهَائَةُ لِابْنِ كَثِيرٍ (۶۶۶/۱۴)، ط: ھجر.

(۳) جَامِعُ بَيَانِ الْعِلْمِ وَقَضَلِهِ لِابْنِ عَبْدِ الْبَرِّ (۳۹۸/۱)، بَرَقْم: (۵۷۶)، وَمُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ (۲۸۵/۵)، بَرَقْم: (۲۶۱۲۹)، تَارِيخُ دِمَشْقَ لِابْنِ عَسَاكِرٍ (۴۰۶/۵۷).

(۴) مەرحەلە یەك لای حەنە فی و مالکیەکان: (۴۴،۵۲۰ کلم)، وە لای شافعی و حەنبەلیەکان: (۸۹،۰۴ کلم). جا ئەمە کەرەتی (۷۰) بکە و بزانی چە نیک رۆشتوو، بزانی چەندە ماندووبوون تا ئەو ئایینە فی زبەن و بیگە یەن.

(۵) طَبَقَاتُ الْمُفَسِّرِينَ لِلْسُّيُوطِيِّ (ص: ۳۸۸)، بَرَقْم: (۸۸۱).

(۶) جَامِعُ بَيَانِ الْعِلْمِ وَقَضَلِهِ لِابْنِ عَبْدِ الْبَرِّ (۳۹۶/۱)، بَرَقْم: (۵۷۱).

(۷) سِيَرُ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ لِلذَّهَبِيِّ (۲۲۰/۷)، تَذَكُّرَةُ الْحُقَاطِ لِلذَّهَبِيِّ (۱۴۵/۱).

دووم: داهینانی کومه لیک یاساو ریځای زور گرنګ و بهیږ، بو جیا کردنه وهی فەرموودهی راست له ناراست له لایهن فەرمووده ناسانه وه، وه له هەر زانستیک له زانسته کانی فەرمووده چه ندین کتیبیان نوی، ئیتر زانستی فەرمووده گه یشته ئاستیکی هیږو پی جیگیری، عه قلی به شهری سه ری سور ما لی، وه ناموسولمانه به ویزدانه کان پیش موسولمانان سه رسورمانی خوئیانیان ده بربری له سه ری، ههروهك دواتر وتهی یه کیکیان ده هیږن.

وهك باسیکی کورت ئه وه باس ده کهم که خه تیسی به غدادی هیږاویه تهی له سه ر فەرموودهی وه رگیرو به شیویه کی پوخت و ده فەرمویت: (وه سفی ئه و خه به ره ی که وه رده گیری و پیویسته کاری پی بگریت ئه وه یه: که فەرموودهی ئاحاد وه رناگیری تا دادپه روه ری گپه روه وه کانی جیگیر نه بی، وه نه پچرانی سه نه ده کی و دادپه روه ری گپه روه وه کانی، که ئه وه یه فەرمووده که دوا ی گه یشتن و سه حیج بوونی، ئه بیت گپه روه وه کانی دوا ی بالغ بوون و ژیری، متمانه پیکراو و بیروبو اوهر دروستی و بیدعه چی نه بی، وه خو ی دوور بگریت له تاوانی گه وره هه ر شتی که له پیاوه تی بهیږته خوار، وه له کاری خراب و بی نرخ، وه پیویسته ته دلپس نه کات^(۱)، وه هه روه ها له به رکردنی توکمه بی له و کاته ی فەرمووده که ده گپه رته وه وه ئه وه ی دهی گپه رته وه باشی بزانی، وه هه روه ها ده بیت ماموستا که شی که لی بیستوه به م شیویه بی، وه ماموستای ماموستا که شی تا ده گاته ها وه له که وه ئه ویش له پیغه مبه روه ﷺ. وه ئه گه ر بی و له ره چه ی فەرمووده که (ئیسناد) که سی که هه بی فاسق بو بی، یان نه ناسراو بی، یان نه ناسراو بی نه به عه داله ت، نه به فیسق، ئه وا دروست نیه ئه و فەرمووده یه بگریته به لگه و وه رگیری، ئه م قسه یه بو فەرمووده یه که که سه نه ده کی نه پچرا بی^(۲).

ئه گه ر رافه ی ئه و قسانه ی خه تیب بکه ین و له سه ری بوه ستین و ئه و شتانه ی که زانایانی تر فەرموویانه بهیږن، ئه وا که سی ره خنه گری به ویزدان، پیش

(۱) بو تیگه یشتنی ته دلپس و ئه م شتانه ی تر هه موو، ده توانن سه یری کتیه کانی زاراوه ی فەرمووده بکه ن (مُصْطَلِحُ الْحَدِيثِ).

(۲) الْقَفِيهِ وَالْمُتَّقَهُ لِلْحَطِيبِ (۲۹۱/۱).

دۆستی پشتیوان سهری دهسورمیت، وه دهتوانن بگهړینه وه بۆ بنچینه و ریساکانی فهرمووده ناسان.

وه له گهڵ ئەمه دا زانیان وهك تهتبیق زۆر ورد مامه له یان له گهڵ نه قدی فهرمووده وه وهاله کان کردوووه، زۆر شاره زا بوون به وته کانی پیغه مبه رﷺ، وه بۆ خه لکیان به یان ده کردو دهیانگه یاندا، ههر وهك به دیار ده که ویت له و چیرۆکه ی جوه کان که هاتن و نامه یه کیان هه لبه ست که گوايه پیغه مبه رﷺ پیش وه فاتنی جیزیه ی له سه ر جوی خه یبه ر هه لگرتوووه، هه ندیک له شه رعناسان پیی هه لخه له تان، به لام که نامه که خرایه پیش فهرمووده ناس خه تیبی به غدادی، فیله که ی هه لوه شانده وه و درۆکه ی ئاشکرا کردن به دوو خال:

یه که م: شایه تی موعاویه ی تیدایه، موعاویه ش له فه تخی مه که که موسولمان بووه.

دووهم: شایه تی سه عدی کورپی موعازی تیایه، ئەویش پیش خه یبه ر به دوو سال وه فاتنی کردوووه له به نی قوره یزه^(۱).

وه ئیبن قه یم چه ندین رووی تر باس ده کات له سه لماندنی به تالی ئەو نامه یه وه ده لیت: ئەو نامه یه به تال و پوچه به یه که ده نگه ی زانیان له ۱۰ رووه:

هیچ یه کیك له زانیانی سیره وه مه غازی ئەم نامه یان باس نه کردوووه له کاتیکدا ئەوان گرنگیه کی زۆریان به تو مارکردنی هه واله کان داوه و، شتانیك ده گیرنه وه که زۆر له وه بچو کتره.

ئایه تی جیزیه دوا ی خه یبه ر دابه زیوه، یانی هیشتا دابه زیوه تا لای ببات.

معاویه هیشتا موسولمان نه بووه له و کاته دا.

سه عد پیش خه یبه ر وه فاتنی کرد.

(۱) سِیرَ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ (۲۸۰/۱۸)، وَالْمُنْتَضَمُ لِابْنِ الْجَوَزیِّ (۱۲۹/۱۶)، وَمُعْجَمُ الْأَدْبَاءِ لِیَاقُوتِ الْحَمَوِیِّ (۳۸۶/۱)، وَلَکِنْ: قَالَ بَأَنَّ سَعْدَ بْنَ مَعَاذٍ قُتِلَ یَوْمَ الْخَنْدَقِ، وَهَذَا خَطَأٌ وَالصَّحیحُ مَا ذُکِرَ فِي الْقَوْصِ، تَارِیخُ الْإِسْلَامِ لِلدَّهَبِیِّ (۱۷۵/۱۰)، ت: بَشَّار، وَالْبِدَائِیَّةُ وَالنَّهَائِیَّةُ لِابْنِ کَثِیْرٍ (۳۵۵/۶)، ط: هجر، وَالْوَاقِیَ بِالْوَقِیَاتِ لِلصَّفَدِیِّ (۱۲۸/۷).

له سهه ر ئه هلی خه یبه ر هیه چ سه رانه و شتیك نه بووه تاوه كو لابریت له سه ریان. ئه هلی خه یبه ر هیه چ چا که یه کیان نه بووه به رامبه ر موسولمانان تا وا بخوازیت جیزیه یان له سهه ر لابریت، به لكو به پیچه وانه وه له توندترینی دوژمنانی موسولمانان بوون، ئیتر چۆن له سهه ر ئه مان لاده چیّت به ته نیا؟

وا بانگه شه یان کرد که نامه که به خه تی عه لی نووسراوه، ئه مه ش درۆیه کی ئاشکرایه، چون رق و تورپه یی عه لی بو جو هکان زور دیارو ئاشکرایه و هه ر ئه و بوو که (مه رحه ب)^(۱) ی کوشت و هینه ده شه ری له گه ل کردن و چوو ه پیشه وه تا رزگارکردنی قه لاکه له سهه ر دهستی ئه و بوو.

ئه م باسه ته نیا له یه هوده وه هاتوه و ئه وانیش درۆزنترینی خه لکن له سهه ر خوداو پیغه مبه رانی، ئیتر چۆن شتیکیان لیوه رده گیریّت پیچه وانه ی قورئانه؟

ئه م نووسراوه ئه گه ر راست بوایه ئه و ئاشکرایان ده کرد له سهه رده می خه لیفه راشیده کان و له سهه رده می عومه ری کوری عه بدولعه زیز، وه له سهه رده می مه نسورو ره شید، وه پیشه وایانی ئیسلام له وانیه یان داده نان که به ده رن له جیزیه، یان یه کیك له شه رع زانان باسی ده کرد، ناکریت ئوممه ت به تیكرا له سهه ر سه ریچی سوننه ت کو ببنه وه، وه چۆن ده کریّت نامه یه ک به ده ست دوژمنانیانه وه بیّت و نه یکه نه به لگه هه ر کاتیك که سیك داوای جیزیه یان لیبکات؟ وه یان زانایه ک له زانایانی پیشین باسی نه کات؟ ئه گه ر چی هه ندیک له زانایانی ئه م دواییه له وانیه ی شاره زای سیره نین پیی خه له تابی، ئه و هاوه لانی هه له که یان پروون کردوه ته وه و هوشداریان داوه له لادانه که ی.

زانایانی فهرمووده وه نه قل شایه تی به تالی ئه م نامه یه ده دن.

وه ئیبن که سیریش خالیکی تر زیاد ده کات و ده لیّت: له کو تاییه که ی نووسرابوو: (وَكْتَبَهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ)، ئه مه ش هه له یه کی نه حویه ^(۲).

(۱) ئازاترین سوارچاکی جو هکان بوو.

(۲) الْبِدَايَةُ وَالنَّهَائَةُ لِابْنِ كَثِيرٍ (۳۵۶/۶)، ده بوو بنووسیت: (أبي)، چون موزاف ئیله به یه وه مه جروه.

ئەمە تەنھا نمونەیکە جا ئەگەر بروانین چەندین نمونە ی تر دەبینین له شارەزایی بی وینە ی فهرمووده ناسان به فهرمووده کان و جیا کردنە وه ی راست له ناراست، به تەنھا روانین بۆ مەتن بە بی سەنەد!

وه ئەمەش چیرۆکی (خەلیفە رەشید)م دەخاتە یاد که زەندیقیکی گرت تا بیکوژیت، کابرای زەندیق وتی: چی دەکە ی له هەزار هەزار فهرمووده دروستم کردوو؟ ئەویش وتی: دوژمنی خوا ئە ی تو چی ئەکە ی له ئەبو ئیسحاقی فەزاری و ئیبنولموبارەک، بەدوایدا دەچن و پیت پیت دەری دەهینن^(۱).

من لێرە ناتوانم ریسای فهرمووده ناسان و هیژو قوت و عەقلا ئیتیان باس بکەم، بە لکو خوی گەورە بۆمان ناسان بکات له داها توودا شتیک له سەر ئەم باسە بنووسین به درێژی.

بەلام لێرەدا شایەتی کە سیکی ئە کادیمی ناموسولمان دەهینم، که بروانامە ی له زانکۆکانی ئەوروپا وەرگرتوو، ئەویش دکتۆر (ئەسەد رۆستەم)ە، که مەسیحیە و ئەوپەری سەرسامیتی خۆی نیشان دەدات بەرامبەر زانستی فهرمووده و دەلیت^(۲): (هاتنە پیشەوه بۆ کۆکردنە وه ی فهرمووده کان و لیکۆلینە وه به دوادا چوونی، زانستی میژوویان بە هەرەمەند کرد، به کۆمەلە ریساو یاسایەک که هیشتا ریز لیکیراون له ناوەندە زانستییه کاندا)^(۳).

پاشان دەلیت: (خۆم دابریه سەر خویندنه وه ی کتیبه کانی زاراوه کانی فهرمووده (مُصْطَلَحُ الْحَدِيثِ) و کۆکردنە وه یان، وه هەرچه نیک چاوم پێدا ده گیران، زیاتر هۆگریان دەبووم و سەرەم دەسورمان له دانەرە کانی)^(۴).

(۱) سِرِّ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ (۵/۴۲/۸)، تَارِيخُ دِمَشْقَ (۷/۱۲۷)، وَمُعْجَمُ الْأَدَبَاءِ لِتِاقُوتِ الْحَمَوِيِّ (۱/۹۵)، وَتَارِيخُ الْإِسْلَامِ لِلدَّهَبِيِّ (۱۲/۵۸)، ت: دمیری.

(۲) جا ئەم پیاوه یەک زانست له زانسته کانی دیوه، باشە ئە گەر بیّت و چاوی بکەوتایه به زانسته کانی تری فهرمووده، به تاییهت زانستی پیاوه گەورەکان (زانستی عیلهل) ئە وکات هەلووستی چۆن دەبوو؟

(۳) مُصْطَلَحُ التَّارِيخِ لِأَسَدِ رُسْتَم، (ص: ۵)، المکتبە العصریة - بیروت - الطبعه الأولى ۱۴۲۳هـ - ۲۰۰۲م.

(۴) مُصْطَلَحُ التَّارِيخِ لِأَسَدِ رُسْتَم، (ص: ۱۱).

پاشان باسی کتیبیکي بچوکی زانستی زاراوه کانی فهرمووده دهکات، که قازی عیاز نووسیویه تی و ده لیت: (له راستیدا له توانای گه وره ترین پیاوه کانی میژوو نیه که باشتر له مه بنوسن، له زور پرویه وه، له کاتی کدا حوت سه دهی به سه ردا تیپه ریوه .. وه نه گهر میژوونوسانی نه وروپا له سه ده هاوچه رخه کاندانوسراوه کانی زانایانی فهرمووده یان بینیاپه، نه واه پراستی دوا نه ده که وتن له دانانی زانستی (المثودولجیة) تا کوتاییه کانی سه دهی رابردوو، وه ده کریت راشکاوانه به هاوه له کانمان بلین له رورئاوا: نه وهی شانازی پیوه ده کهن له م پرویه وه، ده رکه وتوهو گه شهی سه ندووه له ولاتی ئیمه^(۱).

وه زور وتهی تر هیه هیه رورژه لاتناسان و ناموسولمانه کان، له باره ی به هیزی ریساکانی زانسته کانی فهرمووده و شانازی بوونی بو موسولمانان، وازیان لیده هیئم له ترسی دریز بوونه وهو دوورخستنه وهی خوینته ر له مه بهستی سه ره کی کتیبه که.

وه میسکی وته کانیش ده کهم به وهی پیشه واه ئیبن ره جهب هیئاویه تی له باره ی پاراستنی خوی گه وره بو سوننه ت به کورتی و، ده فهرمویت: هه رچی سوننه تی پیغه مبه ره له سنگه کاندان هه لده گیرا وه ک چون قورئانی تیدا هه لده گیرا، وه هه ندیک زانا هه بوون ده یانوسیه وه وه ک موسحه ف، وه تیئاندا بوو ریگری ده کرد له نووسینه وهی، وه گومانیشی تیدا نیه خه لکی له له به رکردندا جیاوازن به جیاوازیه کی زور.

پاشان دوا ی سه رده می هاوه لان خه لکانیک ده رکه وتن له بیدعه چی و گومراکان، شتانیکیان خسته ناو ئایینه وه که تییدا نه بوو، وه به نه نقه ست درویان کرد به ده م پیغه مبه ره وه ﷺ، له بهر نه مه ش خوی گه وره خه لکانیکي نارد بو پاراستنی سوننه ت و نه وانه یان جیاکرده وه که تیئی هاتوه له دروو هه له و وه هم، وه توکمه یان کرد به وپه ری توکمه یی و له بهریان کرد به باشترین له به رکردن، پاشان زانایان ده ستیان کرد به نووسین له م بواره و کتیبه نوسراوه کان بلا بوونه وه له فهرمووده و

(۱) مُصْطَلَحُ التَّارِيخِ لِأَسَدِ رُسْتَمِ، (ص: ۱۲-۱۳).

زانسته‌کانی، وه پشت به‌ستنی خه‌لک بو فهرمووده‌ی راست و دروست له‌سه‌ر هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌ی پیشه‌وایان: بوخاری و موسلیم بوو (خوایان لی رازیبت)، وه دوا‌ی ئەمانیش پشتیان به‌شه‌ش کتیبه‌که به‌ستوو، به‌تایبه‌ت: (سونه‌نی ئەبو داود) و (جامیعی ترمزی) و، کتیبه‌که‌ی (نه‌سائی) و پاشان کتیبه‌که‌ی (ئیبین ماجه)، وه پاشان له‌باره‌ی فهرمووده‌ی سه‌حیح کتیبی تر نووسراون له‌دوا‌ی بوخاری و موسلیم، به‌لام ناگات به‌هی ئەوان^(۱).

(۱) تَفْسِيرُ ابْنِ رَجَبٍ الْحَنْبَلِيِّ (۱/۶۰۴-۶۰۵).

دابەزاندنى جۆرى بەلگەكان بەسەر جۆرى نەياران

زانىنى ئەو ھەشت جۆرە بەلگەنى كە رابوردن گىرنگە لە روى شىاويىتى بۆ چ تاقم و گروپىك و كاميانى پيوە پابەند دەكرىت، بۆيە ليرە باسيان ليوە دەكەين و دابەشكرديان بەم شيوەيە:

جۆرى يەكەم: بۆ ئەوانەيە كە بەتەواى سوننەت رەت دەكەنەو، ھەر وەك چۆن بەكارديت بۆ ئەوانەشى بانگەشەى عەرزكردى سوننەت دەكەن بەسەر قورئان و، نايىت سوننەت ھىچ شتىكى زيادى بە سەر قورئانەو تىدايىت.

جۆرى دوووەم: ھەر وەك جۆرى يەكەم.

جۆرى سېئەم: ھەر وەك دوو جۆرەكەى پيشوو.

جۆرى چوارەم: بە ھەمان شيوەى جۆرەكانى پيشوو.

جۆرى پىنجەم: ئەمىش وەك جۆرەكانى پيشوو، ھەر وەك گونجاويشە بۆ نەيارانى خەبەرى ئاحاد، چون ھەندىك لە ئايەتەكان پيوستمان بە فەرموودەى ئاحادە بۆ زانىنى ماناكەى، ھەر وەك چۆن گونجاوە بۆ ئەو كەسانەشى بە ھەواو ئارەزوو فەرموودە وەردەگرن.

جۆرى شەشەم: ئەمىش وەك جۆرى پىنجەمە.

جۆرى ھەوتەم: ئەمىش وەك پىنجەم و شەشەمە، وە گونجانى بۆ نەيارانى خەبەرى ئاحاد لەو رووھويە كە: زۆرىنەى بەيانى پىغەمبەر ﷺ بە خەبەرى ئاحاد ھاتووە بۆمان.

جۆرى ھەشتەم: ئەم جۆرە گونجاوە بۆ ھەموو نەياران بە تىكرا.

وە دواى ئەم باسە بەلگەى زياتر باس دەكەين لەسەر خەبەرى ئاحاد بە باسيكى تايبەت، تاوەكو وەلامەكە وەلامىكى گشتگير يىت بۆ ھەموو نەياران

به ویستی خوی گه‌وره، وه ئه‌وانه‌شی که بانگه‌شه‌ی وهرگرتن و په‌تکردنه‌وه‌ی فهرمووده ده‌که‌ن، به پشت به‌ستن به پیوانه‌ی عه‌قلی یان پیوانه‌ی زانسته ته‌جرییه‌کان، گفتوگومان له‌گه‌ل کردوون له کتیبی: (الْجِنَائَةُ عَلَى الْبُخَارِيِّ) به تیرو ته‌سه‌لی، به دوو باسی تایبته ده‌توانن بگه‌رینه‌وه بو‌ی^(۱).

(۱) الْجِنَائَةُ عَلَى الْبُخَارِيِّ، (ص:۲۷-۳۳) و (۱۳۵-۱۵۲)، ط: التَّفْسِير، و (ص:۳۹-۴۵) و (ص:۱۶۱-۱۷۹)، ط: نشر إحسان. به کوردیش ده‌توانن بگه‌رینه‌وه بو کتیبی: (ده‌ریای تاوان، وه‌لامیک بو کتیبی تاوانی بوخاری).

به لگه یی بوونی فهرمووده ی ئاحاد

ئوهوی که رابوورد وه لام بوو بو نه یارانی سوننهت (ئهوانه ی هه مووی رته ده که نه وه، یان هه ندیک ی)، وه بینیمان پیویسته باسی حوجیه تی فهرمووده ی ئاحاد بکه ین به باسیکی تایبهت، وهك باسم کردوو له کتیبی: (الْحِنَائِيَةُ عَلَيَّ الشَّافِعِيِّ)، وه لیره ش دهیپنمه وه به پوختی و زیاد کردنی هه ندیک شت، خوداش ته و فیقی به نده کانی ده دات.

فهرمووده ی تاکه که سیکی جیی متمانه و راستگو وهر گیراوه لامان له فیهه و بیروباوه ریش^(۱)، وه به لگه ش زوره له سه ر ئه مه له قورئان و سوننهت و وته ی زانایانی پیشین، وه ئیره شوینی هینانی هه موو به لگه کان و گفتوگو کردن و ته رجیح دان نیه، مه گهر به شیوهیه کی کورت و پوخت، وه ئه و ئایه تانه ی که هاتوو له سه ر فهرمووده ی ئاحاد زورن و نکولیان لیناکریت، له وانه:

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنِإٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ الحجرات: ۶

ئه گهر هه والی تاکه که سینک قه بول نه ییت خوای گه وره داوامان لیناکات به دواداچوون بکه ین، به لکو فه رمانمان پیده کات راسته وخو رته ی بکه ینه وه، سوودی به دواداچوون چیه، ئه گهر وه رنه گیراویت؟

وه خوای گه وره ده رباره ی پیغه مبه ر موسا که هه والی تاکه که سیکی وهر گرتوو، ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّكَ الْمَلَأُ يَأْتِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ ﴿۲۰﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۱﴾ القصص: ۲۰ - ۲۱

(۱) هه ندیک که س فهرمووده ی ئاحاد وه رناگرن، نه له فیهه و نه له بیروباوه ردا، هه ندیکیش ته نیا له بیروباوه ر وه ریناگرن.

وه به مه ده زانیت وەر گرتنی هه والی تاکه که سیکی جیی متمانه، ریبازی پیغه مبه رانه.

وه خوای گه وره لهو بارهیه وه که ئیقامه ی حوجه له لایهن یه ک که سه وه ده کریت ده فه رمویت: ﴿ **أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ** ﴾ الأعراف: ۶۳

ده فه رمویت: ﴿ **أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ** ﴾ الأعراف: ۶۹

وه ده فه رمویت: ﴿ **أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَكَيْفَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ** ﴾ یونس: ۲

وه ده فه رمویت: ﴿ **وَمَا كَانِ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَآفَةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَفْقَهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ** ﴾ التوبة: ۱۲۲

خه تیبی به غدادی له سه ر ئه ئایه ته لیدوان ده دات و ده لیت: ناوی (طَائِفَةٌ) بو زۆرو که میشه، بویه واجبه جیگیر کردنی حوکمی شه رعی، به گپرانه وهی هه ر هه والیک له لایهن که سانیکه وه که ئه مانه ویهان به سه ردا بپریت، وه خوای گه وره به نا گابوون و خو پاراستنی گری داوه بهو ئینزاره وه (که یه ک که س ده یکات) کاتیک ده فه رمویت: (لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ)، به مانای: بپویسته له سه ریان که خو یان بپاریژن، هه ر وه ک فه رمویه تی: (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ)، وه فه رمویه تی: (لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ)، وه (لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ)، واجبی ده کات له سه ریان: که ته قوایان هه بیت، وه تیبگه ن، وه هیدایه ت وەر گرن^(۱).

(۱) الفقیه والمتفق للخطیب (۱/۲۸۰).

وه ههروهها ده فهرمویت: ﴿..وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِيدِينَ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن رَضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا ..﴾

البقرة: ۲۸۲ - ۲۸۶

ئه گهر ههچ ههوالئیک وهرنه گهریت ته نیا موته واتیر نه بیته، چۆن خوای گه وره بریاری داوه به وهر گرتنی دوو شایهت؟ وه چ سودیک ههیه له به شایهت گرتنیان؟ ئه گهر ههوالدانیان وهر گیراو نه بیته؟

وه له فهرمووده کانی پیغه مبه ریش ﷺ به لگهی زۆر ههیه که ئاماژیه بو وهر گرتنی ههوالی تاکه که سیک، ههر وهك چۆن هانمان ده دات بو وهر گرتنی فهرمووده گه یاندنی، وه نزای خیر ده کات بو تاکه که سیک که فهرمووده وهر گرت و بیگهیه نیته، وهك هاتوو له جوبهیری کوری موتعیمه وه، له پیغه مبه ری خواوه ﷺ فهرموویه تی: (نَضَرَ اللَّهُ امْرَأًا سَمِعَ مَقَالَتِي، فَوَعَاها، ثُمَّ آدَاهَا إِلَى مَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا، قَرَّبَ حَامِلٍ فَقَهَّ لَا فَقَهَّ لَهُ، وَرَبِّ حَامِلٍ فَقَهَّ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ)^(۱).

واته: خوای گه وره ده موچاوی که سیک دره وشاوه بکات که گوئیستی فهرمووده ی من بیته، وه لئی تی بگات، پاشان بیگهیه نیته بهو که سه ی نه بیستوو، چه نده کهس ههن فیهیان هه لگرتوو تیگه یشتنی نیه، وه چه نده کهس ههیه فیهی هه لگرتوو دهیگهیه نیته بهو که سه ی که له خوای تیگه یشتنی زیاتره.

وه له ئه نه سی کوری مالیکی شه وه وینه ی ئه مه هاتوو^(۲).

(۱) رَوَاهُ أَحْمَدُ (۳۱۸/۲۷)، بَرَقَمُ: (۱۶۷۵۴)، وَالِدَارِمِيُّ فِي السُّنَنِ (۳۰۲/۱)، بَرَقَمُ: (۳۳۳)، وَ (۲۳۴)، وَابْنُ مَاجَهَ (۸۵/۱)، بَرَقَمُ: (۲۳۱)، وَهُوَ صَحِيحٌ.

قَالَ شَيْخُنَا الْحَدُوشِيُّ: قَالَ شَيْخُنَا الْعَلَامَةُ مُحَمَّدُ بْنُ خَبْزَةَ-حَفِظَهُ اللَّهُ تَعَالَى- فِي (الْجَرَابِ) (۲۰/۱۴/۸): (قَالَ الْقَاضِي أَبُو مُحَمَّدٍ الْحَسَنُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ خَلَّادِ الرَّامَهُرْمِزِيِّ فِي: (المَحَدَّثِ الْقَاصِلِ) فِي حَدِيثٍ: (نَضَرَ اللَّهُ امْرَأًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَأَدَاهَا إِلَيْهِ) نَضَرَ اللَّهُ امْرَأًا مُحَقَّفًا، وَكَثُرَ الْمُحَدَّثِينَ يَقُولُ بِالتَّثْقِيلِ إِلَّا مَنْ صَبَطَ مِنْهُمْ، وَالصَّوَابُ: التَّخْفِيفُ. اهـ.

(۲) رَوَاهُ أَحْمَدُ (۶۰/۲۱)، بَرَقَمُ: (۱۳۳۴۹)، وَابْنُ مَاجَهَ (۸۶/۱)، بَرَقَمُ: (۲۳۶)، وَهُوَ صَحِيحٌ.

خه تیبی به غدادی له کتیبی: (الْفَقِيهُ وَالْمُتَّفَقَةُ) به لگه ی زوری هیناوه له فهرمووده و کارکردنی هاوه لآن به فهرمووده ی ئاحاد^(۱).

بهو ئەندازیه به نیاز ده بین له به لگه کانی قورئان و سوننهت و ئەوهی که پیشه و شافیعی فهرموویه تی نه قلی ده که یین، چون به لگه ی زوری هیناوه، با به هیمنی و له سه رخوی بیخوئینه وه.

خه تیبی به غدادی لیبه وه ده گیریتته وه به سه نه دی خۆی، وه سه رچاوه ی قسه که له کتیبی (الرَّسَالَةُ) ی پیشه و شافیعی دایه^(۲)، ده فهرمویت: (پیغه مبه رﷺ هانی تاکه که سیکی داوه بو گوی گرتنی فهرمووده کانی و له به رکردن و گه یانندی، وه (الْأَمْرُ) یه ک که سه، وه ئە گه ر وته که ی به لگه نه خوازیت، فرمان ناکات به وه ی بیگه یه نیت، چون ئەوه ی هه والی پی ددها، حه لاله و جی به جی ده کات، حه رامه و ده بی خۆی لی به دوور بگریت، حه ده و جی به جی ده کریت، ماله و ورده گیریت و ده به خشریت، وه ئامۆژگارییه له دین و دنیا.

خه لکی (قوبا) له پیاوچاکان بوون و شه رعزان بوون، ئەوان له سه ر قیبله یه ک بوون خوی گه وره له سه ری فه رز کردبوون که رووی تیکهن، وه بویان نه بووه واز له و قیبله یه بینن که خودا فه رزی کردوه، ئیلا به شتیک نه ییت که به لگه ییت، ئەوان نه گه یشتن به پیغه مبه ری خواﷺ وه ئەوه ی دابه زی بو له خوی گه وروه نه یان بیستبو له باره ی گۆرینی قیبله وه تا به بیستنی قورئان بیگۆرن، یان به بیستنی راسته و خو له پیغه مبه ره وهﷺ، یان به هه والی کۆمه لیک خه لک (موته واتیر)، وه قیبله ی خویان گۆری به هه والی که سیک که بیستیان، چون ئەو که سه راستگۆ بوو، وازیان له قیبله ی پیشو هینا و روویان کرده ئەم قیبله یه مادام هه والی پیدان که پیغه مبه رﷺ گۆریه تی. وه ئەوان ئەم کاره یان نه کردوه ئیلا دوی ئەوه نه ییت زانیویانه هه والی تاکه که سیک حوجه یه .. وه پیغه مبه ری خواﷺ ئەبو به کری نارد

(۱) الْفَقِيهُ وَالْمُتَّفَقَةُ لِلْحَطِيبِ (۲۶/۱)، وَبَوَّبَ فِيهِ بَابًا: [بَابُ ذِكْرِ بَعْضِ الدَّلَائِلِ عَلَى صِحَّةِ الْعَمَلِ بِخَيْرِ الْوَاحِدِ وَوُجُوبِهِ] قَدْ أَفْرَدْنَا لَوْجُوبِ الْعَمَلِ بِخَيْرِ الْوَاحِدِ كِتَابًا، وَنَحْنُ نُشِيرُ إِلَى شَيْءٍ مِنْهُ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ، إِذْ كَانَ مُقْتَضِيًا لَهُ، فَمِنْ أَقْوَى الْأَدَلَّةِ عَلَى ذَلِكَ مَا ظَهَرَ وَأَشْتَهَرَ عَنِ الصَّحَابَةِ مِنَ الْعَمَلِ بِخَيْرِ الْوَاحِدِ.

(۲) الرَّسَالَةُ لِلشَّافِعِيِّ، ص: (۴۰۱).

وہک والی بۆ حج لە سالی (۹)، وە ئامادە ی حج بوون لە چەندین ھۆز و گەلی جیاواز، مەناسیکەکانی حجی بۆ کردن، وە ھەوالی پیدان لە پیغەمبەرەوہ ﷺ بەوہی کہ ھەیانە لە ماف و ئەرک، وە عەلی نارد لە ھەمان سالدا چەند ئایەتیکی سوپەتی (بِرَاءة) ی بەسەردا خویندەوہ لە کۆبونەویان لە رۆژی سەبرپین، وە شەری دژی کۆمەڵیک راگەیاندا (پەیمانێ ئاشتییان شکاندبوو)، وە ماوہی بۆ ھەندیك داناو رپگرێ لیکردن لە ھەندیك شت، وە ئەبو بەکرو عەلی ناسراو بوون بە ئایینداری و فەزڵ و راستگویی لای مەککەییەکان، ئە گەر کەسیك نەیناسیبین یان یەکیکیانی نەناسیبیت لە حاجیەکان، ئەوا رپی لە کەسیك کەوتووہ کە راستگویی و فەزلیانی پی و تبت، وە پیغەمبەری خواش ﷺ یەك کەسی نەدەنارد، ئە گەر کەسیك نەبت ئیقامە حوجە ی پی بکریت.

وہ پیغەمبەری خواش ﷺ کار راپەرینەرەکانی خوی (العَمَّال) دابەش کرد بەسەر ناوچە جیا جیاکاندا، کہ ناوی خویان و ئەو شوینانەش دەزانیت کہ رەوانە کران بوی، قەسی کوری عاسم و، زەبەرقانی کوری بەدر و، ئیبین نوہیرە ی ناردە لای ھۆزەکانیان، چون دەیزانی راستگۆن.

وہ فدی بەحرین ھاتنە لای و ئەوانە ی لە گەل پیغەمبەر ﷺ بوون دەیانناسین، ئەویش ئیبین سەعیدی کوری عاسی لە گەل ناردن، وە موغازی کوری جەبەلی نارد بۆ یەمەن و فەرمانی پیکرد بچەنگی بەوانە ی گوپراپەلی دەکەن، لە گەل ئەوانە ی سەریچی دەکەن (دەبنە رپگر لە گەیاندنێ ئیسلام)، وە ئەوہ ی پیویستە لەسەریان فیریان بکات، وە ئەوہ ی واجبە لەسەریان (لە زەکات) لییان وەرگریت، چون موغازیان دەناسی و راستگویی و پیگەشیان دەزانی، وە ھەر یەکیکیانی کردووہ بە کاربەدەست، فەرمانی پیکردووہ مافی خودا وەرگریت و جی بەجی بکات لەسەر ئەوانە ی کہ لە ژیر دەستیدان، وە ھیچ یەکیک لەوان بە یەکیک لەمانی نەوتووہ: تو یەك کەسی بۆت نیە شتیکمان لی وەرگریت کہ لە پیغەمبەرمان ﷺ نەبیستووہ کہ بلی ئەو فەرمانەمان لەسەرە^(۱).

(۱) الْقَقِيَّةُ وَالْمُتَقَفُّهُ لِلْحَطِيبِ، ص: (۲۹/۱).

پابە نەکارە عەقلیەکان

پێویستە لە سەر هەموو کەسیک بە شیوەیەك قسە بکات لە گەڵ نەیاران کە بە بنەمای داناو بۆ خۆی و رێچکە کە ی لە سەر بنیاد ناوێ پشتی پێ بەستووە لە بە لگە هێنانەو، وە بە لگە یە کە ی بۆ بێنیتهووە کە ئەو وەریدە گریت و بە بە لگە یە کە ی پابە نەکاری دەبینیت، وە (رێبازی زانستی) یش هەر ئەو دەخوایت و جگە لەوێ قەبول نیه، بۆ نمونە ئە گەر گفتوگۆت کرد لە گەڵ کەسیکە ی بێ دین و پشنت بە قورئان بەست بۆ ئەوێ برۆای پێ بەهینیت لە سەر بوونی خودا و راستگویی پیغمبەر ﷺ، ئەوکات ئە مە جوړیکە لە شیتی، چون ئەم دوو سەرچاویە لای تۆ پیروژن و پلەو پایەیان هە یەو پیوێ پابە نە دەبیت، بە لام ئەو نە خیر. جا بۆ یە دەبیت شتیکی بۆ بەهینیت کە ئەو پێی رازیەو مە یلی بۆ ی هە یە.

جا بۆ یە پێویستە دوا ی ئایە تەکانی قورئان و تە فسیر کردنیان بە تە فسیرێکی زمانەوانی عەقلی، بە لگە بێنیتهووە بۆ نەیارانی سوننەت بە عەقل و مەنتیقی دروست، وە کۆ مە ل بە لگە یە کە ی پابە نە کاریان بۆ بێنیتهووە کۆ مە لێک پرسیاریان لێ بکەین خەریکبن بە وە لامدانەوێ، بە لکو باوەر بێن یان واز بێن لەوێ کە بانگە شە ی دەکەن و نایزان لە بانگە شە ی عەقل و مەنتیق.

جا لە م باسە دا چاوت -ئاگر نەبینیت- دەکەوێتە سەر کۆ مە لێک بە لگە ی عەقلی کە دابەش کران بە سەر چەند بە شیکدا: تیئاندایە پابە ندو ناچار یان دەکات دان بێن بە پێویستی سوننەت و حوجیە تی، وە تیئاندایە ناچار یان دەکات دان بێن بەوێ سوننەت هاتوو بە ی هیچ دەستکاریە ک بە زیادو کەم، وە تیئاندایە رەخنە یە لە رێبازی ئەوان و پروونکردنەوێ بۆ دژ یە کێی نارێکی رێبازیان، کە پێویستە وە لامی شیاو بدەنەو، وە چەندین باسی تر کە دێتە بەر دەستتان بە ویستی خۆای گەورە.

دەسا بە لکو بە ئاگا بێنەو و رێگە ی راست بدۆزنەو، هەر وەها بێتە بە لگە ش بۆ شوێنکە و توانی سوننەت و پشتیوانانی، هەر خۆدای گەورە یە بە ندەکانی مودە فەق دەکات.

پابه‌ند کاری یه‌که‌م:

هه‌موو نه‌یارانی سوننه‌ت بر‌وایان وایه که کۆمه‌لێک پیغه‌مبه‌ر هاتوون له‌لایه‌ن خوداو، تا مژده به‌که‌سه چاکه‌کان بدن و خراپه‌کانیش بترسینن، وه هیچ کتیبی‌کی ئاسمانیشیان له‌گه‌ل نیه‌ بۆیان دابه‌زیییت، ئایا پیمان ناوترییت: کێ ئه‌وانی هه‌لبژاردوه‌و کردوونی به‌ پیغه‌مبه‌ر؟ بێ گومان ده‌بییت وه‌لامه‌که ئه‌وه‌بییت: خودای گه‌وره هه‌لبژاردوون.

جا پرسیاره‌که لی‌روه دروست ده‌بییت: خودای گه‌وره به‌چی هه‌لبژاردوون و کردوونی به‌ پیغه‌مبه‌ر، له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وان کتیبیان نیه‌؟ هیچ وه‌لامێک نیه‌ جگه له‌وه‌ی که بو‌ترییت: خودای گه‌وره به‌ ری‌گایه‌کی تر له‌ ری‌گاکانی وه‌حی کردوونی به‌ پیغه‌مبه‌ر، که له‌ ده‌ره‌وه‌ی کتیبی ئاسمانیه‌.

ئه‌گه‌ر ئه‌وان دانیان نا به‌م موقه‌ددیمه (مه‌به‌ستم ناردنی پیغه‌مبه‌رانه به‌بێ کتیب) ئه‌وا پێویسته دان بنین به‌ بوونی وه‌حی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کتیب، وه ئه‌گه‌ر نکۆلی ئه‌و موقه‌ددیمه‌یان کرد ئه‌وا نکۆلی شتیکی هه‌ست پیکراوی زانراویان کردوه، که‌شیش نکۆلی وه‌ها شتی‌ک ناکات، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر خۆی نه‌بییت.

ئه‌مه‌ ناچاریان ده‌کات دان بنین به‌ بوونی وه‌حی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کتیبی دابه‌زینراو، به‌مه‌ش زۆربه‌ی ری‌ساو یاساکان بۆ ره‌ته‌کردنه‌وه‌ی سوننه‌ت پوچه‌ل ده‌بیته‌وه‌.

پابه‌ند کاری دوومه‌:

ده‌بینین خۆی گه‌وره پیغه‌مبه‌رانی ناردوه (الْأَنْبِيَاءَ وَالرُّسُلَ)، له‌گه‌ل ئه‌و کتیبانه‌ی ناردوویه‌تی بۆ ئوممه‌تان، وه‌ک ده‌فه‌رموییت: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَضَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾ یونس: ۷۴

وہ دە فەرمویت: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴾ النحل: ۳۶

پرسیار لێردا ئەو هیە: بۆچی خودای گەورە تەنیا کتیبی نەناردوو بە بێ
پێغەمبەران، ئە گەر کتیبە کە پێویستی بە بەیانی پێغەمبەران نیە وەك ئەو هی نەیارانی
سوننەت دەیلین؟

گومانی تیدا نیە کە ئەو کتیبانە پێویستیان بە بەیانی پێغەمبەرانە، بۆیە
خوای گەورە لە گەڵ کتیبەکان پێغەمبەرانیشی ناردوو.

دەبینین کە خودای گەورە پێغەمبەری ناردوو بە بێ کتیب، بەلام نابینین کتیب
بە بێ پێغەمبەر، وە لە مەش پەند هەیه بۆ کە سێک بیهوی پەند وەرگرت.

پابەند کاری سێبەم:

دەبینین خوای گەورە پێغەمبەرانی ناردوو بۆ ئوممەتان بە زمانی خۆیان،
وہ قورئانیش جەخت لەم خالە دەکاتەوہ چەندین جار، وەك دە فەرمویت: ﴿ وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ إبراهيم: ۴

پرسیار لێردا ئەو هیە: بۆچی خودای گەورە بە زمانی خۆیان دەیاننیرت؟
ئایا کتیبە کە بە زمانی خۆیان نیە؟ ئایا لێی تیناگەن؟ ئە گەر پێغەمبەران تەنیا
بۆ گەیانندی وشەکانی قورئان هاتوون، بە بێ هیچ راقەو لیکدانەوہو زیادەیهك،
وەك نەیارانی سوننەت گومان دەبەن، ئیتر حیکمەتی ناردنیان بە زمانی خۆیان
لە کویدایە تا قورئان جەختی لیبکاتەوہ؟

نەخیر بەو شیوہیە نیە کە ئەوان گومانیان بردوو، بە لکو بۆ ڕوونکردنەوہو
بەیانی قورئان هاتوون، وەك هەر لەو ئایەتەدا لە باسی هۆکاری هاتنەکیان بە

زمانی خویمان دەفەرمویت: **(لِتُبَيِّنَ لَهُمْ)**. بەلامی تەعلیل کە بۆ ھۆکارە، واتە: لە بەر ئەوەی بۆیان روون بکەنەو.

وہ لە ئایەتیکی تردا دەفەرمویت: **(بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ)** النحل: ۴۴

وہ ھەر لەو سورەتەدا دەفەرمویت: **(وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ)** النحل: ۶۴

وہ ئەمەش پێویستی ئەو بەیانە دەخوایێت لەلایەن پێغەمبەرانەو، ئەگەر نا گەیانندی لە فز هیچ پێویستی بە هاتنیان نیە، بە زمانیان، وە ھەر وەھا خوای گەورەش ئەم وەسفە بەدیار نەدەخست لە قورئاندا (هاتنیان بە زمانی گەلەکیان)، ئەگەر هاتنیان تەنیا لەبەر لە فزی قورئان بیێت بە تەنیا.

بەلام ئەوان لە قورئانی پیرۆز ورد نابنەو وەك ھەر قسەییەکی ئاسایی مامەڵە ی لە گەل دەكەن، وە نازانن هیچ خالیکی قورئان نیە ئیلا لەبەر ھیکمەتیکی بەرزو مەبەستیکی گەورەییە.

پابەند کاری چوارەم:

ئەگەر کاری پێغەمبەران تەنیا گەیانندی قورئان بیێت بە تەنیا بەبج هیچ بەیان و شەرھێك، ئیتر چی فەزلیك ئەمینیتەو بۆ پێغەمبەران لەوێ خودای گەورە ھەلی بژاردوون لە نیوان بەندەکانیدا؟ ئەگەر بوتریت لەبەر گەیانندی کەلامی خودایە (قورئان بۆ نمونە)، وەك چۆن دابەزیو بەبج ئەوەی دەستکاری بکەن (بە زیادەو کەمکردن).

دەلیین: ئەم وەلامە ھیچ بی نیازکەر نیە، چون لە نیوان زانایانیش زۆریك ھەن کە کەلامی خودایان گەیاندووە بەو پەری دلسۆزی و بەبج ھیچ دەستکاریەك، ئیتر چ جیاوازیەك دەمینیتەو لە نیوان پێغەمبەر و زانایەکی دلسۆز؟

ئەوہی راستی بێت پیغەمبەرەن تاییبەتمەندن و جیا دەبنەوہ لە زانیان بەوہی
 کہ وتەو گوفتاریان دەربارە ی تایین شەریعەتەو پیویستە پیوہی پابەندیین.

پابەند کاری پینجەم:

دەبیین لە قورئانی پیروژدا لە چەندیین شوین دوو وشە باسکراوہ بو پیغەمبەر ﷺ
 کہ پیمان ھەلەستی لە گەیانندی قورئانی پیروژدا، ئەوانیش: (البلاغ) و (البیان)،
 ھەر وەک خوای گەورە دەفرمویت: ﴿فَاتَّسَمَاعُ عَلَيْكَ الْبَلَّغُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾
 آل عمران: ۲۰

وہ دەفرمویت: ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾
 المائدة: ۹۹

کہ میئک پێش ئیستا دوو ئایەتەمان ھینا و باسمان کرد لەسەر (البیان) بو پیغەمبەر
 ﷺ چیه و چۆنە. جا پرسیار لێرەدا ئەوہیە: جیاوازی چیه لە نیوان (البلاغ) و
 (البیان)، لە کاتی کدا ئیوہ نکۆلی بوونی مورادیف دەکەن لە قورئاندا؟

ئیمە دەلین: (البلاغ): بو گەیانندی لە فزی قورئانە. وە (البیان): بو
 گەیانندی مانا و مەبەستی قورئان و ڕوونکردنەوہی. ئایا وتە ی ئیوہ چیه؟ وە
 ئە گەر بەیان ڕوونکردنەوہی قورئانە، لە کوی ئەو ڕوونکردنەوانە ی پیغەمبەرمان
 ﷺ دەستکەوی؟

پابەند کاری شەشەم:

نەیارانی سوننەت دەلین: پیغەمبەرمان موخەممەد ﷺ دوو مەقامی ھەییە، ئەوانیش:
مەقامی یەکەم: مەقامی ریسالە: ئەم مەقامە بریتییە لە گەیانندی قورئان،
 بەبێ هیچ شەرح و لیکدانەوہو زیادە حوکمیئک، وە لەم مەقامەدا مەعسومە.

مەقامی دووہم: مەقامی نوبەت: لەم مەقامەدا ئیجتیھاد دەکات، دەپیکیت و
 ھەلەش دەکات، وە ئە گەر ئیجتیھادی کردو ھەلە ی کرد ئەوا بۆی راست دەکریتەوہ.

جا تو خودا بلین: هیچ جیاوازیه که مایه وه له نیوان پیغه مبهه ﷺ زانایه که له زانایانی نوممه تی ئیسلام؟ وه چ فهزلیکی بو مایه وه بهسه زانایان و موجته هیدانه وه؟

پابهند کاری حوته م:

له وهو پیش زانیمان که کومه لیک ئایهت هیه له قورئاندا ناتوانین لی تی بگهین به بی ته فسیری پیغه مبهه ﷺ، وه که وتهی خوی گه وه: **﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾** الأنعام: ۸۲

ئه گهر سهیری ئایه ته که بکهین دهبینین ئه وهی که رزگاری ده بیته، ئه که سهیه که ئیمانیه که تی که له به ستهم نه کردوه (الظلم). وه وشه ی (الظلم) یش مانا که ی روون نیه، چون له قورئاندا بو شیرک و بچو کتر له شیرکیش به کار هاتوه، وه که خوی گه وه بو ریبا ی به کار هی ناوه ده فه رمو یته: **﴿يَتَأْتِيَهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾** (۲۷۸) **﴿فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾** البقرة: ۲۷۸ - ۲۷۹

وه وشه که بو که سی دزیش به کار هاتوه خوی گه وه ده فه رمو یته: **﴿فَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾** المائدة: ۳۹

لهم حاله دا مادام وشه که بو شیرک و بیجگه له شیرکیش به کار هاتوه، ئیتر ئه وه ده خو ئیتر یته وه که نه جامده ری تاوانه گه وه ره کان به هه می شه یی له دۆزه خدا ده مینیتته وهو رزگاری نایته، چون خوی گه وه ده فه رمو یته: که سیک ستهم بکات رزگاری نایته و ئه وانیش سته میان کردوه. وه به مهش ده که وینه نیو هه له ی گه وه ری خه واریجه وه.

به لام که هاتین بو ته فسیری پیغه مبهه ﷺ دهبینین که (الظلم) ی کورت کردوه ته وه له شیرک و له مانا گشتگیره که ی ده ری کردوه، هه ره وه که هاتوه له سه حیخی بوخاری له فه رمو ده ی عه بدولای کوری مه سه وده وه - خوی لی

پازییبت- فهرمودیه تی: کاتیك ئەم ئایه ته: (الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) دابه زی، قورس بوو له سه ر موسولمانان و وتیان: ئە ی پیغه مبه ری خواﷺ، چ که سیك له ئیغه سته م ناکات له نه فسی خوی؟ فهرمودی: ئەوه مانا که ی نیه، به لکو ئەوه شیرکه، ئایا نه تانبیستوه ئەوه ی لوقمان به کورپه که ی وت کاتیك ئاموژگاری ده کرد: ئە ی کورپه که م هاو هل بو خودای گه وره بریار مه ده چون به راستی هاو هل بریاردان سته میکی گه وره یه^(۱).

پرسیاره که لیڤه دا ئەوه یه: چون ئەم ئایه تانه و هاوشیوه کانیان ته فسیر ده کرین، ئە گه ر ئیغه وازمان له سونه ت هینا به یه کجاری؟

پابه ند کاری هه شته م:

ده بیینی له قورئاندا چه ن دین ئایه ت هه یه که لئی تینا گه ین و ناتوانین ته فسیریان بکه ین به بی زانیی هۆکاری دابه زینه که ی، له وه و پیش نمونه مان زور هینا یه وه له سه ر ئەم باسه و لیڤه ش نمونه یه کی تر ده هیئینه وه، وه ک وته ی خوی گه وره:

﴿أَوْلَمَّا يَرِ الْإِنْسَانَ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۗ﴾ (۷۷) وَضَرَبَ لَنَا

مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ، قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۸﴾ یس: ۷۷ - ۷۸

ئە گه ر ئایه ته که بخوئینه وه به پشت کردنه هۆکاری دابه زینه که ی، تینا گه ین و نازانین چون نمونه ی هیناو ته وه و چی وتوه، یان چی کردوه و به چی نمونه ی هیناو ته وه بو پیغه مبه رﷺ؟ وه ئە مه ش په یوه ندی راسته و خوی به مانای ئایه ته که وه هه یه .

پرسیاره که لیڤه دا ئەوه یه: ئە گه ر هه ندیک ئایه ت پیوستیان به هۆکاری دابه زینه که ی بی ت بو تیگه یشتن و ته فسیر کردنی، ئیتر چون بانگه شه ی له ناودانی کتیبه کانی فهرمودده هه موو ئەوه و هاوالانه ی که هاتوو له پیغه مبه رﷺ و هاو له لانیه وه له باره ی هۆکاره کانی دابه زینه وه؟ وه ئە گه ر بلین: پیوستمان به زانیی هۆکاره کانی دابه زینه .

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۱۶۳/۴) بَرَقَم: (۳۴۲۹).

جا ئە گەر بلیین: ھۆکاره کانی دابه زین حوجه یه و پئویستمان پییه تی، ئەوه داناننه به حوجه تی سوننه ت، وه ئە گەر بلیین: پئویستمان نیه، چی بکه یین و چون له و ئایه تانه تی بگه یین، که پئویستیان به زانیی هوی هاتنه خواره و هیانه؟

پابه ند کاری نۆیهم:

نه یارانی سوننه ت ده لێن: ئیوه ده لێن: پئویسته قورئان عه رز بکریته سه ر قورئان، ئە گەر پێچه وانه ی نه بوو وه ریده گرین، ئە گەر نا وه رینا گرین.

ده لێین: ئەم وته یه راسته و زانیان فەرموویانه و کۆکن له سه ری، به لام کیشه مان له گه ل ئیوه ئەوه یه، ئەوه مه رجی ئیوه نیه بو عه رزکردن، به لکو ئیوه هیچ زیاده یه ک وه ر ناگرن که سوننه ت ده یه نیی و به مه رجی ده گرن که له قورئاندا ئەو زیاده یه هه ییت.

به لکو ئیوه هیچ زیاده یه ک وه ر ناگرن که سوننه ت پئی بی ت، یانی پیناسه ی پێچه وانه بوون له گه ل قورئان زۆر دووره له عه قل و مه نتیه وه، چون ئیوه زیاده ی حوکم و ته شریع به دژایه تی و پێچه وانه بوون له گه ل قورئان هه ژمار ده کهن، له کاتی کدا باسکردنی زیاده یه ک که قورئان باسی نه کردوه لای هیچ عاقلێک ناچیتته چورچیوه ی پێچه وانه بوون.

سه رچاوه ی هه له که لای ئیوه هه له ته سه ورکردنی (زیاده و) (موخاله فه) یه، وه ئەم ته سه وره هه له ش سه ری کیشه وه بو نه تیجه یه کی هه له، به شیوه یه ک وا گومان ده کهن که زیاده ی حوکم موخاله فه کردنی قورئانه، له کاتی کدا زیاده زیاده یه هه ر وه ک له ناوه که یدا دیاره، جا ئە گەر ناوه رۆکی ئەو زیاده یه شتی ک هه لنه گری ت پێچه وانه و موخاله فه ی ده فه قورئانیه که بی ت پئی ناوتری ت موخاله فه و سه ری پچی ته نیا له به ر ئەوه ی که زیاده. دوو که سی ژیری ش له م مانایه نا کۆک نابن.

وه لێره دا پرسیا ری ک دیته پێشه وه: ئایا سوننه ت نه هاتوه شه رح که ری قورئان بی ت؟ بێگومان وه لامه که به لێیه، چون ئایه ته کان له و باره یه وه زۆر روون.

که وایه رڅخنه که تان باتله، چون زیاده ده که ویتته قسه ی شه پر حکم ره وه نه که شه پر حکم او به یه کدهنگی که سه ژیره کان، قورئانی پیروژ وه که مه تن و سوننه تیش وه که شه رحه بوی (ئه گهر ده برپینه که شیاو بیت)، ئیتر ئاساییه ئه گهر زیاده یه که بکه ویتته نیو سوننه ته وه به سهر قورئانه وه، وه له گهل ئه مه شدا باس مان کرد که خوی گه وره مافی ته شریعی سه ربه خوی داوه به سوننه ت.

پابه ند کاری ده یه م:

ده بینین که له ئیسلامدا کومه لیک ته شریع هیه پیوسته پیوه ی پابه ند بین و له قورئانی پیروژیشدا باس نه کراون، وه که کور دنه وه ی ئافره ت له گهل پوریدا، یان له گهل میمکیدا، وه جگه له مانه ش له ته شریع و یاسا، که باس کراون له م کتیبه وه له کتیبه کانی تر دا.

جا پرسیار لیږده ئه مه یه: ئایا پیمان ناوتریت: ئه م ته شریع و یاسایانه له کوپوه هاتن؟ وه چون ئوممه ت له سه ری یه کدهنگ بوو وه نه وه له دوی نه وه وه ریان گرت به ژماره یه که ره ت نا کریتته وه له زوریدا و هیچ گومانیک له راستگو ییان نا کریت؟ وه لامه که ی دیاره چون ناچیتته عه قله وه کوبوونه وه ی تیکرای ئوممه تیک له سه ر گومرپاره تی و درو، له کومه له حوکمیک که له پیغه مبه ره که یه وه نه قلی کردوه، له ماوه یه کی وا دریتز به یی هیچ راجیاییه که له سه ری.

پابه ند کاری یانزه یه م:

ئوممه تی ئیسلام تیکرا له سه رده می هاوه لانه وه تا وه کو ئه م روژ گاره مان له سه ر کومه لیک ته شریع و یاسا وه بوونی کوکن که له قورئاندا باس نه کراون، به لکو له ریگه ی پیغه مبه ره وه ﷺ بومان هاتوه، له ریگه ی خه لکانیک ی زوره وه که نکولیان لی نا کریت.

پرسیاره که لیږده ئه وه یه: ئایا ره تکر دنه وه ی ئه م ته شریع و یاسایانه وه به هه لبه ستراو دانانین، به گومرا دانانی ئوممه ت نیه به تیکرا؟ وه ئه گهر ئه و

ئوممه تەش له گومرایی و سەرلئیشیواویدا بووئیت، ئەوا نه ئیسلام پارێزراو دەبیت له تانەو، نه قورئانیش له تەحریف و تێکدان، بەم شێوەش ئەو هی بی دینه کان دەیانەوی نەیارانی سوننەت دەیدەن بە دەستیانەو له تانەو تەشەرگرتنە قورئان، خۆزگە بەئاگا هاتبان له سەرەنجامی وتەکه یان.

پابەند کاری دوانزەهیم:

هەموو ئوممه تی ئیسلام کۆکن له سەر حوجیه تی سوننەت و ئایین بوونی، نەو له دوا ی نەو، بەمەش تەواتوریک دروست بوو که هیچ خاوەن عەقلێک رەتی ناکاتەو، چون خاوەن ژیرییه کان هەموو کۆکن له سەر وەرگرتنی هەوالیکی لەم جوړه.

پرسیاره که لێرەدا ئەو هی: ئایا رەتکردنەو هی ئەمە داهینانی ریبازیکی نو ی نیه له رەتکردنەو قەبولکردن که تیکرای که سه ژیره کان نایناسن؟ چون عەقل بە موسته حیلی دەبینی کۆبوونەو هی تیکرای خەلکی ولاتیک له سەر درۆ، چ جای بگاتە ئوممه تیک بە تیکرا له چەندین ولاتی جیا جیا له رۆژه لات و رۆژ ئاواو به درێزایی زیاد له (۱۴۰۰) سال بە بی بوونی هیچ راجیاییه ک؟

پابەند کاری سیانزەهیم:

زۆر جار نەیارانی سوننەت دەلین: ئیمه تە فاسیل و وردە کاری نوێژ و رۆژوومان له (حَدَّثْنَا وَأَخْبَرْنَا) وەرنه گرتوو، بەلکو له رینگه ی موته واتیری کردەییەو وەرمان گرتوو بەو هی هەموو له باو و باپیرانمان دیوو هەموو جیلەکان بەو شێوهیە وەریان گرتوو.

پرسیار لێرەدا ئەو هی: ئایا هەمان شت بو سوننەت و زۆرێک له حوکمه کانی دروست نەبو؟ ئایا سوننەت بە حوجه دانەنراوه له لای هەموان بە بی گەرانهو بو هیچ کتیبیک و، هەموو ئوممه ت نەبو توو حوجه یه نەو له دوا ی نەو؟

پابه‌ند کاری چواردهیم:

له به‌هیزترین به‌لگه کانی هاتنی فهرمووده به‌وپه‌ری ئه‌مانه‌ت و راستگویی بریتیه له هه‌لنه‌گه‌رانه‌وه‌ی ئیسناده‌کان له‌بهر به‌رژه‌ه‌ندی ئیسلام و دهرخستنی جوانیه‌کانی، زۆر فهرمووده ده‌بینین که زانایان فهرموویانه لاوازه یان هه‌لبه‌ستراوه له کاتی‌کدا مه‌تنه‌که‌ی مانایه‌کی جوانی تێدایه‌و له باره‌ی جوانیه‌کانی ئیسلام و دهرخستنی فه‌زیله‌تیه‌تی، ئه‌گه‌ر ئه‌وان خیانه‌تیان ویستبا ئه‌وا ده‌هاتن ئیسنادی‌کی سه‌حیحیان ده‌دایه ئه‌م وته‌یه‌و له‌سه‌ری رێک ده‌که‌وتن، به‌لام ئه‌وان زانیویانه فهرمووده ئایینه‌و ده‌بیت به‌و شیوه‌یه‌ بگات که هاتوو‌ه ناییت هیچ ده‌ستکاریه‌کی بکریت، وه زانیویانه سه‌ره‌نجامی درۆکردن به‌ دم پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ته‌نگ و تاره، بۆیه فهرمووده گه‌یه‌نراوه له رێگه‌ی کۆمه‌له‌ ده‌میکی راستگۆوه تا ئه‌مرۆمان و هیچ ده‌ستکارییان نه‌کردوو، وه به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه هه‌موو یه‌ك ده‌نگ بوون له‌ روونکردنه‌وه‌ی درۆی درۆزان.

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه زۆر به‌لگه‌ی تر دیت له‌ دواتردا به‌ ویستی خوی گه‌وره‌.

پابه‌ند کاری پانزه‌یم:

نه‌یارانی سونه‌ت ماف ده‌ده‌ن به‌ خۆیان بۆ ته‌فسیرکردنی قورئانی پیرۆز، به‌لام ئه‌و مافه‌ به‌ر‌ه‌وا نابینن بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که قورئانه‌که‌ی بۆ دابه‌زیوه، ئایا ئه‌مه‌ دژه‌وانه‌ نیه‌ له‌ رێبازو مه‌نه‌جه‌ی ئه‌وان^(۱)؟

ئه‌کریت وه‌لام بده‌نه‌وه‌و بلین: ئیمه‌ نکۆلی ئه‌وه‌ ناکه‌ین پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌فسیری قورئان بکات، به‌لکو نکۆلی له‌وه‌ ده‌که‌ین که خه‌لک پابه‌ند بکریت به‌ ته‌فسیره‌که‌یه‌وه‌.

ده‌لین: باشه‌ چ جیاوازیه‌کی هه‌یه‌ مادام وا نه‌بینن که ته‌فسیر و به‌یانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئایینه‌و پێویسته‌ شوینی بکه‌ون، له‌کاتی‌کدا ر‌وونمان کردوه‌ له‌وه‌و پێش که خودای گه‌وره‌ بۆ به‌یانی قورئانی ناردوووه‌ فهرمانی پێکردوووه‌ پێی هه‌ستیت.

(۱) ئه‌م ئیلازاه‌ ه‌ی خۆم نیه‌و له‌ خه‌لکی ترم بیستوه‌و دیوه‌، وه‌ك ئه‌مانه‌تی زانستی.

پابه‌ند کاری شانزه‌یهم:

زۆریك له نه‌یارانی سوننه‌ت و پۆژه‌ه‌لاتناسان په‌خه‌ ده‌گرن له ریساکانی فەرمووده وهرگرتن و په‌تکردنه‌وه‌ی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که هه‌یه‌تی له هه‌یرو قوه‌ت تا ئاستیك دۆژمن پیش دۆست شایه‌تی بۆ ده‌دات. جا ئه‌م تانه‌دانه ده‌که‌نه هۆکاری په‌تکردنه‌وه‌ی فەرمووده‌کان و وهرنه‌گرتنیان.

په‌خه‌که لێره ئه‌وه‌یه: به‌عه‌قل و شه‌رع جیگیر بووه پێوستیمان به‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و روونکردنه‌وه‌کانیه‌تی، هه‌روه‌ها جیگیر بووه له قورئانی پیروژ که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مافی ته‌شریعی هه‌یه له دهره‌وه‌ی قورئاندا. که‌وایه بۆ ئیوه نایه‌نه پیشه‌وه‌و ریبازیك پێشنیار بکه‌ن بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل فەرمووده‌و قه‌بولکردنی، تا گه‌توگۆتان بکه‌ین له‌سه‌ر ئه‌و ریبازه‌ پێشنیارکراوه. ته‌نها په‌خه‌ مه‌گرن چون په‌خه‌ هه‌موو که‌س ده‌یزانی‌ت (به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ر کوێرانه‌بوو)، به‌لام که‌م که‌س هه‌یه که بتوانی‌ت په‌خه‌ی زانستی بگری‌ت یان به‌دیل بینی‌ت^(۱).

(۱) هه‌موو ئه‌وه‌ی که لای ئه‌وانه خولخواردن و هاتنه‌ به‌ ده‌وری دوو شت یان سیان:

یه‌که‌م: فەرمووده دژایه‌تی عه‌قل نه‌کات.

دووه‌م: فەرمووده دژایه‌تی زانسته ته‌جریبه‌کان نه‌کات.

سییه‌م: فەرمووده دژایه‌تی قورئانی پیروژ نه‌کات.

گه‌توگۆی ئه‌م سه‌ خاله‌مان کردووه له کتییی: (الْجِنَائَةُ عَلَى الْبُخَارِيِّ)، به‌چر و پری، وه بۆ یه‌که‌م و دووه‌م دوو باسی تایبه‌تم داناوه، وه حیوارم له‌گه‌ل کردوون به‌عه‌قل و زانست، وه ئه‌وه‌شم چه‌سپاندووه که ئه‌و دوانه ناتوانی‌ت بگری‌ته پێوه‌ر له‌به‌ر چه‌ندین هۆکار، هه‌رکه‌س ویستی ده‌توانی‌ت بگه‌ریته‌وه بۆ ئه‌وی.

وه هه‌رچی سییه‌مه‌ ئیمه‌ش به‌ مه‌رجی ده‌زانی‌ن، وه ئه‌گه‌ر فەرمووده‌یه‌ک پێچه‌وانه‌ی قورئان بی‌ت به‌هیچ شێوه‌یه‌ک نادریته‌ پال پیغه‌مبه‌ر(سه‌لات و سه‌لامی له‌سه‌ری‌ت)، وه ئه‌مه‌ش ریبازی هه‌موو زانیانه، به‌لام پێوسته‌ دلنایینه‌وه له‌وه‌ی که فەرمووده‌که پێچه‌وانه‌و دژی قورئانه‌ تا په‌تی بکه‌ینه‌وه، نه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ندیک که‌س ده‌یکه‌ن له‌ تینه‌گه‌یشته‌وان، په‌خه‌ له‌ هه‌ندیک فەرمووده ده‌گرن به‌م بیانوه‌ له‌ کاتی‌کدا کێشه‌که له‌ تیگه‌یشتنی خۆیاندایه‌ نه‌ک فەرمووده‌که.

پابەند کاری حەقدەیم:

زۆر فەرموودەمان بۆ ھاتوو ئوممەت قەبولی کردوو لە بارە ی ھەندیک ھەوالی غەیبی کە لە داھاتوودا ڕوو دەدەن، وە زۆرئیکیمان بێنیوہ کە ڕوویانداوہ وەک پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی، ئایا ئەمە بەس نیہ بۆ ئەوہ ی بوتریت فەرموودەکان لەلایەن خوداوہ ھاتوون و وەحی، چون ئەم شتانہ بە ئیجتھاد پە ی نابریت؟ ئە کریت بوتریت: ئەم شتانہ ڕیکەوت بوون و وەحی نی، ھەر وەک چۆن خەلکانیک ھەوال دەدەن بە شتانیک و وەھاش دەردەچیت.

دەلێین: ئەم دوو شتہ زۆر لەیە کتر جودان، چون ئەوہ ی پیغەمبەری خوا ﷺ جارو دوو جار نیہ تا بلێین لە ڕیککەوتە، بەلکو چەندین جار دووبارہ بوەتەوہو ھەرچی فەرموہ ھاتوہتە جی .

وہ ھەر وەھا ھیچ ھەوالیکی نەبوہ کە پیچەوانہ ی ئەوہ بی، بە پیچەوانہ ی ئەو کەسانہ ی کە ھەوال دەدەن، یان قسەکانیان بە ڕیکەوت دیتە جی، چون ئەوان زۆرینہ ی کات ھەلە دەکەن لە ھەوالەکانیان و کەم جار قسەکانیان دیتە جی (یان بە دەگمەن)، جا کە ئەوان زۆرینہ ی کات ھەلە بکەن، ئیتر لەکو ی ھەوالەکانیان یە کسانہ بە ھەوالی پیغەمبەران، لە کاتی کدا ھەرچیەک بفرموون وەک خوی دیتە جی، ئەوان ھەر دەبیٹ ھەلە بکەن بەلام پیغەمبەران لە ھیچ ھەوالیکیان ھەلە ڕوو نادات، ئەمەش خالیکی جەوھەری جیاوازیہ.

ئە کریت بوتریت: ھەندیک لە ھەوالەکان ھیشتا نەھاتووہ کە داویەتی دەربارہ ی داھاتوو. دەلێین: ئەم بەشە بەشە کە ی پیشوو ڕەت ناکاتوہ، چون ئەم ھەوالانہ کاتیان نەھاتووہ، ئە گەر کات و وادەیان بیٹ ئەوا بیگومان ئەمانیش دینہ جی ھەر وەک ئەوانی دی .

عیبەرەت بە دژە کە یەتی، ئە گەر یە کیک لەو شتانہ ی ئەو فەرموویەتی دژە کە ی دەرچوو، ئەوا دەتوانن ڕەخنە بگرن، بەلام کە کاتی نەھاتووہ پیویستە چاوەر وانبن.

وه هه والی دا که بازنه کانی کیسرا دهدریت به سوراقه^(۱). ئەم هه واله له کاتی کیدا بوو موسولمانان لهوپه پری لاوازیدابوون، هه ر وهک ئەوه بوو که پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی و بازنه کانی پیح درا له سه رده می پیشه وا عومه ر.

هه واله کان لهم باره یه وه زۆر زۆرن، یه ک نمونه ی تر ده هیئمه وه وه ده یکه مه کۆتایی باسه که وه داوای ته و فیه له په روه ر دگاری خاوه ن مولک و به خشه ری بیح وینه ده که م:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرِبَ الْآيَاتُ^(۲) نِسَاءِ دَوْسٍ عَلَى ذِي الْخَلْصَةِ). وَذُو الْخَلْصَةِ^(۳) طَاغِيَةُ دَوْسٍ الَّتِي كَانُوا يَعْبُدُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ^(۴).

له ئەبو هوریره ر وه هاتوه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: قیامه ت هه لئاسیت، تاوه کو سمتی ئا فره تانی ده وس له ناوچه ی (ذی الخلصة) نه له پریته وه (به ته و اف کردن به ده ویدا). بتیک له و ناوچه یه بووه به ناوی (الخلصة) هه ر به هو ی ئەوه وه ناوئراوه.

ئەم هه والەش هه ر وهک ئەوه بوو که پیغه مبه ر ﷺ هه والی پیدابوو، وهک شه یخ حه مه د توه یجری ده لیت: (پروویدا هه ر وهک ئەوه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی

(۱) رَوَى الْبَيْهَقِيُّ فِي سُنَنِهِ (۵۸۲/۶)، بِرَقْمٍ: (۱۳۰۳۶): عَنِ الْحَسَنِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ أُمِّي بَقْرَةَ كِسْرَى فَوَضَعَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَفِي الْقَوْمِ سَرَّاقَةٌ بِنُ مَالِكِ بْنِ جُعْشَمٍ، قَالَ: فَأَلْقَى إِلَيْهِ سِوَارِي كِسْرَى بِنِ هُرْمَزَ فَجَعَلَهُمَا فِي يَدِهِ، فَبَلَّغَا مَنْكِبَيْهِ، فَلَمَّا رَأَهُمَا فِي يَدَيْ سَرَّاقَةَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، سِوَارِي كِسْرَى بِنِ هُرْمَزَ فِي يَدِ سَرَّاقَةَ بِنِ مَالِكِ بْنِ جُعْشَمٍ أَعْرَابِيٌّ مِنْ بَنِي مُدَلِجٍ.

وَنَقَلَ الْإِمَامُ الْبَيْهَقِيُّ عَنِ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ قَوْلَهُ: (قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَإِنَّمَا أَلْبَسَهُمَا سَرَّاقَةَ؛ لِأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِسَرَّاقَةَ وَنَظَرَ إِلَى ذِرَاعَيْهِ: (كَأَنِّي بِكَ قَدْ لَبَسْتَ سِوَارِي كِسْرَى) قَالَ: وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ إِلَّا سِوَارِيْنِ). السُّنَنُ الْكُبْرَى (۵۸۱/۶)، بِرَقْمٍ: (۱۳۰۳۳)، وَمَعْرِفَةُ السُّنَنِ وَالْأَثَارِ (۲۹۰/۹)، بِرَقْمٍ: (۱۳۱۹۷).

(۲) قَالَ الْمَلَأُ عَلِي الْقَارِي فِي مِرْقَاتِهِ (۳۵۰/۱/۸): (وَالْآيَاتُ بِفَتْحَتَيْنِ جَمْعُ أَلْيَةٍ بِفَتْحٍ فَسُكُونٍ، وَهِيَ فِي الْأَصْلِ اللَّحْمَةُ الَّتِي تَكُونُ فِي أَصْلِ الْعَضْوِ، وَقِيلَ هِيَ اللَّحْمَةُ الْمُشْرِفَةُ عَلَى الظَّهْرِ وَالْفَخْذِ، وَهِيَ لَحْمُ الْمَفْعَدِ، وَالْمَعْنَى حَتَّى يَرْتَدُّوا فَتَطُوفَ نِسَاؤُهُمْ) اهـ.

(۳) قَالَ الْقَسْطَلَانِيُّ فِي شَرْحِهِ (۲۰۲/۱۰): (إِنَّ ذَا الْخَلْصَةِ مَوْضِعٌ بِلَادِ دَوْسٍ فِيهِ صَنَمٌ اسْمُهُ الْخَلْصَةُ، وَحِينَنْدُ فُلَيْسَ ذُو الْخَلْصَةِ الطَّاغِيَةَ نَفْسَهَا) اهـ.

(۴) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۵۸/۹) بِرَقْمٍ: (۷۱۱۶).

پیدا بوو له فهرمووده سه حیحه که دا، وه خه لکی ناوچه ی (تباله) و چوارده وری و (ذی الخَلَصَة) تووشی فیتنه یه کی گه وره بوون، وه دیسانه وه نوییان کرده وه، هه ر وه ک هه بوو له سه رده می نه فامی (۱).

وه هه وره ها میژوونوسی نه جد (عوسمانی کوری به شیر) یش هه مان شتی باسکر دووه، له روداوه کانی سالی (۱۲۳۰ کۆچی)، که عه بدولعه زیزی کوری سعود بته که ی تیگ شکاندوه (۲).

پابه ند کاری هه ژده یه م:

زۆر فهرمووده مان بۆ هاتووه له سه ر سه یرو سه مه ره یه کانی گه ردوون و به دیار خستنی، وه ده رباره ی نه یینه کانی دروستکراوان و ورده کاریه که ی، له کاتی کدا زانستی ته جریبی وها پیشکه وتوو نه بوو، وه دوا ی پیشکه وتنی و له سه رده می خو ماندا زانست ئه و راستیانه ی دان پیدا ناوه که سوننه ت پیی هاتووه.

لیره دا پرسیا ره که ئه وه یه: ئایا پیغه مبه ر ﷺ چون ئه م شتانه ی زانیوه و چون هه والی پیدا وه ئه گه ر له ریگه ی وه حیوه نه بووه؟

وه نمونه له سه ر ئه مه زۆر زۆره و لیکۆلینه وه نوییه کانی ش دانیا ن پیدا ناوه چه سپاندوو یانه، له وانه: هه والدانی به ده رنه چوون له و شوینه ی تاعون (وه با) تییدا بلا بووه ته وه و، ئه وانه شی له ده ره وه ن نه یه نه ناوی (۳).

(۱) إِنْخَافَ الْجَمَاعَةُ لِلتَّوَجِرِيِّ (۲۲۵/۲).

(۲) عَنْوَانُ الْمَجْدِ لِعَثْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (۳۴۳/۱)، ت: محمد بن ناصر الشثري، دار الحبيب، ط: ۱۴۲۹/۳هـ.
 (۳) رَوَى الْبُخَارِيُّ (۵۸/۹) بِرَفْعٍ: (۷۱۱۶): عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَسْأَلُ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ، مَاذَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الطَّاعُونَ؟ فَقَالَ أَسَامَةُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الطَّاعُونَ رَجَسٌ أُرْسِلَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، أَوْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بَارِضٌ، فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بَارِضٌ، وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَحْرُجُوا، فِرَارًا مِنْهُ).

وه ههوالدانی بهوهی ژمارهی جومگهکانی مروّف (۳۶۰) جومگهیه^(۱). وه زانستی نویش لهسه ر ئه م راپهیه.

وه ههوالدانی بهوهی جهستهی مروّف هه مووی تیا دهچیت ته نیا سی بهندهی بربره (عَجَبُ الدَّنْبِ) نهییت^(۲).

وه له مانه هه مووی سهیرتر ههوالدانیه تی بهوهی هه وره بروسکه دیت و ده گه ریته وه^(۳). هه مووان هاتنه که ی ده زانین و دیومانه، به لام گه رانه وه که ی ههستی پی نا کریت له بهر خیراییه که ی، مه گه ر دیمه نه که تو مار بکریت و خا و بکریت وه وه به دیقته بوی پروانریت، ئه مهش ئاشکرا نه بوو له لایه ن زانسته وه تا ئه م دواییانه.

وه ئه گه ر به لگه ت بویت، ئه وا به لگه زۆر زۆره له م بارهیه وه وه ده توانیت به دوایا بچیت.

تیبینی: ئه م باسانه که دهیپنن ته نیا بو پابه ندردنی نه یارانی سوننه ته، وه ئیلا ئیمه سه رچاوه کانی وه حیمان زۆر به لاره گه وره تره له وه ی بیانخهینه ژیر حوکمی زانسته ته جریبه کانه وه، یانی هه ر گیز وه حی ملکه چ ناکه ین بو ئه گه رو گریمانه ی زانست، وه پاشان بابه تی جیاوازی کردن له نیوان بیردۆزی زانستی و حه قیقه تی زانستی شتیکی زۆر پیوسته، زۆر گرنگه بو ئه م باسانه بگه رینه وه بو ئه و باسه ی دانراوه له سه ر زانسته ته جریبه کان له کتبی (الجَنَائَةُ عَلَى الْبُخَارِيِّ).

(۱) رَوَى مُسْلِمٌ (۶۹/۲) بِرَقْمٍ: (۱۰۰۷): عَنْ عَائِشَةَ، تَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّهُ خَلِقُ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتِّينَ وَثَلَاثِمِائَةِ مَفْصِلٍ، فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ، وَحَمِدَ اللَّهَ، وَهَلَّلَ اللَّهَ، وَسَبَّحَ اللَّهَ، وَاسْتَعْفَرَ اللَّهَ، وَعَزَلَ حَجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، أَوْ شَوْكَةً أَوْ عَظْمًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَى عَنْ مُنْكَرٍ، عَدَدَ تِلْكَ السِّتِّينَ وَالثَّلَاثِمِائَةِ السَّلَامَى، فَإِنَّهُ يَمُتِي يَوْمَئِذٍ وَقَدْ رَزَحَ نَفْسَهُ عَنِ النَّارِ).

(۲) رَوَى الْبُخَارِيُّ (۱۶۵/۶) بِرَقْمٍ: (۴۹۳۵): عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا بَيْنَ الثَّنَجَتَيْنِ أَرْبَعُونَ) قَالَ: أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: أَبَيْتُ، قَالَ: أَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: أَبَيْتُ، قَالَ: (ثُمَّ يُنَزَّلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ، لَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَلِي، إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ عَجَبُ الدَّنْبِ، وَمِنْهُ يُرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

(۳) رَوَى مُسْلِمٌ (۱۸۶/۱) بِرَقْمٍ: (۱۹۵): عَنْ حَدِيقَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَمْ تَرَوْا إِلَى الْبَرْقِ كَيْفَ يَمُرُّ وَيَرْجِعُ فِي طَرْفَةِ عَيْنٍ؟

پابه‌ند کاری نۆزده‌یهم:

رہسمی موسحف و ئەداکردنی قورئان له رپگه‌ی ریوایه‌ته‌وه بۆمان هاتوو، وه‌ ئه‌ گهر ریوایه‌ت نه‌ییت چون‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ ده‌خوینینه‌وه: ﴿كَهَيْعَصَ﴾
 مریم: ۱ یان وته‌ی خوی گه‌وره‌: ﴿كَهَيْعَصَ﴾ مریم: ۱

وه‌ وینه‌ی ئه‌مانه‌ش له‌ قورئانی پیرۆزدا، ئه‌ گهر هات و ئیمه‌ وازمان له‌ ریوایه‌ت هیئا به‌ تیکرا ئه‌وا ده‌که‌وینه‌ ناو ئالۆزیه‌کی قول و بیع بانه‌وه‌ قورئانیش به‌زایه‌ ده‌ده‌ین، به‌ نه‌زانی و بیع هه‌ستکردن به‌ مه‌ترسی کاره‌که‌.

پابه‌ند کاری بیستم:

هه‌موان ده‌زانین که‌ چه‌نده‌ جیاوازی هه‌یه‌ له‌ نیوان گێرره‌ره‌وه‌کانی سونه‌وه‌ شیععه‌و کتیبه‌کانیان، وه‌ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ش زۆرینه‌ی ئه‌و فهرموودانه‌ی که‌ لای ئیمه‌ باسکراون و سه‌حیحن، له‌ کتیبه‌کانی شیععه‌دا هه‌ن به‌ ئەندازه‌ی (۹۰٪).
 ئایا ئه‌مه‌ش به‌ لگه‌ نیه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م فهرموودانه‌ لای پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ هاتوون؟

پابه‌ند کاری بیست و یه‌ک:

زۆر جار نه‌یارانی فهرمووده‌ دین و گومان ده‌خه‌نه‌ سه‌ر راستگۆیی هاوه‌لان، وه‌ له‌سه‌ری هه‌مووشیانه‌وه‌ ئه‌بو هورپه‌ره‌و تۆمه‌تباری ده‌که‌ن به‌ دروستکردنی فهرمووده‌. پرسیاره‌که‌ لێرده‌ا ئه‌وه‌یه‌: چی ده‌لێن ده‌رباره‌ی گێرانه‌وه‌ی فهرمووده‌کانی ئه‌بو هورپه‌ره‌ له‌ لایه‌ن هاوه‌لانی تره‌وه‌و به‌شدارێ کردنیان له‌ ریوایه‌تی هه‌مان مانا؟
 ئایا ئه‌مه‌ به‌ لگه‌ نیه‌ له‌سه‌ر راستگۆیی ئه‌م هاوه‌له‌ به‌رپه‌ر؟

وه‌ پاشان نایینیت له‌ (۴۲) فهرمووده‌ زیاتری گێراییته‌وه‌ خوی به‌ ته‌نیا (به‌ سه‌حیحی لێوه‌ی هاتیبیت)، وه‌ ئه‌م فهرموودانه‌ش له‌ ره‌وشت و فیه‌قه‌ و ئه‌و باسانه‌یه‌ که‌ هه‌یچ شتیکی تێدا نیه‌ بکریته‌ مایه‌ی تانه‌ به‌سه‌ریه‌وه‌.

پابه‌ند کاری بیست و دوو:

ئه‌گەر هەرچی ریوایه‌ت و ئیسناد هه‌یه ره‌تمان کرده‌وهو به‌لامانه‌وه نا، ئیتر چی شتی‌کمان بو ده‌می‌نیت‌ه‌وه له می‌ژوو باسی بکه‌ین و ده‌ستی پی‌وه بگرین و بی‌که‌ینه به‌لگه له سه‌ر ئه‌وه‌ی که قورئانی پی‌روژ وه‌ک قوتابخانه‌یه‌ک جیل‌یکی بی وینه‌ی پی‌که‌یان‌دوو‌ه؟

وه ئه‌گەر که‌سی‌کی نا موسوڵمان پرسیا‌ری لی‌کردیت ده‌رباره‌ی کاری‌گه‌ری قورئان له سه‌ر ئه‌و واقیعه‌ی تیدا دابه‌زی‌وه‌و، چی کردوو‌ه له‌ گۆرینی ژینگه‌و تا‌که‌کان چی پی ده‌لیت؟ ئه‌وسا بی‌ده‌نگ ده‌بیت و ده‌می‌نیت‌ه‌وه، یان ده‌ست ده‌که‌ی به‌قسه هه‌لبه‌ستن و شتی ناراست ده‌لیت؟

سویند به‌خوا ئه‌گەر له بانگه‌شه‌ی ئه‌وان هه‌یچ شتی‌ک نه‌بیت ته‌نها ئه‌مه نه‌بیت، به‌سه بو ره‌ت‌کردنه‌وه‌و دوورخستنه‌وه‌ی له واقیعی موسوڵمانان، چون گومان ده‌خاته سه‌ر کاری‌گه‌ری قورئان له‌سه‌ر واقیع، چون هه‌یچ کاری‌گه‌ریه‌ک نایینیت‌ه‌وه باسی بکه‌ی.

ئای بو دل‌خۆشی دووژمنانی ئیسلام و می‌ژوو شارستانیه‌تیان، ئه‌گەر بو‌چوونی ئه‌وان بیته بو‌چوونی باوو بلاو له نیو خه‌لکیدا.

پابه‌ند کاری بیست و سێ:

ئه‌گەر هه‌موو سونه‌ت ره‌ت‌کرده‌وه، چون ئه‌م ئایه‌ته پی‌روژه‌ جی به‌جی ده‌که‌یت:

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴾ الأحزاب: ۲۱

یان چون له وته‌ی خوی گه‌وره تیده‌گه‌یت که ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾ القلم: ۴

سیفاته کانی پیغمبهر ﷺ چین و چه نیکن و ورده کارییان چۆن بووه؟ وه له کوی بدؤزینه وه تا بیکهینه سهرمه شق و چاوی لیبکهین و ئەم ئایه ته پیروژه جی به جی بکهین؟

ئایا ئەم فەرمانه بو واجیبتی نیه؟ ئەی له کوی رهوشته کانی ئەم سهرمه شقه مان وده دست بخهین؟ ئە کریت بوتریت: له قورئانی پیروژدا. به لام چۆنی جی به جی کردوو له گهلی ژیاوه؟ وه ئە گهر خودای گهوره مه به سستی رووکه شی قورئان بوايه، ئەوا دهیغه رموو: قورئان بکهنه سهر مه شق، ئەک پیغمبهر ﷺ.

پابهند کاری بیست و چوار:

ئایا نه یارانی سوننهت ئەم پرسیاره وه لام ناده نه وه. ئە گهر هات و هه موو سوننهت و میژوو له ناوبرا، چۆن ئەم ئایه ته پیروژه ته فسیر ده کهن و لیبی تیده گهن: ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ مَحَبَّهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ الأحزاب: ۲۳

وه پرسیاریان لیده کهن: سیفاتی ئەوان چی بووه و چییان کردوو؟ ژیان و سیره یان چۆن بووه تا چاویان لیبکهین؟ له کوی دهستان بکه ویت ئە گهر په لاماری ئەم میژوو ریوايه تانه تان دا بهو شیوه سته مکارانه؟

پابهند کاری بیست و پینج:

ده چیته عه قله وه بوتریت: پیغمبهر ﷺ ماوهی (۲۳) سال به له فزو وشه کانی قورئانه وه خه ربك بووه، به بی ئەوهی هیچ شتیك له مانا که ی باس بکات و به یانی بکات؟ ئایا هیچ که سیکی عاقل ئەمه ده لیت؟

ئیتیر بوچی رقتان ده بیته وه له وانهی که هه موو کاته کانی خو یان داوه به ته جویدو ته نها به له فزی قورئانه وه خه ربك؟ ئایا هیچ جیاوازیه که هیه له نیوان ئەم دوو شته؟

سویند بە خوا ئەمە شتیکی پیکەنیناویە کە بیرى لیدەکەیتەووە لئی ورد دەبیتەووە.

پابەند کارى بیست و شەش:

زۆرێک لە نەیارانى سوننەت دەلین: ئیمە تیکرای سوننەت ڕەت ناکەینەووە، بەلکو ئەو فەرموودانەى کە هاتوون لە ڕەفتارى جوان و ئامۆژگارى بەرز وەریدەگرین، بەلام ئەوێ ڕەتێ دەکەینەووە یاسا و ڕیساو تەشریح و بابەتە غەیبیەکانە، زۆرێکیان ئەم قسەیه دەکەن لە کتیب و چاویکەوتنەکانیاندا.

پرسیار لێردا ئەوێ: ئایا ئەم وتانە لە هەموو کەسێک وەرناگرین، تەنانەت لە منداڵیکیش ئەگەر قسەى پێ بکات؟ وە پاشان چ جیاوازیەک دەمینیتەووە لە نیوان پیغەمبەرێک و حەکیمێک، یان پیغەمبەرێک و فەیلەسوفێک و تیکرای مرووف؟ وە کامەیه جیاوازی نیوان پلەو پایەى پیغەمبەران و ئەوانى دى؟

پیغەمبەر لەسەروى ئەمەووە بەیانى شەریعەت دەکات و ماناکانى پەيامى خودایى بە خەلکی دەگەیهنیت، وە هاتنى کورت نەکراووتەووە لە حیکمەت و ئاداب، وە ئەگەر بەو شیوێهەیت وەکو نەیاران دەلین، ئەوا هیچ تاییبەتمەندیەک نیە بۆ پیغەمبەران، ئەم قسەیهش دەرەنجامى تەسەورکردنى کورتى نەیارانە، چون هەموو خەلکی هاوێشەن لە حیکمەت و ئاداب، خو دەیت پیغەمبەران بە شتیکی جیا ببنەووە لەبەر ئەوێ ئەوان هەلپژاردەى خودان لە نیوان خەلک.

پابەند کارى بیست و حەوت:

لە سەردەمى خویماندا باسى ئەو دەکریت کە هەندیک دەستخەت دۆزراووتەووە دواى لیکۆلینەووەى بە ئامێرە نوێیهکان، نووسینەکەى دەگەریننەووە بۆ سەردەمى هاوێلان. ئایا ئەمە بەلگە نیە لەسەر نووسینەووەى سوننەت لە سەردەمى پیغەمبەر ﷺ و هاوێلانیدا؟

تیبینی: ئیمە عەقلى خویمان نادەینە دەست ئەمەو بە تەنیا جەخت ناکەینەووە لە چەسپاندنى دەست نووس، چون ریبازى خویمان بۆ وەرگرتنى هەوالەکان

و میژوو بەھیز ترە لە رینگاو گەرانی ئەوان، ئیمە پشت بە رینگای تاییبەتى خۆمان دەبەستین بۆ وەرگرتنی ھەوالەکان، ھیچ بەلامانەوہ گرنگ نیە کہ ئەوان بابەتەکہ بە راست بخەنەوہ یان نا، وە دۆزینەوہی ئەو دەست نووسانەش ھیچ لە یەقینی ئیمە زیادو کہم پی ناکات، بەلام ئەمە پابەند کەرە بۆ نەیاران، چون زانستە تەجریبیەکانیان بەلاوہ گرنگترەو زیاتر گەردنی بۆ کہ چ دەکەن، تا قورئانی پیرۆز^(۱).

پابەند کاری بیست و ھەشت:

زۆر جار نەیارانی سوننەت فەرموودەکان و ریبازی ئیمە لە وەرگرتنیان وەسف دەکەن بە دژەوانەو جیاوازی، جا بۆچی پرسیارەکہ ھەلناگیرنەوہ بۆ خۆیان و بلین: بۆچی لە سەر یەک راو بۆچوون ناوەستن و کۆمەلێک ریکارتان نیە بۆ وەرگرتن و رەتکردنەوہی سوننەت کہ لەسەری کۆکبن؟ وەک دەبینین وتەى ھەر کەسیکتان جیاوازە لەوی ترتان، وە چەندین ریبازتەو لیبوہتەوہو ھەر یەکیکیان شوین ھەواو ئارەزووی دەکویت و بە زانستی نیشان دەدات، یەکیکتان

(۱) ئەمە بۆچومانە دەربارەى دەست نووسی قورئانیش، چون ھەندیک دەست نووس ھەن لە مۆزەخانە ئەوروپیەکان میژووہەکہی دەگەریننەوہ بۆ سەردەمی پیغەمبەر(سەلات و سەلامی لەسەریبت)، وە دەلین: ھیچ جیاوازیەک نیە لە نیوان ئەو قورئانەى لە بەردەستمانە لەگەل ئەو دەست نووسانە. بەلام لیژەدا پرسیاریک دیتە پیشەوہ: چی دەبیئت ئەگەر ئەو دەست نووسانە پیچەوانەى ئەو قورئانەبیئت کہ لەبەردەستمانە؟ وە چی دەبیئت ئەگەر لە داھاتوو بانگەشەى ھەندیک دەست نووسیان کردو وتیان پیچەوانەى ئەم قورئانەى بەردەستمانە؟

گومانم نیە کہ سە ژیرەکان ئیجماعی ئوممەت و یەک دەنگییان لەم سەری جیھانی ئیسلامی بۆ ئەوسەری و ھاتنی لە کۆمەلێک دەمی راستگۆو بە ژمارەیک کہ ھیچ گومانیک ھەلناگریت پیش دەخەن، وە دەستبەرداری ریبایەت کردنی و سەنەدەکہی نابن بە رووکردنە دەست نووسیکی رزاو، ئەوہی کہ لە دەست نووسەکہدایە تەنھا دلخۆشى یەو بەس، وە ئەگەر نا رینگای پاراستنی قورئان لەلای خۆمان زۆر لە بوونی تاکە دەست نووسیک بەھیزترە. ئەمەم باسکرد چون بینیم ھەندیک موسولمان و خوینەواران پیی ھەلخەلەتاوان و ئاور نادەنەوہ بۆ راستیەکی ئازاربخش: ئەویش ئەوہیە ئیمە ھەلیان دەدەینەى کہ سبەى گومان بخەنە سەر قورئانی پیرۆز، بە ھینانی ھەندیک دەست نووسی ساختە.

بەلگە هینانەو بە شتیک بەوپەرى نەزانى و دواکەوتویى دەبینیت، ئەوانى تەرتان لای زۆر ئاساییە، وە هەندیکى تر دین و هەندیک رپسا دادەنن، وە خەلکانیکى تەرتان دیت و هەمووی رەت دەکاتەو، وە ئەوەشى رپسا دادەنیت بۆ رەتکردنەو، هەمووی، چەندین گروپى لیدرۆست بوو.

پابەند کارى بیست و نۆ:

زۆریکیان بانگەشەى ئەو دەکەن کە عەقل بکریتە پێوانە بۆ قەبولکردنى فەرموودەکان، ئایا ئەوان حەقیقەتى عەقل و ئالۆزى و لیکترازان و جیاوازیەکانیان دیو؟ لە گەل وەسف نەکردنى بە هاوسەنگى و گۆرانی لە ژیر هۆکارەکانى وەك هەستەکان و ژینگەو زانستە خەزنگراوەکان و سرووشتى کار و جگە لەمانەش؟ بۆ نمونە عەقل و ژیری دکتۆریك جودایە لە هى مامۆستایەك، وە هەردووکیان جیاوازن لە ئەندازیاریك، وە ئا بەو شیوہیە^(۱).

باشە کام عەقل لەم عەقلانە هەلبژیرین و بیكەینە بریاردەر بە سەر سوننەتەو؟.

پابەند کارى سیهەم:

زۆریکیان بانگەشەى پێویستى بەپێوەرکردنى زانستە تەجریبەکان دەکەن، بۆ وەرگرتنى فەرموودە هەر وەك هەمان بانگەشەیان بۆ عەقل کرد کە پێویستە بکریتە بریاردەر بەسەر سوننەتەو، بەلام ئەوان نازانن کە ئەم زانستانە جیگیر نین و راستیەکان تییدا زۆر کەمن، وە لە بنچینەدا ئەم زانستانە دۆزینەو، کۆمەلێك بێردۆزەو لە گۆراندان رۆژ لە دواى رۆژ، ئەمرو کەسێك بێردۆزێك دەدۆزیتەو بە پشت بەستن بە کۆمەلێك رپکارو رپسا، سبەى کەسێكى تر دیت و سەرلەبەرى هەلەوەشییتەو، بریاری لەسەر دەدات کە سەراپای وەهەمو دوورە لە واقعەو.

(۱) وردەکارى ئەم باسانەمان لە کتیبى (الجنایة علی البخاری) باسکردوو، دەتوانن بگەرپنەو بۆى، لە باسى: (مُسْكَلَةُ أَوْزُونَ مَعَ الْعَقْلِ وَالنُّقْلِ).

وه ههروهه ده بیته شهوهش بزانیته، که شه بیردۆزانه له سهه (الِاسْتِقْرَاءُ النَّاقِصُ) ن، نهک (الِاسْتِقْرَاءُ التَّامُ)، وه یه که مهش یه قین نابه خشیته^(۱).

پابهند کاری سی و یهک:

شهوانه ی که ده لین: پیویسته فهرمووده عهرز بکریته سهه قورئان (بهو مانایه ی نایته سوننهت هیچ شتیکی زیاد به سهه قورئانه وه بهیته) سهه ریچی قورئانی پیروژ ده کهن لهو ئایه تانه ی که له پیشوودا باسمان کرد، چون بریاری حوجیه ته ی سوننهت ده دات و شه رعیه ته ی ده چه سپیته، یه کلایه ده کاته وه که وه حی دووهم و ته شه ریعی سهه به خو یه.

پرسیاری روو به روو کراوه و ره خنه لیان شه وه یه که به لگه یه ک بینن له ئاستی هیژو قوه ته ی شه گشته به لگه یه بیته که باسکران، ته نانهت ناتوانن یه که به لگه ش بهیننه وه له سهه شه مه.

وه له لایه کی تریشه وه شه مان پیچه وانه ی عه قل و ژیری ده کهن له ته سه ور کردنی مانای (موخاله فه) و، مانای (زیاده)، چون ته نها زیاده به سهه قورئانه وه ده لالهت ناکات له سهه موخاله فه و دژایه ته ی، شه گه ره له زیاده که دا شتی که نه بیته پیچه وانه و دژی قورئان بیته.

پابهند کاری سی و دوو:

به دلنیا ییه وه هاتنی قیرائه ته قورئانیه کان پشت ده به سته یته به هه مان ریگا که سوننه ته ی پی هاتوه، جا که وابوو ره تکر دنه وه ی فهرمووده کان و به لاوه نانیان ره تکر دنه وه به لاوه نانی قیرائه ته قورئانیه کانه.

ئیدی لیروهه چی بکهین! ئایا واز له قیرائه ته کان بینن به تیکرا؟ یان چاره چییه؟ وه شه گه ره دانیه کیان هه لژیریت و واز له وانی تر بینیت له سهه ره چ

(۱) ورده کاری شه باسه مان باسکر دووه له کتیبی: (الْجِنَائَةُ عَلَى الْبُخَارِيِّ)، گرنگه بو ی بگه ریته وه.

بنەمايەك ھەلیدەبژیریت^(۱)؟ ئایا ئەمە لە بەھا ھیئانە خوارەوہى قورئانى پیرۆز نیە؟

پابەند کارى سى و سى:

زۆرئىك لە نەيارانى سوننەت و موعتەزىلە لە كۆندا^(۲) و رۆژھەلاتناسان دەست دەگرن بە كۆمەلئىك فەرموودەى لاوازو ھەلبەستراوہوہ چون پالپشتى بۆچوونە لارپىكەيان دەكات، وە ھەندىك جار كىشمەكىشمى پى دەكەن لە گەل بوخارى و موسلىم لەكاتىكدا گەيشتونەتە لوتكە لە كارى بەشەرىدا.

پرسىار لىردا ئەوہىە: ئایا ئەمە دژەوانە نیە لە رىبازو مەنھەجیان لە شىوازى بەلگە ھىئانەوہ (رەوكردنە ھەلبەستراو و لاوازو رەتكردنەوہى سەحىح) وە بەس نیە بۆ رەتكردنەوہى ئەوہى ھىئاوتانە؟

پابەند كارى سى و چوار:

نەيارانى سوننەت رەخنەيان لە زۆر فەرموودەى سەحىح گرتەو رەتيان كردووەتەوہ، بەو بىبانوہى كە عەقلىيان ناىگرىت و قەبولى ناكات، ھەر چەندە لە رىگەى كۆمەلئىك خەلكى راستگۆو جى متمانەوہ ھاتوون. وە ئەوہى جى سەرسورمانە ئەوان برۆيان بە قورئانى پىرۆز ھىئاوہ لە شتائىكدا زۆر لەوانە سەرىترە، وەك ھاتنە دەرەوہى ئاو لە بەرد بۆ پىغەمبەر موسا، رەوداوى ئىسراو مىعراج، زىندووكردنەوہى مردوو لەلايەن پىغەمبەر عىساوہ، گواستنەوہى عەرش (تەخت)ىكى گەورە لە ولاتىك بۆ ولاتىك لە چاوتروكانىكدا بۆ پىغەمبەر

(۱) دوور نیە خەلكانىك بىن و بلین: پىويستە واز لە قىرائەتەكان بىنن و تەنھا يەك دانە ھەلبژىرىن، چون لە سەردەمىكى وا سەىر دەژىن تەنیا دەجالى كەمە.

(۲) بەلام پىويستە موعتەزىلە نەخەینە رىزى نەيارانى سوننەت و رۆژھەلاتناسانەوہ (رۆژھەلاتناسانىش يەك شىوہ نىن)، چون موعتەزىلە بە شىوہەكى گشتى رىزى سوننەتيان گرتەو، بەلام ھەندىكەيان كۆمەلئىك مەرجیان داناوہ بۆ وەرگرتنى سوننەت، بۆچونمان پىچەوانەى ئەوانە تىيداو بە ھەلەيان دەزانىن.

سولهیمان، وه فینک کردنه وهی ئیبراهیم به ئاگر، وه قسه کردنی سولهیمان له گه‌ل می‌رولهو، چه‌ندین شتی تر.

جا ئەمه بو نەیارێک ئە گەر موسولمان بێت، وه ئە گەر کەسه که بیج برۆاش بێت ئەوا ئەمیش هیچ سەیرتر نیه له موسولمانه‌که، چون برۆای به هاوشیوهی ئەم شتانه هیناوه به شتانیک له زانسته ته‌جریبه‌کاندا که زۆر سەیرن به‌لای مرۆقه‌وه بیستنیان، له‌مه‌ر جه‌سته‌ی مرۆف و کەون و ژیانى ئازەلان.

پرسیاره‌که لی‌ردها ئەوهیه: ئایا ئەمه دژه‌وانه (تَنَاقُض) نیه له ریبازو مەنه‌ه‌جدا کاتیک ئینکاری شتانیک ده‌که‌یت له سوننه‌تداو هاوشیوه‌که‌ی له قورئان و زانسته ته‌جریبه‌کاندا وه‌ر ده‌گریت، ئەى نه‌یاری سوننه‌ت؟

وه هه‌روه‌ها پرسیاره‌که رووی له بیج دینه‌کانیشه: ئایا شتانیک که به لاتانه‌وه سەیرن رەتیان ده‌که‌نه‌وه له قورئان و سوننه‌ت، وه هه‌مان سەیری له شتانیکدا هه‌یه له زانسته ته‌جریبه‌کان و وه‌ریان ده‌گرن، ئایا ئەمه ته‌ناقوزو دژه‌وانه نیه؟

ئەوه‌ی کیشیه له لای نه‌یارانی سوننه‌ت و بیج دینه‌کان: جیاوازی نه‌کردنیانه له نیوان دوو شت: ئەوه‌ی عه‌قل به ئەسته‌می ده‌بینیت (الاستِحَالَةُ الْعَقْلِيَّةُ)، له گه‌ل: ئەوه‌ی که عه‌قل به سه‌یرو غه‌ریبی ده‌بینیت (الاستِغْرَابُ الْعَقْلِيُّ)، ئەوه‌ی که عه‌قل روودانی به موسته‌حیل داده‌نیت، به هیچ جوړیک له قورئان و سوننه‌تدا نیه، به‌لام دووه‌میان که پێی ده‌وتریت به سه‌یرگرتن، شتیکی ئاساییه‌و له قورئان و سوننه‌تدا هه‌یه، وه زانسته ته‌جریبه‌کانیش لێی بیج به‌ش نین، چون له گه‌ردووندا نمونه‌ی زۆره، ئەم باسه‌مان هیناوه له کتیبی (الْحَجَايَةُ عَلَى الْبُخَارِيِّ)، ده‌توانن بۆی بگه‌رپینه‌وه.

پابەند کارى سى و پېنج:

نەيارانى سوننەت ھەردوو زانستى: (مُخْتَلِفِ الْحَدِيثِ) و، (مُشْكِلِ الْحَدِيثِ)^(۱)، ناو دەبەن بە تەكەلوف و زۆرکردن و رازاندنەوھو جوانكارى بۆ فەرموودەكان، لەكاتىك ھەلەدەسىن بە كۆكردنەوھى فەرموودەكانى باسىك بە مەبەستى لىكدانەوھيان، لە كاتىكدا رۆوكەشيان وا ديارە پىچەوانەى قورئانە، يان پىچەوانەى فەرموودەى ترە، تا مانەكەى بەديار بخەين و رۆونى بكەينەوھو كە كىشەى تىدا نىە.

بەلام ئەوھى سەيرە خۆيان بەم رىگەيە رازين بۆ قورئانى پىرۆزى بەكارى دەبەن لەكاتىك تەفسىرى ھەندىك ئايەت دەكەن كە رۆوكەشەكەى پىچەوانەيە لە گەل يەك^(۲).

ئايا ئەمە تەناقوزو دژەوانە نىە لە رىبازو مەنھەجىەتى ئەوان، كە بۆ سوننەت رازى نين و بۆ قورئان ھەمان شت بەكار دەبەن؟

(۱) ئەم دوو زانستە بۆ بەيان كردنى ئەو فەرموودانەيە كە رۆوكەشەكەى وا ديارە كىشەيان تىدايە، بەوھى كە وا ديارە پىچەوانەى قورئانە، يان پىچەوانەى ھەندىك فەرموودەى ترە، يان لە گەل عەقل و ژىرى كىشەيان ھەيە، يان فەرموودەكە خۆى لە خۆيدا شتىكى تىدايە ھەندىك كەس لى تىناگەن و بە كىشەى دەبين.

(۲) كۆمەللىك ئايەت ھەيە كە بى دىنەكان رەخنەيان لى گرتووە ھەر لە كۆنەوھو تا ئەمرومان، وھ رۆژھەلاتناس و موژدەدەرى مەسىحىەكانىش بەشيان ھەيە لەم كارە، بەلام خۆى گەورە كۆمەللىك زانای ھەناردە كردووە، رۆونيان كردووەتەوھو كە كىشەكە لە تىگەيشتنى ئەواندايە نەك ئايەتە پىرۆزەكان، وھ بەيانيان كردووە كە ئەمە رۆو دەدات بۆ كەسىك بە بەلگەكان ھەموو كۆ ناكاتەوھو تا پىكەوھو تەفسىرو لىكدانەوھيان بۆ بكات، وھ لە شوئىن و جى و مەبەستى خۆيدا لىكياندا تەوھو. جا بۆ سوننەتىش ھەمان شتە، وھ لىرەدا ئەو ئايەتانە ناھىنم كە رەخنەيان لى گرتووەو رۆوكەشەكەى وا ديارە دژى يەكن، چون رىگە نىە لىرە رۆونيان بكەينەوھو ھەقى خۆى بدەينى، وھ ئە گەر لە حالىكى وھادا بىھىنن ئەدەب نىە لە گەل قورئانى پىرۆز بۆيە وازى لى دەھىنم و تەنيا نمونەيەك باس دەكەم، وھ ھەر كەسىش بىھوئى دەتوانىت لە كىتبەكانى تەفسىرو موشكىلى قورئاندا نمونەى زياتر بىينىت.

بۆ نمونە مەوقیفيان چۆن دەبیّت لە تەفسیری هەندیك نایەت كە هاتوون لەسەر دروستکردنی ئاسمان و زەوی، وەك وتەى خۆى گەورە: ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ الأعراف: ۵۴

وە دەفەر مویّت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَدْبُرُ الْأَمْرَ ۗ مَا مِنْ شَيْعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ یونس: ۳

وە دەفەر مویّت: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ ۗ أَنْتُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ﴾ هود: ۷

لەم نایەتانهو بیجگە لەمانەش خۆى گەورە دەفەر مویّت كە دروست کردنیان بە (۶) رۆژ بوو، بەلام لە چەند نایەتیكى سوپەتی (فُصِّلَتْ) رۆوكەشەكەى وا دیاره كە بە (۸) رۆژ دروستكراون، خۆداى گەورە دەفەر مویّت: ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ ۚ أَنْدَادًا ۗ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسِي مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَفَضَّضَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ۗ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾﴾ فصلت: ۹ - ۱۲

ئەم سەیرکردنە رۆوكەشیه بۆ وشە بەبج گۆیدان بە مانا كێشەى گەورە دروست دەكات لە تیگەیشتنی بی دینهكان و نەیارانی سوننەت، وە ئەگەر لە مانا ورد ببونایەتەو ئەوا نە بچ دین رەخنەى لە قورئان دەگرت، هەر وەك چۆن

نهیاری سوننه تیش ره خنهی له سوننهت نه ده گرت، به لām ئەوان رازی بوون به توپکلی دپره کان و ئەوهیان هه لپژارد به سه ر کرۆکه وه.

ته فسیری راست بو ئەم ئایه تانه ئەوهیه که خوی گهوره ئاسمان و زهوی به (۶) رپۆژ دروست کردوه هه ر وهک لهو ئایه تانه ی پیشوو جیگیره، وه ته فسیری دروستیش بو ئایه ته کانی سورپه تی (فُصِّلَتْ) به م شیوهیه:

خوای گهوره زهوی دروست کردوه له دوو رپۆژدا وهک ده فه رمویت: (خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ)، وه له گه ل دروست کردنه کهیدا دوو رپۆژیش شاخه کانی دروست کردوه و رزق و رپۆژی تیدا دابهش کردوه، به مهش ده بیته چوار رپۆژ، وهک ده فه رمویت: (وَجَعَلَ فِيهَا رُوسَىٰ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ)، جا ئەم چوار رپۆژیه که باسکراوه دووه که ی پیشووشی له خو گرتوه که بو دروستکردنی زهوی بوو، یانی دوو رپۆژی دروستکردن، دوو رپۆژی دابهش کردنی رزق و ئەو شتانه ی تر، به مهش پیکه وه ده کاته چوار رپۆژ.

وه پاشان ئاسمانی دروست کردوه به دوو رپۆژ، وهک ده فه رمویت: (فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ)، جا هه مووی پیکه وه شهش رپۆژ ده کات و هاوتاو سازه له گه ل ئایه ته کانی پیشوو، به لām ئە گه ر به بیج ورده کاری و شاره زایی به زمان ته نیا سهیری روو کهش بکه ی، لی ت ده بی ت به (۸) رپۆژ.

ئەم شیوازی ده برپه شه شیوازیکی بلاو و دیاره له زمانی عه ره بیدا، وه زانایانیش ئاماره یان پیداهه، وهک پیشه وا به غه وی ده فه رمویت: «{فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ}، يُرِيدُ: خَلَقَ مَا فِي الْأَرْضِ، وَقَدَّرَ الْأَقْوَاتَ فِي يَوْمَيْنِ: يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ وَالْأَرْبَعَاءِ، فَهَمَّا مَعَ الْأَحَدِ وَالْآخَرِ عَلَى الْأَوَّلِ فِي الذِّكْرِ، كَمَا تَقُولُ: تَزَوَّجْتُ أَمْسِ امْرَأَةً وَالْيَوْمَ ثِنْتَيْنِ، وَإِحْدَاهُمَا هِيَ الَّتِي تَزَوَّجْتَهَا بِالْأَمْسِ»^(۱).

واته: [فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ] مه به سته ئه وهیه: ئەو شتانه ی له سه ر زهوی دروستی کردوه و رزق و رپۆزه که ی داناوه له دوو رپۆژدا: رپۆژی سه ع شه مه وه چوار

(۱) تَفْسِيرُ الْبَغَوِيِّ (مَعَالِمُ التَّنْزِيلِ) (۱۶۵/۷)، ط: دار طيبة للنشر والتوزيع.

شهممه، ئەم دوو رۆژه له گەل رۆژی یهك شهممه و دوو شهممه دهکاته چوار رۆژ، که باسی کردوووه ئەمهی دوايي گهراوندوتهوه سهر یه کهم، وه کو دهلیت: دوینی هاوسه رگیریم له گەل ئافرهتیک کرد، وه ئەم رۆش دوو، وه یه کیک له م دوانه ئەوهیه که دوینی هاوسه رگیریت له گەل کردوووه.

وه پیشهوا ئیبن عهتیبه دهلیت: ”{ فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ } يُرِيدُ بِالْيَوْمَيْنِ الْأَوَّلَيْنِ، وَهَذَا كَمَا تَقُولُ: بَنَيْتُ جِدَارَ دَارِي فِي يَوْمٍ وَأَكْمَلْتُ جَمِيعَهَا فِي يَوْمَيْنِ، أَي: بِالْأَوَّلِ^(۱).

واته: [فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ] مهبهستی له گەل دوو رۆژه که ی پیشوودایه، وه ئەمەش وهک ئەوهیه که دهلیت: دیواری ماله کهم به رۆژیک بنیات نا وه به دوو رۆژ هه موویم تهواو کرد، واته: به رۆژی یه کهمیشه وه.

جا ئەمه یهك نمونهیه و نمونهش زۆره بو که سیك بیهوی به دوايا بچیت، که پیوستیان به کو کردنه وه و روونکردنه وهیه، به لام نه یاران بر وایان پییه تی بو قورئانی پیرو زو نکۆلی لیده کهن بو سوننهت، به راستی ئەمەش جگه له دژیه کیی و دژوانه ناویکی تر هه لئا گریت، خودای گهوره هه ر بو خوی ته و فیقی بهنده کانی ده دات.

پابهند کاری سی و شهش:

نه یارانی سوننهت گیرانه وهی فهرمووده به مانا ده که نه ره خنه له فهرمووده کان و هوکاری رت کردنه وهیان، وه ده لین: فهرمووده به مانا گیر دراوته وهو ئەمەش گومان ده خاته سهر ئەوهی که بهو شیوهیه هاتیبیت که پیغمبهر ﷺ فهرموویه تی.

ئەوان به م وته داخراوه دلخۆش بوون و به زانست و ته حقیقی ده زانن، وه نازانن ئەم وتهیه بنچینهی مه زه به که یان هه لده وه شینیتته وه، چون ئەوان به رده وام پیمان ده لین: ئیوه هه ر به تو یکلکله وه خه ریکن و وا زتان له کرۆک و مانا هینا وه.

ئیس تاش ئیمه له ده می خویانه وه قه رزارباریان ده که یین (مل که چیان ده که یین به وهی خویان ده یلین) و ده لین: گومان نیه که کو مه لیک فهرمووده هه یه به مانا

(۱) تَفْسِيرُ ابْنِ عَطِيَّةَ (الْمَحَرَّرُ الْوَجِيْزُ) (۶/۵)، ط: دار الکتب العلمیة.

گیردراوتهوه، به لام ئەمه به شیوهیه کی هه‌ره‌مه کی نیه به‌بی مهرج و رپسا، به‌لکو پیشه‌وایانی فهرمووده زۆر مهرجی توندیان داناوه بۆ گیرانه‌وه‌ی فهرمووده به مانا، له‌وانه: پێویسته گیره‌ره‌وه‌که (راوی) زاناییت به زمانی عه‌ره‌بی، تا وشه‌یه‌ک نه‌گۆرپت به وشه‌یه‌ک کاریگه‌ری بخاته‌سه‌ر گۆرینی مانا. وه له مهرجه‌کانیان: ناییت فهرمووده‌که له‌و باب‌ه‌تانه‌ییت که پێویستمان به له‌فزه‌که‌یه‌تی، وه‌ک زیکره‌کان و جگه له‌مانه وه‌ک فهرمووده‌کانی عیباده‌ت. وه مهرجی تریان داناوه باسکراوه له کتێبه‌کانی زاراوه‌ی فهرمووده.

ئیتتر نازانم به‌م شیوه‌یه چی کاریگه‌ریه‌ک ده‌ییت له‌وه‌ی که له‌فزی فهرمووده‌که هاتیبیت یاخود نا مادام ئەم مهرجه تۆکمانه هه‌بن بۆ پاراستنی ناوه‌رۆکی فهرمووده‌که، پاشان هه‌ر ئەمه نیه، به‌لکو فهرمووده‌کان چه‌ندین رینگه‌یان هه‌یه‌و به‌راوردکاری ده‌کریت له‌ نیوانیان، تا بزانییت کامه‌یان راستترینه‌و زانایانی فهرمووده بچوکتترین جیاوازیه‌ک هه‌بوییت به‌یانیان کردووه.

وه له‌گه‌ل ئەمه‌ش هه‌ندی‌ک زانا هه‌بوون له‌ جیلی یه‌که‌م که به‌ ره‌وایان نه‌زانیه‌و گیرانه‌وه به‌ مانا، وه فهرمووده‌یان ده‌گیرایه‌وه به له‌فزه‌که‌ی، جا له‌ هه‌ر حاله‌تیکدا ئیمه دلنیاين له‌وه‌ی که مانای فهرمووده‌کان و مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌یشتووه پیمان، وه هه‌ر ئەوه‌ش مه‌به‌سته له‌ فهرمووده‌کان، ئیتتر هه‌یچ رینگایه‌ک نامی‌پیتته‌وه بۆ که‌سێک ره‌خنه‌ بگرییت.

وه نه‌یاران خۆشیان جه‌خت له‌وه ده‌که‌نه‌وه، که ئەوه‌ی گرنه‌گه بریتیه له‌ مانا و کرۆک، که چی لی‌رده‌دا خۆشیان نازانن به چی بیانویه‌ک ره‌خنه ده‌گرن، ئەمه‌ش داده‌نریت به‌ دژیه‌کیی مه‌نه‌ه‌جی له‌لای ئەوان.

پابه‌ند کاری سی و هه‌وت:

نه‌یاران ده‌لین: فهرمووده له‌ کۆشکی ده‌سه‌لاتداراندا نووسراوته‌وه‌و به‌ هه‌وای سولتان نووسراوته‌وه، جا بۆیه‌ ئەو راویانه فهرمووده‌کانیان شیواندوه‌و ده‌ستکارییان کردووه، به‌ شیوه‌یه‌ک به‌ دلێ ده‌سه‌لاتداران ییت، بۆیه فهرمووده وه‌رنا‌گرین.

دهلیم: ئەم وتیه بهیانی دژیهکیی قسهی نهیاران و مهنهجیان دهکات، چون ئەوان قورئان قەبول دەکەن له کاتیکیدا ئەویش هەر له رینگه ی ئەو راپوانهوه هاتوو. ئەی بۆچی فهرمووده رەت دەکەنهوهو قورئان رەت ناکەنهوه؟

ئایا ئەمه دژیهکیی نیه له مهنهجیانداو وا ناخوازیت هەردووکیان وەرگرن، یان هەردووکیان رەت بکەنهوه؟

وه ههروهها ئەم وتیهیان پێچهوانه ی واقع و میژوو، پێچهوانه ی واقیعه: چون زۆر فهرمووده دهیینین ئەوه رەت دەکاتوه که ههوا ی سولتان هاتیبته ناو گیرانهوهو کۆکردنهوی فهرمووده، چون سهرزهنشتی کردهوهکانیان، باسی ستهمیان، راپهرین له دژیان، باسی سزای سهختی قیامهته بۆیان دهکات، لهوانه: وهک له پێغه مبهری خوشهویستهوه ﷺ هاتوو که فهرمویهتی: (مَنْ بَايَعَ أَمِيرَ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ غَيْرِ مَشُورَةٍ فَلَا بَيْعَةَ لَهُ)^(۱).

واته: هەر کەس بهیعت بەدات بە ئەمیرێک بەبێ راپرسی موسولمانان ئەوا بهیعتی بۆ نیه.

وه ههروهها لیوهی هاتوو که فهرمویهتی: (أَلَا إِنَّ لِكُلِّ عَادِرٍ لَوَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقَدْرِ غَدْرَتِهِ، أَلَا وَأكْبَرُ الْعَدْرِ غَدْرُ أَمِيرٍ عَامَّةٍ، أَلَا لَا يَمْتَعَنُ رَجُلًا مَهَابَةً النَّاسِ أَنْ يَتَكَلَّمَ بِالْحَقِّ إِذَا عَلِمَهُ، أَلَا إِنَّ أَفْضَلَ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ)^(۲).

واته: بۆ ههموو کهسیکی ستهم کار بهیداخیک هیه له رۆژی دوایی به ئەندازی ستهمهکی، وه بزانی که گهورهترین ستهمیکی ستهمی کاربهدهستی گشتی یه، وه هیچ کهسیک با ترسی خه لکی وای لینهکات بیدهنگ بیت لهو

(۱) رَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ فِي الْمَصْنَفِ (۶/۴۵۲)، بِرَقْم: (۳۲۸۶۸)، وَالْبَرَزِيُّ فِي الْمُسْتَدِ (۱/۲۹۹)، بِرَقْم: (۱۹۴)، وَابْنُ حِبَّانَ فِي: (الصَّحِيح) (۲/۱۴۸)، وَعِنْدَ عَبْدِ الرَّزَّاقِ فِي: (المصنّف) (۵/۴۴۵)، بِرَقْم: (۹۷۵۹) بِلَفْظٍ: (مَنْ دَعَا إِلَى إِمَارَةِ نَفْسِهِ، أَوْ غَيْرِهِ مِنْ غَيْرِ مَشُورَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَلَا يَجُلُ لَكُمْ إِلَّا أَنْ تَقْتُلُوهُ)، وَعِنْدَ الْحَلَالِ فِي: (السُّنَّةِ) (۱/۱۴۳)، بِرَقْم: (۱۰۶) : (فَأَضْرِبُوا عُقُقَهُ).

(۲) رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي الْمَسْنَدِ (۱۷/۲۲۷)، بِرَقْم: (۱۱۱۴۳)، وَأَبُو دَاوُدَ فِي السُّنَنِ (۲/۱۳۲۹)، بِرَقْم: (۴۰۱۱) رَوَى الْجُزْءَ الْأَخِيرَ، وَالْتَرْمِذِيُّ فِي الْجَامِعِ (۴/۴۱)، بِرَقْم: (۲۱۷۴)، رَوَى الْجُزْءَ الْأَخِيرَ كَمَا رَوَاهُ غَيْرُهُمْ كَثِيرٌ.

راستییه دهیزانیته، به راستی گهورهترین جیهاد بریتییه له وتهیه کی حق لای کاربه دهستیکی ستم کار.

وه له سه حیحداهاتووه له عهبدو لای کوری مهسعوده وه، له پیغه مبهری خواوه ﷺ ده باره ی ستم کاران که فهرموویه تی: (فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةٌ حَرْدَلٍ)^(۱).

واته: هه ره که سیك به دهستی پروبه پرویان بیته وه ئەوا ئیمانداره، وه هه ره کهس به زمانی پروبه پرویان بیته وه ئیمانداره، وه هه ره کهس به دلی پروبه پرویان بیته وه ئەوا ئیمانداره، له دوای ئەوه به ئەندازه ی گهردیک ئیمان نیه.

وه ههروهها پیغه مبهه خواوه ﷺ فهرموویه تی: (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَهُ، مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ)^(۲).

واته: گوپرایه لی کاربه دهستانی موسولمان پیویسته له سه ره موسولمان له وه ی پیی خوش بوو یان پیی ناخوش بوو تا فهرمانیان به خراپه پی نه کهن، ئە گه ره فهرمانیان به خراپه کرد ئەوا هیچ گوپرایه لیه که نیه.

تا کو تایی ئەو فهرمووده زۆرانه ی که له م باسه دا هاتوون.

پرسیار لیه ئەوهیه: ئە گه ره فهرمووده له به ره هه وه ی ئەوان دروست کرایته و، به چه زی ئەوان نووسرایته وه، ئیتر چون کاربه دهستان رازی بوون ئەم فهرموودانه بنووسرایته وه؟ وه چون به ئیمه گه یشته وه کتیه کان تو ماریان کردووه؟

وه دزایه تی قسه که شیان له گه ل میژوو ئەوهیه: ئە گه ره بروانینه هه لویستی زانایانمان له هه لگرنی فهرمووده نووسه ره وه کانی، زۆر پیچه وانیه ئەم قسه

(۱) رواه مسلم (۶۹/۱)، برقم: (۵۰)، والبراز في المسند (۲۸۱/۵)، وابن حبان في الصحيح (۷۳/۱۴)، والطبرانی في المعجم الكبير (۱۳/۱۰)، برقم: (۹۷۸۴)، والبيهقي في شعب الإيمان (۵۶/۱۰) برقم: (۷۱۵۴)، وغيرهم كثير.

(۲) رواه البخاري (۶۳/۹) برقم: (۷۱۴۴).

شەیتانیە دەبینین، ئەو هەلۆیستی هاوئەلی بەرپۆز عەبدوئالی کورپی عومەرە لە گەل خوین رپۆزی ستم کار حەجاج کە دژی دەووستیتەووە لە نیو خەلکدا بەرامبەری دەووستیت و پێی دەلیت: ئەى دوزمنى خودا حەرامى خودا حەلکراو مالى خودا ویران کرا، حەجاج چەقۆیەکی ژەھراوی دەدات لە قاچی، وە دوایی سەردانی دەکات و سەلامی لیدەکات، ئەویش وەلامی ناداتەووە، وە قسەى لە گەل دەکات وەلامیشی ناداتەووە^(۱).

وہ هەر وەها ئیبن سیرین دەلیت: حەجاج وتاری دەدا، وتی: ئیبن زوبەیر وتەى خوای گەورەى گۆرپووە، ئیبن عومەر وتی: درۆت کرد، نە ئیبن زوبەیر نە تۆش ناتوانن وتەى خوای گەورە بگۆرن^(۲).

خەتیبی بەغدادی بە سەنەدی خۆی لە ئیبراھیمی کورپی موخەممەدی فەزاری دەگێریتەووە کە فەرموویەتى: هەر کە سینک دەچیتە لای سولتان با نزیکى کۆرپی فەرموودەى ئیمە نەیتەووە^(۳).

سەعیدی کورپی موسەبیەب فەرموویەتى: ئە گەر بینیتان زانا دەچیتە لای کاربەدەستان، خۆتانی لى بە دوور بگرن، چون ئەو دزە^(۴).

وہ هەندیک لە سەلەف فەرموویانە: هیچ شتیک لە دنیای ئەوان بە دەست ناهینى تا باشتەر لەووە لە ئایینە کەى تۆ نەبەن^(۵).

وتە لەم بارەییەووە زۆر درپۆزە دەکیشیت، نامەوێ لەووە زیاتر باس بکەم، وە بە ویستی خوای گەورە ئەمە بە درپۆزی باس دەکەم لە کتیبیکدا لە سەر رەوشتی زانایان.

(۱) سِرِّ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ (۲۳۰/۳)، تَذَكْرَةُ الْحَفَاطِ (۳۱/۱)، كِلَاهِمَا لِلدَّهْبِيِّ.

(۲) سِرِّ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ لِلدَّهْبِيِّ (۲۳۰/۳).

(۳) الْجَامِعُ لِأَخْلَاقِ الرَّأْيِ وَآدَابِ السَّامِعِ (۳۳۵/۱)، بَرَقَم: (۷۵۷).

(۴) إِحْيَاءُ عُلُومِ الدِّينِ لِلْغَزَالِيِّ (۶۰/۱)، وَالْآدَابُ الشَّرْعِيَّةُ لِابْنِ مَفْلُحٍ (۴۴۷/۳)، وَمَقَامُ الْكَلَامِ فِي الْآدَابِ الشَّرْعِيَّةِ.

(۵) إِحْيَاءُ عُلُومِ الدِّينِ لِلْغَزَالِيِّ (۶۰/۱)، وَالْآدَابُ الشَّرْعِيَّةُ لِابْنِ مَفْلُحٍ (۴۴۷/۳)، وَمَقَامُ الْكَلَامِ فِي الْآدَابِ الشَّرْعِيَّةِ.

نامه وی کومه لیک پروودا و باس بکهم له و کتیبانه که نه یاران سوننهت بر وایان پی نیه، به لکو ئه و رهنه یه ی پروو ده کاته ئه وان لیږده ته مه یه: ئه م کتیبانه له سه رده می ئه و کار به ده ستانه نووسراونه ته وه باشه بوچی نه هاتوون ده ستکاری بکه ن و ئه م شتانه لابه ن، وه ئه گه ر ده ستکاری کرایت و به هه وای ئه وان نووسرایتته وه، ئه م شتانه چو ن ماوه ته وه^(۱)؟.

وه خالی کو تایی لیږده باسی بکهم ته وه یه: که سه یری کتیبه کانی ژیان نامه و ته به قات بکه ین، ئه و زور زانا ده بی نین که قسه یان له سه ر کراوه، له سه ر ته وه ی که بوون به قازی، یان نزیک بوون له ده سه لاتدارانه وه، ئه گه ر چی ده سه لاته که یان بو جی به جی کردنی داد په روه ریش به کار هی ناییت، باشه ئه گه ر هی نده تووند بو بیتن له سه ر ته نیا نزیک بوونه وه لی یان له کاتیکدا به شداری سته میان نه کردییت، ئه ی ئه ییت هه لو یستیان له به رام به ر که سی ک چو ن بو ییت که زمانی کردییت هه وکاری رازاننده وه ی کاره کانیان^(۲)؟

پابه ند کاری سی و هه شت:

نه یاران سوننهت ده لین: گپ ره وه ی فهرمووده کان مرو فتن و ده کریت هه له بکه ن له کاتی گپ رانه وه ی فهرمووده، جا بو یه فهرمووده کان رت ده که ینه وه وهرینا گرین.

(۱) لیږه ته مه وی ت باسی گفتو گو یه ک بکهم که پروویدا وه له نیوان به نده یه کی ک له وان ه ی له ژیر کاری گه ری بیر ی رورژئاو او قوتا بخانه ی رورژه لاتنسانه، له سه ر به نی ئومه یه و خیلافه تی ئومه یه کان بوو: ئه و ده یگوت: میژوو سه رکه و تووه کان ده ینووسنه وه جو انکاری زور بو به نی ئومه یه کراوه ئه وان شایسته ی ته وه نین.

منیش پیم وت: ئه م کتیبانه ی وا نووسراون له میژوودا و ته کانت پوچل ده کاته وه، چو ن له زوریک له م کتیبانه دا ریوایه ت گه لیکی هه لبه سترا و لاواز ده بی نین له ناشرین کردنی به نی ئومه یه، وه ئیمه یه که له سه دی ته وه نایینین له در ی مو خالی فه کانیان هه لبه ستراییت، ته مه ش ته وه درده خات که نووسره کان ته وه پر ی نازادییان هه بووه له نووسینه کانیان، وه ده سه لات تی که لی کاری ئه وانی نه کردووه ه یچ که سی ناچار نه کردووه به نووسینی شتانی ک که بروای پی نیه، ئیتر ناراسته ی گفتو گو که ی گوړی و بردی به لایه کی تر دا.

(۲) لیږه نامه نه وی ت باسی حو کمی بوون به قازی بکه ین تا ورده کاری باسه که و ته رجیح بی نین.

دەلیم: ئەوان بەم وتە عەببارە کە وتوونەتە نێو سەح دژیە کییەووە ئە گەر هەستیان پێی کردیبت، یاخود نا، ئەوانیش:

ئەوان بانگەشە ی حوجیە تی عەقل دەکەن و بانگخوای دەکەن بۆ ئەو ی بکریتە بریار دەر بە سەر دەقە کانهو، ئایا ئەو عەقلەش ناکەوێتە نێو هەلەو و هەمەو، ئیتر چۆن بریارە کانی وەر دەگرن؟

ئەوان بە مەرجی دەگرن کە فەرمووده پێچەوانە ی زانستە تەجربییە کان نەبیت، وە دەبیت زانستە تەجربییە کان سەلمینەری بن ئە گینا وەرینا گرن، جا ئەو پرسیارە ی پروبەر وویان دەبیتەووە ئەمە یە: ئایا ئەم زانستە له بازە ی گوماندا نین و، بە شیوێە ک نین کە یەقین نادەن بە دەستەووە؟ وە ئەو هۆکارانە شی کە دەرەنجامە کانیان لێو بە دەست دیت هەموویان ئە گەری کەوتنە هەلەو و هەمیان نیە؟ ئیتر چۆن قەبولتە بکریتە بریار دەر بە سەر سوننەتەووە؟

ئایا هەر ئەو راویانە نین قورئانی پیرۆزیان بە ئیمە گەیاندوووە؟ جا ئە گەر گومانتان خستە سەر سوننەت، ئە کەوونە تەنگە ژدیە کی ناقولاًو بەرامبەر قورئانی پیرۆز، قسە کەتان وادەخوایت گومان بخەنە سەر قورئانی پیرۆزیش پەنا بە خوی گەورە.

و هەر وەها ئەم وتە یە ی ئەوان لە هەمان چەشنی وتە ی موشریکانە کە لە دژیە تی پیغە مبهەران دەیانووت: ئیو هس وە ک ئیمە مروئن، وە ک خوی گەورە چیرۆکە کە یانی تو مار کردوو و دە فەرمویت: ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أِنِّي اَللّٰهُ شَكُّ فَا طِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوْكُمْ لِيَّغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخَّرَكُمْ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَتْ اَبَاؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ﴾ إبراهيم: ۱۰

و هەلامی پیغە مبهەران بۆ ئەوان بریتی بوو لە: ﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اَللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖۗ وَ مَا كَانَ لَنَا اَنْ نَّآتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اَللّٰهِ وَعَلٰى اَللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ﴾ إبراهيم: ۱۱

وه ئیبن قهیم دهلیت: (وتهی ئەوانه ی تانه له سونهت ددهن بهوهی که: دهکریت راویهکانی ئەم فهرموودانه درۆزن بن، یان ههله بکه. ههر وهک وتهی دوژمنهکانیهتی: دهکریت ئەوهی ئەم کتیبه ی هیناوه شهیتانیکی درۆزن بیت)^(۱).

وه ههروهها له کوئاییدا دهلیین: عیبرهت به ههلهکردن و نهکردنی نیه، بهلکو عیبرهت به مانهوهی ههلهکهو رۆشتنی راستیه له فهرموودهکان، بۆیه دهبی پرسیاره که به شیویه کی تر بکریت: ئایا مهبهستی پیغمبهر ﷺ گهیشتوو یان نه گهیشتوو؟ هیچ گومانیک نیه لهوهی که مهبهستی پیغمبهر ﷺ گهیشتوو، وه ههلهیه کی کهمیش ئە گهر ههبووه به ریساو بنهکانی زانیانی فهرمووده جهبر بووه نهماوه، وه له دیارترینی ئەو ریسایانهش بریتیه له بهراوردکاری زانیانی فهرمووده، له نیوان گشت ریگاگان بو تاکه فهرموودهیهک تاوهکو دلنیا ببهوه لهوهی ههلهی تیدا نیه.

تکام وایه پیش رهخنهگرتن لیکۆلینهوهیه کی ورد بکریت بو ئەو بنهمایانهی دانراون بو وهرگرتن و رهتکردنهوهی فهرموودهو، به شیویه کی سادهو ساکار مامهله نهکریت له گهله ئەو ههموو ماندووبوونه، چون دوا ی لیکۆلینهوهی ورد زۆر له بۆچوونهکان دهگۆردرین.

پابهند کاری سی و نۆ:

دهبینین رۆژه لاتناسان و ئەوانه ی که وهک ئەوان بیر دهکه نهوهو شوین ریبازیان کهوتوون وهک نهیارانی سونهت، وتهکانی سوقرات و ئەفلاتون و ئەرستو و جگه له مان له فیهلهسوفانی یۆنان بهوپهری دلنیا ییهوه دهگیرنهوه، وه تهنا نهت ههندیك لهم وتانه کاریگه ی بهجی هیشتوو لهسه ر قوتابخانه ی فلهسه فی نویی ئەوروپا وهک (دایقده هیوم) زۆریک له بۆچوونهکانی فیهلهسوفانی یۆنانی وهرگرتوو پیمان کاریگهر بووه.

(۱) مُخْتَصِر الصَّوَاعِقِ الْمُرْسَلَةِ، (ص: ۵۰۰).

وہ وینە ی ئەمە زانستی پزیشکی یۆنانی کۆن دەگوازنەوہ و تەکان دەدەنە پال
خاوەنەکانیان و تا سەدەکانی ناوەراستیش بە کاریان دەبردن لە رۆژ ئاوا.

وہ ھەر وھا نەیارانی سوننەت لە عەرەب، پروداوہ کۆنەکانی عەرەب دەگیرنەوہو
شیعری عەرەبی جاھیلی باس دەکەن و بروای تەواویان پێیانە، وە باسی رۆژگاری عەرەب
دەکەن لە شەرو ئاشتی و بواری سیاسی و کۆمەلایەتیان و بریاری لەسەر دەدەن.

ئایا ئەمە دژیەکی نێە لە ریبازو مەنھەج: بروایان بە شتائیک ھەبە لە
مێژوودا کە دەگەرپتەوہ بو ھەزاران سال (پیش لە دایک بوونی مەسیح)، وە
بەدواداچوونی بو نەکراوہ بە شوینیا نەرۆشتوون (بە شوینیشیا برۆن چۆنی
ساغ بکەنەوہ)، وە لە گەل ئەمەش سوننەت رەت دەکەنەوہ سەرەرای ئەو ھەموو
ھەولە زۆرە لە کۆکردنەوہ نووسینەوہ بەدواداچون و وردەکاری و جیاکردنەوہی
راست لە ناراست، وە لەسەروی ئەمانەشەوہ بە سەنەدی جینگیر بو مان ھاتوہ؟

پابەند کاری چلەم:

ئیمە نەیاران و گومان دروستکەران لەسەر سوننەت دەبینین، ھیچیان پەسپۆر
نین لە بواری کەدا، وە ھەموویان (بە دەگمەن نەبیت)، یان ئەندازیارن یان دکتۆر
یان پارێزەر یان راپۆزکار، یان ھەر بروانامەیان نێە (خاوەن بروانامەکانیشیان
زۆرینەیان لە زانکۆ رۆژئاواییەکان بروانامەیان ھیناوتەوہ).

جا پرساری ئاراستەکراو بویان ئەمەبە: ئایا دەچیتە عەقلەوہ پەسپۆران بە
دریژایی زیاتر لە (۱۴۰۰) سال شتیکی وھا گەرەیان لیشاردراوہبیت (حوجە
نەبوونی فەرموودە) و، کەسانیک لەم کۆتاییانەدا بین و ئاشکرای بکەن کە
ھیچیان پەسپۆر نین لە بواری کەدا؟

ئایا ئەوہ وەرگیراوە لە جیھانی پزیشکیدا ئەگەر لەو ماوہ زۆرەدا بابەتیکی
گەرەو دیارو پۆیست ون ببیت لە پەسپۆران و، ھەندیک کریکار یان بازرگان
بیدۆزنەوہ پە ی پێ بەن؟ ھەر بەراستی ئەگەر بیر لەم پرسیارە بکەنەوہ عەرشیان
دەھەژینیت و کۆتاییان پە دەھینیت.

پابه‌ند کاری چل و په‌ک:

گریمان وامان دانا که سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئیجتهدایکی که‌سییه، لیروه ده‌پرسین: ئایا ئیجتیهاده‌کانی راستن یان هه‌له؟ ئه‌گه‌ر راستین ئه‌وا ئیتر مه‌به‌ستی شوینکه‌وتنی هاتوته‌جی، وه‌ ئه‌گه‌ر بلین: هه‌له‌بووه، ئایا خوی گه‌وره‌بوئی راست ده‌کاته‌وه‌ یان لیی بیده‌نگ ده‌بیته؟ وا خه‌یال ناکه‌م عاقلیک هه‌بیته‌ جورته‌تی به‌لی بکات^(۱).

ده‌لیم: ئه‌گه‌ر ئه‌وان بلین: به‌لی خودا بوئی راست ناکاته‌وه‌ ئه‌وا هیچ جیا‌وازیه‌ک نامیته‌ له‌ نیوان پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مروّقیکی تر، وه‌ ئه‌گه‌ر بلین: بوئی راست ده‌کاته‌وه‌ ده‌بیته‌ شوینی بکه‌ون.

پابه‌ند کاری چل و دوو:

نه‌یارانی سوننه‌ت ره‌خه‌یان له‌ هه‌ندیك فهرمووده‌ گرتووه‌ ره‌تیا‌ن کردووه‌ته‌وه‌ به‌و بیانوه‌ی که‌ عه‌قلیان حکمه‌ته‌که‌ی هه‌ست پی‌ ناکات و نایبریته‌ و نایگریته‌، وه‌ له‌م واقیعه‌ هه‌ست پیکراوه‌ش نمونه‌یه‌کیان بو‌ نه‌دیوه‌ته‌وه‌ تا بر‌وای پی‌ بینن.

له‌ راستیدا ئه‌گه‌ر ئه‌وان راستیا‌ن بکردایه‌ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌لین عه‌قل حوجه‌یه‌، وه‌ها ره‌خه‌یه‌کیان نه‌ده‌گرت، چون عه‌قلی مروّف توانای په‌ی بردنی به‌ هه‌موو شتیك نیه‌و توانای په‌ی بردنی سنوورداره‌، وه‌ هیچ که‌سیکی عاقلیش نیه‌ بلیت: عه‌قل توانای په‌ی بردنی به‌ هه‌موو شتیك هه‌یه‌.

عه‌قلی مروّف بی‌ توانایه‌ له‌ په‌ی بردن به‌و واقیعه‌ بینراوه‌ ته‌فسیرکردنی هه‌ندیك پرووی، چ‌ جای بگات به‌ بابه‌ته‌ غه‌بییه‌کان و ئه‌و شتانه‌ی له‌ ده‌روه‌ی گه‌ران و دۆزینه‌وه‌ن، وه‌ دۆخی مروّف به‌رامبه‌ر هه‌ندیك باس و خواسی گه‌ردوون هه‌ر وه‌ک حاللی کوّریه‌یه‌ له‌ سکی دایکیدا، یان که‌سیکی کوّتراو

(۱) ئەم پابه‌ند که‌رم وه‌ر گرتووه‌ له‌ مامۆستای به‌ریژ دکتۆر عوسمان هه‌له‌بجیه‌ی له‌ لی‌دوانیکی له‌سه‌ر کتیبی (الجَنَائَةِ عَلَى الشَّافِعِيِّ).

له شوینیکی دوور بو ماوهی سه د سال، یه که میان ئە گەر عه قل و ئیدراکی هه بیته و بتوانیت قسه بکات، ئیمهش پرسپاری لیبکهین دهربارهی ته فسیرکردنی ئەم واقیعهی تیدا دهژین، ناتوانیت دهربارهی یهك شتی قسه بکات، چون لهو واقیعهدا نهژیاوهو کهسیکی راستگوش ههوالی پی نه داوه دهربارهی، بویه توانای ته سه ورکردنی سنوورداره.

وه دووه میسه ئە گەر پرسپاری کو مه لیک شتی لیبکهیت که له ماوهی زیندانی ئەودا گو راون، ناتوانیت ته سوو ته فسیری بکات چون ئەو دوو ربووه له روودانی ئەم شته نوی و داهینراوه سهیرانه.

باشه چی ده بیته ئە گەر ئەو شتانهیان رهت کردهوهو نکۆلی بونیان کرد له کاتی کدا له واقیعی خویان نمونهیان بوی نه دیوهو لهم واقیعهی خۆشماندا بوونیان هه یه؟ بیگومان ئەم کاره یانت لا سهیرهو ره خنه یان لیده گریته، چون هه ندیک شتیان رهت کردهوه تهوه که نایته رهت بکریتهوه.

جا ئەمهش حالی تی کرای مرو فقه له هه موو سه رده می کدا، وه له ئەم پرۆدا هه ندیک شت ده بینیت و لات ئاساییه، ئە گەر بیته و پیش سه د سال باست بکر دایه بیگومان له ریزی شیتان هه ژمار ده کرایته.

پابه ندکردن لیره دا ئەوه یه: په ی نه بردن به شتیك و نه زانینی ناکریته بریاردهر به سه ریه وه، به لکو کهسیك نه زانیته به شتیك پیویسته له به رامبه ریدا بیده نگ بیته و به ه ستیته، نهك خوی به گه وه بزانیته و سه رکه شی بکات و ره تی بکاته وه.

ئهمهش هه ر وهك ئەوه یه که پیشه وا ئەبو حاته م فه رمویه تی و ئاماژه ی پیداهه، پیشه وا ئیبن حبان لیوهی ده گیر یته وه که فه رمویه تی: (وَلَيْسَ جَهْلُ الْإِنْسَانِ بِالشَّيْءِ دَالًّا عَلَى نَفْيِ الْحَقِّ عَنْهُ لِجَهْلِهِ بِهِ) ^(۱).

واته: نه زانی مرو فقه به شتیك به لگه ی حقه نه بوونی نیه له بهر ئەوهی که ئەو نایزانیته.

(۱) صحیح ابن حبان (۳۳/۱۴)، تحت رقم: (۶۱۶۲).

وه ههروهها پيشهوا ئيبين عهبدولبهر له شهیخی موعتهزیله نه ززامه وه شتی کمان بو ده گيرپیتته وه که گوزارشت له هه مان مانا ده کات و ده لیت: نه بو ئیسحاق ئیبراهیمی کورپی سه ییار ده لیت: له که نه جیتیم دا پیم که یشتبوو که پیغه مبه ر ﷺ ریگری کردوو له به ره لا کردنی سه ری (قربته) ^(۱) و ئاو لیخواردنه وه ی.

منیش نه موت: نه م فهرمووده جو ری که! ئاو خواردنه وه له و کونه یه چی تیدایه تا ریگری لی بکریت؟ که پی و ترا: پیاویک له و کونه یه ئاوی خواردنه وه، ماریک پیوه ی داوه و مردوو، وه مار ده چیتته نیو سه ری کونه که وه، ئیتر زانیم: (أَنَّ كُلَّ شَيْءٍ لَا أَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ مِنَ الْحَدِيثِ أَنَّ لَهُ مَذْهَبًا وَإِنْ جَهَلْتُهُ) ^(۲).

واته: هه ر شتی که له مانا که ی تینه گه م له فهرمووده، ریگه یه کی هه یه نه گه ر چی منیش نه یزانم.

نه گه ر مرو ف هه ر شتی که عه قلی نه یگرت ره تی بکاته وه، نه وا هه یچ مانایه که نامینیتته وه بو ئایین، چون ئایین -هه ر ئاینیک بیت- ده بیت هه ندیک شتی تیدا بمینیتته وه به نه زانراوی و په ی پی نه براوی نه گه ر نا هه یچ مانایه که بو ئایین نامینیتته وه، وه نه مه ش باس ده که یین له داها توودا به ویستی خوی گه وه.

وه له لایه کی تریشه وه به م ره خنه یه ریگا ده که ینه وه بو هه ر که سی که بیه وی ت تانه و ته شه ر بگریته قورئانی پیرو ز، به و بیانووه ی که عه قلی هه ندیک له ئایه ته کانی ناگریت.

پابه ند کاری چل و سی:

نه یارانی سونه ت نکۆلی ده که ن له کو کردنه وه ی فهرمووده کان و ته فسیر کردنی هه ندیکیان به هه ندیکی تر، نه وان یه که فهرمووده وه رده گرن به ته نیا و دایده برن له فهرمووده کانی تر، وه نه گه ر فهرمووده کان کو بکه یته وه و پیکه وه

(۱) له پیست دروست ده کریت و ئاو و شیرو شتی تیدا هه لده گیری ت، له زمانی کوریدا به رامبه ر نه و وشه یه: (کونه) به کار ده بین بو ئاو، وه بو رو ن (هه یزه) و بو دو (مه شکه).

(۲) جَامِعُ بَيَانِ الْعِلْمِ وَقَضَائِهِ (2/1195)، برقم: (2356)، وَالْحَيَوَانَ لِلْجَاحِظِ (۴/۳۹۰).

ماناکە ی بەیان بکەیت، ئەو ڕینگە یە - کە ڕینگە یە کی کار پێکراوە لە ڕیبازی زانستی - ناوی دەنێن جوانکاری و لە مەبەست لادان و پینە کردن، وە بەم بیانووەش زۆر فەرمودەیان ڕەت کردووەتەو ڕەتی دەکەنەو.

پابەند کردن بەو دەبیّت: چون ئەم ڕینگە یە تان قەبوڵە بۆ قورئانی پیرۆزی ڕەتی دەکەنەو بۆ سوننەت، وە ئە گەر ڕەتیان کردووە بۆ قورئانیش ئەوا ئەوپە ڕی هەلە یەو دەیانخاتە مەترسیەو، چون لە قورئانی پیرۆزیش کۆمە لیک ئایەت دەبینین ماناکە ی ڕوون نایتەو بە یی ئەم ڕینگە یە، بۆ نمونە: کتیبی یە کیك له بی دینه کانم دەخویندەو، ڕەخنە ی لە وتە ی خۆ ی گەورە دە گرت، کە دە فەرمویت: ﴿ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝۱۰ ﴾ فخرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿۱۰﴾ مريم: ۱۰ - ۱۱

ڕەخنە ی لەم ئایەتە دە گرت و دەیوت: چون فەرمانی بە زەکەریا کردووە قسە نە کات سی ڕۆژ، پاشان دە لیت: زەکەریا لە میحرابە کە ی چوووە دەرەووە فەرمانی پێ کردن زیکرو تە سبیح بکەن؟ چون قسە نە کردن و فەرمان کردن بە یادی خۆدا پێکەووە کۆ دە بنەو؟

دە لیم: وە لامی ئەمە زۆر ئاسانە لە سەر کە سیك خۆدای گەورە بۆی ئاسان کردیّت، وە شتیك لە زمانی عەرەبی بزانیّت و ورد بییتەو لە ئایەتە کانی خۆ ی گەورە، وە هە ندیکی نە کات بە گز هە ندیکی تر دا.

وە ئە گەر ورد بییتەو لە وتە ی خۆ ی گەورە: (فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ)، دوا ی ئەو ی مانا زمانە وانیه کە ی دە زانیّت، ئەوا نەنگی و لا ڕیی لە سەر لادە چیت، چون یە کیك لە مانا کانی (الْوَحْيِ) لە زمانی عەرەبیدا بریتیه لە ئاماژەو حەرە کە ی خیرا، هەر وە ک خە لیلی فەرا هیدی دە فەرمویت: (وَزَكَرِيَّا أَوْحَى إِلَى قَوْمِهِ، أَي: أَشَارَ إِلَيْهِمْ. وَالْإِيحَاءُ: الْإِشَارَةُ) ^(۱).

واته: زه کهریا وه حی کرد بو گه له کهی، واته: ئاماژه ی بو کردن. وه حی کردن: ئاماژه کردن.

وه پیشهوا ئیبن دورهیدی ئەزدی ده لیت: (وه حی له خودای گه وره وه: هه وائل و ئیلهامه، وه له خه لکیه وه: ئاماژه یه. خودای گه وره ده فهرمویت: [وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ]، وه له چیرۆکی زه کهریادا ده فهرمویت: [فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا] ^(۱).

وه له م باره یه شه وه شیعی عه ره بی زور هاتوه، که سیك بیه وی ده توانیت بوی بگه ریته وه له کتیبه کانی زمان و فرههنگ.

دوای ئەوهی مانای زمانه وانی وشه که مان زانی، ته فسیره که شی له ئایه تیکی تردا پروون ده بیته وه هه ره له چیرۆکی زه کهریا، ئه ویش خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۚ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا ۗ وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴾ آل عمران: ۴۱

به مەش پروون ده بیته وه که زه کهریا ئاماژه ی بو کردوون یادی خودا بکه ن و به حه ره که تی گه یاندوون، نه ک به قسه و گوفتار.

جا لیروه ده زانین رهت کردنه وهی ئەم رپگه مه عقوله له مامه له کردن له گه ل سوننه تدا، مه ترسیه بو قورئانی پیروزی، وه ئە گه ر بو سوننهت رهتی بکه نه وه بو قورئانی وه رگرن، به راستی ئەمهش له دژیه کییه ک زیاتر نیه له مهنه جی ئەواندا.

پابه ند کاری چل و چوار:

ئەم پابه ند کردنه له باره ی دووری تیگه یشتنی رهت که ره وه کانی فهرمووده یه به بیانوی تیغه گه یشتن و نه گه یشتنیان به حه قیقه تی ماناکانی، چون له باسه غه بییه کانن، یان له و شتانه ی که عه قل په ی پچ نابات و ههستی پچ نا کریت.

(۱) جَمَهْرَةُ اللَّغَةِ لابنِ دُرَيْدٍ (۲۳۱/۱).

کیشە ی ئەو ڕەخنە گرانە لەو یدایە کە جیاوازی ناکەن لە نیوان ئایین و فەلسە فەو، ئایین دەخەنە قالیکی فەلسفەییەو بە تە فسیره مادیه کانیان لە ئایین بوون دایەمالن و دەیکەن بە فەلسە فە، بەو ی کە هیچ ڕیگایە ک ناهیلنەو بە بو ئیمان و تەسلیم بوون لەو باسە غەیبیانە ی کە عەقل ناتوانیت بیری لیبکاتەو بەو بگات بە حەقیقەتی، جا ئەمەش کوت و موت فەلسە فە یە کە هەموو شتی ک بخریتە ژیر ڕکیفی عەقل و لیکۆلینەو کانی و دەیت پی بگات و لە هەموو وردە کاریە کانی تی بگات و بیزانیت ئەوسا بەراست دابنریت، وە ئە گەر نا رەت بکریتەو.

بەلام ئایین بەو شیوایە نیە، چون هەندیک شتی تیدا دەمینتیتەو کە هیچ تە فسیریکیان بو ناکریت و سنووریک هە یە دەیت عەقل تیدا بوەستیت و، تەسلیم بیت بو دەقەکان و گەردنی کە چ بکات، ئە گەر وانەیت و بو هەموو شتی ک هۆکارت زانی و دەرکت بە هەموو شتی ک کرد، ئەوکات هیچ مانایە ک نامینتیتەو بەو وشە ی ئیمان، هەر وە ک چۆن وشە ی ئیمان بە کارنا بریت بو شوینکەوتوانی فەسلە فەو فکەرە مادیه کان چون شوینکەوتن و بە راست دانانیان لە دەرەنجامی لیکۆلینەو ی عەقلگەراییە بە تەنیا، وە برۆیان بە هیچ شتی ک نەهیناوە تیدا مە گەر دوای گەرانی عەقلی و بە دەستخستنی لە ڕیگەییەو نەیت.

بەلام لە ئایینە کاندە سنووریک هە یەو پیوستی دەکات لەسەر عەقل بوەستیت، تا بو ی دەرکەوی پیوستی بە دروستکەریە کە یەتی و هەرگیز سەرکەشی نەکات بەرامبەری.

چەندە جوانی وتوو شاعیری عیراقی ئەحمەد سافی:

يَعْتَرِضُ الْعَقْلُ عَلَى خَالِقِ
مِنْ بَعْضِ مَخْلُوقَاتِهِ الْعَقْلُ^(۱)

ئەمەش ڕیک وە ک ئەو یە کە پیشەوای گەورە ئیبن قوتەیبە باسی دەکات دەربارە ی موعجیزە هەست پیکراوەکان و دەفەرمویت: (هەرکەس کاروباری

(۱) عەقلی بەد لە خالقیک ڕەخنە دەگری، خۆی بە هەندی مەخلوقی ئەو هەژمار دەکری.

ثایین بیویت به وهی که دهیبینیت، ئەوکات دهلیت: ئاژەل قسه ناکات و، بالنده تهسبیحات ناکات و، پارچهیهک زهوی گازهنده له پارچهیهکی تری ناکات و، وه مییش شوینی ژههرو شوینی شیفا نازانیت و..^(۱).

تاوهکو دهلیت: (هه رکهس هه ندیک له وهی که پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی به درۆ بخته وه، وهک ئەوهیه که هه مووی به درۆ خستوته وه. وه ئە گهر بیهوی واز له ئیسلام بینیت و بروات بۆ ئایینیک وینهی ئەم شتانهی تیدا نهییت، ئەوا دهستی ناکه ویت، چون جوو خاچ په رست و مه جوس و سایئه و بت په رستان، بروایان ههیه به هاوشیوهی ئەمانه و دهبینن نووسراوه له لایان.

وه نه مینیه که سیك نکۆلی ئەم شتانه بکات ته نها هه ندیک له دهه ریه کان نهییت، وه هه ندیک له ئەهلی که لام و جهه میه کانیش شوینیان که وتوون^(۲).

پابه ند کاری چل و پینج:

ئەم پابه ندکه ره بو ئەوانیه که فهرمووده ی ئاحاد رەت ده که نه وه و پیمان ده لێین: چۆن فهرمووده ی ئاحاد رەت ده که نه وه به بیانوی ئەوهی یه قین به خش نین، وه له هه مان کاتدا دین و ته فسیری ئایه ته کانی قورئان ده که ن له باسه کانی بیرووباوه رو پشت ده بهستن به شیعه رکه کانی ئەخته ل^(۳) و شاعیرانی تر، له کاتی کدا هه ر ئیسنادیشیان نیه.

ئایا ئەمه پیچه وانیه مه نه هج و ری بازتان نیه؟

(۱) تأویل مختلف الحدیث لابن قتیبة، (ص: ۳۳۴).

(۲) تأویل مختلف الحدیث لابن قتیبة، (ص: ۳۳۵).

(۳) سه ره پای ئەوهی که ئەخته ل له کۆمه له ی سییه می شاعیرانه و خیلافیکی زۆر ههیه له سه ر ئەوهی ئەم کۆمه له یه قسه کانیا و هک به لگه ی زمانه وانیه ده هیتر ته وه یاخود نا.

پابه‌ند کاری چل و شه‌ش:

ر‌هت کردنه‌وهی سوننه‌ت ر‌هت کردنه‌وهی ته‌تبیقی قورئانی پیروژو به‌رجه‌سته بونیه‌تی له واقیعدا به وته‌و کردار له ماوهی (۲۳) سالی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، وه به‌لاوه‌نانی ته‌فسیرو لیکدانه‌وهی کرده‌کیه له‌لایهن پیغه‌مبه‌روه‌ﷺ، وه واش گومان نابهم که‌سیکی ژیر ئه‌مه ر‌هت بکاته‌وه، به تاییه‌ت دوا‌ی بیستنی وته‌ی خوا‌ی گه‌وره که ده‌فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ الأ‌حزاب: ۲۱

پابه‌ند کاری چل و حه‌وت:

زۆر جار گویمان له نه‌یاران ده‌ییت گومان ده‌خه‌نه سه‌ر فهرمووده‌کان به‌وه‌ی که ده‌کریت راویه‌کان هه‌له‌یان کردییت له گه‌یاندنیدا، وه‌ک باس‌مان کرد له‌وه‌و پیش. پیمان ده‌لین: ئه‌گه‌رو گومانه‌کان بی شو‌مار زۆرن و کو‌تایان نایه، به که‌س کو‌تایی نایه‌و که‌سیش ناگاته ئه‌وسه‌ری، ئه‌گه‌ر بپ‌یارمان دا هه‌موو شتی‌ک به ئه‌گه‌رو گریمان ر‌هت بکه‌ینه‌وه، ئاوا هیه‌چ شتی‌ک به راستی و دامه‌زراوی نامی‌نیه‌وه، ته‌نانه‌ت شته زانراو و نکو‌لی لینه‌کراوه‌کان و، ئه‌وانه‌ش که هه‌والی گه‌یشته‌ته گشت شو‌نی‌ک ده‌چنه ژیر خالی ئه‌گه‌رو گریمان‌وه، جا بویه پیوسته له‌سه‌رمان به‌دوا‌ی کو‌مه‌له‌ ر‌یساو بنه‌مایه‌کدا بگه‌رین، بو‌ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل فهرمووده‌کان و هه‌ر شتی‌ک که ئیمه ده‌مانه‌ویت بی‌چه‌سپینین یان ر‌هتی بکه‌ینه‌وه، وه له ر‌یگه‌ی ئه‌م ر‌یسیانه‌وه ده‌گه‌ینه ده‌ره‌نجامی‌کی راست و ده‌پاری‌زین له هه‌له‌و سه‌فسه‌ته، جا بویه له‌سه‌ر هه‌موومان پیوسته به‌دوا‌ی حه‌قیقه‌تی ئه‌م راویانه‌و له‌به‌رکردن‌یان بگه‌رین، له‌گه‌ل ئه‌و ر‌یگه‌یه‌ی فهرمووده‌کانی پیدا هاتووه، تا په‌ی به‌هه‌له‌و نه‌بوونی به‌ین، وه دل‌نیا‌بینه‌وه له‌کاره‌که پیش وه‌رگرتنی یان ر‌هت‌کردنه‌وه‌ی.

وه هه‌روه‌ها پیوسته پیش ئه‌م ر‌ه‌خه‌یه، ئیوه وه‌لامی پرس‌یارک بدنه‌وه، ئه‌ویش: ئایا بر‌واتان هه‌یه که سوننه‌ت حوجه‌یه؟ ئه‌گه‌ر وه‌لامه‌که نه‌خیر بوو،

ئەوا هیچ سوډیک نیه له خوڅه ریک کردن به وهلامی ئەم رەخنه یه وه، بۆیه پێویسته بگه پێنوه سەر سه رچاوه و گفتوگۆی له سه ر بکه ین.

وه ئە گه ر وهلامه که به لی بوو، ئەوا له سه رتانه مهنه جیک نوێ بینن بو زاینی هه له و دلنیا بوونه و لێی، که به هیترتربیت له مهنه جی فهرمووده ناسان. تیا ئیوه ئاماده ن مهنه جیک بینن له هی ئەوان به هیتر تا ئیمه ش دهستان ماچ بکه ین له سه ری؟ وا گومان ناکه م که سیکیان تیدا بیت بویرت بیته پێشه وه بو ئەم کاره، به لکو گومان ناکه م که سیشیان هه بیت هه ر بیریشی لیکاته وه.

دوای ئەو پابه ندکه رانه ی هینامان و رابورد ده مانه ویت له مه وودا تیشک بخرینه سه ر جوړیک تر له پابه ندکه ر که زور گرنگن و هه موویان له یه ک ته وهرن، ئەویش:

زور به لگه هه ن که ده لاله ت ده که ن له سه ر ئەوپه رپی راستگویی راویه کان و ئەمانه تیان له گه یاندنی فهرمووده کان به و شیوه ی که هاتوه به بی هیچ ده ستکاریه ک، جا لێره دا به شیوه یه کی کورت و پوخت ئەو به لگانه باس ده که ین و رینگا ده که ینه وه بو لیکۆله ره وه کان به لکو تیدا بنوسن و حه قی خوێ بدنه ی، وه هه ر یه ک له مانه پابه ندکه ریکه بو نه یارانی سونه ت و ناچار یان ده کات دان بنین به پاک ی راویه کان و سه لامه تی کاره کان یان له نه نگ ی شه هوه چالایی هه وا.

پابه ند کاری چل و هه شت:

یه کیک له هه ره به لگه به هیزه کانی راستگویی راویه کان و پاکیتیان له ریوایه ت، بوونی ریوایه تی کوره له باوکیه وه به واسیته ی که سیک. ئە گه ر راوی له باوکیه وه راسته وخۆ ریوایه ت بکات به بی واسیته کی گومانی لیده کات؟ به لام ئەمانه ت له گه یاندنی فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ و خیانه ت نه کردن لێی واده خوازیت وهای بگێریته وه که بیستویه تی، جا بۆیه فهرمووده که له باوکیه وه ده گێریته وه له رینگه ی که سیک تره وه، هه ر وه ک هاتوه له سه حیحی موسلیم فهرمووده ی سوهه یلی کوری ئەبی سالیح له باوکیه وه به واسیته ی عه بدولای

کورپی دینار: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ، حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ سُهَيْلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ - أَوْ بِضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةٌ، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ)^(۱).

جا ئەمه له کاتی کدا روایه تی سوهیل له باوکیه وه سابت و جیگیره زور فهرمووده ی لی بیستوهو گپراویه تیه وه به بی هیچ واستیه ک، له وانه له موسنه دی پیشه وا ئەحمه دا هاتوه: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: جَاءَ نِسْوَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْنَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا نَقْدِرُ عَلَيْكَ فِي مَجْلِسِكَ مِنَ الرِّجَالِ، فَوَاعِدْنَا مِنْكَ يَوْمًا نَأْتِيكَ فِيهِ. قَالَ: (مَوْعِدُكُمْ بَيْتٌ فَلَانٍ .) وَأَتَاهُنَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَلِذَلِكَ الْمَوْعِدِ..^(۲).

وه نمونه یه کی تر: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَمَزَةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا، لَعَنَّ اللَّهُ قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»^(۳).

به لام ئەمانه له گه یاندنی فهرمووده کانی پیغه مبه ره ﷺ له لای ئەو گه وره یه وه ئەو فهرموودانه ی به واسیته ی که سیک له باوکی گپراوته وه، نایداته پال باوکی راسته وخۆو واسیته که باس ده کات.

وه ههروه ها ده بینین عه بدولای کورپی پیشه وا ئەحمه د، فهرمووده له باوکیه وه ده گپریته وه به واسیته ی موهه نای کورپی یه حیای شامی و جگه له میش، سه ره پای ئەوه ی که هه موو فهرمووده کانی موسنه دی له باوکیه وه گپراوته وه که نزیک (۴۰,۰۰۰) فهرمووده یه.

(۱) رواه مُسْلِمٌ (۶۳/۱) بِرَقْمٍ: (۳۵)، وابنُ أبي شَيْبَةَ في المصنّفِ (۲۱۲/۵)، بِرَقْمٍ: (۲۵۳۳۹)، وأحمدُ في المسنَدِ (۲۱۲/۱۵) بِرَقْمٍ: (۹۳۶۰).

(۲) رواه أحمدُ في المسنَدِ (۳۱۳/۱۲) بِرَقْمٍ: (۷۳۵۷).

(۳) رواه أحمدُ في المسنَدِ (۳۱۴/۱۲) بِرَقْمٍ: (۷۳۵۸).

باشه كه سيك ئەم ژماره زۆره ی له باوكیه وه بیستییت و بیگیریتته وه، كی گومانی لیده كات ته گه ریه ك فهرمووده ش به واسیته نه گیریتته وه و راسته وخۆ هه مووی بداته پال باوكی؟ هیچ گومانی تیدا نیه كه ئەمه له دیارترینی به لگه كانه له سه ر راستگویی راویه كان و ئەمانه تیان له گه یاندنی فهرمووده ی پیغه مبه ری خوا^(۱) به و شیوه ی پیمان گه یشتوو ه.

پابه ند كاری چل و نۆ:

یه كی كی تر له و به لگانه بریتیه له ریوایه تی مامۆستا له قوتابیه كه یه وه، ئە گه ر به گشتگیر تر بلیین ریوایه تی بچوك له گه وره وه^(۱)، ده بینین هه ندیک له پیشه وا گه وره كانی فهرمووده ریوایه تیان کردوو ه له كه سانیك كه له خوارووی خۆیا نه وه بوون، یان قوتابیان بوون یان له ته به قه و ئاستی قوتابیه كانیا ندا بوون، له ناو هاوه لآندا ده بینین جابری كوری عه بدولا ریوایه ت ده كات له ئوم كولسومی كچی ئە بو به كروه ئه ویش له عایشه وه، له كاتیكدا ئوم كولسوم تابعیه و له سه حابه نیه، وه جابر سه حابه یه، هه ر وه ك پیشه وا موسلیم ده گیریتته وه: **عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ، عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: إِنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الرَّجُلِ يُجَامِعُ أَهْلَهُ ثُمَّ يَكْسِلُ هَلْ عَلَيْهِمَا الْغُسْلُ؟ وَعَائِشَةُ جَالِسَةٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنِّي لَأَفْعَلُ ذَلِكَ، أَنَا وَهَذِهِ، ثُمَّ نَغْتَسِلُ)^(۲).**

نونه یه كی تر پیشه وا نه وه ی ده رباره ی پیشه وا ئه وزاعی ده فهرمویت: (ریوایه تی کردوو ه له گه وره تابعیه كانه وه، وه قه تاده و زوه ری و یه حیا ی كوری ئە بی كه سیر ریوایه تیان لیوه ی کردوو ه، له كاتیكدا ئە وان له گه وره ی تابعیه كانن و ئە و خۆی تابعی نیه، ئە مه له ریوایه تی گه وره یه له بچوكه وه)^(۳).

(۱) له كتیبی (مِرْعَاةُ الْمَفَاتِيحِ) (۴۰۰/۱) ده ئیت: (ئه وه یه كه راوی ریوایه ت بكات له كه سیكی خوار خۆیه وه له ته من، یان له ئە ندازه ی له به ركراو و زانست، یان له هه ردووکیان، وه ك ریوایه تی زوه ری له مالیک، وه ریوایه تی مالیک له عه بدولا ی كوری دینار، وه ریوایه تی باوك له مندا ل و، سه حابه له تابعین و، مامۆستا له قوتابیه كه شی له م جۆریه).

(۲) رواه مُسْلِمٌ (۲۷۲/۱)، يَرْقَمٌ: (۳۵۰).

(۳) شرح مُسْلِمٍ (۸۵/۱).

وه گومانی تیدا نیه که پلهی ئه و سیانه بهرزتره له ئهوزاعی وه ته مه نیشیان گه وره تره، وه له گه ل ئه وهش ریوایه تی لیه ده که ن.

عه لامه مه لا عه لی قاری ده باره ی پیشه و مالیک ده لیت: (زه هری ریوایه تی لیه ی کردوو، له کاتیکدا مامۆستایه تی و له گه وره و بهرپزه کانی تایبعینه، ئه مه ش له ریوایه تی گه وره یه له بچوکه وه)^(۱).

گومان ناکه م دوا ی بینینی ئه م جو ره که سیك هه ییت گومانی هه ییت له راستگویی راویه کان، چون به لگه یه له سه ر راستگویی و خو به که م زانی و پاکی نیتیان، کاتیک ریوایه ت ده که ن له که سائیک که له خو ار خو یانه وه ن له ته مه ن یان له رووی زانسته وه، یان له هه ردووکیان.

پابه نکه ری په نجاهه م:

له و به لگانه ریوایه ت کردنی باو کانه له مناله کانیانه وه، زور نمونه هه یه له م باره یه وه و خه تبیی به غدادی کتیبییکی له باره یه وه نووسیوه، جا ئه گه ر ئه م باو که راسته و خو فهرمووده که بگپرینه وه منداله که ی بپه رینیت ره نگه به راست دابرنیت و پپی نه زانریت مه گه ر دوا ی به دوا دا چوونیک ی ورد، وه به تایبه ت ئه گه ر هه ردووکیان ئه و مامۆستایه ی سه روو خو یان دیبیت، یان لیان گپراییته وه، یان هه ردووکیان له ها وه لان بن، وه ک عه بباس و فه زلی کور ی له پیغه مبه ره وه ﷺ، جا ئه گه ر ناوی فه زلی کور ی بپه رینیت و نه یلیت، کی گومانی لی ده کات، له کاتیکدا هه ردوو پیغه مبه ری خو یان دیوه؟ به لام ئه مانه ت له گپرانه وه ی فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ ریگری لیکردون له وه.

وه نمونه ی ئه مه ش وه ک ئیبن سه لاح ده فره مویت: (خه تبیی به غدادی له م باره یه وه کتیبییکی هه یه و تییدا بو مان گپر درا وه ته وه له عه بباسی کور ی عه بدو لموته لیه وه، له فه زلی کور یه وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ له موزده لیفه دوو نویری پیکه وه کو کردوو ته وه.

وه ههروهها بۆمان گيڤدراوهتهوه له وائيلي كورپى داود، له كورپه كهيهوه به كرى كورپى وائيل، ئه ويش له زوهريهوه..^(۱).

پابه نده كرى په نجاو يهك:

يه كيكي تر لهو به لگه به هيژانه بريتيه له بووني زور بابتهى فيقهى كه شهرع ناسان له سهري كوكن و هيچ به لگه يه كيشى له سهري نيه، نه له قورئان نه له سوننه ت، وه پرسيارپكى لوژيكي ليروه دروست دهيت: ئه گهر فهرمووده كان دروستكراوى راويه كانن (وهك زوريك له نهياران دهيلين و له دهورى ئه م قسه يه دهخولينهوه) بوچى نه هاتوون فهرمووده دروستكه ن بو ئه م باسانه، كه له سهري كوكن و راجيايى نيه له نيوانيان، وه به لگه شى له سهري نيه؟

بينگومان ئه مه گه ورتين به لگه ي راستگويى راويه كان و پاراستنى سوننه ته، وه هه موو كه سيكي داد ملي بو كه چ دهكات.

نمونه ي ئه م باسه فيقه يانه، وهك ئيبن قودامه ي حه نبه لى دهليت: (نازانين هيچ راجياييهك هه بيت له سهري دروستى دهست نويز گرتن له ئاويك شتيكى پاكي تيكل بويت و رهنگه گه ي نه گوريبيت)^(۲).

وه ههروهها ئه وهى ئيبن موفليح له قورتوبيه وه ده يگيڤرپته وه هه ر له م باسه يه: (قورتوبى دهليت: زانايان يهك دهنگن له سهري ئه وهى ئه گهر پيوستيهك رووى كرده موسولمانان دوای دهركردنى زهكات، ئه وا واجبه له سهريان پارهى بو ته رخانه كن)^(۳).

وه ههروهها ئه وهى پيشه وا سه ره خسى دهيليت له باره ي نويز خوينه وه كه هه ستيت به سرينى توئلي ئه گهر شتيكى ئازار به خش لكا پيه وه: (ئه گهر توئلي بسريت

(۱) مُقَدَّمَةُ ابْنِ الصَّلَاح (ص: ۳۱۳-۳۱۴)، ت: عتر.

(۲) الْمُغْنِي لِابْنِ قُدَامَةَ (۱/۱۳).

(۳) الْفُرُوعُ لِابْنِ مُفْلِحٍ (۴/۳۰۸).

لەو خۆلە ی پێوہیەتی پێش ئەوہی لە نوێژەکە ی بێتەوہ کێشە ی نیە، چون شتیکی بەسوودە، وە لکانی خۆل بە توێلیەوہ جوړیکە لە موسلە، وە ڕەنگە ئەو پوش و پەلاشە ی لکاوہ بە توێلیەوہ ئازاری بدات، کێشە ی تێدا نیە ئە گەر توێلی بسریت کاتیک سەری بەرزکردوہ لە سوجدە ی کۆتایی، وە هیچ راجیایەکی تێدا نیە کە بی کێشە یە^(۱).

وہ ئیمامی حەرەمەین دەفەرمویت: (زانایان یەک دەنگن لەسەر ئەوہی دایک گشت داپیرەکان حەج دەکات (بی بەشیان دەکات لە میرات))^(۲).

وہ ھەر وەھا بە رەواییینی (عەول) لە میرات، ھەر وەک ئیبن قودامە دەلیت: (نازانین هیچ راجیایەکی ھەبیت لە نیوان شەرەع ناسان لەسەر رەوایەتی عەول)^(۳).

وہ زۆر بابەتی تر لە میرات کە بەلگە ی لەسەر نیە لە قورئان و سوننەت و زانایان لەسەری کۆکن، وە چەندین نمونە ی تر کە گەشتوہ ئاستیک ھەژمار ناکریت، وە ھەرکەسیک سەیری کتیبە فیقہیەکان بکات سەدان نمونە دەبینیت لەم جوړە. خودای گەورە ھەر خۆی تەو فیق دەدات بو راستی و ھیدایەتدەرە بو ڕیگە ی راست.

پابەندکەری پەنجاو دوو:

دەکریت لەوہی پێشوہ پابەندکەریکی تر دەرینین و بلیین: زۆری مەزھەبە فیقہی و بیروباوہریەکان و کێشمە کێشمیان لە نیوانیاندا ڕیگر بوہ لەوہی کە دەستکاری فەرموودەکان بکریت بە زیادو کەم، چون ئە گەر یە کیک لەم مەزھەبانە یان تاکیک لە تاکەکانی ھەستایە بە وەھا کاریک و فەرموودەبەکی دروستکردبایە، یان بەشیکی گۆرپبایە بە زیادو کەم، ئەوا مەزھەب و ڕیچکەکانی تر لە کەمیندا دەبوون و وەلامیان دەدایەوہو بیدەنگ نەدەبوون لە وەھا کاریک، وە ئەمەش تەواو

(۱) المَبْسُوطُ لِلشَّرْحِیِّ (۲۷/۱).

(۲) نَهَايَةُ الْمَطْلَبِ لِإِمَامِ الْحَرَمِيِّ (۷۸/۹).

(۳) الْمُغْنِي لِابْنِ قُدَامَةَ (۲۸۳/۶).

رپوون و ئاشکرایه بۆ که سیک که مترین بهرچاوپروونی و گرنگیدانی بۆ میژووی
 ئەم تاقمانه و رەدو ردودیان هەبیت له سەر یه کتر.

بۆیه ده‌لێین: سوننهت بهو شیوهیه هاتوو که هه‌بووه به‌بی هیچ ده‌ستکاریه‌ک،
 خوای گه‌وره‌ش زاناتره.

پابه‌ندگه‌ری په‌نجوا سی:

یه‌کیکی تر له به‌لگه‌کانی راستگۆیی راویه‌کان: به‌سه‌ریح نه‌وتنی ئەو
 له‌فزو و شانیه‌ی که لێی دڵنیا نه‌بوون و گومانیان لێی هه‌بووه، به‌راستی ئەمه
 به‌لگه‌یه‌کی زۆر ئاشکراو دیاره له‌سه‌ر راستگۆیی و ر‌ه‌چاوکردنی ئەمانه‌ت
 له‌گه‌یانندی سوننه‌ت، جا ئە‌گه‌ر له‌ ناو هاوه‌ڵاندابوویت یان له‌ ته‌به‌قه‌کانی
 تر له‌ راوی فهرمووده‌کان، که هه‌موویان پارێزگارییان کردوو له‌ گه‌یرانه‌وه‌ی
 فهرمووده‌که به‌ بی‌ جه‌ختکردنه‌وه له‌وه‌ی که گومانیان هه‌بووه، جا ئە‌گه‌ر ئەوان
 هه‌لبه‌ستنی فهرمووده یان بازار گه‌رم کردیان بوستایه‌ ئەوا پێویست بوو ئەو
 به‌شیه‌ی ده‌لاله‌ت له‌ گومان ده‌کات لایه‌ن، بۆ رازاندنه‌وه‌و جوانکردنی کاره‌که.
 به‌لام گه‌یاندن به‌ ئەمانه‌ت و گه‌یرانه‌وه به‌ راستگۆیی و مه‌ترسی هه‌لبه‌ستنی
 قسه له‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ رێگریان لێده‌کات له‌ وه‌ها کاریک.

نمونه له‌سه‌ر ئەمه زۆر زۆره‌و من لێرده‌ا یه‌ک نمونه باس ده‌که‌م ئەویش له
 سه‌حیحی بوخاریدا هاتوو: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا
 هِشَامٌ، عَنْ فَاطِمَةَ، عَنْ أَسْمَاءَ، قَالَتْ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ وَهِيَ تُصَلِّي فَقُلْتُ: مَا شَأْنُ النَّاسِ؟
 فَأَشَارَتْ إِلَى السَّمَاءِ، فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ، فَقَالَتْ: سُبْحَانَ اللَّهِ، قُلْتُ: آيَةٌ؟ فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا: أَيْ
 نَعَمْ، فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلَّيَ الْعَشِيُّ، فَجَعَلْتُ أَصْبُ عَلَى رَأْسِي الْمَاءَ، فَحَمِدَ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ-
 النَّبِيَّ ﷺ وَأَنْتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (مَا مِنْ شَيْءٍ لَمْ أَكُنْ أَرِيئُهُ إِلَّا رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي، حَتَّى الْجَنَّةُ
 وَالنَّارُ، فَأَوْحِيَ إِلَيَّ: أَنْكُمْ تَفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ - مِثْلُ أَوْ - قَرِيبَ - لَا أَدْرِي أَيُّ ذَلِكَ قَالَتْ
 أَسْمَاءُ - مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، يُقَالُ مَا عَلِمَكَ بِهَذَا الرَّجُلِ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ أَوْ الْمُؤْفِقُ - لَا
 أَدْرِي بِأَيِّهِمَا قَالَتْ أَسْمَاءُ - فَيَقُولُ: هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى، فَاجْبَنَّا
 وَاتَّبَعْنَا، هُوَ مُحَمَّدٌ ثَلَاثًا، فَيُقَالُ: نَمَّ صَالِحًا قَدْ عَلِمْنَا إِنَّ كُنْتَ لَمُوقِنًا بِهِ. وَأَمَّا الْمُنَافِقُ أَوْ

الْمُرْتَابُ - لَا أَدْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ - فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ»^(۱).

وه له پروویه کی ترهوه هه ندیك جار ده بیینی ئه وه به شه ی که گومانی تیدایه هی راویه کی دیاریکراوه، به لام له لای کومه لیک راوی تر پروون کراوته وه و ناشکرایه، که چی له گه ل ئه مه ش ئه وه راویه ی تر نه هاتوه هه و اله که راست بکاته وه، چون ئه مانه ت وای خواستوه چونی بیستوه وه های بگیڕ یته وه به بی هیج ده ستکاریه ک.

نومنه ی ئه مه ش ئه وه یه که ئه بو مینهال سه ییاری کوری سه لامه له ئه بو به رزه ی ئه سه له میه وه فهرمووده یه کمان ده باره ی کاته کانی نوێر بو ده گیڕ یته وه وه، له کاتی مه غریبه دا ده لیت: «..وَنَسِيتُ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ..»^(۲).

واته: بیرم چوو یه وه چی وت ده باره ی مه غریب.

ئمه له گه ل ئه وه دا که له چه ندین فهرمووده دا کاتی مه غریب دیاریکراوه چه ندین راوی ده یگیڕ نه وه که کاته که ی له که وتنی خوردا ده بییت، وه ک هاتوه له جابری کوری عه بدولاه: «..وَالْمَغْرِبَ إِذَا وَجَبَتْ..»^(۳).

واته: مه غریب کاتیک خور دا که وت.

جا ئه گه ر راوی راستگو ئه بو مینهال یان دوا ی ئه بو مینهال بیویستایه ئه وه ی بیری چوه راستی بکاته وه، ئه وا راستی ده کرده وه به فهرمووده که ی جابرو ده یدایه پال ئه بو به رزه ی ئه سه له می، به لام نه یکرد چون کاره که ئایینه وه ئه مانه ته.

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۲۸/۱) بِرَقْم: (۸۶).

(۲) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۱۱۴/۱)، بِرَقْم: (۵۴۱).

(۳) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۱۱۶/۱)، بِرَقْم: (۵۶۰).

پابه‌ندکهری په‌نجاو چوار:

له‌و به‌لگانه: ریوایه‌تی قهرین له قهرین (ئه‌وانه‌ی له یه‌ک ئاست و له یه‌ک ته‌به‌قه‌ن)، شاراوه نیه ئه‌وه‌ی هه‌یه له نیوان قهرینه‌کان له ر‌ق و یه‌کتر قه‌بول نه‌کردن، وه ئه‌مه‌ش سروشتی قهرینه له هه‌موو پیشه‌یه‌ک: وه‌ک زانست و پیشه‌سازی و جگه له‌مانه‌ش له شته‌کانی تر.

به‌لام خو‌شه‌ویستی سونه‌ت و هه‌لگرتنی و گه‌یانندی به‌و شیوه‌ی که هه‌یه، ر‌ق و کینه‌ی له‌ناو بردوو، هه‌ر وه‌ک ده‌بیین قهرین ریوایه‌ت له قهرین ده‌کات و فهرمووده‌ی لی وهر ده‌گری‌ت و پاشان ئه‌وه‌ی بیستویه‌تی ده‌یگه‌یه‌نی‌ت، وه گه‌ردن که‌چکردن له‌لای که‌سی‌ک وه‌کو خو‌یه‌تی ریگه‌ی لی‌ناگری‌ت.

عه‌للامه‌ی ئیبن سه‌لاح ده‌باره‌ی ریوایه‌تی قهرین ده‌فه‌رموی‌ت: (ئه‌وانه‌ن که له ته‌مه‌ن و له ئیسنادا له یه‌ک نزیکن، وه ر‌ه‌نگه‌ حاکمی نه‌یسابوری ته‌نیا نزیکی ئیسنادیانی له لا به‌سی‌ت، ئه‌گه‌ر چی له ته‌مه‌نا له یه‌ک نزیکن نه‌ین.

بزانه ریوایه‌تی قهرین له قهرینه‌وه دابه‌ش ده‌بی‌ت به سه‌ر دوو جو‌ردا: یه‌کیان: (الْمُدَبَّجُ): ئه‌وه‌یه که هه‌ردوو قهرینه‌که له یه‌کتر بگ‌ی‌ز‌نه‌وه. نمونه‌ی ئه‌مه له ناو سه‌حابه وه‌ک عایشه‌و ئه‌بو هور‌ه‌ی‌ره، هه‌ر یه‌کی‌کیان له‌وی تری گ‌ی‌ز‌اوه‌ته‌وه. وه له ناو تابعین وه‌ک زوه‌ری له عومه‌ری کور‌ی عه‌بدولعه‌زیزو، عومه‌ریش له زوه‌ری. وه له ناو ئه‌تباعی ئه‌تباع وه‌ک ریوایه‌تی مالیک له ئه‌وزاعی و ئه‌وزاعی له مالیک. وه له ناو ئه‌تباعی ئه‌تباع وه‌ک ریوایه‌تی ئه‌حمه‌دی کور‌ی حه‌نبه‌ل له عه‌لی مه‌دینی و ریوایه‌تی عه‌لی له ئه‌حمه‌د. وه حاکمی نه‌یسابوری له‌م جو‌ره ریوایه‌تی ئه‌حمه‌د له عه‌بدولر‌ه‌زاق و عه‌بدولر‌ه‌زاق له ئه‌حمه‌ده‌وه ده‌هی‌نی‌ت، به‌لام ئه‌مه ج‌ی‌ی ر‌ه‌زامه‌ندی نیه^(۱).

وه هه‌روه‌ها (غیر الْمُدَبَّجُ): ئه‌وه‌یه یه‌کی‌کیان له‌وی تری بگ‌ی‌ز‌ی‌ته‌وه ئه‌م له‌وی نه‌گ‌ی‌ز‌ی‌ته‌وه، وه‌ک ریوایه‌تی سوله‌یمانی ته‌یمی له میسه‌ره‌وه که هه‌ردوو قهرینن، به‌لام پ‌ی‌ی نازانین ریوایه‌تی میسه‌ره‌ له ته‌یمی‌ه‌وه^(۲).

(۱) چون عه‌بدولر‌ه‌زاق پ‌ی‌ش ئه‌حمه‌د وه‌فاتی کردوو به ۳۰ سال.

(۲) مُقَدَّمَةُ ابْنِ الصَّلَاح (ص: ۴۱۴).

پابه‌ندکهری په‌نجاو پېنچ:

له‌و به‌لگانه: بوونی هه‌ندیك ئيسنادی درېژه که‌ئو راویانه ده‌یانتوانی کورتي بکه‌نه‌وه ئه‌گه‌ر خیانه‌تیا بویستایه، وه‌ک ده‌بینین ریوایه‌تی مالیک له‌ نافیعی مه‌ولای ئیبن عومه‌روهه جیگیره، به‌لام هه‌ندیك جار ئيسناده‌که‌ی داده‌به‌زیت و به‌ واسیته‌ی دوو که‌س لیوه‌ی ده‌گیریتته‌وه، وه‌ک ده‌بینین ریوایه‌تی لیوه‌ ده‌کات به‌ واسیته‌ی زوه‌ری له‌ سالمه‌وه له‌ عه‌بدوولای کورپی عومه‌روهه. وه‌ به‌ واسیته‌ی عومه‌ری کورپی موحه‌مه‌دی کورپی زه‌ید له‌ سالمه‌وه له‌ ئیبن عومه‌روهه.

یان هه‌ندیك جار ریوایه‌ته‌کانی له‌ ریگه‌ی نافیعه‌وه ئه‌ویش له‌ سالمه‌وه، وه‌ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی راستگویی مالیکه‌ چون ریوایه‌ته‌که‌ پال ناداته سالمه‌وه به‌بی‌ واسیته، وه‌ هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی راستگویی نافیعیشه، چون فهرمووده‌که‌ ناداته لای ئیبن عومه‌روهه به‌بی‌ واسیته، وه‌ ئه‌گه‌ر بیدایه‌ته‌ پال ئیبن عومه‌روهه ه‌یچ که‌سیك گومانی لی‌ نه‌ده‌کردو به‌ دووری نه‌ده‌گرت، له‌به‌ر بوونی ریوایه‌تی زور لییه‌وه، به‌لام سوننه‌ت نایینه‌!

وه‌ هه‌ندیك جار له‌مه‌ درېژتر ده‌بیتته‌وه، وه‌ک هاتوو ریوایه‌تی مالیک له‌ عوسمانی کورپی حه‌فسه‌وه، له‌ ئیبن شیهابی زوه‌ری یه‌وه، له‌ سالمی کورپی عه‌بدولاوه، له‌ عه‌بدوولای کورپی عومه‌روهه.

نازانم دوا‌ی ئه‌مه‌ چی بلیم به‌ که‌سیك ئه‌گه‌ر هات و راویه‌کانی تو‌مه‌تبار کرد به‌ درؤو خیانه‌ت؟.

پابه‌ندکهری په‌نجاو شه‌ش:

یه‌کی‌کی تر له‌و به‌لگه‌ به‌هیزانه: بوونی ده‌لیله‌ ئوسولیه‌ ده‌رخه‌ره‌کانن (الأدلة‌ الأصبولیه‌ الکاشفة)، وه‌ک (قیاس و، ئیستیحسان و، مه‌سالیحی مورسه‌له‌و..) جگه‌ له‌مانه‌ش، چون کاتیک زانیان به‌لگه‌یان له‌ قورئان و سوننه‌ت نه‌بینیوه‌ته‌وه له‌سه‌ر هه‌ندیك باب‌ه‌تی فه‌رعی فیقه‌ی، په‌نایان بردوو‌ته‌ به‌ر ئه‌م به‌لگه‌ کاشیفانه، بؤ زانینی حوکمه‌کانیان.

جا پرسىيارى جەوھەرى لێردا ئەوھىيە: ئەگەر زانايان ئەمىن نەبوون لە سوننەتى پيغەمبەر ﷺ و ھەر شتيك ھەوايان ويستيتى بەلگەيەکیان بۆ تاشيبیت - وەك ئەوھى ھەنديك لە ھەياران گومان دەکەن - بۆچی نەھاتوون راستەوخۆ فەرموودە دروست بکەن؟ وە ئەگەر وەھابا ئیتر ئەمان چ پيويستيتيکیان بەوھوو بىر لەم دەليەلە کاشفانە بکەنەو بۆ زانینى ئەحکامەکان؟

پابەندکەرى پەنجاو ھوت:

وہ لەم بەلگانە بوونی رىوايەتى گەورە ھاوھلانیە لە بچوکەکان، وە رىوايەتى تاييعی گەورە لە تاييعی بچوک، وە ئەم جۆرە رىوايەتانەش زۆر زۆرن و ئاماژەشمان بە ھەنديکی دا لە باسى رىوايەتى گەورە لە بچوکەو، بەلام لەمانە سەيرتر رىوايەتى سەھابىيە لە تاييعی، وەك رىوايەتى سائيبي كورپى يەزید لە عەبدولرەحمانى كورپى عەبدى قارى، وە ھەر وھا رىوايەتى جابرى كورپى عەبدوللا، لە ئوم كولسوم.

جا نازانم ئەگەر ئەمە لەبەر ئەمانەت و راستگويی و پاراستنى سوننەت نەيیت، ئەوا لە بەر چيە ئەم رىوايەتانە بەم شيوھىو بەم ئيسنادانە ديئ؟

پابەندکەرى پەنجاو ھەشت:

لە بەلگە ديارەکانى راستگويی راويەکان بوونی رىوايەتى ھەنديکیان لە کۆمەليک ھاوھلەو بە واسیتە لە کاتيکدا رىوايەتيان لەو ھاوھلەو جیگيرە، بۆ نمونە قەتادەى كورپى دەعامە لە گەل ئەنەسى كورپى مالیک ژياوہ چەندين سال، وە لە گەل ئەمەش ھەنديک فەرموودەى ليوە دەگيرپتەو بە واسیتەى (النضري) كورپى ئەنەس، يان بە واسیتەى عەبدوللاى كورپى عوتبەى مەولای ئەنەس، وە عەبدولعەزىزى مەولای ئەنەس.

وہ ھەر وھا رىوايەتى لە ھەسەنەو جیگيرە، کەچی ھەنديک جار بە واسیتەى ئەيوہو دەگيرپتەو.

جا ئه گهر قهتاده له ئه نه سه وه یان له حه سه نه وه ریوایه تی بکردایه به بی ناوردنی واسیته که، هیچ گومانیکی پی نه ده برا که بیستویه تی، چون بیستنی لییانه وه جیگیره و چهن دین فهرمووده ی لیوه بیستون. به لام وه کو وتمان ئه م کاره ئایینه و راویه کان جیی متمانه بوون له ئاینیاندا و راستگوبوون له گوفتاریان، وه نازانم ئه گهر ئه مه به لگه ی راستگویی و گه یاندنی فهرمووده به ئه مانه ته وه نه ییت به لگه یه له سه ر چی؟

پابه نده کری په نجاو نو:

یه کیکي تر له و به لگانه له سه ر راستگویی و ئه مانه تی راویه کان، ئه وه یه ده بینین فهرمووده کان چون هاتون وها گیراویانه ته وه به بی هیچ ده ستکارییه ک، بو نمونه ریوایه تی حه سه نی به سری له ئه نه سی کوری مالیکه وه جیگیره، به پیچه وانه ی ئه بو هورپه ره وه، وه ک جموری فهرمووده ناسان ده لین^(۱). جا له گه ل ئه مه دا ده بینین ریوایه تی فهرمووده ی: (أَمْرٌ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ..) له حه سه نه وه، داویانه ته پال ئه بو هورپه ره، جا ئه گهر ئه وان بیانویستایه خیانه ت و هه لبه ستن بکن و ریوایه ته که وا لی بکن قسه یه ک هه لنه گریت، ئه وا ریوایه ته که یان له حه سه نه وه ده دایه پال ئه نه س، چون بیستنی له ئه نه سه وه هیچ کیشه یه کی تیدا نیه، وه ئه م فهرمووده یه ش له جگه له ریگه ی حه سه نه وه هاتوه له ئه نه سه وه وه جیگیره.

ئایا ئه مه به لگه ی ئه مانه ت و پاکی و راستگویی فهرمووده ناسان نیه؟

پابه نده کری شه ستم:

یه کیکي تر له به لگه کانی گه یشتنی فهرمووده به بی ده ستکاری و به و شیوه ی پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی ئه وه یه: هه موو گروپه ئیسلامیه کان به ریچکه و دیده جیاوازه کانه وه، به جوړاوجوړی مه به ست و ئامانجه کانیانه وه، ده ستیان به سه ر

(۱) هه ندیک له فهرمووده ناسان نکۆلی ئه مه ده کن، به لام نه بیستنی له ئه بو هورپه ره به هیزتره، چون هاوولانی حه سه ن نکۆلی بیستنی ده کن له ئه بو هورپه ره وه، خوداش زانانه ر.

ولاته ئیسلامیه‌کاندا گرتوووه دهسه‌لاتیان له‌لابوووه، وه له‌گه‌ل ئه‌مه‌ش نه‌هاتوون ده‌ستکاری فهرمووده‌کان بکه‌ن و بیگۆرن، وه کتیبه‌کانی فهرمووده‌یان له‌ناو نه‌بردوووه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که شتانیکی تیدایه پیچه‌وانه‌ی بو‌چوونی ئه‌وانه، به‌لکو هه‌ولیان داوه به شیوه‌یه‌ک ته‌ئویل و لی‌کدانه‌وه‌ی بو‌ بکه‌ن که گونجاوه له‌گه‌ل بو‌چوونی خو‌یان، له‌بری ئه‌وه‌ی بی‌ن و ده‌ستکاری بکه‌ن به زیادکردن و که‌م کردن. وه ئه‌مه‌ش بو‌ دوو شت ده‌گه‌رپێته‌وه:

یه‌که‌م: چون سوننه‌ت پارێزراوه به پاراستنی خوی گه‌وره‌و خوی ئاگاداری ده‌ییت، که‌واته هیچ که‌سی‌ک ناتوانی‌ت له‌ناوی ببات یان ده‌ستکاری بکات.

دووهم: چون سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ رپێزو حورمه‌ت و هه‌یبه‌تی هه‌بووه له‌ دلی هه‌موویانداو، که‌سیان نه‌یانوی‌راوه بی‌ر له وه‌ها کاریکی مه‌ترسیدار بکه‌نه‌وه.

بو‌یه گومانی تیدا نیه ئه‌مه گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی فهرمووده‌کان نایین و شه‌ریعه‌تن و له‌لایه‌ن خوداوه بو‌مان هاتوووه.

دابەشکردنی کردارەکانی پیغمبەر ﷺ

وہ ئایا ھە موویان تە شریعن؟

بابەتی دابەش کردنی کردارەکانی پیغمبەر ﷺ لە و ڕووەی کە ھەموویان تە شریعە یان تیایدا یە سروشتی مروییە، یە کیکە لە بابەتە گرنگەکان و پەیوەستە بە باسە کە مانەو، ھەر ھەھا کاریگەری لە سەر ئە حکامە شەرعیەکان ھەبە بە کاریگەریەکی راستەوخۆ، جا بۆیە پیویستە ئەم باسە ڕیک بخریت و بەدواداچوونی بۆ بکریت و بە ھەواو ئارەزو قسە ی تیدا نە کریت، وە دەبیت ھەمووان دەرک بەو بەکەین کە باسیکی زۆر گرنگەو ھی ئەو یە بەدواداچوونی وردی لێ بکریت، تاوھ کو راستی تیدا دەرکەویت بەبێ ھیچ تیکە لێک.

زانای ئوسولی موھەممەد ئەمین شەنقیتی کردووە کانی پیغمبەری ﷺ دابەش کردووە بۆ سی جوۆرو پاشان ئەو ی ناکۆکی تیدایە ڕوونی کردووە تەو و دەفەر مویت: (کردووە کانی پیغمبەر ﷺ بە ڕوانین بۆ ئەو ی کە تە شریعە یان سروشتی مرویی، دابەش دەبن بۆ سی جوۆر:

جوۆری یە کەم: ئەو یە کە کردووە ی مروییەو بەس: مەبەستم ئەو کردووە یە کە سروشتی مرویی دەخوازیت، وە کە ھەستان، دانیشتن، خواردن، خواردنەو، ئەمانە نە کران بۆ تە شریع و چاویلکردن، ھیچ کە سیك نالیت: من دانەنیشم و ھەل دەستم بۆ نزیك بوونەو لە خودا و شوینکەوتنی پیغمبەر ﷺ، چون پیغمبەر ﷺ نەیکردووە تا تە شریع بیت و شوینی بەکەویت. ھەندیک دەلین: کردووە مروییە کانی ئەو ی تیدایە کە دروستن. وە ھەندیک ی تر دەلین: وا دەخوازیت سوننەت بیت. ئەو ی کە دیاریت ئەو یە کە باسماں کرد لەو ی ئەم کردووانە بۆ تە شریع نە کران، بەلام دەلالەت لەو دەکەن کە دروستە بکریت.

جوړی دووه م: ټه و کرده وانه ی که ته شریع و به س. ټه مه ټه و کرده وانه یه که کراوه له بهر شوینکه وتن و ته شریع، وه ک کرده و ه کانی نویت و حج، وه ک ده فهرمویت: (صَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي)، واته: نویت بکن به و شیوه ی که من ده بینن. وه و ته ی که ده فهرمویت: (خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ). واته: شیوه و مه ناسیکه کانی حج له منه وه و هر گرن.

جوړی سیه م: ټه و یه که مه به سته لیره، ټه و کرده وانه یه که هه لده گری مرویی بن و هه لده گری ته شریعیش بن. وه ها دیاری ده کریت که سرووشتی مروث بوون ده یخوازیت به سرووشتی خو ی، به لام گری دراوه به عیباده تیکه وه، به وه ی که وتوته نیو عیباده ته که وه، یان که وتوته نیو شتیک هوکاره بو عیباده ت، وه ک سواری بوون له حجدا، چون سواری بوونی پیغه مبه ر ﷺ ده کریت سیفه تی به شهری بیت، هه ر وه ک له سه فهره کانیدا سواری ده بوو به بی ټه وه ی مه به سته ی عیباده ت بویت، به لکو سرووشته به شهریه که ی خواستویه تی، وه ده شکریت شهرعی بیت چون له کاتی حجدا بووه فهرموویه تی: مه ناسیکه کانی حج له منه وه و هر گرن.

وه له فهره کانی ټه م باسه: دانیشتنی نیوان سوجه کان له نویت دا، وه گه رانه وه له نویت ی جه ژن له ریگه یه کی جیاواز له و ریگه ی که لییه وه رپوشتووه، وه خه وتن له سه ر لای راست له نیوان دوو رکاته سوننه ته که ی به یانی و فهرزه که دا، وه چوونه ناو مه که له (گداء) و هاتنه دهره وه له (گدی وه)، وه دابه زین له (المحصب) له مینا و یته ی ټه مانه.

جا له نیوان زانایان راجیایی هیه له سه ر هه ر یه کیک له مانه به هو ی ټه گه ری سرووشتی مروث بویمان و ته شریع بویمانوه^(۱).

وه شه یخی ئیسلام ئیبن ته یمیه ټامازه به وه ده دات که کرده وه مروییه کانی نابیتته ته شریع و سوننه ت، به لکو سوننه ت ټه و یه که ټه نجامی داوه به مه به سته ی چاولیکردن و شوینکه وتن، وه ده فهرمویت: (هه ر شتیک پیغه مبه ر ﷺ کردویه تی به شیوه ی عیباده ت ټه وه عیباده ته و شه ریه ته چا لیکردنی تییدا. جا ټه گه ر

(۱) أضواء البیان للشنقیطی (۴/۳۰۰-۳۰۱).

کاتیک یان شوینیکې تایبته کرد بو عیبادهتیک، ئەوا ئەو تایبته کردنه بهو عیبادهته سوننهته: وهك تایبته کردنی ده شەوی کۆتا به ئیعتیکاف، وه تایبته کردنی مهقامی ئیبراهیم به نوێژ تیاکردن، جا چاو لیکردن به وهیه ئەو شته بکات که ئەو کردویهتی، بهو شیوهی که ئەو کردویهتی، له بهر ئەوهی ئەو کردویهتی.

وه ئەمهش بهوه دهیته که مهبهستی به ههمان شیوه بیته که پیغمبهه ﷺ مهبهستی بووه، جا ئە گهر ئەو سه فەر بکات بو حج یان عومره یان جیهاد، وه ئیمهش سه فرمان کرد ئەوا شوینکهوتهی ئەوین، وه ههروهها ئە گهر کاری کرد له جیهه جی کردنی هه دیک، به پیچهوانه ی که سیکه وه که هاویهشی سه فهره که ی دهکات به لام مهبهستی هه مان مهبهستی ئەو نیه، یان هاویهشی کرد له جی به جی کردنی هه دیک به لام مهبهستی هه مان مهبهستی ئەو نیه، ئەوا ئەو که سه شوینکهوته نیه ئە گهر چی هه مان کاری ئەو بکات به ریکهوت، وهك لادانی له شوینیک که ئەو تییدا لایداوه له سه فهدا، وه ئاویکی زیاد که ده مینیتته وه برپێژته بن داریک، یان ئازله که ی له لایه کی ریکه وه پروات، وه وینه ی ئەمانه، ئایا شوینکهوتهنی سوننهته؟

ئین عومهر هزی ده کرد وینه ی ئەو شتانه بکات، به لام خه لیفه راشیدهکان و جمهوری هاوه لان لایان وانهبوو (یان به سوننه تیان نه ده بینی)، چون ئەمه شوینکهوتهنی نیهو شوینکهوتهن دهیته مهبهستی تیدایته، جا ئە گهر پیغمبهه ﷺ مهبهستی نه بووته و به ریکهوت پرویدایته، ئە گهر که سیك بیکاته مهبهست و بیکات پی ناوتریته شوینکهوتهیه.

وه ئین عومهر دهیوت: ئە گهر چی پیغمبهه ﷺ مهبهستی نه بووه، به لام شتیک ئەو کردیته چاکه ئیتر به هه ر شیوهیهك بیته، وه پیم خۆشه وینه ی کرده وه که ی بکه م، ئیتر له بهر ئەوهی خۆشه ویستیه کی زیاتر هیه له وهدا، یان له بهر بهرکهت له لاسایی کردنه وه^(۱).

(۱) مَجْمُوعُ الْفَتَاوَى لِإِبْنِ تَيْمِيَّةَ (۱۰/۴۰۹-۴۱۰).

وه حوجهی ئیسلام غه زالی رای وایه که که سیک بلیت: وهک پیغمبر ﷺ کردن له گشت شتی کدا سوننه ته هه له یه وه دلیت: (ئه وهی هه لبرێردراوه لامان وه ئه وهش مه زهه بی شافیعیه: ئه گهر قهرینه یه ک لکا به خه به ریکه وه وای خواست واجب بیت ئه وا واجبه، وهک وتهی پیغمبر: (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي)، وه ئه گهر قهرینه یه کی پیوه نه لکا، ئه وا سهیر ده کریت: ئه گهر له و کرداره ئاساییانه بو وهک: خواردن و خواردنه وه وهستان و دانیشن و راکشان، ئه وا هیچ حوکمیکی نیه له بنه رهدا. وه هه ندیک له فهرمووده ناسان وایان گومان بردوو که خو چواندن پیی له هه موو شتی کدا سوننه ته ئه مه هه له یه^(۱).

وه ریکه خستنی ئه م باسه زور پیویسته وه پیوهسته به بابه تی لی کولینه وه که مانه وه وهک باسمان کرد، وه پیویسته ته حقیقی تیدا بکریت، تا ئه وهی ئایین نیه نه دریته پال ئایین، وه ده بینین کاریگه ری هه یه له سه ر بابه ته فیهه کانش هه ر وهک پیشه و نه وهی له باره ی لادان له (الْبَطْح) له حه جدا ده فه رمویت: (موسلیم له سه رته ای ئه م بابه دا ئه و فهرموودانه ی باسکردوه که پیغمبر ﷺ له (الْبَطْح) لایداوه له رۆژی نه فر (رۆژی ده رچوون له مینا) له (المَحَصْب)، وه ئه بو به کرو عومه رو ئیبن عومه رو خه لیفه کان ده یانکرد، به لام عایشه و ئیبن عه بباس نه یانده کردو ده یانوت: ئه وه ته نیا ریکه وت بو وه پیغمبر ﷺ مه به ستی نه بو وه، ئیتر ئا لیروه راجیایی دروست بو وه له نیوان ها وه لان^(۲).

جا بویه هه ندیک له زانایان پیناسه ی سوننه تیان به م شیویه کردوو: (مَا زَسَمَ لِيُحْتَدَى اسْتِحْبَابًا)^(۳). واته: ئه وه یه که دانراوه تا جی به جی بکری. تا وه کو سروشته مروییه کان و بابه ته دنیا ییه کان بچیته ده ره وه لی.

(۱) الْمَنْخُولُ لِلْغَزَالِيِّ (ص: ۳۱۲).

(۲) شَرْحُ النَّوَوِيِّ عَلَى مُسْلِمٍ (۵۹/۹).

(۳) الْقَفِيهِ وَالْمُتَّفَقُهُ لِلْحَطِيبِ (۲۵۷/۱)، الْعُدَّةُ فِي أَسْوَْلِ الْفِقْهِ لِلْقَاضِي أَبِي يَعْلَى (۱۶۶/۱)، اللَّمَعُ لِأَبِي إِسْحَاقَ الشِّيرَازِيِّ (ص: ۲۳)، أَوْ: كَلَامُ الْجَصَّاصِ حَيْثُ قَالَ فِي: (الْفُصُولِ) (۲۳۵/۳): (لِيُحْتَدَى بِهِ).

دهكریت یه كه م كه سیك كه ئامارهی به وه دابیت كه هه ندیك له سوننه تە شریع نیه به راشكاوی بریتی بیت له پیشه وای ئیبن قوتهیبه ی دینه وه ری (۲۷۶) کۆچی وه فاتی کردوه) كه ده فەرمویت: (سوننه له لای ئیمه سی جۆره:

یه كه م: سوننه تیكه كه جبریل هیناویه تی له لایهن خوی گه وروه وهك وته ی: (لَا تُنْكِحُ الْمَرْأَةَ عَلَى عَمَّتِهَا وَخَالَتِهَا). واته: ئافره ت له گه ل پوری یان میمکیدا ناخواریت. وه ههروهها: (يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعِ، مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ). واته: ئه وهی نه سه ب هه رامی دهكات، شیریش هه رامی دهكات.

سوننه تی دووه م: سوننه تیكه خوی گه وره ریگای پیداهه دیاری بکات، وه فه رمانی پی کردوه به به کارهینانی بۆچوونی تییدا، وه بۆی ههیه روخسه تی تیا وه رگریت بۆ هه ر كه سیك بیه ویت، به گویره ی هۆکارو عوزر، وهك هه رامکردنی ئاوریشم بۆ پیاوان و ریگه دانی به عه بدولره حمانی کورپی عه وف له بهر هۆکاریك كه هه یبوو ..

سوننه تی سییه م: بریتیه له وهی كه دایناوه بۆمان وهك ته ئدیب، جا ئه گه ر جی به جیمان کرد ئه وا فه زیله ته بۆمان، وه ئه گه ر وازمان لی هیئا ئه وا تاوانمان له سه ر نیه به ویستی خودا، وهك فه رمانکردنی به هیئانه وهی عیمامه به ژیر ریشدا، وه نه هی کردنی له خواردنی گوشتی جه لاله (ئاژه لیکه پاشه رۆ ده خوات)، وه نه هی کردنی له کاسپی كه له شاخ^(۱).

به م شیویه جۆری یه كه م ته شریعیکی واجبه و دووه م گری دراوه به هۆکاره وه سییه م تییدا سه رپشکین، وه ئه م وته یه ی پیشه وای ئیبن قوتهیبه بۆ باسی داها تووی کتیبه كه ش سوودی لی ده بینریت.

پیشه وای ته حاوی باسیکی داناوه له کتیبی (شَرْحُ مَعَانِي الْأَثَارِ) به ناوی: (بَابُ: الْحَاكِمِ يَحْكُمُ بِالشَّيْءِ فَيَكُونُ فِي الْحَقِيقَةِ بِخِلَافِهِ فِي الظَّاهِرِ)^(۲). واته: (باسیک: دادوه رپیار ده دات به شتیك كه حه قیقه ت پیچه وانه ی ئه وهیه كه ئه و برپاری پی داوه).

(۱) تَأْوِيلُ مُخْتَلَفِ الْحَدِيثِ، (ص: ۲۸۳-۲۸۶).

(۲) شَرْحُ مَعَانِي الْأَثَارِ لِلطَّحَاوِيِّ (۱۵۴/۴).

بۆ ئەوەى بەدیاری بخت کە هەندیک لە کردارەکانى پیغمبەر ﷺ تەشریح نین و
وہک دادوەریک فەرموویەتى.

وہ کۆمەلیک فەرموودەى لە ژیرییدا هیناوہ، لەوانہ: ئوم سەلەمە دەلیت:
پیغمبەر ﷺ گوئی لە ژاوەژاوو دەنگە دەنگیک بوو لەلای دەرگای مالەکەى،
چووہ دەروہ پیى وتن: من مروقم کەسیک لەوانەى ناکۆکى ھەیە دیتە لام، وہ
رەنگە ھەندیکتان لە ھەندیکتان بە دەم و پل ترییت، وہ بریارەکە بۆ ئەو بدەم
و وا گومان بکەم راستگوئیە، جا ھەر کەسیک بریارى شتیکم بۆ داو مافی
موسولمانیکم پیى دا، بەراستى ئەوہ پارچەییە کە لە ئاگر، ئیتر یان ئەو ئاگرە
بەریت بۆ خوئی، یان مافە کە بگەرینیتەوہ بۆ براکەى^(۱).

(۱) شَرْحُ مَعَانِي الْأَثَارِ لِلطَّحَاوِيِّ (۱۵۴/۴). ئەوہ ھەرەشەییە نەک ھاندان بۆ گلدانەوہى.

دابەشکردنی رەفتارەکانی پێغه مبه‌ر ﷺ و جووره‌کانی

یه کێک لهو بابەتانە ی گرنگه بۆ باسه که مان بیزانین ئەو هیه که وته‌کانی پێغه مبه‌ر ﷺ، له باره‌ ی دنیاوه به ته‌شریع هه‌ژمار ناکریت^(۱)، هه‌ر وه‌ک هاتوه‌: عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: مَرَرْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِقَوْمٍ عَلَى رُؤُوسِ النَّخْلِ، فَقَالَ: (مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟) فَقَالُوا: يَلْقَحُونَهُ، يَجْعَلُونَ الذَّكْرَ فِي الْأُنْتَى فَيَلْقَحُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَا أَظُنُّ يُغْنِي ذَلِكَ شَيْئًا) قَالَ فَأَخْبَرُوا بِذَلِكَ فَتَرَكُوهُ، فَأَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِذَلِكَ فَقَالَ: (إِنْ كَانَ يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ فَلْيَصْنَعُوهُ، فَإِنِّي إِمَّا ظَنَنْتُ ظَنًّا، فَلَا نُوَاخِذُونِي بِالظَّنِّ، وَلَكِنْ إِذَا حَدَّثْتُمْ عَنِ اللَّهِ شَيْئًا، فَخُذُوا بِهِ، فَإِنِّي لَنْ أَكْذِبَ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)^(۲).

وَجَاءَ فِي رِوَايَةٍ أَنَّ الرَّسُولَ ﷺ قَالَ: (أَنْتُمْ أَعْلَمُ بِأَمْرِ دُنْيَاكُمْ)^(۳).

واته: موسای کوری ته‌لحه له باوکیه‌وه ده‌گیریتته‌وه که فەرموویه‌تی: له‌گه‌ل پێغه مبه‌ری خوا ﷺ بووم دای به‌لای کۆمه‌لیکدا به‌سه‌ر دارخوماوه‌بوون، فەرمووی: (ئه‌وانه چی ده‌که‌ن؟) وتیان: پیتان‌دن ده‌که‌ن (پیتان‌دن)، نیره‌که‌ی ده‌خه‌نه نیو مییه‌که‌ی و ته‌لقیح ده‌بی، پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: وا نازانم هه‌یچ سوودیکی هه‌ییت. وتی: هه‌والیان پیدرا به‌وه، ئەوانیش وازیان لی هینا، جا هه‌واله‌که درایه پێغه مبه‌ر ﷺ ئەویش فەرمووی: ئە‌گه‌ر سوودیان پی ده‌گه‌یه‌نیت با بیکه‌ن، چون من ته‌نیا گومانیکم برد، گومانم له‌سه‌ر مه‌گرن، به‌لام ئە‌گه‌ر هه‌والیکم پی دان له‌ خوای گه‌وره‌وه ئە‌وا من هه‌رگیز درۆ ناکه‌م له‌سه‌ر خوای گه‌وره‌.

وه له‌ ریبویه‌تیکی تردا ده‌فەرمویت: به‌راستی ئیوه‌ خۆتان شاره‌زاترن به‌ کاروباری دنیا‌تان.

(۱) ئە‌و شته‌ دنیا‌ییانه‌ی که له‌ بابی ئیرشادا‌یه، وه‌ ئە‌گه‌ر نا باسه‌کانی مو‌عامه‌لات و په‌یوه‌ندییه‌کان هه‌موو له‌ کاروباری دنیا‌ن و واجبن. (د. س‌اله‌ح).

(۲) صَحِيحُ مُسْلِمٍ مَعَ شَرْحِ النَّوَوِيِّ (۱۱۶/۱۵)، برقم: (۲۳۶۱).

(۳) رواه مسلم (۱۸۳۶/۴)، برقم: (۲۳۶۳).

ئای که جوانه ئەو ناوینشانەیی پێشەوا نەووەوی دایناوە له شەرەهەکی لهسەر موسلیم^(۱): (بَابُ وَجُوبِ امْتِثَالِ مَا قَالَهُ شَرَعًا، دُونَ مَا ذَكَرَهُ ﷺ مِنْ مَعَايِشِ الدُّنْيَا، عَلَى سَبِيلِ الرَّأْيِ)^(۲).

واتە: باسی واجیبتی شوین کەوتنی لەوێ فەرموویەتی وەک شەرەع، نەک ئەوێ فەرموویەتی لە کاروباری دنیا بە شیوێ بۆچوون.

جا بە گوێزێ فەرمووده کە دەزانین کە پیغەمبەر ﷺ کاروباری دنیای واز لێ هیناوە بۆ خوێمان، جا ئەگەر له وتەهەکی دەربارەیی تەلقیح بە فەرمان وەرگرتن یان نا^(۳).

(۱) تَبْوِيَّاتٌ صَحِيحٌ مُسْلِمٍ وَصَعَهَا الْإِمَامُ النَّوَوِيُّ عِنْدَ مَا شَرَحَ الصَّحِيحَ، فَالدَّلِيلُ عَلَى ذَلِكَ إِقْرَارُ الْإِمَامِ النَّوَوِيِّ فِي مَوَاضِعٍ مِنَ الشَّرْحِ حَيْثُ يُصْرَحُ بِأَنَّهُ هُوَ الَّذِي تَرَجَمَ الْبَابَ، وَكَذَلِكَ تَجِدُ فِيهِ أَبُوَابًا بُوِّتَ عَلَى مَذْهَبِ السَّادَةِ الشَّافِعِيَّةِ، إِلَّا أَنَّ هُنَاكَ رَأْيًا لِلْإِمَامِ الزَّيْلَعِيِّ مُخَالِفًا لِلرَّأْيِ السَّابِقِ حَيْثُ يَحْتَجُّ بِبَعْضِ التَّبْوِيَّاتِ وَيُسْتَدِلُّهَا إِلَى مُسْلِمٍ.

يُمْكِنُ أَنَّ الْإِمَامَ وَقَفَ عَلَى شَيْءٍ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْإِمَامَ مُسْلِمًا بَوَّبَ لِصَحِيحِهِ أَوْ بَوَّبَ بَعْضَهَا وَوَقَّفَ عَلَيْهَا الْحَافِظُ الزَّيْلَعِيُّ، وَلَكِنَّ هَذَا بَعِيدٌ جَدًّا لِأَنَّ الْأُمَّةَ نَصَّوْا عَلَى ذَلِكَ قَبْلَ الْحَافِظِ الزَّيْلَعِيِّ وَأَنْكَرُوا وَضَعَهَا مِنْ قِبَلِ الْإِمَامِ مُسْلِمٍ كَمَا قَالَ الْإِمَامُ النَّوَوِيُّ نَاقِلًا عَنِ الْإِمَامِ الْحَافِظِ ابْنِ الصَّلَاحِ وَمُعَلِّقًا عَلَى قَوْلِهِ: (إِنَّ مُسْلِمًا رَحِمَهُ اللَّهُ رَتَّبَ كِتَابَهُ عَلَى أَبُوَابٍ، فَهُوَ مُبَوَّبٌ فِي الْحَقِيقَةِ وَلَكِنَّهُ لَمْ يَذْكَرْ تَرَاجِمَ أَبُوَابٍ فِيهِ لِئَلَّا يَزْدَادَ بِهَا حَجْمُ الْكِتَابِ أَوْ لِيُغَيَّرَ ذَلِكَ. قُلْتُ (الْقَائِلُ هُوَ النَّوَوِيُّ)، وَقَدْ تَرَجَمَ جَمَاعَةٌ أَبُوَابَهُ بِتَرَاجِمَ بَعْضَهَا جَيِّدٌ وَبَعْضَهَا لَيْسَ بِجَيِّدٍ إِذَا لِقُصُورٍ فِي عِبَارَةِ التَّرْجَمَةِ وَإِنَّمَا لِرِكَازِهِ لَفْظَهَا وَإِنَّمَا لِيُغَيَّرَ ذَلِكَ وَإِنَّا - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - أَحْرَصُ عَلَى التَّعْبِيرِ عَنْهَا بِعِبَارَاتٍ تَلِيقُ بِهَا) شَرَحَ النَّوَوِيُّ عَلَى مُسْلِمٍ (۲/۱۷۱)، وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ.

(۲) صَحِيحُ مُسْلِمٍ (۴/۱۸۳۵).

(۳) لِأَنَّ هُنَاكَ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ قَالَ إِنَّ الرَّسُولَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لَمْ يَنْهَ عَنِ التَّابِيرِ وَلَكِنَّ مَنْ أَمْسَكَ عَنْهُ غَلَطَ فِي الْقَهْمِ، كَمَا ذَهَبَ إِلَى ذَلِكَ شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةٍ وَقَالَ: (إِنَّ جَمِيعَ أَقْوَالِهِ يُسْتَفَادُ مِنْهَا شَرْعٌ وَهُوَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا رَأَهُمْ يُلْقِحُونَ النَّخْلَ قَالَ لَهُمْ: مَا أَرَى هَذَا - يَعْنِي شَيْئًا - ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: إِنَّمَا ظَنَنْتُمْ ظَنًّا فَلَا تَوَاضَعُونَ بِالظَّنِّ وَلَكِنْ إِذَا حَدَّثْتُمْ عَنِ اللَّهِ فَلَنْ أَكْذِبَ عَلَى اللَّهِ) وَقَالَ: (أَنْتُمْ أَعْلَمُ بِأُمُورِ دُنْيَاكُمْ فَمَا كَانَ مِنْ أَمْرِ دِينِكُمْ فَلِي) وَهُوَ لَمْ يَنْهَهُمْ عَنِ التَّلْقِيحِ لَكِنْ هُمْ غَلَطُوا فِي ظَنِّهِمْ أَنَّهُ نَهَاَهُمْ كَمَا غَلِطَ مَنْ غَلِطَ فِي ظَنِّهِ أَنَّ (الْخَيْطَ الْأَبْيَضَ) وَ (الْخَيْطَ الْأَسْوَدَ) هُوَ الْحَبْلُ الْأَبْيَضُ وَالْأَسْوَدُ.

(. مَجْمُوعُ الْفَتَاوَى (۱۲/۱۸). وَقَدْ تَبَّهَ الْقَاضِي عِيَاضٌ إِلَى أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ خَبْرًا بَلْ كَانَ رَأْيًا، لِأَنَّ الرَّسُولَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ صَادِقٌ فِي خَبْرِهِ، فَقَالَ: (وَكَانَ ذَلِكَ رَأْيًا لَا خَبْرًا). (الشُّفَا (۲/۳۱۲).

چون وتهی پیغه مبهەر ﷺ: (أَنْتُمْ أَعْلَمُ بِأَمْرِ دُنْيَاكُمْ) به لگه ی سه رپشک کردنه له کاروباره دنیا بیه کان^(۱).

پیشهوا نه وه وهی له لیکدانه وهی فهرمووده که دا ده فهرمویت: (زانایان ده فهرموون: ئەم وتهیه فهرمان نه بوو به لکو گومان بوو، هەر وهک پروونی کردووه ته وه له م ریوایه تانه، وه وتوویانه: بۆچون و گومانی پیغه مبهەر ﷺ له کاروباری دنیا دا، وهک جگه له خۆی وایه، بۆیه ده کریت هه له بیته ناویه وه ته مهش کهم و کورتی نیه)^(۲).

وه پیشهوا سه ره خسی (۴۸۳ کۆچی) ده فهرمویت: (پروون بویه وه که پراو بۆچوون له پیغه مبهره وه ﷺ وهک پراو بۆچوونی جگه له خۆی وایه له ته گه ری هه له کردن)^(۳).

وه پیشهوا نه بولموزه فهری سه معانی (۴۸۹ کۆچی) ده فهرمویت: (کاروباری دنیا، وهک رپیکه خستی سوپاو به رپوه بردنی جهنگ و بینا کردن و کشتو کال و بیجگه له مانه له مه سلله حه ته کانی دنیا، ئیجماع تییدا حوجه نیه، چون ئیجماع گه وره تر نیه له وتهی پیغه مبهەر ﷺ، وه جیگیر بووه که وتهی پیغه مبهەر ﷺ حوجهیه له بابه ته شه رعیه کان نهک مه سلله حه ته دنیا بیه کان)^(۴).

وه هه ر له کۆنه وه پیشهوا ئیبن عه بدولبه ر (۴۶۳ کۆچی) جیاوازی کردووه له نیوان ته وهی پیغه مبهری خوا ﷺ ده یکات به مه بهستی ته شریع و ته وهی ده یکات به بی مه بهستی ته شریع، له لیکدانه وهی فهرمووده ی (الغیلة)^(۵) دا ده فهرمویت: (به لگه ی ته وهی تی دایه که هه ندیک له نه هیه کانی له بابی ته ده ب و به زه بی به ئوممه ته که ی و چاکه یه بۆیان، نهک له بابی ئایین، ته گه ر رپگری له (الغیلة) کردووه ئا له م رووه وه یه، خوداش زاناته ر)^(۶).

(۱) نهو کارو باره دنیا بیهانه ی رپگه ی مه ودا ی بۆچوون و ره ئییان تی دایه (د. ساله ح).

(۲) شَرْحُ النَّوَوِيِّ عَلَى مُسْلِمٍ (۱۱۶/۱۵)، برقم: (۲۳۶۱).

(۳) أَصُولُ السَّرْحَسِيِّ (۹۲/۲).

(۴) الْقَوَاطِعُ فِي أَصُولِ الْفِقْهِ (قَوَاطِعُ الْأَدَلَّةِ) (۴۸۶/۱).

(۵) بریتیه له چوونه لای خیزان کاتیک سکی پره، یان ته وهیه ئا فره تی سک پر شیر بدات.

(۶) التَّمْهِيدُ لِإِبْنِ عَبْدِ الْبَرِّ (۹۳/۱۳).

بهم شیویه هه ندىك له زانایان دین و مه قام و شوینه كانی پیغه مبهری خواﷺ دابەش دەكەن بەسەر چەند بەشێكدە، هەر وهك پێشەوا قەرافی بە باسیك ئەمەى روون کردووه تهوه له كتیبی (الْفُرُوق) له ژیر ناوی: (الْفَرْقُ السَّادِسُ وَالثَّلَاثُونَ: بَيْنَ قَاعِدَةِ تَصْرُفِهِ ﷺ بِالْقَضَاءِ، وَبَيْنَ قَاعِدَةِ تَصْرُفِهِ بِالْإِمَامَةِ)^(۱)، وه له ژیریدا ده فەرمویت: (بزانە كه پیغه مبهەر خواﷺ پێشەواى هه ره گه وهیه، وه دادوهری هه ره دانا و موفتی هه ره شاره زایه، پێشەواى پێشەوايان و دادوهری دادوهران و زانای زانایانه، هه موو پلهو پۆسته ئایینه یه كان خودا پێی داوه له په رتوکه کهیدا، وه ئەو گه وه تره له هەر کهسیك كه پۆستیك له م پۆستانه ی وه رگرتووه تا رۆژی دوایی، وه هه یچ پۆستیکی ئایینی نیه ئیلا ئەوی پێ وه سف ده کړیت به به رزترین شیوه، به لام وه سفی ره سولیه ت و ریساله به سه ریا زالت رهو زۆرینه ی مامه له و ته سه رپوه فەکانی به پیغه مبه ریا ه تیه، پاشان ته سه رپوه فەکانی به ته بلیغ و فه توش دهن به یه کدهنگی، وه تییدایه خه لکی کۆکن له سه ر ئەوه ی به دادوهریه، وه تییدایه به سیفه تی پێشەوایه تیه، وه تییدایه كه زانایان راجیان له باره یه وه به وه ی كه له نیوان دوو مه قام و پیگه یان زیاتردایه، هه ندىکیان پیگه یه کیان له لا دیارتره وه هه ندىکی تریش یه کیکی تر^(۲).

وه پاشان ته سه رپوه فەکانی به م وه سفانه حوکه که ی له شه ریه تی ئیسلامیدا جیاوازن، هه ر شتیك بیفه رمویت به سیفه تی گه یان دن و ته بلیغ، ئەوا حوکه یکی گشتگیره بو هه موو دروستکراوان تا رۆژی دوایی، جا ئە گه ره فرمانی به شتیك کردبێ ده ییت هه موو که س جی به جیی بکات، وه هه ره ها بو موباحیش به هه مان شیوه، وه ئە گه ره نه ی له شتیك کردبوو ئەوا پێویسته هه موو کهسیك خو ی لی به دوور بگړیت.

وه هه ر شتیك كه ته سه رپوه ی تی دا کردبیت به سیفه تی پێشەوایه تی، ئەوا بو هه یچ کهسیك دروست نیه لی بیته پێشەوه به بی مؤله تی پێشەوا وهك شوینه و تن

(۱) الْفُرُوقُ لِلْقَرَائِي (۲۰۵/۱).

(۲) یانی: هه ندىکیان به لای ئەودا چوون كه ئەو ره فتاره ی به پیگه ی شه ریه ته وه پێویسته شوینی بکه ویت، وه هه ندىکی تریان له لای ئەودا چوون كه پیگه یه كه له پیگه دنیا ییه كان و به مه ش نایته ته شه ریه یکی گشتگیر. (وه رگړ).

بۆ پیغه مبهەر ﷺ، چون هۆکاری تهسه پروفه که ی پیشه وابوونه نهک ته بلیغ ئەمهش ئەوه ده خوازیت.

وه تهسه پروف کردنی وهک دادوهر، رهوا نیه بۆ هیچ کهس لئی بێته پیشه وه، به بی بریاری دادوهر، وهک شوینکه وتنی پیغه مبهەر ﷺ، چون ئەو به سیفه تی دادوهر تهسه پروفی تیدا کردووه. ئەمهش بریتیه له جیاوازی کردن له نیوان ئەم سی پرسیایه^(۱).

بهم بنچینه دانان (تهئسیل) هی پیشه وا قهرافی چهند جورێک ره فتارمان بۆ بهرجهسته ده بیئت، ئەوانیش:

- ره فتار کردن به پیغه مبهرایه تی (التَّصْرُفُ بِالرِّسَالَةِ).

- ره فتار کردن به پیشه وایه تی (التَّصْرُفُ بِالْإِمَامَةِ).

- ره فتار کردن به دادوهری (التَّصْرُفُ بِالْقَضَاءِ).

- ره فتار کردن به فهتوا (التَّصْرُفُ بِالْفَتْوَى).

وه پیشه وا (ئیبین قهیم) یش وتهیه کی هاوشیوهی ئەمه ی هیه له (زَادَ الْمَعَادِ) و ده کربت سوودی له قهرافی بینیبیت، ده فهرمویت: (پیغه مبهری خوا ﷺ دادوهری به وهی و بهوه ده کرد که خوی گهوره نیشانی ددها، نهک بهوهی که خوی دهیبنی، وه دادوهری نه کرد له باسی (لیعان) تا وهی هات و قورئان دابهزی، وه ئەوکات به عوهیمیری وت: قورئان دابهزی له سهر خۆت و هاوهله کهشت بچۆ بیهینه. وه ههروهها فهرمویه تی: خودا دهربارهی هیچ شتیک پرسیارم لی ناکات که فهرمانم پی نه کراییت و دامهیناییت. جا ئەمانه له بریارو حوکمه گشتیه کاندان.

(۱) الْفُرُوقُ لِلْقَرَائِي (۲۰۵/۱-۲۰۶). وَوَقَدْ بَيَّنَّ الْإِمَامُ ابْنَ الشَّاطِئِ كَلَامَهُ فِي حَاشِيَتِهِ عَلَى الْفُرُوقِ الْمُسَمَّى (إِدْرَارَ الشُّرُوقِ عَلَى أَنْوَاءِ الْفُرُوقِ) وَوَضَحَهُ وَأَنْتَقَدَهُ وَقَسَّمَهُ تَقْسِيمًا آخَرَ قَائِلًا: (قُلْتُ: لَمْ يُجَوِّدِ التَّعْرِيفَ بِهَذِهِ الْمَسَائِلِ وَلَا أَوْضَحَهَا كُلَّ الْإِيضَاحِ، وَالْقَوْلُ الَّذِي يُوَضِّحُهَا هُوَ: أَنَّ الْمُتَصَرِّفَ فِي الْحُكْمِ الشَّرْعِيِّ إِمَامًا أَنْ يَكُونَ تَصْرُفُهُ فِيهِ بِتَعْرِيفِهِ وَإِمَامًا أَنْ يَكُونَ بِتَنْفِيذِهِ. فَإِنْ كَانَ تَصْرُفُهُ فِيهِ بِتَعْرِيفِهِ فَذَلِكَ هُوَ الرَّسُولُ. إِنْ كَانَ هُوَ الْمُبَلِّغُ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى، وَتَصْرُفُهُ هُوَ الرَّسَالَةُ. وَإِلَّا فَهُوَ الْمُفْتِي وَتَصْرُفُهُ هُوَ الْفَتْوَى. وَإِنْ كَانَ تَصْرُفُهُ فِيهِ بِتَنْفِيذِهِ، فَلَمَّا أَنْ يَكُونَ تَنْفِيذُهُ ذَلِكَ بِفَضْلِ وَقَضَاءٍ وَإِبْرَامٍ وَإِمْضَاءٍ وَإِمَامًا أَنْ لَا يَكُونَ كَذَلِكَ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَذَلِكَ فَذَلِكَ هُوَ الْإِمَامُ وَتَصْرُفُهُ هُوَ الْإِمَامَةُ وَإِنْ كَانَ كَذَلِكَ فَذَلِكَ هُوَ الْقَاضِي وَتَصْرُفُهُ هُوَ الْقَضَاءُ).

به لام شته جوزئیه کان که ناگه رینه وه بو حوکم، وهک دابه زین له شوئینیکی دیاریکراو، یان به ئەمیرکردنی که سیک، وه وئنه ی ئەمانه که په یوهستن به راویژریی فه رمان پیکراوه وه له وته ی خوی گه وه: [وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ]، ئەوا بوچون جیی ده بیته وه تییدا. وه هه ر له م باره یه وه وته ی پیغه مبه ر ﷺ ده رباره ی ته لقیحی خورما: (إِنَّمَا هُوَ رَأْيٌ رَأَيْتَهُ)، جا ئەم جوړه شتی که وه، ئە حکامه گشتیه کانیش شتیکی تر^(۱).

وه ههروه ها له کاتی که دا رافه ی ئەم فه رمووده یه: (مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيْتَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ)^(۲) ده کات، ته فسیل و ورده کاریه ک ده هیئت، وهک هه مان ئە وه ی پی شه وا قه رافی و تییدا باسی ئەو ره فتاران ه ی پیغه مبه ر ﷺ ده کات^(۳).

وه ههروه ها پی شه وا جه ساس ئەم باسه ی هی ناوه به ته فسیل و ورده کاریه وه له باسی ئیجتههاد کردنی پیغه مبه ر ﷺ و ده لیت: (ده کریت هه ندیک له و شتانه ی پیغه مبه ر ﷺ ده لیت ئیجتههاد و تیروانینی خوی بی ت، وه ئەو شتانه ی که ده قیان له سه ر نیه بگه ر پئیرینه وه بو هاوشیوه کانی له ده قه کان به بوچوون و ئیجتههاد، وه ئەمه راسته له لامان..)^(۴).

وه زانیانی سه رده می ش له م بواره قسه یان کردوه به وردی و ده توان بگه ر پئنه وه بو لایان، وه گومانیشم وایه یه کی که له با شترین کتیبه کان له م بواره ئە وه ی شه یخ موحه ممه د سوله یمان ئە شقه ره به ناوی: (أَفْعَالُ الرَّسُولِ ﷺ وَذَلَالَتُهَا عَلَى الْأَحْكَامِ الشَّرْعِيَّةِ)^(۵).

(۱) زَادُ الْمَعَادِ لِابْنِ الْقَيْمِ (۳۳۷/۵).

(۲) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۹۲/۴)، بِرَقْمٍ: (۳۱۴۲)، وَمُسْلِمٌ (۱۳۷۰/۳)، بِرَقْمٍ: (۱۷۵۱).

(۳) زَادُ الْمَعَادِ لِابْنِ الْقَيْمِ (۴۳۰-۴۲۸/۳)، وته که ی پی شه وا ئیبن قه یم کتیبه که دا به ته وای هاتووه، به لام له وه ر گپرا نه که دا نه مان هی نا.

(۴) الْفُصُولُ فِي الْأُصُولِ لِلْجَسَّاصِ (۲۳۹/۳-۲۴۱). در پژه ی وته که ی پی شه وا جه ساسمان نه هی ناوه له وه ر گپرا نه که.

(۵) گرنگه لی ره دا ناماژه بو شه وه بکه م که خه لکانیک له عه لمانی و لیبرالی و، وه هه ندیک له و موسولمانانه ی که له لیواری تیاچووندان ئەم دابه ش کردنه ده که نه هو کاری په کخستنی بنه ماکانی کرپن و فرۆشتن و زوړیک له بنه ما ئیسلامیه کان که ئیسلامیان له سه ر راگیراوه، جا ئەوانه هیچ به شیکیان له م دابه ش کردنه نیه و هیچ شتی که نایان به ستیته وه پی وه ی، به لکو ئەوانه

حالی سوننه ت له گهل قورئانی پیروژ

پیشه و شافیعی ده فهرمویت: (پینازانم راجیایی هه بیته له نیوان زانیان که سوننه تی پیغه مبه رﷺ سی جوره و، ریکه وتون له سه ر دوو جوړی، وه نه و دوو جوړه ش کو دهبه وه و جیا دهبه وه: یه کیکیان: نه وه یه که خوی گه وره ده قی قورئانی تیدا دابه زان دووه، وه پیغه مبه رﷺ هاوشیوه ی ده قی قورئانه که ی فهرمووه.

وه نه وی تریان: خوی گه وره قورئانی دابه زان دووه به موجه لی و پیغه مبه ری خوا رﷺ پرونی ده کاته وه.

وه جوړی سییه م: نه وه یه که پیغه مبه ری خوا رﷺ ده هیئیت له نه حکامیک که له قورئاندا نیه.

هه ندیک له زانیان وتویانه: خوی بو ی داناوه له وه ی فه رزی کردووه له شوینکه وتنی وه له زانستی خو شیدا زانیویه تی که موه فق ده بیته بو نه و شته ی خوی گه وره پی رازیه، له وه ی شتاینیک بکاته سوننه ت که له ده قی قورئاندا نیه. وه هه ندیکی تریان وتویانه: هیچ کاتیک هیچ سوننه تیک کی دانه ناوه نیلا بنچینه که ی له قورئاندا یه، هه ر وه ک سوننه تی به یان کردنی ژماره ی رکاتی نویره کان و کار کردنی له سه ر فه رزی نویره کان، وه هه روه ها نه وه ی سوننه تی کردووه له کرین و فروشتن و جگه له مانه ش له شه ر یعه ته کان، چون خوی گه وره ده فه رمویت: **لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَطْلِ** {النساء: ۲۹، وه هه روه ها ده فه رمویت: **وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا** {البقرة: ۲۷۵. جا هه ر شتیک که هه لالی کردووه یان هه رامی کردووه له خوی گه وره وه هیناویه تی، هه ر وه ک نه وه ی نویره ی پرون کردووه ته وه.

ته نیا باتلی خو یانیان تیدا هه شارداوه وه له راستیا نه وانه جگه له پر کردنه وه ی هه واه نارده زوی خو یان شتیک کی تریان مبه به ست نیه. وه ناکریت به هه واه نارده زوی فه رمووده کان بخرینه نیو نه م دابه ش کردنانه وه، به لکو پیویستی به زانیست و به دوا داچونه.

وه هه‌ندیکی تریان وتویانه: په‌یامی خودای بو هاتوو به‌وهی هیناویه‌تی، وه نه‌و په‌یامه سوننه‌ته‌که‌ی جیگیر کردوو له‌لایهن خوی گه‌وره‌وه.

وه هه‌ندیکی تریان وتویانه: هه‌ر شتیک کراوه به سوننه‌ت خراوته دلیه‌وه، وه سوننه‌ته‌که‌ی بریتیه له‌و حکمه‌ته‌ی که خراوته دلیه‌وه له‌لایهن خوی گه‌وره‌وه^(۱).

پیشه‌وا (ئیین قه‌یم)یش ئه‌م جو‌رانه‌ی باس کردوو به‌ ده‌رپرینیک ره‌نگه پوخت ترییت له‌ وته‌که‌ی پیشه‌وا شافیعی، وه ده‌فه‌رمویت: (سوننه‌ت له‌گه‌ل قورئان سی حاله‌تی هه‌یه:

یه‌که‌میان: ئه‌وه‌یه که وه‌ک قورئانه له‌ هه‌موو روپه‌که‌وه، وه هاتنی قورئان و سوننه‌ت له‌سه‌ر یه‌ک حوکم له‌ بابی دووباره‌بوونه‌ی به‌لگه‌کانه.

دووهم: به‌یان و ته‌فسیری قورئان ده‌کات.

سێهه‌م: حوکمیک واجب ده‌کات که قورئان لی‌ی بی ده‌نگ بووه، یان شتیک حه‌رام ده‌کات که قورئان لی‌ی بی ده‌نگ بووه.

له‌م سی جو‌ره‌ ده‌رناجیت، وه به‌ هه‌یج شی‌وه‌یه‌ک پیچه‌وانه‌و دژی قورئان نیه، وه هه‌رچیه‌کیشی ته‌شریعیکی زیادیت به‌سه‌ر قورئانه‌وه، ئه‌وا له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ﷺ هاتوووه‌و گوێزایه‌لی واجبوه‌و، به‌ هه‌یج شی‌وه‌یه‌ک ره‌وا نیه‌ سه‌رپیچی کردنی^(۲).

له‌وه‌و پیش به‌لگه‌ی هه‌ر یه‌کێک له‌و سیانه‌ تیه‌ره‌ین و پیویست ناکات دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه.

(۱) الرَّسَالَةُ لِلشَّافِعِيِّ (ص: ۱۰۵)، وَنَقَلَهُ الخَطِيبُ البَغْدَادِيُّ فِي (الْفَقِيهِ وَالْمُتَّفَقَهُ) (۲۷۲/۱).

(۲) إِعْلَامُ المَوْقَعِينَ لِابْنِ القَيْمِ (۲۲۰/۲).

قَالَ شَيْخُنَا العَلَامَةُ أَبُو الفَضْلِ عَمْرُ الحَدُّوشِيُّ: أَحْوَالُ السُّنَّةِ مَعَ القُرْآنِ: ۱- تَخْصِصُ العَامِّ. ۲- تَقْيِيدُ المَطْلُوقِ. ۳- التَّعْرِيفُ بِالمُبْهَمِ. ۴- بَيَانُ المَجْمَلِ. ۵- بَيَانُ الأَلْفَاظِ. ۶- تَفْصِيلُ القَصَصِ. ۷- بَيَانُ النَّسْخِ. إِذَا عَرِفَ التَّفْسِيرُ مِنْ جِهَةِ النَّبِيِّ ﷺ فَلَا حَاجَةَ إِلَى قَوْلٍ مَنْ بَعْدَهُ.

سوننەت و حوجیەتی لای کۆمەلە ئیسلامیەکان

سوننەتی بەرزى پيغەمبەر ﷺ حوجیە لای هەموو کۆمەلە ئیسلامیەکان تێکرا، هیچ کۆمەلێک نابینیت ئیلا دەستی پێوە گرتوووە بە بەلگەى هیناوەتەو ئیتەر کەمبیت یان زۆر، وە بە ئەندازەیه کی جیاواز لە وەرگرتن و ڕەت کردنەو، وە دەبینیت ئەهلی حەدیس لە هەموویان زیاتر دەستیان پێوە گرتوووە پێوی پابەند بوون، تەنانەت دەستیان گرتوووە و تانەشەو کە لە هاوێلانەو هاتوون، بە ئەندازەیه کە هەندیکیان کەوتوونەتە زیادەرەو پێوە وادەزانن هەموو شتیێک کە لە هاوێلانەو هاتوووە پێویستە دەستی پێوە بگرین، بەبێ جیاوازی کردن لەو کە و تەى هاوێلان هەندیکى حوجیەو هەندیکى حوجە نیە.

وە بە هەمان شیوێ دەربارەى فەرموودەکان هەندیکیان دەبینین کە فەرموودەکان دابەش ناکەن بۆ ئەوێ هەندیکیان بە شیوێ تەشریح هاتوون پێویستە شوئیان بکەوین (ئەمە زۆرینەیه)، بەلام هەندیکى تریان بە شیوێ تەشریح نەهاتوووە پێویست ناکات هەموو کەسیێک لە گشت بارودۆخێکدا شوئیان بکەوێت. هەر وەک و تەى زانایان ڕابورد لەم بارەیهو.

وە تێبینیەکی گەنگ هەیه پێویستە لێی بە ئاگابین ئەویش ئەوێه: هەندیک دەبینی لە نیوان ئەم کۆمەلەو ڕیچکانە کە هەلوێستیان جیاوازه بەرامبەر سوننەت لە ڕووی قەبول کردن و ڕەت کردنەوێ و دانانی ڕیسا بۆ وەرگرتنی، وە مەبەست لەم پێشەکیە ئەوێه دەمەوێت بلییم: کاتیێک باسی حوجیەتی سوننەت دەکەین لای کۆمەلێک لەم کۆمەلە، مانای وا نیە نەفی بوونی کەسیێک دەکەین کە خۆی دەداتە پال یەکیێک لەم کۆمەلەو هەلوێستی نەرییی هەیه بەرامبەر سوننەت، بەلام عیبرەت بە زۆری باو، نەک بە دەگمەنیکی دەرچوو لە ڕیسا.

وە لەم بارەیهشەو تەنیا شتیکی کەم باس دەکەین لە بەلگە لە هەر یەکیێک لەم کۆمەلە، وە ئەو زانایانەشى و تەکانیان دەهینین، قسەیان وەرگیراوه لەو ڕیچکەو مەزەهە، ئیتەر تەوفیق لای خودایە.

لای نههلی هه دیس:

جیگیرکردنی شه وهی سوننهت وه حیه لای نههلی هه دیس پویستی به به لگه هینانه وه نیه، چون ناوه که یان (أَهْلَ الْحَدِيثِ)، نه درهوشیته وه له وهی که سوننهت حوجهیه لایان، وه شه وان نادرینه پال شه ناوه ئیلا له بهر شانازی کردنیان پی و به گه وهه راگرتنی نه بیته، وه ههروهه ها بوونی ئیمانیا به وهی که سوننهت وه حی دووه مه، بویه ههه که سیك ته نیا ناوه که یان بینیت ده زانیت سوننهت له لایان حوجهیه وه شوین که وتنی پویسته له ئاییندا.

شه گهه لیکۆ لههه چاوی بکه ویتته سهه یه کیک له کتیبه کانیا ده بینیت که سوننهت به گه وهه ده زانن و ده لین حوجهیه، ده توانن بگهه ریته وه سهه کتیبی (الرَّسَالَةَ) ی پیشه وه شافعی، یان کتیبی (الْمُسَوَّدَةَ) ی ئالی ته میمه وه، کتیبی (الْمُؤَافَقَاتِ) و (الاعْتِصَامِ) ی شه بو ئیسحاقی شاتبی، وه بیجگه له مانه شه له کتیبی تر که نو سهراوه له سهه شهه ریچکه یه.

وه لیژدها یه که نمونه دههینینه وه شه ویش شه وهیه که پیشه وه شه بولموزه فه ری سه معانی فه رموویه ته: (به دلنیا ییه وه سوننه ته ی پیغه مبهه ﷺ هه مان حوکی قورئانی هه یه له واجبیته کار پی کردنی) ^(۱).

لای زا هیری هکان:

پیشه وه ئیبن حهزم ده فه رموویت: (روونمان کرده وه که قورئانی پیروژ شه بنچینه یه که بو ی ده گهه ریته وه بو شه ریعهت، روانینمان بو قورئان بینیمان گویرا یه لی پیغه مبهه ﷺ واجب ده کات، وه بینیومه انه خوی گه وهه تییدا وه سفی پیغه مبهه ره کی ده کات و ده فه رموویت: [وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ]، به مه شه بو مان روون ده بیته وه که وه حی دابه شه ده بیته بو دوو به شه: یه کیکیان: وه حیه که ده خوینریته وه (له نوژدا) و بو مان نه قل کراوه و کو کراوته وهه

(۱) الْقَوَاطِعُ فِي أُصُولِ الْفِقْهِ لِلْسَّمْعَانِيِّ (۳۲۲/۱).

موعجیزه، ئەویش بریتیه له قورئان. دووهم: وه حیه که ریوایهت کراوه بو مان نهقل کراوه له پهراویکدا کۆ نه کراوتهوه، وه له نوێژدا ناخوێنریت و موعجیزه نیه، ئەویش بریتیه له وهوالانهی له پیغه مبهروه ﷺ هاتون، وه مهبهستی خوی گهوره پروون دهکاتهوه، خوی گهوره دهفرمویت: [بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبْرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ]، وه بینومانه خوی گهوره گوێرایهلی ئەم دووهمه ی واجب کردوه، ههر وه ک چون گوێرایهلی یه که می واجب کردوه که بریتیه له قورئان، ئیتر هیچ جیاوازیهک نیه له نیوانیان^(۱).

لای شیعه:

یه کیک لهو کتیبانهی که پشتی پی دهبهستریت لای شیعهکان کتیبی (أُصُولُ الْفِقْهِ) ی دانراوی موحه ممد موزه فهره، ئەم کتیبه له زۆریک له حهوزهکان دهخوێنریت، بۆیه پیمان خۆش بوو لیوهی نهقل بکهین، دهلیت: (به لگه شه رعیه کان بریتیه له قورئان و سونهت و عهقل و ئیجماع)^(۲).

وه ههروهها دهتوانن بگه رینهوه بو کتیبی (أُصُولُ الْفِقْهِ) ئایهتولا حوسهینی حیلی، که کتیبیکی ناسراوه لایان و ناوبانگیکی باشی ههیه، لهو کتیبه دا نووسه ره که ی زۆر به لگه دههینیت له سه ر حوجیه تی سونهت به گشتی و فەرمووه ی ئاحاد به تایبهت^(۳).

لای زهیدیهکان:

له ترسی درێژبوونهوه هه موو ئەوه ی هاتوو له زهیدیه کانه وه باسی ناکهین، ههر که سیک بیهوی گه وه راگرتنی سونه تی بو ده رکه ویت لایان، با سه یری کتیبی هه ردوو پی شه وا ئیبن وه زیرو ئیبن ئەمیر، یان عه لامه ی مه قبه لی که وه کبهانی و

(۱) الإحكام في أصول الأحكام لابن حزم (۹۷/۱).

(۲) أصول الفقه لمحمد المظفر (۵/۱)، الناشر: مؤسسة النشر الاسلامي التابعة لجماعة المدرسين بقم، بدون سنة نشر ومكانه.

(۳) أصول الفقه لآية الله الحسيني الحلبي (۳۹۳/۶)، مطبعة ستارة-قم، الطبعة الأولى ۱۴۳۱هـ.

بِجَگه له مانیش له زانا به توانا کانیان بکات. وه لیږدا ته نیا وتهی زانیاه ک دهینین تهویش پیښهوا شهوکانیه که ده فهرمویت: (بزانه که هه موو تهوانه ی قسهیان وهرگیراوه له زانیان، کوکن له سهر تهوهی که سوننهت سه ربه خویه له ته شریعی ته حکام و وهک قورئان وایه له هه لاکردنی هه لال و هه رامکردنی هه رام)^(۱).

وه پیښهوا ئیبن ته میری سه نغانی قه سیدهیه کی دانسقهی نووسیوه له سه رخستنی فهرموودهو زانیانی فهرموودهو، له سه ره تاکه یدا ده فهرمویت:

نَشَأْتُ عَلَى حُبِّ الْأَحَادِيثِ مِنْ مَهْدِي	سَلَامٌ عَلَى أَهْلِ الْحَدِيثِ فَإِنِّي
وَتَنْقِيحِهَا مِنْ جُهْدِهِمْ غَايَةَ الْجُهْدِ	هُمْ بَدَلُوا فِي حِفْظِ سُنَّةِ أَحْمَدٍ
أُولَئِكَ فِي بَيْتِ الْقَصِيدِ هُمْ قَصْدِي	وَأَعْنِي بِهِ أَسْلَافَ أُمَّةٍ أَحْمَدٍ
وَأَحْمَدَ أَهْلَ الْجِدِّ فِي الْعِلْمِ وَالْجِدِّ	أُولَئِكَ أَمْثَالُ الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ
لَهُمْ مَدَدٌ يَأْتِي مِنَ اللَّهِ بِالْمَدِّ	بُحُورٌ وَحَاشَاهُمْ عَنِ الْجَزْرِ إِمَّا

لای موعته زیله:

وه هه رچی موعته زیله شه وهک تی کرای ریچکه ئیسلامیه کانی تر، نکولی حوجیه تهی سوننه تیان نه کردوووه به سه رچاوهی دووه میان داناوه له سه رچاوه کانی شه ریعه تهی ئیسلامی و^(۲)، پیگه که ی له دوا ی قورئانه وه دیت له لایان، وهک ده بینین پیښهوا ته بولحوسه ینی به سری باسیکی تایبه تهی داناوه له مه ر وهرگرتن و حوجیه تهی خه به ری یه ک که س، چ جای بگات به فهرمووده کانی دی که زورینه یان به هیترن له هه والی یه ک که س، وه ده فهرمویت: ((باسیک له وهی که فهرمووده ی ئاحاد رهت

(۱) إِرْشَادُ الْفُحُولِ لِلشُّوْكَانِيِّ (۹۶/۱).

(۲) هیچ گومان نیه له وهی فهرمویدیان قه بول کردوو له ئاییندا، به لام نا کوکیان هه یه له نیو خو یان له سه ر تهو مه رجانیه دایانناوه بو وهرگرتنی، وه مه نهه جیان ناریکی تی دایه له مامه له کردن له گه ل فهرمووده، چون جاری وا هه یه فهرمووده ی لاواز وهرده گرن و سه حیح رهت ده که نه وه.

ناکریتهوه ته گهر راپویه که ی راستگو بوو، زورینه ی نهوانه ی خه بهری ئاحادیان له لا قه بوله رایان وایه ته گهر فهرمووده که یه که سیش بیگیپرتهوه وهرگیراوه.

ئه بو عه لی ده لیت^(۱): ته گهر دوو که سی عه دل هه والیکیان گیرایه وه واجبه کار پیگردنی، وه ته گهر یه که س بیگیپرتهوه کار پیگردنی واجب نیه، به یه کیک له م مه رجان ه نه بیته: له وانه: ده قیکی تر پالپشتی بکات، یان کار پیگردنی هه ندیک له هاوه لان، یان ئیجتهدایک، یان شتیکی بلاو بیته .. وه به لگه له سه ر وته ی یه که م: قیاس کردنه له سه ر خه به ره کانی بابی مو عامه لات، به و شیوه ی له با سی پی شوودا له باره یه وه دواین، وه ههروه ها ئیجماعی سه له فیش به لگه یه له سه ری، ههروه ک ئه بو به کر کاری کرد به هه والیک بیلال گیرابویه وه، وه عومه ریش کاری کرد به هه والیک که حه ملی کورپی مالیک گیرابویه وه، وه هاوه لان کاریان کرد به هه والکه ی ئه بو سه عید له ربیا^(۲).

جا ئه مه وه ک بینیمان له وته ی خو ی و ئه وه شی گیرایه وه له ئه بو عه لی جو بانیه وه - له گه و ره زانا کانیانه - وه ههروه ها ئیجماعی سه له فیشی نه قل کرد له سه ر وهر گتنی ئه م هه والانه، چ جای بگات به فهرمووده ی موته واتیر؟

وه ههروه ها قازی عه بدولجه بار له باره ی به لگه کانه وه ده لیت: (یه که میان عه قله، چون به هویه وه چاکه و خراپه له یه که جودا ده کریتهوه، وه ههروه ها هه ر به هوی ئه وه وه ده زانریته قورئان حوجه یه، وه سونه ت و ئیجماعیش)^(۳).

وه ههروه ها (زه مه خشه ری) یش له ته فسیری ئایه ته که ی سو ره ته ی نه جم: [وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ] ده فهرمویت: (هه ر شتیکی ئه و بیهینیت له قورئان، ئه وا شتیکی نیه له هه وا و ئاره زوو یه وه هات بیته، به لکو وه حیه له لای خودا وه بو ی

(۱) مه به سته ی ئه بو عه لی جو بانیه شه یخی مو عته زیله.

(۲) الْمُعْتَمَدُ لِأبي الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ الْمُعْتَزَلِيِّ (۱۳۸/۲)، ت: خلیل المیس، الناشر: دار الکتب العلمیة - بیروت، - الطبعة: الأولى، ۱۴۰۳هـ.

(۳) فَضْلُ الْإِعْتِزَالِ وَطَبَقَاتُ الْمُعْتَزَلَةِ وَمُبَايِنَتُهُمْ لِسَائِرِ الْمُخَالِفِينَ، لِلْقَاضِي عَبْدِ الْجَبَّارِ، (ص: ۱۳۷)، تصویر عن: الدار التونسية، مطبوع مع رسالتین أخریتین.

وه حى ده كريت. ئەوانەى رايان وايە پيغەمبەران ئىجتىهاد ناكەن دەست دە گرن بەم ئايەتەوه، وه وهلام دەدرينەوه بەوهى: ئە گەر خواى گەوره رپنگەى ئىجتىهادى پي دابن، ئەوا ئىجتىهادو ئەوهى دەدرينە پالى هەمووى وه حيه نەك له هەواوھيەت^(۱).

وه هەروەها عەللامە ئەبولحوسەينى خەبيات له ئىبراھيمي كورپى سەبيارى ناسراو بە (نەززام) هەو دە گيرپتەوه كه وتويه تى: (لَيْسَ يَعْدِلُ خَبْرَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ خَبْرٌ أَحَدٍ)^(۲).

واتە: وتەى هيج كەسيك بەرانبەر وتەى خوداو پيغەمبەرەكەى ﷺ ناوەستيت و لەبرى دانانريت.

ئەم وتەيه دە گيرپتەوه له وهلامى (ئيبن راوهندى) دا، كاتيك نەززام تۆمەتبار دەكات بەوهى وتويه تى وتەى كافريك و وتەى پيغەمبەرەكەى ﷺ وهك يەكن.

لاى ئەشعەريەكان:

پيشەوا رازى دەفەرمويت: (كاتيك خواى گەوره دەفەرمويت: [وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى]، وهك ئەوهى كەسيك وتبىتى: بە چى ديتە گو؟ ئايا له بەلگەيه كەوه بوى هاتووە يان بە ئىجتىهاد؟ خوداش فەرموويه تى: نەخبر، بەلكو بە وه حى قسە دەكات لەلايهن خوداوه)^(۳).

وه عەللامەى سوبكى دەليت: (بەدنياييەوه سوننەت لەپلەيه كدايه بە وه حى هاتووە)^(۴).

(۱) تَفْسِيرُ الْكَشَّافِ (۴/۴۱۸).

(۲) الْإِنْصَارُ فِي الرَّدِّ عَلَى ابْنِ الرَّائِدِيِّ الْمُجِدِّ لِلْحَيْطِ، (ص: ۱۱۶)، تحقيق وتقديم: نيرج، بيت الوراق-العراق-بغداد- الطبعة الأولى ۲۰۱۰م.

(۳) مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ (۲۸/۲۳۵).

(۴) الْإِبْهَاجُ لِلْسُّبِّيِّ الْأَبِّ وَالْإِبْنِ (۲/۲۵۰)، هذا كلام تاج الدين؛ لأنَّ تَقَى الدِّينِ (الأبِّ) شَرَحَ الْكِتَابَ إِلَى الْمَسْأَلَةِ الرَّابِعَةِ: مُقَدِّمَةٌ الْوَاجِبِ وَتَوَقَّفَ هُنَا وَأَكْمَلَهُ الْإِبْنُ بَعْدَ وَفَاةِ أَبِيهِ، وَيَبْدَأُ شَرْحَ الْإِبْنِ فِي طَبَعَتِنَا هَذِهِ مِنْ (۱۰۵/۱) إِلَى نَهَايَةِ الْكِتَابِ.

لای ماتوریدیهکان:

پیشه‌وای ته فسیر نه‌سه فی (دامه‌زینهری یه‌که‌می مه‌زه‌ب دواى ئەبو مه‌نسوری ماتوریدی) ده‌فهرمویت: (**وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ**] هەر شتیك ئەو بیهینیت له قورئان، ئەوا شتیك نیه له هه‌واو ئاره‌زوویه‌وه هاتییت، به‌لكو وه‌حیه له لای خوداوه بۆی وه‌حی ده‌کریت. ئەوانه‌ی راپان وایه پیغه‌مبه‌ران ئیجته‌هاد ناکهن ده‌ست ده‌گرن به‌م ئایه‌ته‌وه، وه وه‌لام ده‌درینه‌وه به‌وه‌ی ئە‌گەر خوای گه‌وره رپگه‌ی ئیجته‌هادی پی دابن، ئەوا ئیجته‌هادو ئەوه‌ی ده‌دریته پالی هه‌مووی وه‌حیه نه‌ك له هه‌واوه‌ییٓت^(۱).

وه عه‌لامه‌ی ته‌فتازانی ده‌فهرمویت: (**إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ**]، ئەمه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که هەر شتیك نوتقی پی بکات وه‌حیه، وه مانای وه‌حی هەر شتیکه که خودا له رپگه‌ی فریشته‌وه یان به رپگه‌یه‌کی تر بۆی بنی‌ریت^(۲).

زانای ئوسولی عه‌لئه‌دینی بوخاری له مه‌ر باسی دروستی نه‌سخ کردنی قورئان به سوننه‌ت ده‌فهرمویت: (له‌به‌ر ئەوه‌ی هەر یه‌کیك له قورئان و سوننه‌ت وه‌حین له‌لای خوداوه هاتوون، چون خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: **وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ**]، وه **إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ**]^(۳).

هه‌روه‌ها تی‌کرای کۆمه‌له‌کانی تر ریزی سوننه‌ت ده‌گرن و لایان حوجه‌یه، وه دروشمی هه‌مویان بۆ سوننه‌ت ئەوه‌یه: (هەر هه‌والیک له پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ﷺ به سه‌حیحی بی‌ت له باره‌ی ئایینه‌وه، ئەوا پیویسته وه‌رگیری‌ت و گه‌ردنی بۆ که‌چ بکری‌ت.

(۱) تفسیر النَّسْفِيَّ (۳/۳۸۹)، وته‌که‌ی له زه‌مه‌خشه‌ری وه‌رگرتوه، شارداوه نیه که زۆرینه‌ی ته‌فسیره‌که‌ی له زه‌مه‌خشه‌ری و به‌یزاوی وه‌رگرتوه هه‌ندیک زیاده‌ی جوانی خسته‌ته‌سه‌ریان.

(۲) شَرْحُ التَّلْوِيحِ عَلَى التَّوَضُّحِ لِلتَّفْتَاذَانِيَّ (۲/۳۰). دانه‌پالی ته‌فتازانی بۆ لای ماتوریدیه‌کان جی‌ی باس و خواسه‌و نزیکتر ئەوه‌یه که ئەشعه‌ری بی‌ت.

(۳) كَشْفُ الْأَسْرَارِ شَرْحُ أَصُولِ الْبَرْدَوِيِّ لِعَلَاءِ الدِّينِ الْبُخَارِيِّ (۳/۱۸۳).

وه میسکی قسه‌کانیشمان ده‌که‌ین به‌وه‌ی که که‌له زانا پیشه‌وا ئیبن‌ه‌زم
 فهرموویه‌تی: (هه‌موو موسولمانان له‌سه‌ر وه‌رگرتنی خه‌به‌ری یه‌ک که‌سی جیی
 متمانه‌بوون که له پیغه‌مبه‌روه ﷺ ده‌یگێرێته‌وه، هه‌موو رپچکه‌کان له‌سه‌ر ئه‌مه‌بوون،
 وه‌ک ئه‌هلی سوننه‌و خه‌واریج و شیعه‌و قه‌ده‌ریه‌کان، تاوه‌کو موته‌که‌لیمینی موخته‌زیله
 هاتن له‌ دوا‌ی سا‌لی سه‌دی کو‌چی، وه‌ سه‌رپیچی ئه‌و ئیجماعه‌یان کرد) (۱).

جا ئه‌مه‌ ده‌باره‌ی فهرمووده‌ی ئاحاد که ئیجماعی له‌سه‌ر بووه، وه‌ ناییت
 پیچه‌وانه‌ی بکریت و هه‌لۆه‌شینریته‌وه، وه‌ فهرمووده‌ به‌ گشتی هیچ که‌سیک
 نکۆلی نه‌کردوه‌ له‌وه‌ی که ناییت سه‌رپیچی بکریت، خودای گه‌وره‌ش زاناتره‌.

(۱) الإحکام فی أصول الأحکام لابن حزم (۱/۱۱۳-۱۱۴)، ت: أحمد محمد شاکر، الناشر: دار الآفاق
 الجديدة، بیروت.

لالانەوہی بانگخوازیک و ئەشکی شکایەت کاریک

ئەم وتانە دەردەچیت لە دڵیکى شکاوی پر لە خەم بۆ ئەوہی کە بۆ ئیسلام و موسولمانان ھاتوتە پیش لە جۆرەھای بەلا و کارەسات و فیتنە، دەتوانی ناوی بنییت (سوتانی دڵ) بۆ ئەو ھەموو نەھامەتیە خوینبارکەرە، ھەر وەك بۆت ھەبە ناوی بھە بە لالانەوہی بانگخوازیک بۆ پێشکەوتن و رۆشتن بە رینگای پێشینان، وە ناوی بھە بە فرمیسکی شکایەت کاریک بۆ چاکبون و چاکسازی کردن. بەلێ ئەمانە پێیان دەوتریت وشە بەلام لە راستیدا ناھ و نالەو ھەسرەتە بۆ ئوممەتیک کۆتاییەکی وازی لە ریبازی سەرەتاکە ی ھیناوە لە لیکۆلینەوہو تەحقیق و مەوسوعیەت!

وا ھەستە کەم ھیشتا وتەکان روون نین و پێوستیان بە روونکردنەوہیە، بۆیە پێوستە لەسەرم بە راشکاوی وتەکانم بخەمە خزمەت ھەموان و، لە پیش مامۆستا و گەورەکانم و بەدیاری بخەم و بلێم:

ئە ی گەورەو بەرپزەکانم گوی بگرن لە وتە ی فیروخاوە بچوکە کەتان، گوی بۆ مەگرن تا رینمونیتان بکات بۆ رینگەبەك وتان کردوو، یان بۆ ریبازیک بیرتان کردوو، نووسراوەکی مەبخویننەوہ لەبەر ئەوہی شتیک دەزانیت و ئیوہ نایزانن، بەلکو گوی بۆ بگرن وەك تەتبیقی وتە ی خوی گەورە: ﴿فَمَكَتْ عَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحُطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاٍ يَقِينٍ﴾ النمل: ۲۲

جا ئە گەر پێغەمبەر سولەیمان گوی بۆ پەپوہ سلیمانە گرتییت، ئەوا لە من لەپیشتر مافی قسەکردنم ھەبەو دەیت ئیوہش گویم بۆ بگرن، نە ئیوہ لە پێغەمبەر سولەیمان گەورەترو، نە منیش لە پەپوہ سلیمان بچوکترم.

وہ ھاوارو نالە کەم ئەم وشانەبە: ئە ی زانایانی مزگەوت و ناوئەندە زانستییەکان، ھێچ کەس نکۆلی ناکات لە گرنگی رۆلتان لە بلاوکردنەوہی ئایین و بەرگری

کردن لە سنورو حورمەتی، بەلام هەندێ لە ئیوه وازی لەو واقعە هیناوەو بەووه خۆی خەریک ناکات کە خەلکی رۆژگار پێویستیان پێیەتی، وە بە شتانیکیەو خەریک بوو کە هیچ پێویست نیە و زۆرینە خەلکی بی پێویستن لێی، چون لەو شتانه نین پەییوەستن بە کاروباری خەلک و رەواندەنەوی تینویتیان.

بۆیە گەرەکانم خۆتان خەریک مەکن بە سەنەدی فەرموودەو لەبەر کردنی ریحال و بەلاوەنانی مەتن و مانا، چون خەلکانیک دەرکەوتوون کە گومانیان هەییە دەیخەنە سەر تێکرای سوننەت و برۆایان بە فەرموودە نیە، وە فەسادێ مەنەجی جەلەوی گرتووە هەواو ئارەزوو گەرەوتووەو تاریکیی کراوتە ریگە ی راست، فیتنە هەموو لایەکی تەنیوو بەلاوبووتەو رووی کردووتە عامەو هەندیک لەوانەشی گومان دەکرێت لە خەلکە تاییبەتەکن، ئیتر چۆن بە رەوا ی دەبینن سازدانی مەجلیسی سەماع بۆ کتیبیک چەندین جارو، بەکاربردنی زۆرینە تەمەن و بەهاری لای و تەجرو بەی پیری تییدا، بەبی ئاوردانەو بەلای ئەوانە ی راگەیانندی ئیبلیسی هەلی بۆ رەخساندوون تا بینە وتەبیژی ئایین و، وتەکانیشیان بیته راستیە کە هیچ گومانیک هەلناگرێت و، ئەو راستیە کە هیچ باتلیکی تی نایە، وە هەر یەکیکیان دەمارگیریکە لەسەر سوننەت و هەلگرانی بە ئەندازەیک وەختە لە جەلەکانی بیته دەرەو، موی لوتی رەق بوو لە رق و کینەیدا^(۱).

تکایە تکایە! وەك ئەوانە مەبن کە پیشەوا ئیبن قوتەیبە باسیان دەکات لە هەندیک لە فەرموودەناسان و دەلیت: (لە زانستا تەنیا بە وینەکە ی رازی بوون، وە لە فەرموودە تەنیا بە ناوەکە ی، وە رازی بوون پێیان بوتریت: فلان کەس

(۱) نامانەوئیت ریگری بکەین لە مەجلیسی خێرو بلاکردنەو، بەلکو بەم وتانە دەمانەوئیت مامۆستاو قوتایی روو بکەنە گرنگترو ئەو ی کە ئایین زیاتر پێویستیەتی، ئیسناد فەزێلەت و شەرەفە بەلام پشتی پێ نابهستریت لە ئیستادا وەك جارن، چون کتیبەکانی فەرموودە چاپ کران بە ئیسنادەکانیانەو بە چەندین چاپی جۆراو جۆرو بلاوبوونەتەو لە رۆژەلات و رۆژناوای زهویدا، ئیتر ترسی غەش و تەزویرو دروست کردنی فەرموودە نەماو، وە ئەو ی کە پێویستە لە ئیستادا: رۆنکردنەو ی حوجیەتی فەرموودە دەرختنی هیرو قوتی ریسا فەرموودەییەکان و رەچاوی عەقل گەرایبە تییدا، لە گەل رۆنکردنەو ی کیشەیک ئە گەر هەییە لە فەرموودە کدا.

شارەزایە بە ڕیڤگاکانی هاتنی فەرمودەو، ڕاوی فەرمودەییە، بەلام بێ پێویست بوون لەوێ پێیان بوتریت: زانایە بەوێ نووسیویەتی، یان کار دەکات بەوێ زانیویەتی) (۱).

و هەندیکێ تێتان بەو باسە پێویستانەو خەریک دەبن - ئەمە خۆی بۆ خۆی جێ دەستخۆشیە- بەلام بە زمانیک قسە دەکات کە زمانی سەردەم و حوجە بە حوجە نیە، چون وتەو حوجەکە ی وەرگیراوە نیە لای نەیاران، چون نەیار گەشتووتە ئاستیکێ ڕق و خەشم کە بڕاوی بە وتە ی زانیانی تەفسیر نەبیت و هەر بە زانیان نەزانیت لە بنەڕەتدا، وە هیچ زانایەک نەماوە ئیلا بە زمانی زبیر تێژ گەستوویانەو ناویان لەکەدار کردووە بە جۆرەها تانەو تەشەر، ئیتر ئەوان چۆن بەو شتانە بەلگەیان بۆ دەهینریتەو؟

ئەوێ زۆر جێ داخە ئەوێ کە زانیانمان پێش هەزار سال عەقلیان زۆر ڕاڤی ترو توانیان زۆر بەرفراوانتریو تاوەکو ئیمە لەم سەردەمەدا لە کۆکردنەوێ زانستە ئایینی و دنیاویەکاندا، ئەوان خەریک بوون بە زانستە تەجربییەکانەو لە گەل زانستە شەریعیەکان، چون هەستیان بە پێویستی ئەو زانستانە کرد لەکاتی گەتوگۆ کردن لە گەل نەیاران و بەلگە هینانەو لەسەریان، تاوەکو لەسەر بنەمایەک گەتوگۆیان لە گەل بکەن کە بڕاویان پێیەتی و لەکاتی ناکوکیدا بۆی دەگەرینەو.

ئەو پێشەوا ئیبن قوتەیبەییە لە سەردەمی خۆیدا سەرداریی زانستە دینی و دنیاویەکانی بۆ دەگەراییەو، لە گەل ئەو شدا سەلە فی بوو، وە ئە گەر کەسێک سەیری بەرەمەکانی بکات، بەتایبەت کتیبە ناوازەکە ی: (تَأْوِيلُ مُخْتَلَفِ الْحَدِيثِ)، سەری دەسورمیت لە فراوانی زانست و مەعریفە ی، کاتیک وەلامی نەیارانی سوننەت دەداتەو لەو کتیبەو پشت دەبەستیت بە زانست و مەعریفە ی ئوممەت و گەلانی تر، وە لە کتیبەکە ی پشتی بەستوو بە: (تەورات، ئینجیل، زانستی ڕووەک، پزیشکی، مەنتیق، فەلسە فەو حکمەتی هیند، فەلسە فەو حکمەتی یۆنان، شیعیری عەرەبی

(۱) تَأْوِيلُ مُخْتَلَفِ الْحَدِيثِ، (ص: ۵۸).

جاهیلی و ئه وهی به کاردیت بو به لگه ی زمانهوانی تییدا، هیتانی وتهی ئایین و ریچکه و مهزه به کان، میژووی گه لان و ئایینه کان!.

فَهْلُ ذَاكَ الزَّمَانُ يَعُودُ يَوْمًا وَيَأْذَنُ كُلُّ كَرْبٍ بِانْفِرَاجٍ^(۱)

وه وینهی ئیبن تهیمیه و رازی و ئیبن قهیم و غه زالی و ئیبن جهوزی دوور نیه، که ئه وان جلهوی هه موو زانسته کانی سه رده می خویان گرتبوو، وه ئه وانن پیشه وایانی ئایین، جا با هه ر که س ئه وانه به پیشه وای ده زانیت چاوی لی بکات، وه ئه وان بوون ریتمونی خه لکیان ده کردو دهیانگه پراننده وه له لیواری تیاچوون.

وه له سه ری هه موویانه وه پیشه و شافیعی که له گه ل زانسته شه رعیه کان گرنگی به زانسته کانی تریش ده دا، وه ک زانسته عه قلی و گه ر دوونی و مرؤییه کان، هه ر وه ک زانیاریه کی باشی به پزشکی هه بوو، زهه بی ده لیت: هه ندیک له زانسته کانی ئه و پیشه وایه پزشکی بوو^(۲).

ره بیعی خویندکاری ده لیت: گویم لی بوو شافیعی ده یوت: هیچ زانستیک نازانم دوا یه لال و چه رام گه وره تریت له پزشکی، به لام ئه هلی کیتاب پیشمان که وتن تییدا^(۳).

وه پیشه و شافیعی سه رته تی ئه خوارد له وهی که موسولمانان له و کاته دا زور بایه خیان به پزشکی نه ده داو ده یوت: سه ی یه کی زانستیان به زایه داو، دایانه یه هودو نه سارا^(۴).

گیڕ دراوه ته وه له پیشه و شافیعی وه فه رموویه تی: ناییت بو هیچ که سیک له شوینیک دابنیشیت که زاناو دکتوری لی نه ییت^(۵).

(۱) ئایا ئه و سه رده مه ده گه ریته وه رۆژیک و، هه موو به لایه ک روو بکاته رۆشتن.

(۲) سیر اعلام النبلاء (۵۶/۱۰).

(۳) سیر اعلام النبلاء (۵۶/۱۰)، مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۱۱۵/۲)، بَلْفِظِ مُقَابِرٍ مِنْهُ.

(۴) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۱۱۶/۲)، سیر اعلام النبلاء (۵۶/۱۰).

(۵) الإِنْتِقَاءُ لِإِبْنِ عَبْدِ الْبَرِّ، ص: (۹۹)، آدَابُ الشَّافِعِيِّ وَمَنَاقِبُهُ لِإِبْنِ أَبِي حَاتِمٍ الرَّازِيِّ، ص: (۲۴۴)، مَنَاقِبُ

پیشه‌وا شافعی‌ی وای ده‌بینی که زانست دوو زانسته: دینی، دنیایی، هەر وهک ره‌بئی کورپی سوله‌یمان لیوهی ده‌گیریتته‌وه فەرموویه‌تی: زانست دوو زانسته: زانستی ئایینی، زانستی جه‌سته^(۱).

وه هه‌روه‌ها ره‌شید پرسپاری لی کرد: زانستت به‌پزیشکی چۆنه؟ فەرمووی: ئه‌وهی رۆم و، بابل و، به‌قرات و ساهمور و، ئه‌رستوتالیس و، گالینوس، وتویانه ده‌یزانم.

وتی: ئه‌ی زانستت ده‌رباره‌ی ئه‌ستیره‌ناسی؟ فەرمووی: قوتبی بازنه‌یی و ئاوی و ئاگری و نی‌ر و می و، ئه‌وه‌ی ریگه‌ی پی ده‌دۆزیتته‌وه له وشکانی و ئاو ده‌زانم^(۲).

وه به‌توانابوو له‌پزیشکی به‌ئهندازه‌یک که دکتۆریکیان هی‌نا بو چاره‌سه‌ری شافعی، شافعی نه‌خۆشیه‌کی تیدا دۆزیه‌وه، هەر وهک به‌یه‌ه‌قی به‌سه‌نه‌دی خۆی له‌موزنه‌یه‌وه ده‌گیریتته‌وه فەرموویه‌تی^(۳): چوومه لای شافعی له‌هه‌ندی‌ک له‌نه‌خۆشیه‌کانیدا، پی‌م وت: حالت چۆنه؟ وتی: له‌نیوان ئه‌مر و نه‌هی دام، رزقی خۆم ده‌خۆم و چاوه‌ری ئه‌جه‌لمم. پی‌م وت: ئایا دکتۆریکت بو نه‌هی‌نم؟ وتی: وا بکه. دکتۆریکی نه‌سرانییم هی‌نایه‌ لای و، ده‌ستی پشکنی، وه شافعی نه‌خۆشیه‌کی دۆزیه‌وه له‌ده‌ستی دکتۆره‌که‌دا، ئیتر شافعی ئه‌یوت:

جَاءَ الطَّبِيبُ يَجْسُنِي^(۱) فَجَسَسْتُهُ
وَعَدَا يُعَالِجُنِي بِطَوْلٍ سَقَامِهِ
فَإِذَا الطَّبِيبُ لِمَا بِهِ مِنْ حَالِي
وَمِنَ الْعَجَائِبِ أَعْمَشُ كَحَالِي

الشَّافِعِيُّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۱۱۵/۲).

(۱) الْإِنْتِقَاءُ لِابْنِ عَبْدِ الْبَرِّ، ص: (۸۴).

(۲) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْأَبْرِيِّ، ص: (۷۱)، بَرَقْم: (۱۷)، مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِفَخْرَالدِّينِ الرَّازِيِّ، ص: (۷۶-۷۷).

(۳) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۲۹۵/۲-۲۹۶)، وَجَاءَ أَيْضًا فِي الْأَمَالِي لِابْنِ الشَّجَرِيِّ بِتَرْتِيبِ الْقَاضِي الْعَبَّاسِيِّ (۳۸۹/۲)، بَرَقْم: (۲۸۶۸).

(۱) جَسَسَ: فَحَصَّ.

موزهنی دهلیت: چهند شهو و رۆژیک رۆشت و دکتۆره که مرد، به شافیعی و ترا: دکتۆره که مرد، ئهویش ئهیوت:

إِنَّ الطَّبِيبَ بِطَبِّهِ وَدَوَائِهِ لَا يَسْتَطِيعُ دِفَاعَ مَقْدُورِ الْقَضَى
مَا لِلطَّبِيبِ يَمُوتُ بِالِدَاءِ الَّذِي قَدْ كَانَ يُبْرِي مِثْلَهُ فِيمَا مَضَى
هَلَكَ الْمُدَاوَى وَالْمُدَاوِي وَالَّذِي جَلَبَ الدَّوَاءَ وَبَاعَهُ وَمَنْ اشْتَرَى

وه بهیههقی له ئهبو حوصهینی میسریهوه ده گپریتهوه که وتویهتی: له دکتۆریکی شارهزام بیست له میسر، وتی: شافیعی هاته میسرو لام دانیشت، بهردهوام باسی پزیشکیی له گهل ده کردم، تا وام گومان کرد دکتۆری عیراق هاتوووه بو لامان، پیم وت: ههندیك له کتیبهکانی بهقرات بخوینمهوه بو؟ ئاماژهی کرد بو مزگهوت و وتی: بهراستی ئهوان لیم ناگهپین بو^(۱).

پیشهوا شافیعی خهریکی ئهستیرهناسی بوو تا تهواو فیژی بوو، پاشان که بینی ههندیك شتی بهتالی تیدایه وازی لی هیئا^(۲)، وه شارهزاییهکی باشی ههبوو به نهسهب^(۳)، وه گرنگی زوری ددها به حساب و هانی ددها بو فیربوونی^(۴)، وه له زانترین کهسان بوو به مهغازی و میژوو^(۵)، وه شارهزاییهکی باشی ههبوو له ڤم بازی به شیوهیهک ههموو جاریک دهپینکا مه گهر دهگمه^(۶).

(۱) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۱۲۴/۲). وَبِالنُّسْبَةِ لَتَقَدَّمَ الْمُسْلِمِينَ فِي عِلْمِ الطَّبِّ. وَالْعُلُومِ الْآخَرَى أَرْجُو أَنْ تُرَاجِعُوا الْكُتُبَ الَّتِي صَنَعَهَا عُلَمَاءُ الْعَرَبِ الْمُتَّصِفُونَ وَلَا سِيَّمَا كِتَابَ: (كَيْفَ صَنَعَ الْإِسْلَامُ الْعَالَمَ الْحَدِيثَ) لِمَارِكِ غَرَاهِمَ، وَكِتَابَ: (شَمْسِ الْعَرَبِ تَسْطَعُ عَلَى الْعَرَبِ) لِزَيْغَرِيدِ هُونَكَةَ. وَاللَّهُ فِيهِمَا مَا يُخْجِلُ الطَّاعِنَ فِي حَضَارَتِنَا.

(۲) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۱۲۵/۲-۱۲۶)، مُعْجَمُ الْأَدْبَاءِ لِتَابُوتِ الْحَمَوِيِّ (۲۳۹۷/۶)، مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِفَخْرِ الدِّينِ الرَّازِيِّ، ص: (۳۲۸)، تَارِيخُ ابْنِ الْوَرْدِيِّ (۲۰۶/۱)، سِيَرُ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ (۵۶/۱۰).

(۳) سِيَرُ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ (۷۴/۱۰).

(۴) الْمُتَنْظَمُ لِابْنِ الْجَوَزِيِّ (۱۳۷/۱۰-۱۳۸).

(۵) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۴۸۶/۱) وَمَا بَعْدَهَا، سِيَرُ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ (۷۵/۱۰).

(۶) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۱۲۷/۲) وَمَا بَعْدَهَا، تَارِيخُ بَغْدَادَ لِلْخَطِيبِ (۳۹۷/۲)، بَرْقَم: (۴۰۴)، مَنَاقِبُ

وه ئهسپ سوارئیکی بی وینه بوو، ههر وهك ره بیع دهلیت: شافعی ئهسپ سوارترین دروستکراوی خوداو ئازاترینیان بوو^(۱).

وه ههروهها شاره زاییه کی باشی له فیراسه هه بوو، وه له م بارهیه وه شتی سهیری لیه ده گیرنه وه، وه گرنگیه کی زوری به کتیه کانی فیراسه و کو کردنه وه و خویندنه وه ی داوه^(۲).

نَعَمْ قَدْ حَلَا ذَاكَ الزَّمَانُ وَقَدْ حَلَا عَلَى مِثْلِهِ قَلْبُكَ مَنْ كَانَ بَاكِيًا^(۱)

بۆ خوای گهوره پیم بلین: چون ئه و زانایانه له سهرده می خویناندا زانسته ئایینی و مروییه کانیان کو کرده وه، به لام ئیمه ده مانه ویت جیاوازی بخهینه نیوانیانه وه به هیچانه وه خه ریک نه بین؟ ئایا ئه مه به هه ده ر دانی مافی ئیسلام و زانایانی نیه، که ئه وان رازی نه بوون به بی مه وسوعیه ت و به دوا دا چوونی هه موو شتیك، به لام ئیمه وامان نیشان داوه به کرده وه کانمان که ئه وان به شتیکی تره وه خه ریک نه بوون جگه له زانسته شه رعیه کان؟ وه وامان نیشاندا که ئه وان به شتیکی تره وه خه ریک نه بوون بی له ته هاره و چهند باسیکی فیهی، وه رپوی راستی ئه وانمان شیواند، وه به ته نیا خه ریکی زانسته شه رعیه کان بووین -هه ندیکمان ئه وان هه شمان ره وان نه کرد- له گه ل ئه وه ی پیوستی زوره بۆ زانسته ته جرییه کان له زور روه بۆ باوه ر هینانی دژه کان، چون پشتی پی ده به ستن و ساخته ی ده که ن و گو رانکاری تیدا ده که ن.

وه ههروهها زانسته عه قلیه کانمان به لاوه نا به یه کجاری و شه ریکی توندمان له دژیان راگه یاند، به لایه نی که مه وه ده بی ت شتیکی له باره وه بزانی، تا له قسه ی

الشَّافِعِيُّ لِفَخْرِ الدِّينِ الرَّازِيِّ، ص: (۳۲۹)، سِرُّ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ (۱۱/۱۰).

(۱) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۱۲۹/۲).

(۲) مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِلْبَيْهَقِيِّ (۱۳۰/۲)، وَمَا بَعْدَهَا، مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ لِفَخْرِ الدِّينِ الرَّازِيِّ، ص: (۳۳۰).

(۱) به لای به راستی ئه و زه مانه شیرین بوو روشت، ئیتر با هه ر که سیك ده گری بۆ وینه ی ئه وه بگری.

نهیاران تی بگهین کاتیک گفتوگویان له گه‌ل ده‌کهین و وه‌لامیان ده‌دهینه‌وه، تا سته‌میان لی نه‌کهین به خرابی تیگه‌یشتنمان.

به‌لام هیممه‌ته‌کان هاتنه‌خوارو ته‌مه‌ل بووین له به‌ده‌ست هیئانی پله به‌رزه‌کان و به‌ستنه‌وه‌ی زانسته‌کان پیکه‌وه‌و کو‌کردنه‌وه‌یان، وه‌ئه‌مه‌ش روونه‌هه‌ر وه‌ک ده‌وتریت: حه‌ق روون بویه‌وه‌ بو‌ که‌سیک چاوی هه‌بیت، ئیتر هیچ هیزو پشتیوانیک نیه‌ ته‌نهما به‌خوای گه‌وره‌نه‌بیت.

وه‌له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا من ئه‌وپه‌ری متمانه‌و یه‌قینم هه‌یه: ئه‌مه‌ به‌رده‌وام نابیت و ده‌روات به‌ویستی خودای گه‌وره، هه‌ر وه‌ک چۆن کو‌مه‌لیک هه‌ولی گه‌وره‌هه‌یه‌و نکۆلی لی ناکریت، وه‌ئه‌گه‌ر هاواری بنه‌ماو بنچینه‌ی ئیسلامیان بیست به‌وپه‌ری جدیتیه‌وه‌هه‌ول ده‌ده‌ن، وه‌هه‌ر له‌وانیشه‌وه‌ چاوه‌روانی سه‌رخستنی ئیسلام و پایه‌کانی ده‌کریت:

وَإِذَا أَظْلَمَ الْبَلَاءُ دَعَوْتُكُمْ فَبِكُمْ يَكُونُ زَوَالُهُ وَرَوَّاحُهُ^(۱)

(۱) ئه‌گه‌ر به‌لاو نه‌هامه‌تی بمگرته‌وه‌ ئه‌وا ئیوه‌بانگ ده‌که‌م، وه‌ روشتن و لادانی هه‌ر له ئیوه‌وه‌یه.

کۆتایی

له وهی گوزهشت زانیمان سوننه تی پیغه مبه ﷺ وه حیه له لایهن خوداوه و شوینکه وتنی واجبه، وه ههروهها سه به خو دبیته له ته شریع به ریپیدانی خوی گه وره بو ی، وه له مانه دا پشتمان به نایه ته ت گه لیک به ست که زیاتریوون له په نجا نایه ت و ته فسیرمان کردن به ته فسیریکی عه قلی زمانه وانن، وه پشتمان به وته ی ته فسیر که ران نه به ست مه گه ر دوای ئەم دوو به یانه، وه ئەندازه یه کی کهم له وته کانیمان هیئا وهك ئیستئناس بو ته فسیری لوغهوی عه قلی، چون نه یاران هیچ بر وایه کیان به وته ی زانیانی ته فسیر نیه، بو یه گه توه گو مان له گه ل کردوون له سه ر ئەو دوو بنه ما جیگیره له لایان: زمان و عه قل.

وه پاشان کۆمه لیک پابه ندکه ری عه قلیمان به دوایدا هیئاوه که شه ست دانیه وه ناچار یان ده کات ملیان که چ بکه ن بو حوجیه تی سوننه ت و واز له بنه ما لاوازه کانیان به یئن، چون ئەوان زۆر بانگه شه ی عه قل و ژیری ده که ن، بو یه گونجاو وابوو به هه مان به لگه ی خویان پابه ندیان بکه ین، وه واش گومان نابم دوای ئەم باسه که سیك هه بیته سوننه ت ره ت بکاته وه، مه گه ر بی ئینساف و نا دادبیته: هه م خراپت بو بیوی هه م له ته رازووه که ش فیلت لی بکات.

وه روونمان کرده وه سوننه ت ده بیته دوو به شه وه:

به شیکیان: په یوه سته به ئایین و شه ریعه ته وه، ئەم جوړه یان ره وای نیه بو هیچ موسولمانیک سه ریچی بکات، چ جای ره تکردنه وه پشته تی کردنی به یه کجاری.

ئه وی تر: په یوه سته به کاروباره دنیا ییه کان و به ریپوه بردنیان، یان په یوه سته به ره فتاریک له ره فتاره دنیا ییه کانی پیغه مبه ﷺ که بو چون تییدا جی ده بیته وه، جا وهك روونمان کرده وه له وه و پیش به وته ی زانیان ئەم جوړه یان ته شریعی گشتی نیه.

وه ئاماژه مان دا به گرنگی تیکه ل نه کردنی ئەم دوو جوړه هه ره یه کیکیان مافی خو ی پی بدریت، تا دوچاری گرفت ی گه و ره قول نه بینه وه له ئایینه که مان، به وه ی شتانیکی تی بترازی تین که له بنه ر هتدا ئایین نین، وه له سه ره نجامیشدا خه لکانیک دهر که ون ئە وه ی له ئاییندایه ره تی بکه نه وه به هو ی که می که وه که ئایین نیه له حه قه یقه تدا به لام ئیمه داو مانه ته پالیه وه، جا به هو ی زیادره ی ئیمه وه جه فای ئە وان دهر ده که وی ت، چون زیادره ی و شل ره ی و دهر که وتنیان ئاو یزانی یه کترن.

ئیترا داواکارم له خودای گه و ره ئەم کتیبه بکاته مایه ی سوودو تیشوو بو م له ره وژی دوا یی و بیکاته مایه ی قازانجی موسولمانان، وه نه ی داته وه به ره وماندا له ره وژی دوا یی، وه خودای گه و ره ره حم به وه بکات بیرم ناکات له نزای خیر ئە گه ره بو یه ک جار یش بو وه، خودایه قه بول و بلا بو ونه وه ی بو دانج له نیو خه لک، وه بیکه قه لغان له به رامبه ره گومانی ناحه زان و، بیکه به ره به ست له به رامبه ره هه ولی لارییان.

عَبْدُ آتَىٰ قَيْضَ رِضَاكَ يَسْأَلُ فَاقْبَلْهُ يَا مَنْ لِلدَّعَاءِ يَقْبَلُ^(۱)

وه:

فَاسْتَجِبْ يَا رَبُّ وَارْحَمْ دَعْوَةً مِنْ لَهَيْفِ الْقَلْبِ ذِي دَمْعٍ دَرَفُ^(۲)

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى حَبِيبِ قُلُوبِنَا وَجَلَاءِ عِيُونِنَا سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

تهواو بوو له شهوی پینج شه ممه

۲۶- ره جه ب- ۱۴۳۹ کۆچی

۱۲-۴-۲۰۱۸ زاینی

(۱) به ندهیه کت هاتوووه داوا ی فهیزی رازی بوونت ده کات، ئە ی ئەو که سه ی نزاو پارانه وه وهر ده گریت.

(۲) ئە ی په ره رد گارم وه لام بده ره وه به زه یی بنویته به رامبه ره دوعایه ک، که له که سیکی دل پر حه سره ت و چاو به فرمیسه که وه هاتوووه.

سه رچاوه كان

(أ)

- ١- أبجد العلوم، المؤلف: أبو الطيب محمد صديق خان بن حسن بن علي ابن لطف الله الحسيني البخاري القنوجي (المتوفى: ١٣٠٧هـ)، الناشر: دار ابن حزم، الطبعة: الطبعة الأولى ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م.
- ٢- الإبهاج في شرح المنهاج (منهاج الوصول إلي علم الأصول للقاضي البيضاوي المتوفى سنة ٧٨٥هـ)، المؤلف: تقي الدين أبو الحسن علي بن عبد الكافي بن علي بن تمام بن حامد بن يحيى السبكي وولده تاج الدين أبو نصر عبد الوهاب، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، عام النشر: ١٤١٦هـ - ١٩٩٥ م.
- ٣- الإتيقان في علوم القرآن، المؤلف: عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، المحقق: محمد أبو الفضل إبراهيم، الناشر: الهيئة المصرية العامة للكتاب، الطبعة: ١٣٩٤هـ / ١٩٧٤ م.
- ٤- الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان، المؤلف: محمد بن حبان بن أحمد بن حبان بن معاذ بن مَعْبَد، التميمي، أبو حاتم، الدارمي، البُستي (المتوفى: ٣٥٤هـ)، ترتيب: الأمير علاء الدين علي بن بلبان الفارسي (المتوفى: ٧٣٩هـ)، حققه وخرج أحاديثه وعلق عليه: شعيب الأرنؤوط، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م.
- ٥- أحكام أهل الذمة، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، المحقق: يوسف بن أحمد البكري - شاعر بن توفيق العاروري، الناشر: رمادى للنشر - الدمام، الطبعة: الأولى، ١٤١٨ - ١٩٩٧ م.
- ٦- الإحكام في أصول الأحكام، المؤلف: أبو الحسن سيد الدين علي بن أبي علي بن محمد بن سالم الثعلبي الأمدي (المتوفى: ٦٣١هـ)، المحقق: عبد الرزاق عفيفي، الناشر: المكتبة الإسلامية، بيروت - دمشق - لبنان.

٧- الإحكام في أصول الأحكام، المؤلف: أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسي القرطبي الظاهري (المتوفى: ٤٥٦هـ)، المحقق: الشيخ أحمد محمد شاكر، قدم له: الأستاذ الدكتور إحسان عباس، الناشر: دار الآفاق الجديدة، بيروت.

٨- إحياء علوم الدين، المؤلف: أبو حامد محمد بن محمد الغزالي الطوسي (المتوفى: ٥٠٥هـ)، الناشر: دار المعرفة - بيروت.

٩- إرشاد الفحول إلى تحقيق الحق من علم الأصول، المؤلف: محمد بن علي بن محمد بن عبد الله الشوكاني اليمني (المتوفى: ١٢٥٠هـ)، المحقق: الشيخ أحمد عزو عناية، دمشق - كفر بطنا، قدم له: الشيخ خليل الميس والدكتور ولي الدين صالح فرفور، الناشر: دار الكتاب العربي، الطبعة: الطبعة الأولى ١٤١٩هـ - ١٩٩٩م.

١٠- الأسماء والصفات للبيهقي، المؤلف: أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخُسْرُوْجَرْدِي الخراساني، أبو بكر البيهقي (المتوفى: ٤٥٨هـ)، حققه وخرج أحاديثه وعلق عليه: عبد الله بن محمد الحاشدي، قدم له: فضيلة الشيخ مقبل بن هادي الوادعي، الناشر: مكتبة السوادي، جدة - المملكة العربية السعودية- الطبعة: الأولى، ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.

١١- أصول السرخسي، المؤلف: محمد بن أحمد بن أبي سهل شمس الأئمة السرخسي (المتوفى: ٤٨٣هـ)، الناشر: دار المعرفة - بيروت.

١٢- أصول الفقه لآية الله الحُسَيْنِ الحَلِّي، مطبعة ستارة-قم، الطبعة الأولى ١٤٣١هـ.

١٣- أصول الفقه لمحمد المظفر، الناشر: مؤسسة النشر الاسلامي التابعة لجماعة المدرسين بقم، بدون سنة نشر ومكانه.

١٤- أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن، المؤلف: محمد الأمين بن محمد المختار بن عبد القادر الجكني الشنقيطي (المتوفى: ١٣٩٣هـ)، الناشر: دار الفكر للطباعة و النشر و التوزيع بيروت - لبنان- عام النشر: ١٤١٥هـ - ١٩٩٥م.

١٥- إعلام الموقعين عن رب العالمين، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، تحقيق: محمد عبد السلام إبراهيم، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت- الطبعة: الأولى، ١٤١١هـ - ١٩٩١م.

١٦- الانتصارُ في الردِّ على ابنِ الرَّاونديِّ المُلجِدِ للخَيَّاطِ، (ص: ١١٦)، تحقيق وتقديم: نيرج، بيت الوراق-العراق-بغداد- الطبعة الأولى ٢٠١٠م.

١٧- أنوار التنزيل وأسرار التأويل، المؤلف: ناصر الدين أبو سعيد عبد الله بن عمر بن محمد الشيرازي البيضاءوي (المتوفى: ٦٨٥هـ)، المحقق: محمد عبد الرحمن المرعشلي، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - الطبعة: الأولى - ١٤١٨ هـ.

١٨- آداب الشافعي ومناقبه، المؤلف: أبو محمد عبد الرحمن بن محمد بن إدريس بن المنذر التميمي، الحنظلي، الرازي ابن أبي حاتم (المتوفى: ٣٢٧هـ)، كتب كلمة عنه: محمد زاهد بن الحسن الكوثري، قدم له وحقق أصله وعلق عليه: عبد الغني عبد الخالق، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.

١٩- الآداب الشرعية والمنح المرعية، المؤلف: محمد بن مفلح بن محمد بن مفرج، أبو عبد الله، شمس الدين المقدسي الراميني ثم الصالحي الحنبلي (المتوفى: ٧٦٣هـ)، الناشر: عالم الكتب.

٢٠- الأمالي الخميسية للشجري (بترتيب القاضي العبشمي)، مؤلف الأمالي: يحيى (المُرشد بالله) بن الحسين (الموفق) بن إسماعيل بن زيد الحسن الشجري الجرجاني (المتوفى ٤٩٩ هـ)، رتبها: القاضي محيي الدين محمد بن أحمد القرشي العبشمي (المتوفى: ٦١٠هـ)، تحقيق: محمد حسن محمد حسن إسماعيل، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان - الطبعة: الأولى، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م.

٢١- الانتقاء في فضائل الثلاثة الأمة الفقهاء مالك والشافعي وأبي حنيفة رضي الله عنهم، المؤلف: أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر بن عاصم النمري القرطبي (المتوفى: ٤٦٣هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت.

(ب)

٢٢- البحر المحيط في أصول الفقه، المؤلف: أبو عبد الله بدر الدين محمد بن عبد الله بن بهادر الزركشي (المتوفى: ٧٩٤هـ)، الناشر: دار الكتبي، الطبعة: الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م.

٢٣- البحر المحيط في التفسير، المؤلف: أبو حيان محمد بن يوسف بن علي بن يوسف بن حيان أثير الدين الأندلسي (المتوفى: ٧٤٥هـ)، المحقق: صدقي محمد جميل، الناشر: دار الفكر - بيروت - الطبعة: ١٤٢٠ هـ.

٢٤- البداية والنهاية، المؤلف: أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (المتوفى: ٧٧٤هـ)، تحقيق: عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: دار هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان، الطبعة: الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.

٢٥- البرهان في علوم القرآن، المؤلف: أبو عبد الله بدر الدين محمد بن عبد الله بن بهادر الزركشي (المتوفى: ٧٩٤هـ)، المحقق: محمد أبو الفضل إبراهيم، الناشر: دار إحياء الكتب العربية عيسى البابي الحلبي وشركائه، الطبعة: الأولى، ١٣٧٦ هـ - ١٩٥٧ م.

(ت)

٢٦- تاج العروس من جواهر القاموس، المؤلف: محمد بن محمد بن عبد الرزاق الحسيني، أبو الفيض، الملقب بمرتضى، الزبيدي (المتوفى: ١٢٠٥هـ)، المحقق: مجموعة من المحققين، الناشر: دار الهداية.

٢٧- تاريخ ابن الوردي، المؤلف: عمر بن مظفر بن عمر بن محمد ابن أبي الفوارس، أبو حفص، زين الدين ابن الوردي المعري الكندي (المتوفى: ٧٤٩هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - لبنان / بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤١٧هـ - ١٩٩٦م.

٢٨- تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام، المؤلف: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨هـ)، المحقق: عمر عبد السلام التدمري، الناشر: دار الكتاب العربي، بيروت، الطبعة: الثانية، ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م.

٢٩- تاريخ بغداد، المؤلف: أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت بن أحمد بن مهدي الخطيب البغدادي (المتوفى: ٤٦٣هـ)، المحقق: الدكتور بشار عواد معروف، الناشر: دار الغرب الإسلامي - بيروت - الطبعة: الأولى، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠٢ م.

٣٠- تاريخ دمشق، المؤلف: أبو القاسم علي بن الحسن بن هبة الله المعروف بابن عساكر (المتوفى: ٥٧١هـ)، المحقق: عمرو بن غرامة العمروي، الناشر: دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع، عام النشر: ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.

٣١- تاريخ المدينة لابن شبة، المؤلف: عمر بن شبة (واسمه زيد) بن عبيدة بن ربيعة النميري البصري، أبو زيد (المتوفى: ٢٦٢هـ)، حققه: فهيم محمد شلتوت، طبع على نفقة: السيد حبيب محمود أحمد - جدة - عام النشر: ١٣٩٩ هـ.

٣٢- تأويل مختلف الحديث، المؤلف: أبو محمد عبد الله بن مسلم بن قتيبة الدينوري (المتوفى: ٢٧٦هـ)، الناشر: المكتب الاسلامي - مؤسسة الإشراف، الطبعة: الطبعة الثانية- مزیده ومنقحة ١٤١٩هـ - ١٩٩٩م.

٣٣- التبيان في أقسام القرآن، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، لمحقق: محمد حامد الفقي، الناشر: دار المعرفة، بيروت، لبنان.

٣٤- تذكرة الحفاظ، المؤلف: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية بيروت-لبنان- الطبعة: الأولى، ١٤١٩هـ- ١٩٩٨م.

٣٥- التسهيل لعلوم التنزيل، المؤلف: أبو القاسم، محمد بن أحمد بن محمد بن عبد الله، ابن جزي الكلبي الغرناطي (المتوفى: ٧٤١هـ)، المحقق: الدكتور عبد الله الخالدي، الناشر: شركة دار الأرقم بن أبي الأرقم - بيروت- الطبعة: الأولى - ١٤١٦ هـ.

٣٦- التعريفات، المؤلف: علي بن محمد بن علي الزين الشريف الجرجاني (المتوفى: ٨١٦هـ)، المحقق: ضبطه وصححه جماعة من العلماء بإشراف الناشر، الناشر: دار الكتب العلمية بيروت -لبنان- الطبعة: الأولى ١٤٠٣هـ - ١٩٨٣م.

٣٧- تفسير الطبري * جامع البيان عن تأويل آي القرآن، المؤلف: محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الأملي، أبو جعفر الطبري (المتوفى: ٣١٠هـ)، تحقيق: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي بالتعاون مع مركز البحوث والدراسات الإسلامية بدار هجر الدكتور عبد السند حسن يمامة، الناشر: دار هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان، الطبعة: الأولى، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م.

٣٩- تفسير القرآن الحكيم (تفسير المنار)، المؤلف: محمد رشيد بن علي رضا بن محمد شمس الدين بن محمد بهاء الدين بن منلا علي خليفة القلموني الحسيني (المتوفى: ١٣٥٤هـ)، الناشر: الهيئة المصرية العامة للكتاب، سنة النشر: ١٩٩٠ م.

٤٠- تفسير القرآن العظيم*تفسير ابن كثير، المؤلف: أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (المتوفى: ٧٧٤هـ)، المحقق: سامي بن محمد سلامة، الناشر: دار طيبة للنشر والتوزيع، الطبعة: الثانية ١٤٢٠هـ - ١٩٩٩ م.

٤١- تفسير القرآن، المؤلف: أبو المظفر، منصور بن محمد بن عبد الجبار ابن أحمد المرزى السمعاني التميمي الحنفي ثم الشافعي (المتوفى: ٤٨٩هـ)، المحقق: ياسر بن إبراهيم وغنيم بن عباس بن غنيم، الناشر: دار الوطن، الرياض - السعودية- الطبعة: الأولى، ١٤١٨هـ- ١٩٩٧م.

٤٢- تفسير الماتريدي (تأويلات أهل السنة)، المؤلف: محمد بن محمد بن محمود، أبو منصور الماتريدي (المتوفى: ٣٣٣هـ)

٤٣- تفسير النسفي (مدارك التنزيل وحقائق التأويل)، المؤلف: أبو البركات عبد الله بن أحمد بن محمود حافظ الدين النسفي (المتوفى: ٧١٠هـ)، حققه وخرج أحاديثه: يوسف علي بديوي، راجعه وقدم له: محيي الدين ديب مستو، الناشر: دار الكلم الطيب، بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م.

٤٤- التمهيد لما في الموطأ من المعاني والأسانيد، المؤلف: أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر بن عاصم النمري القرطبي (المتوفى: ٤٦٣هـ)، تحقيق: مصطفى بن أحمد العلوي، محمد عبد الكبير البكري، الناشر: وزارة عموم الأوقاف والشؤون الإسلامية - المغرب، عام النشر: ١٣٨٧ هـ.

٤٥- تهذيب المنطق والكلام، سعد الدين التفتازاني، ت: د. عماد السهيلى- أ. مسعود السيدى، دار الضياء -الكويت- ط: ١٤٣٨/١هـ.

(ج)

٤٦- الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه * صحيح البخاري، المؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، المحقق: محمد زهير بن ناصر الناصر، الناشر: دار طوق النجاة (مصورة عن السلطانية بإضافة ترقيم محمد فؤاد عبد الباقي)، الطبعة: الأولى، ١٤٢٢هـ.

٤٧- جامع بيان العلم وفضله، المؤلف: أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر بن عاصم النمري القرطبي (المتوفى: ٤٦٣هـ)، تحقيق: أي الأشبال الزهيري، الناشر: دار ابن الجوزي، المملكة العربية السعودية، الطبعة: الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م.

٤٨- الجامع لأحكام القرآن * تفسير القرطبي، المؤلف: أبو عبد الله محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي شمس الدين القرطبي (المتوفى: ٦٧١هـ)، تحقيق: أحمد البردوني وإبراهيم أطفيش، الناشر: دار الكتب المصرية - القاهرة

٤٩- الجناية على البخاري، مروان الكردي، ط: مكتبة التفسير - كردستان-أربيل- الطبعة الأولى ١٤٣٨هـ.

٥٠- الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع، المؤلف: أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت بن أحمد بن مهدي الخطيب البغدادي (المتوفى: ٤٦٣هـ)، المحقق: د. محمود الطحان، الناشر: مكتبة المعارف - الرياض.

٥١- الجناية على البخاري، مروان الكردي، ط: نشر إحسان - إيران- طهران- الطبعة الأولى ١٤٣٨هـ.

(ح)

٥٢- حاشية الجوري على الشمسية، حسن ابن السيد عبدالقادر الجوري، ت: مشتاق المشاعلي، مكتبة أمير-دار ابن حزم/ ط: ١/١٤٣٨هـ.

٥٣- حاشية العطار على شرح الجلال المحلي على جمع الجوامع، المؤلف: حسن بن محمد بن محمود العطار الشافعي (المتوفى: ١٢٥٠هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية، الطبعة: بدون طبعة وبدون تاريخ.

- ٥٤-** حاشية العلامة الصبان على شرح المملوي على السلم، أبو العرفان محمد بن علي الصبان، دار البصائر -القاهرة- ط:١٤٣٦/١هـ.
- ٥٥-** حاشية ملا عبد الله على التهذيب، الملا عبدالله اليزدي، ت: مصطفى الحسيني الدشتي، دار التفسير -قم- ط:١٣٩٠/٣شمسي.
- ٥٦-** حاشيتا البنجويني وابن القرداغي على البرهان للكلنبوي، مكتبة أمير-دار ابن حزم/ ط:١٤٣٨/١هـ.
- ٥٧-** الحطة في ذكر الصحاح الستة، المؤلف: أبو الطيب محمد صديق خان بن حسن بن علي ابن لطف الله الحسيني البخاري القنوجي (المتوفى: ١٣٠٧هـ)، الناشر: دار الكتب التعليمية — بيروت- الطبعة: الأولى، ١٤٠٥هـ/ ١٩٨٥م.

(د)

- ٥٨-** الدر المصون في علوم الكتاب المكنون، المؤلف: أبو العباس، شهاب الدين، أحمد بن يوسف بن عبد الدائم المعروف بالسمين الحلبي (المتوفى: ٧٥٦هـ)، المحقق: الدكتور أحمد محمد الخراط، الناشر: دار القلم، دمشق.

(ر)

- ٥٩-** الرسالة، المؤلف: الشافعي أبو عبد الله محمد بن إدريس بن العباس بن عثمان بن شافع بن عبد المطلب بن عبد مناف المطلبي القرشي المكي (المتوفى: ٢٠٤هـ)، المحقق: أحمد شاكر، الناشر: مكتبة الحلبي، مصر، الطبعة: الأولى، ١٣٥٨هـ/ ١٩٤٠م.
- ٦٠-** روائع التفسير (الجامع لتفسير الإمام ابن رجب الحنبلي)، المؤلف: زين الدين عبد الرحمن بن أحمد بن رجب بن الحسن، السلامي، البغدادي، ثم الدمشقي، الحنبلي (المتوفى: ٧٩٥هـ)، جمع وترتيب: أبي معاذ طارق بن عوض الله بن محمد، الناشر: دار العاصمة - المملكة العربية السعودية، الطبعة: الأولى ١٤٢٢ - ٢٠٠١م.
- ٦١-** روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني، المؤلف: شهاب الدين محمود بن عبد الله الحسيني الألوسي (المتوفى: ١٢٧٠هـ)، المحقق: علي عبد الباري عطية، الناشر: دار الكتب العلمية — بيروت- الطبعة: الأولى، ١٤١٥هـ.

٦٢- الروح في الكلام على أرواح الأموات والأحياء بالدلائل من الكتاب والسنة، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت.

(ز)

٦٣- زاد المسير في علم التفسير، المؤلف: جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي (المتوفى: ٥٩٧هـ)، المحقق: عبد الرزاق المهدي، الناشر: دار الكتاب العربي - بيروت - الطبعة: الأولى - ١٤٢٢ هـ.

٦٤- زاد المعاد في هدي خير العباد، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت - مكتبة المنار الإسلامية، الكويت، الطبعة: السابعة والعشرون، ١٤١٥هـ / ١٩٩٤م.

(س)

٦٥- السنة، المؤلف: أبو بكر أحمد بن محمد بن هارون بن يزيد الخَلَّال البغدادي الحنبلي (المتوفى: ٣١١هـ)، المحقق: د. عطية الزهراني، الناشر: دار الراجية - الرياض - الطبعة: الأولى، ١٤١٠هـ - ١٩٨٩م.

٦٦- السنة، المؤلف: أبو بكر بن أبي عاصم وهو أحمد بن عمرو بن الضحاك بن مخلد الشيباني (المتوفى: ٢٨٧هـ)، المحقق: محمد ناصر الدين الألباني، الناشر: المكتبة الإسلامية - بيروت - الطبعة: الأولى، ١٤٠٠هـ.

٦٧- سنن ابن ماجه، المؤلف: ابن ماجه أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، وماجة اسم أبيه يزيد (المتوفى: ٢٧٣هـ)، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء الكتب العربية - فيصل عيسى البابي الحلبي.

٦٨- سنن أبي داود، المؤلف: أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي السَّجِسْتَانِي (المتوفى: ٢٧٥هـ)، المحقق: محمد محيي الدين عبد الحميد، الناشر: المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.

٦٩- سنن الترمذي (جامع الترمذي)، المؤلف: محمد بن عيسى بن سَوْرَة بن موسى بن الضحاك، الترمذي، أبو عيسى (المتوفى: ٢٧٩هـ)، تحقيق وتعليق: أحمد محمد شاكر (ج ١، ٢)، ومحمد فؤاد عبد الباقي (ج ٣)، وإبراهيم عطوة عوض المدرس في الأزهر الشريف (ج ٤، ٥)، الناشر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي - مصر - الطبعة: الثانية، ١٣٩٥ هـ - ١٩٧٥ م.

٧٠- سنن الدارقطني، المؤلف: أبو الحسن علي بن عمر بن أحمد بن مهدي بن مسعود بن النعمان بن دينار البغدادي الدارقطني (المتوفى: ٣٨٥هـ)، حققه وضبط نصه وعلق عليه: شعيب الارنؤوط، حسن عبد المنعم شلبي، عبد اللطيف حرز الله، أحمد برهوم، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت - لبنان - الطبعة: الأولى، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤ م.

٧١- السنن الكبرى، المؤلف: أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخُسْرُوْجِردي الخراساني، أبو بكر البيهقي (المتوفى: ٤٥٨هـ)، المحقق: محمد عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان - الطبعة: الثالثة، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.

٧٢- سير أعلام النبلاء، المؤلف: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قَائِمَاز الذهبى (المتوفى: ٧٤٨هـ)، المحقق: مجموعة من المحققين بإشراف الشيخ شعيب الأرنؤوط، الناشر: مؤسسة الرسالة، الطبعة: الثالثة، ١٤٠٥ هـ / ١٩٨٥ م.

(ش)

٧٣- شرح التلويح على التوضيح، المؤلف: سعد الدين مسعود بن عمر التفتازاني (المتوفى: ٧٩٣هـ)، الناشر: مكتبة صبيح بمصر، الطبعة: بدون طبعة وبدون تاريخ.

٧٤- شرح السنة، المؤلف: محيي السنة، أبو محمد الحسين بن مسعود بن محمد بن الفراء البغوي الشافعي (المتوفى: ٥١٦هـ)، تحقيق: شعيب الأرنؤوط - محمد زهير الشاويش، الناشر: المكتبة الإسلامي - دمشق، بيروت - الطبعة: الثانية، ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م.

٧٥- شرح بحر العلوم على سلم العلوم، أبو العباس عبد العلي اللكهنوي، ت: عبد النصير الملبيارى، دار الضياء - الكويت - ط: ١/١٤٣٣ هـ.

٧٦- شرح معاني الآثار، المؤلف: أبو جعفر أحمد بن محمد بن سلامة بن عبد الملك بن سلمة الأزدي الحجري المصري المعروف بالطحاوي (المتوفى: ٣٢١هـ)، حققه وقدم له: (محمد زهري النجار - محمد سيد جاد الحق) من علماء الأزهر الشريف، راجعه ورقم كتبه وأبوابه وأحاديثه: د يوسف عبد الرحمن المرعشلي - الباحث بمركز خدمة السنة بالمدينة النبوية، الناشر: عالم الكتب، الطبعة: الأولى - ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م.

٧٧- الشفا بتعريف حقوق المصطفى، المؤلف: عياض بن موسى بن عياض بن عمرو بن اليحصبي السبتي، أبو الفضل (المتوفى: ٥٤٤هـ)، الناشر: دار الفيحاء - عمان - الطبعة: الثانية - ١٤٠٧ هـ.

٧٨- شعب الإيمان، المؤلف: أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخُسرَوُجِردِي الخراساني، أبو بكر البيهقي (المتوفى: ٤٥٨هـ)، حققه وراجع نصوصه وخرج أحاديثه: الدكتور عبد العلي عبد الحميد حامد، أشرف على تحقيقه وتخريج أحاديثه: مختار أحمد الندوي، صاحب الدار السلفية ببومباي - الهند - الناشر: مكتبة الرشد للنشر والتوزيع بالرياض بالتعاون مع الدار السلفية ببومباي بالهند، الطبعة: الأولى، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٣ م.

(ص)

٧٩- الصارم المسلول على شاتم الرسول، المؤلف: تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم بن محمد ابن تيمية الحراني الحنبلي الدمشقي (المتوفى: ٧٢٨هـ)، المحقق: محمد محي الدين عبد الحميد، الناشر: الحرس الوطني السعودي، المملكة العربية السعودية، مكان النشر وسنته: بدون.

٨٠- الصحاح تاج اللغة وصحاح العربية، المؤلف: أبو نصر إسماعيل بن حماد الجوهري الفارابي (المتوفى: ٣٩٣هـ)، تحقيق: أحمد عبد الغفور عطار، الناشر: دار العلم للملايين - بيروت - الطبعة: الرابعة ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.

٨١- الصواعق المرسله في الرد على الجهمية والمعتلة، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، المحقق: علي بن محمد الدخيل الله، الناشر: دار العاصمة، الرياض، المملكة العربية السعودية، الطبعة: الأولى، ١٤٠٨ هـ.

(ط)

٨٢- طبقات المفسرين العشرين، المؤلف: عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، المحقق: علي محمد عمر، الناشر: مكتبة وهبة - القاهرة- الطبعة: الأولى، ١٣٩٦هـ.

(ع)

٨٣- العدة في أصول الفقه، المؤلف: القاضي أبو يعلى، محمد بن الحسين بن محمد بن خلف ابن الفراء (المتوفى: ٤٥٨هـ)، حقه وعلق عليه وخرج نصه: د أحمد بن علي بن سير المباركي، الأستاذ المشارك في كلية الشريعة بالرياض - جامعة الملك محمد بن سعود الإسلامية، الناشر: بدون ناشر، الطبعة: الثانية ١٤١٠ هـ - ١٩٩٠ م.

٨٤- عمدة الحفاظ، المؤلف: أبو العباس، شهاب الدين، أحمد بن يوسف بن عبد الدائم المعروف بالسمين الحلبي (المتوفى: ٧٥٦هـ)، ت: د. محمد التنوحي، دار عالم الكتب، ط: ١، ١٤١٤هـ.

(ف)

٨٥- فتح الباري شرح صحيح البخاري، المؤلف: أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي، الناشر: دار المعرفة - بيروت، ١٣٧٩هـ.

٨٦- فتح القدير، المؤلف: كمال الدين محمد بن عبد الواحد السيواسي المعروف بابن الهمام (المتوفى: ٨٦١هـ)، الناشر: دار الفكر، الطبعة: بدون طبعة وبدون تاريخ.

٨٧- فتح القدير، المؤلف: محمد بن علي بن محمد بن عبد الله الشوكاني اليمني (المتوفى: ١٢٥٠هـ)، الناشر: دار ابن كثير، دار الكلم الطيب - دمشق، بيروت، الطبعة: الأولى - ١٤١٤ هـ.

٨٨- فتح المغيث بشرح الفية الحديث للعراقي، المؤلف: شمس الدين أبو الخير محمد بن عبد الرحمن بن محمد بن أبي بكر بن عثمان بن محمد السخاوي (المتوفى: ٩٠٢هـ)، المحقق: علي حسين علي، الناشر: مكتبة السنة - مصر- الطبعة: الأولى، ١٤٢٤هـ / ٢٠٠٣م.

٨٩- الفروق * أنوار البروق في أنواء الفروق، المؤلف: أبو العباس شهاب الدين أحمد بن إدريس بن عبد الرحمن المالكي الشهير بالقرافي (المتوفى: ٦٨٤هـ)، الناشر: عالم الكتب، الطبعة: بدون طبعة وبدون تاريخ.

٩٠- الفصول في الأصول، المؤلف: أحمد بن علي أبو بكر الرازي الجصاص الحنفي (المتوفى: ٣٧٠هـ)، الناشر: وزارة الأوقاف الكويتية، الطبعة: الثانية، ١٤١٤هـ - ١٩٩٤م.

٩١- فَضْلُ الْإِعْتِزَالِ وَطَبَقَاتِ الْمُعْتَزَلَةِ وَمُبَابِنْتُهُمْ لِسَائِرِ الْمُخَالَفِينَ، لِلْقَازِي عَبْدِ الْجَبَّارِ، تصوير عن: الدار التونسية، مطبوع مع رسالتين أخريتين.

٩٢- الفقيه و المتفقه، المؤلف: أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت بن أحمد بن مهدي الخطيب البغدادي (المتوفى: ٤٦٣هـ)، المحقق: أبو عبد الرحمن عادل بن يوسف الغرازي، الناشر: دار ابن الجوزي - السعودية - الطبعة: الثانية، ١٤٢١هـ.

(ق)

٩٣- القدر، المؤلف: أبو بكر جعفر بن محمد بن الحسن بن المُستَفَاضِ الفِرْيَابِيِّ (المتوفى: ٣٠١هـ)، المحقق: عبد الله بن حمد المنصور، الناشر: أضواء السلف، الطبعة: الأولى ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧م.

٩٤- قواطع الأدلة في الأصول، المؤلف: أبو المظفر، منصور بن محمد بن عبد الجبار ابن أحمد المرزى السمعاني التميمي الحنفي ثم الشافعي (المتوفى: ٤٨٩هـ)، المحقق: محمد حسن محمد حسن اسماعيل الشافعي، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان، الطبعة: الأولى، ١٤١٨هـ/١٩٩٩م.

(ك)

٩٥- الكامل في التاريخ، المؤلف: أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبد الكريم بن عبد الواحد الشيباني الجزري، عز الدين ابن الأثير (المتوفى: ٦٣٠هـ)، تحقيق: عمر عبد السلام تدمري، الناشر: دار الكتاب العربي، بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى، ١٤١٧هـ / ١٩٩٧م.

٩٦- الكامل في ضعفاء الرجال، المؤلف: أبو أحمد بن عدي الجرجاني (المتوفى: ٣٦٥هـ)، تحقيق: عادل أحمد عبد الموجود-علي محمد معوض، شارك في تحقيقه: عبد الفتاح أبو سنة، الناشر: الكتب العلمية - بيروت-لبنان- الطبعة: الأولى، ١٤١٨هـ-١٩٩٧م.

٩٧- الكتاب المصنف في الأحاديث والآثار، المؤلف: أبو بكر بن أبي شيبة، عبد الله بن محمد بن إبراهيم بن عثمان بن خواستي العبسي (المتوفى: ٢٣٥هـ)، المحقق: كمال يوسف الحوت، الناشر: مكتبة الرشد - الرياض- الطبعة: الأولى، ١٤٠٩هـ.

٩٨- الكشاف عن حقائق غوامض التنزيل، المؤلف: أبو القاسم محمود بن عمرو بن أحمد، الزمخشري جار الله (المتوفى: ٥٣٨هـ)، الناشر: دار الكتاب العربي - بيروت-، الطبعة: الثالثة - ١٤٠٧هـ.

٩٩- كشف الأسرار شرح أصول البزدوي، المؤلف: عبد العزيز بن أحمد بن محمد، علاء الدين البخاري الحنفي (المتوفى: ٧٣٠هـ)، الناشر: دار الكتاب الإسلامي، الطبعة: بدون طبعة وبدون تاريخ.

١٠٠- كشف الظنون عن أسامي الكتب والفنون، المؤلف: مصطفى بن عبد الله كاتب جلبي القسطنطيني المشهور باسم حاجي خليفة أو الحاج خليفة (المتوفى: ١٠٦٧هـ)، الناشر: مكتبة المثنى - بغداد - تاريخ النشر: ١٩٤١م.

١٠١- الكليات معجم في المصطلحات والفروق اللغوية، المؤلف: أيوب بن موسى الحسيني القريني الكفوي، أبو البقاء الحنفي (المتوفى: ١٠٩٤هـ)، المحقق: عدنان درويش - محمد المصري، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت.

١٠٢- الكوكب الدرّي فيما يتخرج على الأصول النحوية من الفروع الفقهية، المؤلف: عبد الرحيم بن الحسن بن علي الإسنوي الشافعي، أبو محمد، جمال الدين (المتوفى: ٧٧٢هـ)، المحقق: د. محمد حسن عواد، الناشر: دار عمار - عمان - الأردن، الطبعة: الأولى، ١٤٠٥هـ.

(ل)

١٠٣- لباب التأويل في معاني التنزيل* تفسير الخازن، المؤلف: علاء الدين علي بن محمد بن إبراهيم بن عمر الشحي أبو الحسن، المعروف بالخازن (المتوفى: ٧٤١هـ)، المحقق: تصحيح محمد علي شاهين، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت

١٠٤- اللمع في أصول الفقه، المؤلف: أبو اسحاق إبراهيم بن علي بن يوسف الشيرازي (المتوفى: ٤٧٦هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية، الطبعة: الطبعة الثانية ٢٠٠٣ م - ١٤٢٤ هـ

(م)

١٠٥- مجموع الفتاوى، المؤلف: تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم بن تيمية الحراني (المتوفى: ٧٢٨هـ)، الجامع: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم، الناشر: مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، المدينة النبوية، المملكة العربية السعودية، عام النشر: ١٤١٦هـ/١٩٩٥م.

١٠٦- المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز* تفسير ابن عطية، المؤلف: أبو محمد عبد الحق بن غالب بن عبد الرحمن بن تمام بن عطية الأندلسي المحاربي (المتوفى: ٥٤٢هـ)، المحقق: عبد السلام عبد الشافي محمد، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - الطبعة: الأولى - ١٤٢٢ هـ

١٠٧- المحكم والمحيط الأعظم، المؤلف: أبو الحسن علي بن إسماعيل بن سيده المرسي (ت: ٤٥٨هـ)، المحقق: عبد الحميد هنداوي، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - الطبعة: الأولى، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠٠ م.

١٠٨- مختصر الصواعق المرسله على الجهمية والمعتلة، مؤلف الأصل: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، اختصره: محمد بن محمد بن عبد الكريم بن رضوان البعلي شمس الدين، ابن الموصلي (المتوفى: ٧٧٤هـ)، المحقق: سيد إبراهيم، الناشر: دار الحديث، القاهرة - مصر - الطبعة: الأولى، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م.

١٠٩- مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، المحقق: محمد المعتصم بالله البغدادي، الناشر: دار الكتاب العربي - بيروت- الطبعة: الثالثة، ١٤١٦ هـ - ١٩٩٦ م.

١١٠- مسند الإمام أحمد بن حنبل، المؤلف: أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني (المتوفى: ٢٤١هـ)، المحقق: شعيب الأرنؤوط - عادل مرشد، وآخرون، إشراف: د عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مؤسسة الرسالة، الطبعة: الأولى، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠١ م.

١١١- مسند الدارمي المعروف بـ (سنن الدارمي)، المؤلف: أبو محمد عبد الله بن عبد الرحمن بن الفضل بن بهرام بن عبد الصمد الدارمي، التميمي السمرقندي (المتوفى: ٢٥٥هـ)، تحقيق: حسين سليم أسد الداراني، الناشر: دار المغني للنشر والتوزيع، المملكة العربية السعودية، الطبعة: الأولى، ١٤١٢ هـ - ٢٠٠٠ م.

١١٢- المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، المؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري (المتوفى: ٢٦١هـ)، المحقق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت.

١١٣- مسند البزار المنشور باسم البحر الزخار، المؤلف: أبو بكر أحمد بن عمرو بن عبد الخالق بن خالد بن عبيد الله العتكي المعروف بالبزار (المتوفى: ٢٩٢هـ)، المحقق: محفوظ الرحمن زين الله، (حقق الأجزاء من ١ إلى ٩)، وعادل بن سعد (حقق الأجزاء من ١٠ إلى ١٧)، وصبري عبد الخالق الشافعي (حقق الجزء ١٨)، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - المدينة المنورة، الطبعة: الأولى، (بدأت ١٩٨٨م، وانتهت ٢٠٠٩م).

١١٤- مُصْطَلَحُ التَّارِيخِ لِأَسَدِ رُسْتَمِ، (ص:٥)، المكتبة العصرية - بيروت- الطبعة الأولى ١٤٢٣هـ-٢٠٠٢م.

١١٥- المصنف، المؤلف: أبو بكر عبد الرزاق بن همام بن نافع الحميري اليماني الصنعاني (المتوفى: ٢١١هـ)، المحقق: حبيب الرحمن الأعظمي، الناشر: المجلس العلمي- الهند - يطلب من: المكتب الإسلامي - بيروت - الطبعة: الثانية، ١٤٠٣هـ.

١١٦- المصنف، المؤلف: أبو بكر عبد الرزاق بن همام بن نافع الحميري اليماني الصنعاني (المتوفى: ٢١١هـ)، المحقق: حبيب الرحمن الأعظمي، الناشر: المجلس العلمي- الهند- يطلب من: المكتب الإسلامي - بيروت- الطبعة: الثانية، ١٤٠٣هـ.

١١٧- معالم التنزيل في تفسير القرآن * تفسير البغوي، المؤلف: محيي السنة، أبو محمد الحسين بن مسعود بن محمد بن الفراء البغوي الشافعي (المتوفى: ٥١٠هـ)، المحقق: عبد الرزاق المهدي، الناشر: دار إحياء التراث العربي-بيروت- الطبعة: الأولى، ١٤٢٠هـ.

١١٨- معترك الأقران في إعجاز القرآن، ويُسَمَّى (إعجاز القرآن ومعترك الأقران)، المؤلف: عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، دار النشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان- الطبعة: الأولى ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م.

١١٩- المعتمد في أصول الفقه، المؤلف: محمد بن علي الطيب أبو الحسين البصري المعتزلي (المتوفى: ٤٣٦هـ)، المحقق: خليل الميس، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - الطبعة: الأولى، ١٤٠٣هـ.

١٢٠- معجم الأدباء * إرشاد الأريب إلى معرفة الأديب، المؤلف: شهاب الدين أبو عبد الله ياقوت بن عبد الله الرومي الحموي (المتوفى: ٦٢٦هـ)، المحقق: إحسان عباس، الناشر: دار الغرب الإسلامي، بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م.

١٢١- المعجم الكبير، المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمي الشامي، أبو القاسم الطبراني (المتوفى: ٣٦٠هـ)، المحقق: حمدي بن عبد المجيد السلفي، دار النشر: مكتبة ابن تيمية - القاهرة- الطبعة: الثانية.

١٢٢- مغني اللبيب عن كتب الأعاريب، المؤلف: عبد الله بن يوسف بن أحمد بن عبد الله ابن يوسف، أبو محمد، جمال الدين، ابن هشام (المتوفى: ٧٦١هـ)، المحقق: د. مازن المبارك / محمد علي حمد الله، الناشر: دار الفكر - دمشق- الطبعة: السادسة، ١٩٨٥م.

١٢٣- مفاتيح الغيب * التفسير الكبير، المؤلف: أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي الملقب بفخر الدين الرازي خطيب الري (المتوفى: ٦٠٦هـ)، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت- الطبعة: الثالثة - ١٤٢٠ هـ.

١٢٤- مناقب الإمام الشافعي، المؤلف: محمد بن الحسين بن إبراهيم بن عاصم، أبو الحسن الأبري السجستاني (المتوفى: ٣٦٣هـ)، المحقق: د. جمال عزون، الناشر: الدار الأثرية، الطبعة: الأولى ١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م.

١٢٥- مناقب الإمام الشافعي، فخر الدين الرازي محمد بن عمر بن الحسين، المحقق: أحمد حجازي السقا، الناشر: مكتبة الكليات الأزهرية، ط: ١٤٠٦/١هـ-١٩٨٦م.

١٢٦- مناقب الشافعي، المؤلف: أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخسروجردي الخراساني، أبو بكر البيهقي (المتوفى: ٤٥٨هـ)، ت: السيد أحمد صقر، مكتبة دار التراث - القاهرة، ط: الأولى، ١٣٩٠ هـ - ١٩٧٠ م.

١٢٧- المنتظم في تاريخ الأمم والملوك، المؤلف: جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي (المتوفى: ٥٩٧هـ)، المحقق: محمد عبد القادر عطا، مصطفى عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م.

١٢٨- المنحول من تعليقات الأصول، المؤلف: أبو حامد محمد بن محمد الغزالي الطوسي (المتوفى: ٥٠٥هـ)، حققه وخرج نصه وعلق عليه: الدكتور محمد حسن هيتو، الناشر: دار الفكر المعاصر - بيروت لبنان، دار الفكر دمشق - سورية - الطبعة: الثالثة، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م.

١٢٩- المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج، المؤلف: أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (المتوفى: ٦٧٦هـ)، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - الطبعة: الثانية، ١٣٩٢ هـ.

١٣٠- الموافقات، المؤلف: إبراهيم بن موسى بن محمد اللخمي الغرناطي الشهير بالشاطبي (المتوفى: ٧٩٠هـ)، المحقق: أبو عبيدة مشهور بن حسن آل سلمان، الناشر: دار ابن عفان، الطبعة: الأولى ١٤١٧هـ/١٩٩٧م.

(ن)

١٣١- النبذة الكافية في أحكام أصول الدين* النبذ في أصول الفقه، المؤلف: أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسي القرطبي الظاهري (المتوفى: ٤٥٦هـ)، المحقق: محمد أحمد عبد العزيز، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - الطبعة: الأولى، ١٤٠٥ هـ.

١٣٢- نتيجة المهتم بتوضيح السلم وإيضاح المبهم، أحمد عبد المنعم الدمنهوري، ت: آصف عبدالقادر الجيلاني الأندونيسي، دار الضياء - الكويت - ط: ١/١٤٣٧هـ.

(ه)

١٣٣- الهداية إلى بلوغ النهاية في علم معاني القرآن وتفسيره، وأحكامه، وجمل من فنون علومه، المؤلف: أبو محمد مكي بن أبي طالب حَمّوش بن محمد بن مختار القيسي القيرواني ثم الأندلسي القرطبي المالكي (المتوفى: ٤٣٧هـ)، المحقق: مجموعة رسائل جامعية بكلية الدراسات العليا والبحث العلمي - جامعة الشارقة، بإشراف أ. د: الشاهد البوشيخي، الناشر: مجموعة بحوث الكتاب والسنة - كلية الشريعة والدراسات الإسلامية - جامعة الشارقة، الطبعة: الأولى، ١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م.

(و)

١٣٤- الوابل الصيب من الكلم الطيب، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، تحقيق: سيد إبراهيم، الناشر: دار الحديث - القاهرة، رقم الطبعة: الثالثة، ١٩٩٩ م.

١٣٥- الوافي بالوفيات، المؤلف: صلاح الدين خليل بن أيبك بن عبد الله الصفدي (المتوفى: ٧٦٤هـ)، المحقق: أحمد الأرناؤوط وتركي مصطفى، الناشر: دار إحياء التراث - بيروت - عام النشر: ١٤٢٠هـ - ٢٠٠٠ م.

١٣٦- الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، المؤلف: أبو الحسن علي بن أحمد بن محمد بن علي الواحدي، النيسابوري، الشافعي (المتوفى: ٤٦٨هـ)، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، دار النشر: دار القلم، الدار الشامية - دمشق، بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤١٥ هـ.

- وَبَعْضُ مَصَادِرٍ أُخْرَى مَذْكُورَةٍ فِي الْكِتَابِ.

ناوەپۆك

- ۸..... تیشكیك لەسەر ریبازی وەرگێران
- ۹..... پێشكەش كردن
- ۱۰..... پێشەكى مامۆستامان د.موحهممەد تاهیر بەرزنجى
- ۱۳..... پێشەكى پرۆفیسۆر د.سەڵح زەنگى
- ۱۶..... پێشەكى زانای عەللامە عومەر حەدوشى
- ۲۴..... تیشكیك لەسەر ریبازی نووسین
- ۲۶..... پێشەكى
- ۳۴..... جۆر و تاقمەكانى نەیارانى سوننەت
- ۳۶..... پێشەكەك دەربارەى دەلالەت و جۆرەكانى
- ۳۶..... پیناسەى (الدلالة) لە زمانى عەرەبى:
- ۳۷..... ڕاڤەى دەستەواژەكانى پیناسەكە:
- ۳۸..... جۆرەكانى (الدلالة):
- ۴۰..... تەتیق كردنى هەر سى جۆرەكەى دەلالە
- ۴۰..... لەسەر بابەتى لیکۆلینەوهكەمان
- ۴۲..... جۆرى ئەو بەلگانەى كە لە قورئان هاتوون
- ۴۲..... لەسەر حوجیەتى سوننەت
- جۆرى یەكەم لە بەلگە قورئانیەكان:** ئەو ئایەتانەى كە ئاماژەن بە واجییەتى شوینكەوتنى
- ۴۳..... پینغەمبەر ﷺ لەو شانەشى كە لە قورئاندا نەهاتوو
- ۴۳..... ئایەتى یەكەم: (ئایەتى: ۴۷-۵۰) لە سورەتى نور:
- ۴۴..... ئایەتى دووهم: (ئایەتى: ۵۱-۵۲) لە سورەتى نور:
- ۴۵..... ئایەتى سێیەم: (ئایەتى: ۱) لە سورەتى ئەنفال:
- ۴۵..... ئایەتى چوارەم: ئەو ئایەتانەى كە وشەى (حكمة)ى تیدا هاتوو:
- ۴۸..... ئایەتى پینجەم: (ئایەتى ۳-۵) بە سورەتى نەجم:

- ۵۳..... ئایه تی شه شه م: (ئایه تی: ۳۳) له سوره تی موحه ممه د:.....
 ۵۴..... ئایه تی حه وته م: (ئایه تی: ۶۳) له سوره تی نور:.....
 ۵۵..... ئایه تی هه شته م: (ئایه تی: ۸۰) له سوره تی نیسا:.....
 ۵۶..... ئایه تی نۆیه م: (ئایه تی: ۳۶) له سوره تی ئه حزاب:.....
 ۵۶..... ئایه تی ده یه م: (ئایه تی: ۱) له سوره تی حوجورات:.....
 ۵۷..... ئایه تی یانزه یه م: (ئایه تی: ۲) له سوره تی حوجورات:.....
 ۵۹..... ئایه تی سیانزه: (ئایه تی: ۶۱) له سوره تی نیسا:.....
 ۶۰..... ئایه تی سیانزه یه م: (ئایه تی: ۷) له سوره تی حه شر:.....
 ۶۱..... ئایه تی چوارده یه م: (ئایه تی: ۶۵) له سوره تی نیسا:.....
 ۶۲..... ئایه تی پانزه یه م: (ئایه تی: ۱۱۳) له سوره تی نیسا:.....
 ۶۴..... ئایه تی شانزه یه م: (ئایه تی: ۵۹) له سوره تی نیسا:.....
 ۶۶..... ئایه تی حه قده یه م: (ئایه تی: ۹) له سوره تی ئه حقاف:.....
 ۶۷..... ئایه تی هه ژده یه م: (ئایه تی: ۳۱) له سوره تی ئالی عیمران:.....
 ۶۸..... ئایه تی نۆزده یه م: (ئایه تی: ۹۲) له سوره تی مائیده:.....
جۆری دووهم له به لگه قورئانیه کان: کۆمه له ئایه تیک ده لاله ت ده که ن له سه ر بوونی
 ۷۰..... وه حی له ده ره وه ی کتیب.....
 ۷۰..... ئایه تی یه که م: (ئایه تی: ۷۷) سوره تی تاها:.....
 ۷۱..... ئایه تی دووهم: (ئایه تی: ۶۷-۷۱) له سوره تی به قهره:.....
 ۷۱..... ئایه تی سییه م: (ئایه تی: ۵۱-۵۳) له سوره تی شورا:.....
 ۷۳..... ئایه تی چواره م: (ئایه تی: ۴۱) له سوره تی یوسف:.....
 ۷۴..... ئایه تی پینجه م: (ئایه تی: ۱۰۲) له سوره تی سافات:.....
 ۷۶..... ئایه تی شه شه م: (ئایه تی: ۲۷-۲۹) له سوره تی موئمینون:.....
 ۷۶..... ئایه تی حه وته م: (ئایه تی: ۱۲۴) له سوره تی ئالی عیمران:.....
 ۷۷..... ئایه تی هه شته م: (ئایه تی: ۱۸۷) له سوره تی به قهره:.....
 ۷۸..... ئایه تی نۆیه م: (ئایه تی: ۲۷) له سوره تی فه تح:.....
 ۷۹..... ئایه تی ده یه م: (ئایه تی: ۷۸-۷۹) له سوره تی ئه نبیا:.....

- جۆرى سېئەم له به لگه قورئانیه كان: كۆمه له ئايه تىك كه ده لاله ت له وه ده كه ن
 سوننه ت ته شريعو، پيغهمبه ر ﷺ مافى ته شريعى هه يه ۸۰
- ئايه تى يه كه م: (ئايه تى: ۲۹) له سوره تى ته وبه: ۸۰
- ئايه تى دووه م: (ئايه تى: ۱۵۷) له سوره تى ئه عراف: ۸۱
- ئايه تى سېئەم: (ئايه تى: ۱۵۸) له سوره تى ئه عراف: ۸۲
- جۆرى چواره م له به لگه قورئانیه كان: كۆمه له ئايه تىك له سه ر ئه وه ي كه فه رمانى
 پيغهمبه ر ﷺ فه رمانى خوا ي گه و ره و، ته شريعيشى تيشريعى ئه وه: ۸۴
- ئايه تى يه كه م: (ئايه تى: ۵) له سوره تى حه شر: ۸۴
- ئايه تى دووه م: (ئايه تى: ۱۴۳-۱۴۲) له سوره تى به قه ره: ۸۶
- جۆرى پيئجه م له به لگه قورئانیه كان: كۆمه له ئايه تىك كه پيويستمان به ته فسيري
 پيغهمبه ره بۆ زانينى مانا كه ي ۸۸
- ئايه تى يه كه م: (ئايه تى: ۳۸) له سوره تى مائده: ۸۸
- ئايه تى دووه م: (ئايه تى: ۲۳) له سوره تى نيسا: ۹۰
- ئايه تى سېئەم: (ئايه تى: ۱۱) له سوره تى نيسا: ۹۲
- ئايه تى چواره م: (ئايه تى: ۱۹۶) له سوره تى به قه ره: ۹۳
- ئايه تى پيئجه م: (ئايه تى: ۲۲۲) له سوره تى به قه ره: ۹۴
- ئايه تى شه شه م: ئه و ئايه تانه ي وشه ي (الصور) تيدا يه: ۹۵
- په خنه يه كى نه ياران: ئه گه ر فه رمووده ته فسيره قورئان ده كات، بۆ مانا ي هه نديك
 ئايه ت نه زانراوه؟ ۹۷
- يان بۆچى ته فسيريكي پيغهمبه رمان نيه بۆ هه موو قورئان؟ ۹۷
- جۆرى شه شه م له به لگه قورئانیه كان: كۆمه له ئايه تىك پيويستمان به هۆكارى هاته ن
 خواره وه يانه، بۆ زانينى مانا كانيان ۱۰۳
- ئايه تى يه كه م: (ئايه تى: ۳) له سوره تى ته حريم: ۱۰۳
- ئايه تى دووه م: (ئايه تى: ۱۸۸) له سوره تى ئالى عيمران: ۱۰۴
- ئايه تى سېئەم: (ئايه تى: ۴۰) له سوره تى ته وبه: ۱۰۵
- ئايه تى چواره م: سه ره تاي سوره تى عه به سه: ۱۰۶
- ئايه تى پيئجه م: (ئايه تى: ۱۱۵) له سوره تى به قه ره: ۱۰۷

- ۱۰۸..... ئایه تی شه شه م: (ئایه تی: ۱۵۸) له سوره تی به قهره:
 ۱۱۰..... ئایه تی حه وته م: (ئایه تی: ۱۱۸) له سوره تی ته وبه:
 ۱۱۰..... ئایه تی هه شته م: (ئایه تی: ۹۳) له سوره تی مائیده:
 ۱۱۱..... ئایه تی نۆیه م: (ئایه تی: ۲۲۳) له سوره تی به قهره:
 ۱۱۴..... په خنه یه کی نه یاران: ئایا هۆکاره کانی
 ۱۱۴..... دابه زانندن به رگی میژوویی بوون ناکات به به ری ده قدا؟
جۆری حه وته م له به لگه قورئانیه کان: کۆمه له ئایه تیک به راشکاوی باسی گرنگی
 ۱۲۳..... پروونکردنه وه ی پیغه مبه ر ﷺ ده که ن:
 ۱۲۳..... ئایه تی یه که م: (ئایه تی: ۶۴) له سوره تی نه حل:
 ۱۲۴..... ئایه تی دووه م: (ئایه تی: ۱۰۵) له سوره تی نیسا:
 ۱۲۴..... ئایه تی سییه م: (ئایه تی: ۴۴) له سوره تی نه حل:
 ۱۲۶..... ئایه تی چواره م: (ئایه تی: ۱۸۷) له سوره تی ئالی عیمران:
 ۱۲۶..... ئایه تی پینجه م: (ئایه تی: ۱۶۴) له سوره تی ئالی عیمران:
 ۱۲۷..... ئایه تی شه شه م: (ئایه تی: ۴) له سوره تی ئیبراهیم:
 ۱۲۷..... ئایه تی حه وته م: (ئایه تی: ۱-۲) له سوره تی بهینه:
 ۱۲۹..... ئایا له قورئاندا هه موو شتیک باسکراوه؟
جۆری هه شته م له به لگه قورئانیه کان: قورئان ئاماژه ده کات که سوننه ت پاریزراوه: ... ۱۳۶
 ۱۳۶..... چه ند ئایه تیک پیکه وه ده لاله تی پاریزراوی سوننه ت ده که ن:
 چۆن خوای گه وره سوننه تی پاراستوو له گه ل ئه م هه موو فهرمووده لاوازو
 ۱۳۹..... هه لبه ستراوه دا؟
 ۱۴۸..... دابه زانندی جۆری به لگه کان به سه ر جۆری نه یاران
 ۱۵۰..... به لگه یی بوونی فهرمووده ی ئاحاد
 ۱۵۵..... پابه ندکه ره عه قلیه کان
 ۲۱۴..... دابه شکردنی کرداره کانی پیغه مبه ر ﷺ وه ئایا هه موویان ته شریعن؟
 ۲۲۰..... دابه شکردنی په فتاره کانی پیغه مبه ر ﷺ و جۆره کانی
 ۲۲۶..... حالی سوننه ت له گه ل قورئانی پیروژ
 ۲۲۸..... سوننه ت و حوجیه تی لای کۆمه له ئیسلامیه کان

- ۲۲۹ لای ئه هلی حه دیس:
- ۲۲۹ لای زاهیریه کان:
- ۲۳۰ لای شیعه:
- ۲۳۰ لای زهیدیه کان:
- ۲۳۱ لای موعته زیله:
- ۲۳۳ لای ئه شعهریه کان:
- ۲۳۴ لای ماتوریدیه کان:
- ۲۳۶ لالانه وهی بانگخوازیک و ئه شکی شکایهت کاریک
- ۲۴۴ کۆتایی
- ۲۴۶ سه رچاوه کان